

VOLGNUMMER
128 - 2014

DATUM
30-10-2014

TEAM
Raadsgriffie

CORRESPONDENTIENUMMER
2014 - 41633

BIJLAGEN
1

RAADSCOMMISSIE
-

ONDERWERP RAADSNOTA
Notulen van 14 oktober en
28 oktober 2014.

STELLER
M. van Omme/4046

AAN DE GEMEENTERAAD,

Hierbij bieden wij U ter vaststelling aan de ontwerp-notulen van de op dinsdag 14 oktober 2014 en dinsdag 28 oktober 2014, gehouden vergaderingen van Uw Raad (gemeentebld B no.11 en B no. 12).

Inhoudelijke opmerkingen van deze notulen kunnen tot uiterlijk woensdag 19 november 2014 schriftelijk kenbaar gemaakt worden bij de Raadsgriffie.

Het Seniorenconvent,

De secretaris,
M. van Omme.

De voorzitter,
O. Hoes

Raadsvoorstel

Raadsvergadering
Dinsdag 14 oktober 2014, 17.00 uur

Te behandelen zaken:

1. Opening, vaststellen van de agenda, mededelingen

2. Initiatieven van de raad

- 2.1 Initiatiefvoorstel Frans Bastiaens ombudscommissie
Raadsvoorstel 115-2014

3. Notulen/ingekomen stukken

- 3.1 Vaststellen van de notulen
Raadsvoorstel 101-2014
- 3.2 Lijst van ingekomen stukken

4. Schriftelijke stemmingen

- 4.1 Herbenoeming leden Rekenkamer
- 4.2 Benoeming burgerleden

5. Hamerstukken

- 5.1 Verlenging termijnen werkwijze nieuwe raad
Raadsvoorstel 116-2014

6. Voorstellen

- 6.1 Nieuwe subsidiesystematiek vrijwilligersorganisaties
Raadsstuk 2014 – Volgno. 103 - Korr.no. 2014-35740
- 6.2 Addendum beleidsplan Wmo 2012-2015, Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 en
Verordening jeugdhulp 2015
Raadsstuk 2014 – Volgno. 104 – Korr.no. 2014 - 35775
- 6.3 Actuele motie GroenLinks Regenboogzebrapad
Raadsstuk 88-2014

Aanwezig: de heer O. Hoes (voorzitter), mr. A. van Omme (griffier) en 39 leden van de raad. Mevrouw Van der Leest arriveert iets later. Mevrouw Leers en mevrouw Thieme verlaten iets voor het einde de vergadering.

Verslaglegging: mevrouw Y.T.M. Sinsel.

1. Opening, vaststellen van de agenda, mededelingen

Opening om 17.00 uur

DE VOORZITTER: Dames en heren, mag ik u verzoeken te gaan staan? Jasjes dicht, keurig. Stropdassen omhoog.

Nu de nieuwe gemeenteraad vanavond ter vergadering bijeen is, willen wij ons aan het begin van onze werkzaamheden als stadsbestuur een ogenblik in stilte bezinnen, ieder op zijn of haar eigen wijze. Ik nodig u daartoe graag uit.

Korte stilte

Dank u wel. Dat was een redelijk korte bezinning voor zo'n zware vergadering. Ja. Wij hebben een extra raadsvergadering vanavond. Ik heb geen afmeldingen gekregen of mensen die te laat komen. Als het goed is moet iedereen nu zitten.

DE HEER GUNTHER (SP): Voorzitter? Mevrouw Marij van der Leest komt wel later.

DE VOORZITTER: Mevrouw Marij van der Leest komt later.

DE HEER GUNTHER (SP): We hebben telefonisch contact gehad.

DE VOORZITTER: Prima.

Vaststellen van de agenda, mededelingen

We hebben straks het raadsvoorstel 6.2 op de agenda staan, wat uit twee raadsstukken bestaat. Er is even overwogen om u te vragen om het apart te behandelen. Maar dat zal ik niet doen omdat u dat waarschijnlijk integraal heeft voorbereid. De besluitvorming zal natuurlijk wel twee keer apart gehamerd worden. Dat is voor de formaliteit van onze stukken.

De beantwoording van de verschillende stukken; daarover heeft het college blijkbaar vanochtend gesproken. De algemene vragen die gaan over de decentralisaties zullen door wethouder Willems worden beantwoord. Dat heb ik begrepen. Daar waar het gaat over de Wmo inclusief de adviezen; door wethouder Gerats. Alles wat te maken heeft met jeugdhulp; natuurlijk bij wethouder Damsma. En de motie over de monitoring decentralisaties zal door wethouder Willems worden beantwoord. Dan bent u alvast een beetje voorbereid en kunt u misschien uw vragen daarop een beetje toespitsen.

MEVROUW KORSTEN (SP): Pardon? Voorzitter, mag ik nog even iets vragen over de orde?

DE VOORZITTER: Ja.

MEVROUW KORSTEN (SP): Hebt u nu zojuist gezegd dat over voorstel 6.1 en 6.2 maar door een woordvoerder het woord gevoerd kan worden?

DE VOORZITTER: Nee, hoor. Dat heb ik niet gezegd.

MEVROUW KORSTEN (SP): Oké, gelukkig.

DE VOORZITTER: Ik heb gezegd dat ik dat had overwogen om te doen, maar dat ik bang was voor dit soort reacties (*lacht*). Dat is alleen maar ... Nee, dan hadden we dat een maand geleden moeten bedenken, maar niet nu op het laatste moment. Maar we hebben gezegd dat de besluitvorming natuurlijk wel apart zal zijn en de beantwoording dus ook. Dat ten aanzien van die punten.

Dan is er een initiatiefvoorstel van de heer Bastiaens ontvangen over de instelling van een ombudscommissie. Ik stel voor om dit straks als 2.1 te behandelen.

En er zijn een aantal moties ontvangen, waaronder een motie over een regenboogzebrapad van GroenLinks. Het verzoek van wethouder Aarts die dit zal beantwoorden, is om dit als eerste punt te behandelen omdat hij heel graag naar een bedrijf wil gaan dat straks de deur gaat openen. Anders komt hij daarmee misschien in de knoei. Dat is voor de representativiteit ook wat onaardig. Dus zei hij:

“Kan het misschien aan het begin van de vergadering?” Dus als u het goed vindt, beginnen we nu met die motie en gaan we daarna naar de rest van de agenda. Als u daarmee kunt instemmen, is het woord aan de heer Krabbendam.

6.3 Actuele motie GroenLinks Regenboogzebrapad. Raadsstuk 88-2014

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Dank u wel, voorzitter. Ik moest nog een handtekening binnenhalen voor de motie. Deze motie wordt mee-ingediend door de VVD, de SP, D66, Stadsbelangen Maastricht en de PvdA. De aanleiding is het feit dat het komende jaar, 2015, voor de derde keer in de historie van Maastricht de Roze Zaterdag wordt georganiseerd. Dat staat dit jaar niet alleen in het teken van Roze Zaterdag, maar het is een hele week die eigenlijk gaat over het viereen van diversiteit. Want diversiteit maakt ook juist deze stad tot wat het is. Dat is heel mooi. Het is ook een eer voor de stad dat wij dat voor de derde keer mogen organiseren. In dat kader willen we graag iets bijzonders doen. Iets wat eigenlijk in een mondiale traditie past. Steden als Sidney, Vancouver, Brighton en Utrecht zijn ons al voorgegaan. Namelijk met een regenboogzebrapad. Dan vraagt u zich wellicht af: “Wat is dat?” Dat is heel eenvoudig. Dat is een oversteekplaats in de kleuren van de regenboog. Nu gaat dit natuurlijk niet zomaar. De wet schrijft namelijk voor dat zebrapaden witte strepen hebben en geen kleuren van de regenboog. Daaraan hebben we gedacht. Vandaar dat we ook het college vragen om goed te kijken en een locatie te vinden waar dit eventueel in de stad mogelijk is, op een prominente plaats in de binnenstad van de stad, waarbij natuurlijk ook aan de verkeersveiligheid wordt gedacht. Maar wel op een manier dat wij ons inderdaad profileren als een diverse stad, waar diversiteit ook gevierd wordt.

En dan vervolgens, het tweede beslispunt van de motie vraagt om te kijken of we die geest van dat regenboogzebrapad nadat het een bepaalde periode tijdelijk ergens in de binnenstad is geweest, of we die geest op een andere manier elders kunnen voortzetten. We willen het college uitnodigen om daarover na te denken en om te bekijken of daarvoor mogelijkheden zijn. Ik kan het dictum voorlezen, voorzitter. *En leest vervolgens het dictum voor.*

Motie GroenLinks regenboogzebrapad

De gemeenteraad van Maastricht, in vergadering bijeen op 14 oktober 2014,

Overwegende dat:

- *Maastricht een tolerante stad is, waar iedereen welkom is; of die persoon nou homo, hetero, jong, oud, vrouw, man, transgender, christelijk, moslim, ongelovig, enzovoorts is;*
- *dat die diversiteit Maastricht nu juist maakt tot wat het is;*
- *de stad Maastricht na eerdere edities in 1993 en 2000 op en rond 20 juni 2015 voor de derde keer organisator is van Roze Zaterdag;*
- *Roze Zaterdag 2015 onder het thema ‘Maastricht Colours You’ onderdeel is van een week waarin diversiteit in brede zin gevierd wordt;*
- *de stad Utrecht in 2013 de Roze Zaterdag heeft onderstreept met de aanleg van een regenboogzebrapad;*
- *in andere steden als Sidney, West Hollywood, Vancouver, Tel Aviv en Brighton al regenboogzebrapaden zijn aangelegd om aandacht te vragen voor de gelijkwaardigheid van en tolerantie jegens de LHBT-gemeenschap,*

Spreekt uit dat:

- *de wens tot aanleg van een (in verband met voorschriften van verkeersveiligheid tijdelijk) regenboogzebrapad op een prominente plek in de stad;*
- *de wens tot aanleg van een definitieve regenboogbelijning op een prominente plek in de binnenstad van Maastricht, omdat we niet alleen in de week rond 20 juni 2015 tijdens ‘Maastricht Colours You’ onze diversiteit vieren, maar wat ons betreft elke dag,*

Verzoekt het college:

- *met inachtneming van de verkeersveiligheidsvoorschriften, op korte termijn, maar in ieder geval ruim voor 20 juni 2015 een regenboogzebrapad aan te leggen op een prominente plek in de (binnen)stad;*
- *mogelijkheden te onderzoeken tot het creëren van een definitieve regenboogbelijning op een prominente plek in de binnenstad van Maastricht,*

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door GroenLinks, Gert-Jan Krabbendam, VVD, Michel Severijns, SP, John Gunther, D66, Bert Jongen, SBM, John Steijns, PvdA, Albert Nuss

Daarbij gezegd hebbende dat 20 juni 2015 natuurlijk de datum van de Roze Zaterdag is. En dat als het gaat om een definitieve regenboogbelijning, we vooral een formulering hebben proberen te zoeken die het college toestaat in alle creativiteit te kijken naar wat mogelijk is. Voorzitter, tot zover de toelichting van deze motie. Ik dien het bij dezen in.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Krabbendam. Dan is het woord aan de heer Aarts om te bekijken of in de Helmstraat een regenboogzebrapad gaat komen (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

WETHOUDER AARTS: Dank u wel, voorzitter.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Voorzitter? Mag de raad niet eerst spreken voordat de wethouder definitief zegt of hij het wel of niet doet?

DE VOORZITTER: Prima, ja. U hebt gelijk. Het gaat wat te snel aan het begin van de vergadering. Ik kijk of er nog andere fracties zijn die het woord willen voeren. Mevrouw Heijnen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Voorzitter, wellicht in de volgorde? Ik weet niet of de Seniorenpartij nog iets wil zeggen?

DE VOORZITTER: Neem mij niet kwalijk. De heer Erckens. Het gaat allemaal te snel aan het begin van de vergadering. Ja.

Onverstaanbare reactie vanuit de zaal.

Nee, ik heb de hele avond en nacht. Het wordt een lange zit vanavond (*lacht*). Ik ben er helemaal klaar voor.

Gelach vanuit de zaal.

De heer Erckens.

DE HEER ERCKENS (Seniorenpartij Maastricht): Voorzitter, de Seniorenpartij Maastricht steunt zeer zeker de diversiteit. Daar hoeven we niet aan te twifelen. Maar we hebben toch een paar vragen c.q. opmerkingen. Er wordt uitdrukkelijk verwezen naar andere steden, maar daaraan is ook een stukje tijdelijkheid gekoppeld. Ik weet niet of in die andere steden sprake is van tijdelijkheid. Maar wij willen echt als Seniorenpartij Maastricht onderstrepen dat het zebrapad ook echt tijdelijk moet zijn. Dit ook in verband met de voorschriften van de verkeersveiligheid. Zeker als men dit op een prominente plek in Maastricht gaat doen.

De tweede opmerking is een schot voor open doel in het kader van presidentenwerking. Wij weten zeer zeker dat men op cultureel gebied, op sportief gebied, op religieus gebied en misschien op politiek gebied talloze voorbeelden kan bedenken waarin ook allerlei aanvragen komen. Kijk bijvoorbeeld op cultureel gebied, als wij een nieuwe prins carnaval hebben die een zebrapad voor de deur heeft. Dan is het roed, geel en greun. Als de basiliek feest heeft, dan is het blauw-wit in het kader van Onze Lieve Vrouw of geel-wit. Als MVV nog een keer kampioen wordt dan is het rood-wit. En last but not least, als de Seniorenpartij vijftig jaar bestaat is het knalgeel (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

Dit zijn zomaar een aantal voorbeelden, maar er zijn echter nog veel meer te noemen, voorzitter. Dat moet men zich toch realiseren. Als die aanvragen komen, kan men daartegen ook geen nee zeggen. Ten slotte werd ook gezegd: "De mogelijkheden te onderzoeken tot het creëren van een definitieve regenboogbelijning." Daarvan willen wij uitdrukkelijk zeggen: ja, bekijk die mogelijkheden en kom daarna nog een keer terug. Mocht aan die drie voorwaarden/opmerkingen voldaan zijn, dan zegt de Seniorenpartij: dan gaan we mee met de motie. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Heijnen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Ja, dank u wel, voorzitter. Wat het CDA betreft is het altijd goed om na te blijven denken over manieren waarop men de emancipatie van homoseksuelen of andere gediscrimineerde groepen onder de aandacht kan brengen. Het punt staat in ieder geval door de motie van GroenLinks weer op de politieke agenda. Alleen daarom is die, wat ons betreft, wel de moeite waard. Maar er zijn een aantal redenen waarom wij de motie niet zullen steunen.

In de eerste plaats omdat de financiële onderbouwing ontbreekt. Ik heb al begrepen dat daarover overleg is geweest en dat dit wel in orde zou komen. Maar toch, wij steunen geen voorstellen waaronder geen financiële onderbouwing ligt. En daarnaast, hoe zit het met de verkeersveiligheid? Dat is dan nog sowieso even een vraag aan het college die wij hebben. Sowieso is op langere termijn een regenboogzebrapad, wat ons betreft, geen optie. Hoewel dit een ludieke actie is, zou onze voorkeur meer uitgaan naar een meer ludieke inhoudelijke actie. Waarom kunnen we niet gezamenlijk nadenken over een manier waarop we discriminatie van homoseksuelen, ouderen, allochtonen en kinderen onder de aandacht kunnen brengen? Wellicht zijn er efficiëntere manieren om dat te bereiken die meer aansluiten op de verantwoordelijkheden van de gemeenteraad om dit te kunnen realiseren? Dank u wel, voorzitter.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Heijnen. Ik kijk naar de fractie van D66. U hoeft niet het woord te voeren? De fractie van de SP? Nee. De Partij van de Arbeid? Nee. GroenLinks heeft al gesproken. De Partij Veilig Maastricht? Niet. De VVD? Ook niet. Stadsbelangen Maastricht? De Maastrichtse Volkspartij? Mijnheer Hoen, ga uw gang.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, de Maastrichtse Volkspartij steunt alle acties die gaan over onderwerpen zoals deze, bijvoorbeeld om op te komen voor verschillende doelgroepen. Maar men moet ook voorzichtig zijn, als men geen onderscheid wil maken. Dat men dan ook geen markante zaken in het voetlicht zet, waarvan men heel veel mensen niet kan overtuigen waarom men dat heeft gedaan. Wij bepraten dit hier. Dadelijk ligt het daar. Maar anderen weten dat niet. Voor ons is het verschil tussen de vorige spreekster en onze partij; ook al zou het helemaal niets kosten, wij vinden het helemaal niets. Omdat men andere kanalen moet vinden om juist publiekelijk, openlijk, openbaar te verkondigen dat men ergens niet op tegen is. Daarover ben ik het wel met haar eens. Dat men voor is. Dat dit een stad is waarin alle soorten van geaardheid en alle soorten van geloven en de strijd tegen de armoede allemaal duidelijk gemaakt moeten kunnen worden. Dan is het uitlichten van een onderwerp, wat ons zo aan het hart gaat, met name gezien de oorlogen, ISIS tegen de joden en noem maar op. Alle momenten van de dag kan men als samenleving kokhalzen van datgene wat er gebeurt. Dat moet men ook uiten. Dat moet men ook naar voren brengen. Maar dan moet men niet selectief te werk gaan. Ik vind dat als men maar één onderwerp zo demonstratief in de stad neerlegt, men echt selectief te werk gaat. Nogmaals, wij hebben de doelgroep waarover we het hebben, zelfs in de fractie zitten. Laat daarover geen misverstand bestaan. Ik steun alles van harte. Als ik morgen voor al die onderwerpen die ons sympathiek zijn op straat moet, doe ik daaraan mee. Maar laten we niet ervoor zorgen dat we investeren in zaken die de bevolking niet zal begrijpen of die niet alle doelgroepen vertegenwoordigen. Dat is onze mening.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Voorzitter?

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Sympathiek dat men het aankaart en dat we er weer over praten, zou mevrouw Heijnen zeggen. Maar wij staan niet achter de daadwerkelijke uitvoering.

DE VOORZITTER: Interruptie door mevrouw Heijnen

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Ja, voorzitter. De heer Hoen en ik zijn het meer met elkaar eens dan hij misschien net even dacht. Wat ik zei was inderdaad dat deze actie een aanleiding is om hierover een discussie te hebben. Dat vinden wij wel goed.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Oké. Ieder moment van de dag mag dat, want men moet daarvoor ook durven uit te komen. Men moet belijden wat men vindt. Dan weten wij van elkaar wat wij aan elkaar hebben.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Hoen. Ik kijk naar de Liberale Partij Maastricht, mevrouw Nuyts.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Ja, voorzitter, wij hadden onze goedkeuring al aan de heer Krabbendam gegeven onder de voorwaarde dat het niet meer dan een paar potten verf zou kosten. Daarvan uitgaande nemen wij aan dat het iets tijdelijks is en om inderdaad de discussie op gang te brengen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan kijk ik of er behoefte is bij wethouder Aarts. Hij heeft behoefte om daarop te reageren. Verder is het inderdaad gewoon een motie van uw raad, natuurlijk.

WETHOUDER AARTS: Ja, voorzitter. Het is jammer dat ik zo'n kleurrijke motie in zwart-wit heb gekregen (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

Het zou natuurlijk leuk zijn als die in alle kleuren van de regenboog was geweest. We leven in een kleurrijke stad. We hebben al meerdere keren een kleurrijke coalitie gehad. Het college spreekt wat hierachter zit ook aan, de gedachte die hierachter zit. Ik moet zeggen dat toen u het mij de eerste keer vroeg, mijn Pavlov-reactie was – dan heb ik het puur over mijzelf: “Wat krijgen we nou? Een zebrapad in kleur? Hoe zit dat juridisch?” Nou, googelen. De hele wereld afstruinen. En, inderdaad. Langzaam ontdooi je wat. Want dat was mijn eerste reactie. Dat was: “Kin dat? En is het niet gevaarlijk?” En noem maar op. We hebben er ook al een beetje naar gekeken. U had het ook op tijd gemeld, waarvoor dank. Zodat we ook de tijd hadden om ons voor te bereiden.

Ik moet zeggen dat ik alleen maar enthousiaster geworden ben, hoe meer ik me erin verdiepte. Mits uiteraard – sommigen zeiden dat ook – het moet niet onveilig zijn. We noemen het hier een zebrapad. Maar het is natuurlijk geen zebrapad. Die term slaat in de publiciteit aan. Maar als we het uitwerken, zullen we het ook niet de vorm van een zebrapad geven, maar bijvoorbeeld de dwarsbalken andersom zetten. Want er mag echt geen enkel misverstand zijn en we moeten het op een plaats doen die geen misverstand oproept. Ik denk dan meteen aan het Vrijthof als plek. Als de raad het wil natuurlijk, onder die voorwaarde. Maar u hebt het al aan mij ter voorbereiding gevraagd. We zijn er dus positief over. Het is inderdaad een tijdelijk iets.

U vraagt in tweede instantie te bekijken of iets permanents kan. Ik zou met die beslissing wachten totdat we ervaringen hebben opgedaan. Want men ziet ook in steden en men ziet het in de raad ook terugkomen dat het heel diverse reacties kan oproepen. De een vindt dit en de ander vindt dat. Dat is op zich geen reden om iets niet te doen, misschien integendeel. Het is misschien eens goed om de discussie te voeren. Dat het ook deels wenselijk is om over dit soort dingen te discussiëren. Dus een positieve insteek van het college. Ik wil de motie overnemen in de geest zoals ik heb gezegd. Ik weet niet of u het in stemming wilt brengen? We gaan ermee aan de slag. Ja, roept het precedenter op? Ik hoop van niet. Ik denk dat het toch een bijzonder gebeuren is in dat jaar en een eenmalig iets. Ik denk niet dat we dat dan direct moeten veralgemeniseren. Wat mij betreft is het gewoon een eenmalig gebeuren.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Voorzitter?

DE VOORZITTER: Mevrouw Heijnen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Volgens mij kan de wethouder de motie niet overnemen als hij een van de twee bullets niet ondersteunt, toch?

WETHOUDER AARTS: Ik onderstreep, ik zeg: in die geest wil ik de motie overnemen. Als u het in stemming wilt brengen?

DE VOORZITTER: Ik denk dat ik de motie toch gewoon even in stemming breng. Het is ook als ik het zo hoor, een wat politiek beladen ... Dan moet men het ook gewoon in stemming brengen.

WETHOUDER AARTS: Ja. Nee, we willen de mogelijkheden gewoon onderzoeken. Ik zeg alleen: doe dat onderzoek nadat we enige ervaring hebben opgedaan met de reeds aangebrachte tijdelijke situatie. Want als men van tevoren het onderzoek gaat doen, kan men de reactie in de stad niet peilen. Dat is wat ik zeg. We zijn dus positief over de motie. Ja, de financiën. Ik weet het niet precies. Een paar potten verf zal het zeker kosten. Ik weet niet of dat honderden of een paar duizend euro zijn. In die sfeer zult u moeten denken. Dat geld vinden we in deze stad binnen de financiën nog wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Aarts. Dan neem ik aan dat er geen behoefte is aan een tweede termijn? Dan loop ik ... De heer Krabbendam, als indiener van de motie. Dan zal ik daarna tot stemming proberen over te gaan. De heer Krabbendam.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja, dank u wel, voorzitter. Heel erg kort. Het was ook eventjes een een-tweetje qua oogcontact met de heer Nuss naar aanleiding van de inspraak. Overigens niet in regenboogkader (*lacht*). Nee, maar naar aanleiding van datgene wat de vorige sprekers hebben gezegd, laat ik vooral onderstrepen: de regenboogkleuren staan voor diversiteit. Het staat niet voor een bepaalde doelgroep. De regenboogvlag wordt ook door de vredesbeweging gebruikt, om maar wat te noemen. Het gaat dus echt over meer dan dat. De Roze Week in Maastricht staat niet alleen in het kader van de LHBT-gemeenschap, maar het thema is juist 'Maastricht Colours You'. Dat wil zeggen, het gaat over diversiteit in brede zin. Dat willen we juist op deze manier onderstrepen met een vorm waarbij we mensen letterlijk erbij stil willen laten staan. Dat is het. Niet meer en niet minder dan dat.

Wellicht ook een reactie naar de wethouder. Tijdelijkheid, het staat niet voor niets in de motie. Dat is ook de insteek. Het lijkt mij ook niet meer dan logisch. Het is ook het tweede beslispunt dat het pas daarna nog bekeken wordt. Kunnen we hiermee iets voor de toekomst?

Als ik dan een kleine zijstap mag nemen? In Sidney bijvoorbeeld, daar is het zebrapad uiteindelijk ook weggehaald, net zoals in alle andere steden. Maar daar is een gemeenschap opgestaan van inwoners die zeggen: wij gaan gewoon 'do it yourself rainbow crossings' maken. Die zijn gewoon met wasco overal in de stad

DE VOORZITTER: Oké. Goed. Laten we ons beperken tot de motie. Ja.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Zeer zeker. Dat zullen we doen. Dus in die zin wil ik alleen maar zeggen; er kan iets heel moois uit voortkomen. Ik ben heel blij met de steun die de motie van alle kanten krijgt. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Ik loop even het rijtje langs voor de zekerheid. De Seniorenpartij Maastricht? *(En noemt vervolgens de namen van de fracties op).*

DE HEER ERCKENS (Seniorenpartij Maastricht): Met deze toevoeging van de heer Krabbendam en de wethouder zijn wij akkoord. Wij steunen de motie.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Tegen.

DE HEER JONGEN (D66): Voor.

DE HEER GUNTHER (SP): Voor.

DE HEER NUSS (PvdA): Voor.

DE VOORZITTER: GroenLinks, voor natuurlijk.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Voor.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Tegen.

DE HEER SEVERIJNS (VVD): Voor.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voor.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Tegen.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Voor.

DE VOORZITTER: Dan concludeer ik dat de motie is aangenomen. Aldus besloten.

2. Initiatieven van de raad

2.1 Initiatiefvoorstel Frans Bastiaens ombudscommissie. Raadsvoorstel 115-2014

DE VOORZITTER: Er zijn overigens een aantal moties en een amendement ingediend die gewoon bij de agendapunten horen. Die komen straks vanzelf ter sprake. We zijn bij 2.1, initiatiefvoorstel van de heer Bastiaens over de ombudscommissie. Ik geef het woord aan de heer Bastiaens.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Dank u wel, voorzitter. Ik begrijp dat ik vanavond nog een aantal stemmen moet winnen. Ik denk dat als een liberaal al gewonnen kan worden voor een zebrapad in allerlei kleuren, dan lukt het misschien ook wel om de VVD vanavond over te halen om voor dit voorstel te stemmen. Ik ga in ieder geval mijn best doen. Een ombudscommissie bestaande uit negen willekeurige Maastrichtenaars. Dat is een manier om de mensen in de stad een stem te geven in de periode van de decentralisaties. Het is een mechanisme om die mensen die tussen wal en schip vallen eruit te halen. Het is een manier om ervoor te zorgen dat mensen niet door het ijs hoeven te zakken. Het is een manier voor ons als raad en college om te snappen hoe de werkelijkheid zich ontwikkelt. Het is dus een manier om systeemfouten te ontdekken en die te herstellen.

Voordat ik naar de inhoud ga, wil ik nog heel even stilstaan bij ... Ik heb ook al heel veel positieve reacties gekregen, buitenshuis maar ook hier binnen. Ik wil met name een aantal collega-raadsleden bedanken, gewoon voor het meedenken. Dat is helemaal los van het politieke besluit. Maar gewoon samen nadenken over hoe je zoiets in het vat giet. Dat vond ik echt super. Ik wil het college en de ambtenaren ook bedanken voor het positief kritische gesprek. Ik wil in het bijzonder Joop de Vries en Eveline Tonkens bedanken, die eigenlijk aan de wieg van dit voorstel stonden.

Maar goed. Nu naar waarom. In feite heb ik al aangegeven wat de doelstelling is. Waarom een ombudscommissie Zorg en welzijn bestaande uit gewone Maastrichtenaars? Zoals ook in het stuk staat en wat wij natuurlijk allemaal weten, is dat we per 1 januari eigenlijk verantwoordelijk worden voor die vier decentralisaties. Passend onderwijs is er wel bijgekomen in augustus, maar die andere drie ook in januari. Het feit is de doorontwikkeling van de verzorgingsstaat. Ik weet niet waar we zitten. Men zou kunnen zeggen: 4.0. Het is dus principieel niet het afschaffen van die verzorgingsstaat, maar het is een nieuwe vorm daarvan. De centrale gedachte van die decentralisaties is feitelijk: minder professioneel en meer burgers. Dat betekent dus echt, zoals wij daar ook zelf als raad naar hebben gekeken, dat we minder geld hoeven uit te geven aan professionele organisaties en dat er straks meer geld zou moeten gaan naar de vrijwilligers, naar de mensen die thuis meer voor elkaar willen zorgen. Van belang is dat dit echt een aanname is. De vraag is of dat ook echt gaat lukken of niet. Hoe weten we dat eigenlijk? Het vrijwilligersbeleid wordt in feite de hoeksteen van het nieuwe welzijnsbeleid. Want we zullen het echt met elkaar moeten gaan doen.

Dan doet ook de vraag op waarom een gemeente dat nu beter zou kunnen doen dan het Rijk dat doet. Het Rijk maakt ook afspraken met allerlei partijen. Waarom zou het als het in onze handen als gemeenteraad terecht komt nu beter zijn dan dat men dat in Den Haag laat liggen? Het antwoord kan echt alleen maar zijn dat wij als gemeente echt letterlijk fysiek dichterbij de burger zitten. Dat betekent dat wij door daarop fysiek te zitten echt zullen proberen maatwerk te leveren voor de mensen die dat nodig hebben. Dus af van productgericht, af van organisatiegericht, maar gericht op wat mensen nodig hebben in hun eigen omstandigheden.

Ik weet dat die regionalisering een issue is geweest. Er zijn een aantal elementen die we echt op regionaal niveau moeten doen als het om de decentralisaties gaat. Dat heeft te maken met kennis- en expertiseontwikkeling. Er zijn echt gemeenten die te klein zijn om dat zelfstandig te doen. Maar als het om zorg gaat, is het juist het bijzondere van die decentralisaties dat het erom gaat dat die zorg echt dicht bij de mensen staat. Dat het er echt om gaat wat jij als individu nodig hebt om zelfredzaam te kunnen zijn, om overleefd te kunnen blijven, om een rol en functie te mogen hebben in onze samenleving. Maar ja, gaan burgers dat ook echt doen? Gaan burgers vanaf 1 januari, althans de mensen die een nieuwe indicatie krijgen, dat actieve burgerschap uitoefenen?

Volgens Eveline Tonkens zijn er twee belangrijke elementen die we daarvoor zouden moeten organiseren. Het ene is een democratische en een politieke vernieuwingslag met elkaar maken. Het tweede is dat men zou moeten bouwen aan betrouwbare en responsieve instituties. Ik ga op allebei kort in. U begrijpt dat beide een reden zijn om deze commissie in te stellen.

In de eerste plaats is het zo dat als men de burgers verantwoordelijk maakt, men niet alleen mag zeggen: jullie krijgen meer verantwoordelijkheid. Men moet dan ook zeggen: je krijgt daar zeggenschap bij. Bij verantwoordelijkheid hoort zeggenschap. Dat betekent dat, zoals wij in onze sociale visie ook zelf hebben uitgesproken, wij vertrouwen hebben in onze burgers. Dat wij vertrouwen hebben dat wij met elkaar die samenleving op een betere manier vorm kunnen geven. Dat het beter kan, voor minder

geld maar dat het ook echt anders moet. Dit is zoals wij zelf hebben gezegd. Dat anders zit niet alleen in meer verantwoordelijkheden. Dat anders zit ook in het geven van vertrouwen. Dat zit ook in meer zeggenschap bij burgers. Een van de manieren waarop men dat kan doen, is door ... Dat is ook maar een klein voorbeeld, denk ik. Dit voorstel van die commissie, voor mij is dat maar het begin. Volgens mij gaan we straks echt onderzoeken hoe wij mensen in die wijken zeggenschap geven over middelen, over hoe wij ze zeggenschap geven over inhoud. Maar een van de manieren waarop men dat kan doen in elk geval, is door zo'n ombudscommissie in te richten. Door te zeggen: ik geef plaats aan negen willekeurig gekozen Maastrichtenaren. Ik kom straks terug op willekeurig. Ik laat hen echt de spiegel zijn van hetgeen wij samen aan het ontwikkelen zijn.

Het tweede punt, die betrouwbare en responsieve instituties, is ook echt van belang. Wij zijn zo'n instituut. Maar dat zijn natuurlijk ook gewoon vrijwilligersorganisaties, het maatschappelijke middenveld. Dat zijn de professionele organisaties. Waar het om gaat is dat wij het samen over onderwerpen hebben die de burger ook herkent. Die de burger ook zelf belangrijk vindt, als het gaat om de zorg in die wijken. Dat betekent dat als wij zeggen "niemand zakt door het ijs", dit ook een betrouwbare afspraak moet zijn. Dat een burger moet voelen en niet alleen moet zien, dat een burger moet voelen dat wij dat niet alleen menen, maar dat we dat ook gaan waarmaken. Op dat moment zijn we betrouwbaar. Wij zijn responsief op het moment dat men zich herkent in de onderwerpen die wij op de agenda hebben staan. Dus die ombudscommissie is bij uitstek een middel waardoor men dat kan doen. Waardoor men kan zeggen: we weten wat er speelt onder die burgers. Het is ook een manier – er zijn vast veel meer te bedenken – waardoor men mensen een middel kan geven om niet door het ijs te hoeven zakken.

Nog heel concreet even over wat die ombudscommissie nu gaat doen. En nog twee heikele punten die nog niet zijn benoemd, waarvan ik weet dat ze zwaar of moeilijk liggen bij een aantal van u. De ombudscommissie. Ik ga er een beetje staccato doorheen. De mensen op de tribune hebben het vast niet allemaal gelezen. Het is echt een adviserende commissie aan het college conform de Gemeentewet. Daarover is nagedacht. Het is in eerste instantie een tijdelijke commissie voor de periode van de 3 D's. Want dat is het moment waarop wij zelf al dat nieuwe beleid moeten gaan vormgeven en waarvan we toch niet goed weten of dat goed gaat uitwerken of niet, ondanks alle goede bedoelingen. Daar gaat het niet om. Het is ook van belang om te stellen dat op het moment dat dit zou worden aangenomen, het college verantwoordelijk is voor het vastleggen van de spelregels. Het is een adviserende commissie aan het college. Dus zij zijn ook verantwoordelijk om de spelregels in termen van een beperkte verordening vorm te geven. De leden zijn inderdaad 9 willekeurig gekozen Maastrichtenaren. Mensen zeggen: "Hoe kom je nu in godsnaam bij negen? Waarom kunnen dat er niet gewoon 3 zijn of misschien wel 25?" Het aantal van 9; het moeten genoeg mensen zijn omdat men loot en men dus niet goed weet hoe die populatie eruitziet. We hebben in het stuk aangegeven dat het wel moet gaan over een verdeling hoog/laag opgeleid of man/vrouw, werkzaam of niet-werkzaam, en zo. Maar voor de rest weet men het natuurlijk niet. En omdat men kennis en expertise van verschillende mensen bij elkaar kan brengen, heeft men juist een groep van 9 om te komen tot goede besluitvorming. En 25 werkt niet. Daarnaar is onderzoek gedaan. Wat is dan een redelijk aantal? Welk aantal is dan nog werkbaar en vergaderbaar? Dat aantal blijkt bij 9 te liggen.

Wat van groot belang is, is dat er een voorzitter bij is. Die voorzitter wordt wel door deze raad voorgedragen. Hij moet door het college worden benoemd. De voorzitter moet ervoor zorgen dat die besluitvorming echt op een goede manier tot stand komt. Het gaat juist niet om het tellen van stemmen. Laat ik meteen een voorbeeld geven. Gisteren spraken we daarover hier in de gang. Er is een mevrouw die een voorziening had en die werd begeleid bij het zwemmen, twee keer per week. Die serie liep ten einde en zij komt terug voor een gesprek. In het gesprek is toen met haar afgesproken: "Ja, weet u, de middelen worden minder. Kunt u het niet via uw eigen netwerk oplossen?" Dat bleek niet mogelijk. Er zijn wel vrijwilligersorganisaties die ook daarbij helpen. Haar is een lijst met vrijwilligersorganisaties gegeven. Zij is naar huis gegaan. Zij heeft inderdaad al die vrijwilligersorganisaties gebeld. Wat bleek nu? Al die organisaties zeiden: "Ja, weet je, dat kunnen we niet doen. Als het gaat om chaufferen, dan kunnen wij u naar het zwembad brengen, maar deze mevrouw heeft meer nodig." Zij moet worden aan- en uitgekleed. Zij heeft misschien ook wat nodig om in het zwembad te zijn. Met als gevolg dat de uitkomst van het gesprek was dat die mevrouw niet is geholpen. Wat dan wel echt vervelend is, is dat dan termijnen lopen. Het duurt een jaar en je hebt zo'n gesprek en het loopt al even. Dat is zo'n voorbeeld waarvan men zich kan afvragen ... Dit is zo'n goed voorbeeld omdat wij allemaal eigenlijk weten dat men niet gestudeerd hoeft te hebben om daarvan iets te vinden. Men hoeft niet per se expertise te hebben in het zorg- en welzijnsdomein om te begrijpen dat als het voor deze vrouw echt belangrijk is dat zij die twee keer per week gaat zwemmen – dat mag men aannemen omdat er eerst een voorziening was – dat het nu herzien zou moeten worden en dat men opnieuw naar het geval zou moeten kijken. En men zich zou moeten afvragen of dat redelijk is. Ik heb nog meer voorbeelden, als dat wenselijk is.

Van belang is ook dat deze commissie zou functioneren parallel aan de beroep- en bezwaarcommissie. Ik weet dat de vraag is gesteld, onder andere door GroenLinks: "Krijgen we dan niet twee podia, waarbij men dat zou kunnen doen? Zou dit niet beter achter de beroep- en bezwaarprocedure kunnen staan?" Wij denken dat dit niet zo is. Dat heeft ... Kijk, op het moment dat wij een paar jaar verder zijn en die decentralisaties hun beslag hebben gekregen en wij begrijpen hoe dat beleid in elkaar zit, kan dat misschien wel. Maar op dit moment is het van groter belang dat wij begrijpen waar het misgaat. Dat wij begrijpen waar we het systeem kunnen verbeteren. Dat moet men helemaal aan de voorkant doen. Dat moet omdat wij aan de burgers hebben beloofd dat niemand door het ijs zal zakken.

DE VOORZITTER: Kunt u langzamerhand tot een afronding komen?

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Zeker.

DE VOORZITTER: Ik neem aan dat deze discussie ook al in de commissie heeft plaatsgevonden, hè?

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Oké. Ik maak hierover nog een paar opmerkingen.

DE VOORZITTER: Daarna gaan we kijken hoe de rest van de raad erin zit.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Volgens mij is het van belang. Die uitspraken kunnen niet worden afgedwongen. Dat wisten we al, want het is een adviserend orgaan aan het college. De laatste vraag. Zijn mensen competent genoeg? Ik denk dat wij in het voorbeeld hebben laten zien dat het ook wel zo is. Ik denk overigens dat als wij naar onszelf als gemeenteraad kijken en ik kijk naar de leden die in de commissie Breed Welzijn zitten. Ik ben geen specialist in het brede zorg- en welzijndomein. Ik denk dat dit voor heel veel van ons ook niet geldt. Wij zijn bij uitstek, de raad is ook zo'n voorbeeld, wij hebben niet echt de expertise aan het stuur. Maar wij nemen wel belangrijke besluiten door er goed over na te denken en ons te informeren. Ik sluit af met de vraag die op tafel ligt: durven wij met elkaar te leren? Durven wij vertrouwen te schenken aan mensen? Gaan we het echt anders doen, zoals we zelf in de visie hebben neergezet, om te proberen te voorkomen – dat zal niet altijd lukken – dat mensen door het ijs zakken? Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Bastiaens. Zal ik eerst het rondje in de raad maken om te kijken hoe de verschillende fracties erin zitten? Ik kijk naar de Seniorenpartij Maastricht, de heer Frijns, de heer Ad Frijns. Voor de notulen horen ze het verschil niet tussen de ene stem en de andere stem.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht): Dat zegt mijn moeder ook aan de telefoon. Dank u wel. Voorzitter, allereerst dank en waardering aan de heer Bastiaens voor het vele werk en de energie die hij in dit initiatiefvoorstel heeft gestoken. In dit voorstel wordt aanbevolen een ombudscommissie in te stellen en een omschrijving hoe het een en ander vorm zal moeten krijgen. Voorzitter, in het coalitieakkoord is al sprake van een ombudsfunctie. De behoefte hieraan is reeds duidelijk aangegeven. Maar in dit initiatiefvoorstel is echter sprake van een ombudscommissie in plaats van een ombudsman of -vrouw. Een heel andere invulling dan te doen gebruikelijk. Maar, voorzitter, wel heel passend in het beleid om de burger meer en intensiever bij nieuwe initiatieven en regelgeving te betrekken. Negen personen aangewezen vanuit de Maastrichtse bevolking moeten een doorsnee geven van de Maastrichtse burgers en geleid worden door een deskundige en integere voorzitter. Voorzitter, er staat nogal wat te gebeuren bij de invoering van de drie decentralisaties, waarop we later op de avond nog zullen terugkomen. Maar deze veranderingen zullen zeker ook de nodige vragen bij de burgers oproepen. Uiteraard zijn er advies- en klachtencommissies waarop een beroep kan worden gedaan. En deze ombudscommissie zal zeker niet in de plaats hiervan komen. Het zal, zoals de heer Bastiaens eerder al aangaf, een laagdrempelig instituut zijn waar iedere burger, op elk moment met zijn vragen terecht kan en kan aanhoren wat de gemiddelde Maastrichtse burger in zijn ombudsfunctie van zijn klacht of vraag zal vinden; makkelijk en eenvoudig. Voorzitter, een ander voordeel van deze commissie is dat inzicht zal worden verkregen in wat de meest voorkomende vragen en knelpunten zijn in onze samenleving, omdat wordt voorgesteld om klachten en vragen te bundelen en regelmatig aan het college te rapporteren. Natuurlijk blijven er een aantal vragen over de personele invulling van deze commissie. Maar wij hebben er vertrouwen in dat dit op een adequate wijze opgelost zal worden door diegenen die hiervoor verantwoordelijk zijn. En mocht inderdaad diegene voorzitter worden van deze commissie wiens naam nu gefluisterd wordt, dan heeft de Seniorenpartij alle vertrouwen in deze nieuwe aanspreekbaarheid voor de burgers van

Maastricht. Wij wensen de heer Bastiaens dan ook veel succes met het nieuwe voorstel. Wij hopen tevens dat deze commissie spoedig haar werkterrein zal kunnen uitbreiden naar de regio. In een reactie deze week wordt deze mogelijkheid al aangegeven. Tot zover deze bijdrage. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Frijns. Dan kijk ik naar de fractie van het CDA, mevrouw Leers.

MEVROUW LEERS (CDA): Dank u wel, voorzitter. Bij de behandeling in de commissie hebben wij al onze waardering uitgesproken voor het initiatief van de heer Bastiaens. Elk initiatief vanuit de raad is van betekenis. Wij willen dan ook graag daarbij constructief meedenken. Bij het voorliggende initiatief hebben wij niettemin een aantal bedenkingen uitgesproken omdat wij vrezen dat het plan niet de uitwerking zal hebben die de heer Bastiaens beoogt. Ik wil ze hier kort herhalen.

Maastricht heeft in dit dossier constructief samengewerkt met de Heuvellandgemeenten. In de diverse verordeningen is gesproken over een gezamenlijke invulling van de ombudsfunctie. Het ligt dus voor de hand dat we dat dan ook gaan doen en gezamenlijk die functie invullen. Voor het CDA is deze samenwerking een cruciaal punt. Het zou erg jammer zijn dat een solistisch optreden van Maastricht de verhoudingen onder druk zou zetten. Dus voordat er een plan komt, vragen wij eerst een overleg met de samenwerkende gemeenten te organiseren.

Daarnaast willen we dat er ook een relatie gelegd wordt met de nieuwe werkwijze van de raad. Er is veel nagedacht over deze nieuwe werkwijze, waarin met name het contact met burgers een prominente rol krijgt. Het zou dan ook logisch zijn als we ook de nieuwe manier van werken op dit dossier betrekken en van daaruit bekijken welke aanvullende rol van de burger nog nodig is.

Ook de instelling van wijkteams of sociale teams staat eraan te komen. Aan hen wordt expliciet een signalerende rol toegekend. Ook hun functioneren moeten we bij de uitwerking betrekken. Zij zouden, volgens het CDA, heel goed die signalerende functie op zich kunnen nemen. Verder zijn er nog second-opinionregelingen en wettelijk verplichte klachtencommissies. We moeten ons de vraag stellen of het dan nodig is om daar al direct een soort schaduwklachtencommissie naast te zetten. Ook moeten we oppassen om valse verwachtingen te wekken. Want stel dat de ombudscommissie er is, wat doe je dan met een klacht die door formele klachteninstanties is afgehandeld? Het is niet wenselijk de verwachting te wekken dat er dan wel een positief resultaat zal komen.

Voorzitter, wij vinden monitoring vanuit cliëntperspectief – de mensen waarom het gaat, de ervaringsdeskundigen – heel belangrijk. Maar wij geloven niet dat negen willekeurig aangewezen Maastrichtenaars voldoende kennis van zaken hebben om de hulpvrager in dit zeer complexe dossier bij te staan. En last but not least, we kunnen de privacy van de burgers niet garanderen als willekeurige Maastrichtenaars zich over hun dossier gaan buigen.

Wij hebben dus voorgesteld in overleg te treden met de samenwerkende gemeenten, te bezien hoe de rol van de burger uitpakt bij de nieuwe werkwijze van de raad, eerst eens bekijken wat de impact van de transitie is en bij de invulling van een ombudsfunctie de uitwerking van de 2 bestuursopdrachten die wij binnenkort hopen te verwachten, te betrekken. Tot die tijd kunnen we aan die 140

vrijwilligersorganisaties op het gebied van zorg en welzijn vragen de signalerende rol op zich te nemen. Wij raadsleden zelf kunnen ook ons oor overal te luisteren leggen. Tot slot hebben wij ook nog de Wmo-raad, de seniorenraad, de jongerenraad, de buurtraden, die allemaal middenin de samenleving staan en ons heel veel kunnen vertellen over de uitwerking van de transitie in de samenleving. En de invulling van de ombudsfunctie kan dan in collegiale samenwerking met de Heuvellandgemeenten zijn definitieve vorm krijgen. Nou, voorzitter, het zal duidelijk zijn dat het CDA het voorstel niet kan steunen.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Leers. Dan is het woord aan de fractie van D66, mevrouw Eurlings.

MEVROUW EURLINGS (D66): Dank u, voorzitter. Lef. Lef om een signaalfunctie, een alarmbel in een systeem van regelgeving zo in te vullen. Zoals ik ook al eerder in de commissie aangaf, de vorm met loting van willekeurige burgers getuigt van lef en durf. Dus wij zeggen: doen. Het sluit ook aan bij de insteek vanuit de drie decentralisaties; het vertrouwen geven aan mensen en mensen zelf zo veel als mogelijk laten nadenken over de invullingen. Wij vinden het wel een belangrijk element dat er een onafhankelijke voorzitter is, die de besluitvorming moet borgen. Dat vinden wij een sterk punt.

Een punt waarvoor ik wel extra aandacht wil vragen, is het verwachtingsmanagement. De klachten en meldingen hoeven, zoals eerder bijvoorbeeld door de Seniorenpartij werd aangegeven, wat ons betreft niet te wachten op een formele afhandeling van bezwaar bij de ombudsman. Er hoeft dus nog geen besluit te zijn over een klacht of een melding, om deze bij de ombudsman te kunnen melden. Als men dat zou doen, wekt dat juist het idee dat de ombudsman een hogere instantie is. Dat willen wij juist niet. Wat wij erg belangrijk vinden is dat de ombudsman alleen een systeemfunctie krijgt. Met de nadruk –

zoals ook door de heer Bastiaens werd aangegeven – op de advisering aan het college. Wel op basis van praktijkvoorbeelden. Een grote valkuil is dat het een soort van nieuw klachtenmeldpunt wordt. Dat werd eigenlijk ook al door de Seniorenpartij en het CDA aangegeven. Dat willen wij voorkomen. Wij willen niet dat men op individuele casuïstiek gaat inzetten, want daarmee wekt men ook valse verwachtingen. Dus dat men alsnog als ombudscommissie zou kunnen ingaan op een klacht of op een besluit. Wij willen puur dat het een melding is van een systeem. Ik zou dan ook ... In het stuk zelf stond dat het gaat om het klachtenpunt. Ik zou ook aan de heer Bastiaens daarover meer uitleg willen vragen. Of hij dat ook ziet als een soort meldpunt, dus als een echte signaalfunctie voor het systeem. Dan wil ik nog even stilstaan bij de regiofunctie. Is het een ombudsman van Maastricht of van de regio? Het CDA gaf ook al aan dat het belangrijk is om aan te sluiten bij de regio. Uiteraard. Maar ik zeg wel dat we niet moeten wachten. We moeten gewoon in Maastricht gaan beginnen. We moeten het gaan doen. We kunnen de ervaringen ophalen in Maastricht en op verzoek van andere gemeenten kunnen wij bij de regio aansluiten. Wat ons betreft is de ombudscommissie een onmisbare schakel, een onmisbare alarmbel om te weten of wij het systeem goed invullen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan de SP-fractie, mevrouw Van Haasen.

MEVROUW VAN HAASEN (SP): Dank u wel, voorzitter. De SP vindt het idee van een burgercommissie heel prima. Zoals wij ook in de commissie al hebben aangegeven, is burgerparticipatie an sich voor ons heel belangrijk. Het is ook niet iets wat in deze raad ter discussie staat. Niet voor niets hebben we een bestuursopdracht burgerparticipatie en gooien we het hele vergadersysteem om, om de burgers meer te betrekken bij het democratische proces. Dus als onderdeel van de ombudsfunctie zouden wij met het voorstel akkoord kunnen gaan, bij wijze van experiment of als proeftuin; als advies-, kwaliteit- of controlegroep of iets dergelijks. Maar het is voor de SP heel belangrijk dat de ombudsfunctie ook een professionele component kent. Het voorstel zoals het er nu ligt, kent die component niet en biedt daartoe ook niet de ruimte. Want wat volgens de SP de rol van de ombudsfunctie is, is op een onafhankelijke en professionele manier te kijken naar meer complexere conflicten en knelpunten in relatie tot de verhouding burger-overheid in dit nieuwe sociale domein. Dus kwesties die de reguliere bezwaar- en beroepsprocedure overstijgen. Het waarborgt een zekere mate van bescherming voor de burger in relatie tot de overheid. We willen de bescherming van de positie van de burger borgen, die ten opzichte van de gemeente in deze hele ontwikkeling toch kwetsbaar is. Het voorstel zoals het er nu ligt, gaat over een individuele klachtenafhandeling parallel aan de reguliere procedures die er in de nieuwe Wmo voor beroep en bezwaar al zijn. Dus daarmee wordt het een extra loket. Volgens de SP hebben we niet een extra procedure nodig, maar een ombudsfunctie die meer biedt dan klachtafhandeling alleen. Daarvoor hoeft ook niet een heel complexe organisatie te worden opgetuigd. Dat is weer een ander uiterste. Maar het dient wel een professionele component te kennen. Dat heeft te maken met de complexiteit van het sociale domein met betrekking tot wetgeving en organisatie. Maar het heeft ook te maken met onafhankelijkheid en vertrouwelijkheid. Zaken rondom privacy en beroepsethiek. Bovendien wordt de ombudsfunctie momenteel provinciaal onderzocht. Het staat in het addendum Wmo dat de functie gezamenlijk met partnergemeenten vorm dient te krijgen. Zo staat het ook in het coalitieakkoord. Gezien de beleidsamenwerking op de diverse onderdelen binnen het sociale domein vindt de SP het wenselijk en logisch dat we ook hierin een gezamenlijke lijn volgen. Wij zijn van mening dat we het huidige proces dat in gang is gezet een kans moeten geven met als basis een gezamenlijke verkenning, waarbij er meerdere alternatieven zijn die wat ons betreft het overwegen waard zijn. Wederom, dat wil niet zeggen dat we het niet een interessant idee vinden. Maar het is niet op basis van een gezamenlijke verkenning tot stand gekomen. Het is erg gedetailleerd en uitgebreid. Dat mag natuurlijk, maar daarmee roept het ook veel praktische vragen op rondom de uitvoerbaarheid daarvan. In de commissie heb ik een voorbeeld aangehaald van een rapport van de huidige ombudsman, waarin hij bijvoorbeeld het Bureau Jeugdzorg opriep om de kwaliteit van hun rapportages te verbeteren. Aan de hand van signalen rondom uithuiszettingen waarvan achteraf bleek dat zij niet nodig waren geweest, kwam hij erachter dat die klachten te maken hadden met de manier waarop het Bureau Jeugdzorg haar rapportages opstelde en dat dit niet volledig was. Als ik zo'n voorbeeld neem en ik probeer dat te vertalen naar de situatie van een burgercommissie. Ja, het gaat over een klankbord. Dan worden voorbeelden gebruikt zoals dat men minder hulp krijgt of als men geen scooter krijgt, terwijl men dat wel wil. Maar ja, er zijn ook complexere situaties in dit domein, zoals in de jeugdzorg over behandelingen of over uithuisplaatsingen. Ik vraag mij af of ik als ouder dan bereid zou zijn om mijn hele hebben en houden op tafel te gooien bij negen vreemde burgers. Ik vraag mij ook af of ik als hulpverleningsorganisatie mag communiceren over vertrouwelijke

casussen met willekeurige burgers. Volgens mij namelijk niet. Daarmee is de ombudsfunctie in de huidige opzet dan ook niet voor iedereen toegankelijk of in ieder geval niet voor iedere situatie. Ook het principe van redelijkheid dat in het voorstel als indicator wordt gebruikt, is voor de SP problematisch. Vooral omdat wij de decentralisaties en de bezuiniging eigenlijke allesbehalve redelijk vinden. Is de overheid een redelijk wezen? Nou, voorzitter, daarover kunnen wij nog wel een discussie voeren. Is het redelijk dat u geen hulp bij het huishouden ontvangt? Is het redelijk dat uw kind uit huis is gezet? In die situaties vinden wij redelijkheid niet de beste parameter. De vraag is: is dit de plaats om te experimenteren met actief burgerschap in deze vorm? De uitvoerbaarheid van het experiment is volgens ons onzeker en de kwaliteit en de onafhankelijkheid zijn in de huidige opzet niet te garanderen. En het voorstel kent ook geen andere component, die dit wel garandeert. Een gelote burgercommissie als deze heeft bovendien, volgens ons, minstens een jaar nodig om zichzelf uit te vinden. De vraag is of uiteindelijk de burger en het sociale domein, dat al een hele kluit heeft aan zichzelf, daarmee gediend zijn. Wat de invulling van de ombudsfunctie, vindt de SP de burger eigenlijk meer.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik kijken naar de fractie van GroenLinks, mevrouw Korsten.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks): Dank u wel, voorzitter. Laat ik beginnen met grote dank uit te spreken aan de heer Frans Bastiaens voor het indienen van dit voorstel. Het geeft ons in ieder geval een fantastische denkoefening. Wat betekent nu eigenlijk burgerparticipatie als we het hebben over loslaten en overdragen van bevoegdheden? Waar denken we dan eigenlijk aan? Los van de vraag of wij straks juichend zijn over dit voorstel of niet. Dat is in ieder geval al een heel goed punt dat is gemaakt. Dus dank daarvoor.

Ik ga ook beginnen te zeggen dat ik het een ontzettend sympathiek voorstel vind. Ik vind het een heel goed idee om burgers bij de beoordeling van dingen die in het openbare domein gebeuren te betrekken. Het is in die zin een heel goed voorbeeld van burgerparticipatie. Ik vind het ook helemaal een goed plan om willekeurig gekozen burgers daarbij te betrekken. Dat is de essentie van democratie, namelijk dat wij allemaal als willekeurige burgers ons oordeel kunnen vellen over heel complexe situaties en thema's om op basis van alles afwegende en redelijkheid een stem uit te brengen dan wel meedoen aan andere besluitvormingsprocessen. Dus ik zie daarvan zeer de meerwaarde. Wij denken dat aan het argument van de regionale invulling met een beetje passen en meten en in goed overleg met onze zuster gemeenten een mouw te passen zal zijn.

Je voelt hem aankomen. Er komt een 'maar'. En die 'maar' is dat wij toch nog wel bedenkingen hebben. Wij hebben nog niet gezien dat aan die bedenkingen tegemoet wordt gekomen. Die bedenkingen gaan met name over het punt dat de commissie geacht wordt uitspraken te doen over individuele gevallen. Het zijn weliswaar maar adviezen, maar toch denken wij dat daarvan geen gunstige werking kan uitgaan. Voor ons is dat een principiële punt. Als men zegt dat een ombudscommissie die op deze manier is samengesteld, ook adviezen kan uitbrengen en uitspraken kan doen over individuele gevallen, dan wekt men verwachtingen bij de burger die zich tot die ombudsfunctie wendt. Hij kan gelijk krijgen. Dan denkt die burger misschien; dan krijg ik verderop in de procedure misschien ook meer gelijk. Hij kan ook geen gelijk krijgen. Hij kan zelfs geen gelijk krijgen, omdat ... Hij kan gelijk krijgen en de gemeente kan dat niet volgen, omdat de gemeente denkt anders verderop in de procedure in de problemen te komen. Kortom, het kan verwachtingen bij burgers wekken die helemaal niet gerechtvaardigd zijn. Door verschillende sprekers is hierop ook al gewezen. Ik vind de privacycomplicaties die kunnen optreden bij het voorleggen aan een zodanig samengestelde commissie van individuele casussen groot. De SP sprak net over negen willekeurig gekozen burgers die opeens een heel complex geval voor hun neus krijgen. Ik zei tegen mijn buurman: "Ja, het zijn acht willekeurig gekozen burgers, maar de negende is toevallig wel de overbuurman." Dat geeft mij een heel erg vervelend gevoel over deze manier van werken. Ik vind dat het ook blokkerend kan werken voor het voeren van beroeps- en bezwaarprocedures. Daarvan heb ik net al een paar voorbeelden genoemd. Ik denk dat het afdoet – zeker als het echt een klachtenmeldpunt gaat worden – aan de mogelijkheden om juist tot goede systeemkritiek te komen. Daarvoor zou ik zo'n ombudsfunctie en -commissie nu juist heel graag gebruiken. Ook juist door die willekeurig gekozen groep Maastrichtenaars. Omdat nu eenmaal de ambtenaren en de mensen die de keukentafelgesprekken moeten gaan voeren en noem maar op, allemaal gevangen zitten in een web van reglementen, procedures, bedenkingen, artikelnummers en noem allemaal maar op. Het kan best zijn dat daarbij de blinde vlekken ontstaan over de bejegening of over de manier waarop men dingen gestalte heeft gegeven. Op die punten zou kritiek op het handelen van de overheden in deze drie D's heel erg te pas kunnen komen. Maar niet op de manier zoals die nu wordt voorgesteld.

Wij hebben deze punten al meerdere malen met de indiener van het voorstel besproken. Hij heeft het nog niet veranderd. Dus ik heb nog weinig hoop. Maar ik ben wel een optimistisch mens. Dus ik hoop,

het zou best kunnen dat hij alsnog wordt overtuigd. Nou, aarzelingen. Ik ben toch ook erg benieuwd naar het standpunt van het college. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan de Partij Veilig Maastricht, mevrouw Thieme.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Voorzitter, dank u wel. De PVM gelooft in burgerparticipatie. Deze commissie zal niet meer dan een adviserende rol gaan vervullen en zal geen besluiten nemen. Negen willekeurige burgers die samen met een onafhankelijke voorzitter deze uitdaging aan durven te gaan. De PVM denkt dat wij nu moeten laten zien dat wij geloven in burgerparticipatie en dat wij deze commissie een kans moeten geven om de meerwaarde te bewijzen. Wel vragen wij naar meervoudige evaluatiemomenten om de effectiviteit te kunnen blijven monitoren. In de verdere uitwerking zal duidelijk moeten worden beschreven hoe deze burgers gekozen kunnen gaan worden, maar bovenal door wie. Ook wie de keuze van de onafhankelijke voorzitter maakt en wie deze zal gaan benoemen, moet duidelijk gestalte gaan krijgen. Voorzitter, nogmaals, de PVM gelooft in burgerparticipatie en wil dit initiatief een kans geven. Het is een eerste stap naar bestuurlijke vernieuwing waarin we allemaal een leerproces dienen af te leggen. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De fractie van de VVD, de heer Limpens.

DE HEER LIMPENS (VVD): Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, heel kort want diverse partijen hebben al het een en ander over het voorstel gezegd. Ik wil wat ik ook in de commissievergadering heb aangegeven nog eens nadrukkelijk herhalen en de complimenten uitspreken in de richting van de heer Bastiaens. Het is een heel sympathiek voorstel. Niemand van ons zal twijfelen aan de intentie van het initiatief. Wij hebben ook in dezelfde commissie aangegeven dat wij toch op een aantal punten bedenkingen hebben. Het is door meerdere partijen genoemd. Het aselekt selecteren van een negental mensen uit de basisadministratie, zonder dat daarbij voorwaarden aan de kwaliteit worden gesteld en aan de competenties die deze mensen met zich mee zouden moeten brengen. Maar het allerbelangrijkste vinden wij toch dat de drie decentralisaties naar ons toe zijn gekomen om met name de bureaucratie en een stuk overhead te verminderen. Als wij dan voor het transitiejaar een organisatie gaan optuigen van een negental mensen, terwijl we zelf niet eens de kennis hebben die we eigenlijk zouden moeten opdoen in dat transitiejaar, dan vinden wij het simpelweg te vroeg. Ons voorstel is om na het transitiejaar op 1 januari 2016 te bezien hoe we die ombudsfunctie invullen. Wat ons betreft gebeurt dat inderdaad regionaal. Wat dat betreft kan ik ook in grote lijnen meegaan in het betoog dat mevrouw Leers van het CDA hier heeft gegeven. Het momentum is te vroeg. Wij willen daarover in alle rust nadat we de expertise in huis hebben, nog eens een keer met u van gedachten wisselen. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan Stadsbelangen Maastricht, de heer Steijns.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voorzitter, laat ik beginnen een compliment te maken aan de heer Bastiaens voor de uitwerking van dit initiatiefvoorstel. Natuurlijk kan men in deze fase allerlei kanttekeningen plaatsen bij een dergelijk voorstel. Natuurlijk kan men ook vaststellen dat landelijk of provinciaal allerlei initiatieven vooruitlopend op de transitieperiode inmiddels in ontwikkeling zijn. Maar een feit is dat wij vanaf 1 januari hier lokaal, zoals we hier als raad zitten, zoals het college hier zit, een bestuursopdracht, een taak hebben uit te voeren. Als het dan gaat om een ombudsfunctie zorg en welzijn, kan men van alles bedenken. Men kan een klachtencommissie en procedures erbij halen. Maar waar het om gaat – ik hoop dat de heer Bastiaens mij dat wil toezeggen – is om eventuele onbedoelde gevolgen van de transitie zo snel mogelijk te verhelpen door deze op te laten merken door zo'n ombudscommissie. Dat is de taak waarop zij zich moet richten. Als dat het gegeven is, vindt de heer Bastiaens Stadsbelangen aan zijn zijde.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan de Maastrichtse Volkspartij, de heer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, ik zeg het maar eerlijk. Als ik geen achterban en geen fractie had gehad, was ik meegegaan met datgene wat mevrouw Leers heeft verteld namens het CDA. Maar ook wij hebben in de fractie een democratische besluitvorming. Daarnaar moet ik ook luisteren.

Gelach vanuit de zaal.

U hoort het al. Ik heb verloren want ik moet wat kritische vragen stellen. Allereerst, de oprechte complimenten aan de heer Frans Bastiaens over de wijze waarop wij van tevoren gecommuniceerd hebben, via de mail over datgene wat hij heeft geproduceerd en geleverd.

De allereerste klacht die wij hebben genoemd, was; men is niet met de regio aan tafel gaan zitten. Het kan dus niet zo zijn dat wij nu eenzijdig het besluit nemen. Daar komt de grote stad weer naast de kleine gemeenten en die gaan weer hun eigen weg. Dat betekent gewoon dat men eigenlijk als regio niet gelijk oversteekt met gelijke standpunten enzovoorts. Dat heb ik proberen duidelijk te maken. Daarop gaf hij – voorzitter, het is wel leuk om dat even te zeggen – onmiddellijk een bericht terug dat de Vereniging van Nederlandse Gemeenten duidelijk maakte dat zo'n commissie zich eigenlijk zo dicht mogelijk bij huis moet bevinden en de politiek van de stad en het beleid van de stad moet kennen om iets te beoordelen. Toen gaf ik hem dat ook weer gewonnen.

Toen moest ik weer terug om te bekijken op welke wijze. Tijdens het debat vandaag komt hij met een ander knelpunt. Dat zijn namelijk de bevoegdheden. Daarin zit mijn probleem. Nogmaals, het kan dus niet zo zijn dat er – zoals hij dat noemt – sprake is van gelijkwaardige verhoudingen tussen de verschillende instanties. Er is maar één die besluit. Er is een adviescommissie en als zij functioneren – die negen – als adviescommissie ... Voor mijn part kan men vrij dwingend voorschrijven dat men met heel goede argumenten moet komen, wil men dat advies naast zich neerleggen. Dat kan juridisch ook nog, maar niet gelijkwaardig. Daar zit ik een beetje mee. Dat wil ik nog bekijken.

Daarnaast vind ik het voorstel als zodanig om mensen uit de stad – maar dat is al door de collega's uitvoerig verwoord – om hen mee te laten proeven, mee te laten sturen, mee te laten signaleren. Dat is het belangrijkste van het hele voorstel. Het signaleren van; hoe valt zo'n besluit? Wat horen ze uit het veld? Hoe moeten wij ons beleid bijsturen? Die functie krijgt in het voorstel niet de hoofdtaak en dat betreurt ik. Het gaat namelijk over een bevoegdheidscommissie waarvan ik graag wil horen op welke wijze dat aangepakt moet worden.

Ten aanzien van de regio is geantwoord: ja, wij zullen dat mededelen voordat we gaan besluiten. Dat kon al niet, want vandaag wordt besloten. Nou, voordat het wordt ingevoerd, zal dat met de regio worden besproken. Ik vind dat dit ook echt moet gebeuren. Want nogmaals, het is echt de dood in de pot als we voortaan met de regio gaan onderhandelen en men eenzijdige beslissingen gaat nemen. Dan kan men wel zeggen: ze moeten maar leren van ons. Ik vind dat een bestuurlijke arrogantie die niet past. Men gaat of samen in zee of men gaat niet samen in zee. Dan moet men ook gezamenlijk die operatie voeren.

Voorzitter, wat betreft de klachtenafhandeling. Ik heb daarover net al impliciet iets gezegd. Ik wacht even af wat daarvan gezegd gaat worden. Op zichzelf, nogmaals. Juist in het klein moeten we ermee beginnen om de burgers meer te betrekken bij zaken waar wij bestuurlijk ... We hebben in de commissievergadering gemerkt hoe onze eigen wethouders bijna van niets wisten over nogal wat onderwerpen omdat het nog helemaal nieuw was. Zo moeten wij ook – ja, voorzitter dat heb ik geconstateerd – zo moeten wij het ook gaan vinden. Ik denk alleen dat als men met zo'n kwetsbare groep te werk gaat, men veel beter eerst even kan aftasten. Daarvoor zou ik ook dat jaartje nemen. Dus aftasten: hoe valt het nou? Wat zijn de effecten? Hoe zijn de verschillen in de uitvoering tussen het Rijk en de gemeente? Als men dat heeft geëvalueerd, kan men wat stevigere vuisten maken om ook bestuurlijke maatregelen te nemen. Dat is mijn gevoel.

Het zijn allemaal woorden om afbreuk te doen aan het voorstel. Ik wil dat eigenlijk niet. U kent mij. Ik wacht even af hoe het dadelijk uitvalt.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Hoen. Dan is het woord aan mevrouw Nuyts van de Liberale Partij Maastricht.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat onze wethouders juist heel veel weten (*lacht*). Dus, een compliment. Ook één keer in de vier jaar (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

Ik wil ook een compliment geven aan de heer Bastiaens. Ik weet hoeveel werk het is om een initiatiefvoorstel te schrijven. Dan hoop je ook dat iedereen het steunt. Wat ga ik dan zeggen (*lacht*)?

Gelach vanuit de zaal.

Ik las het en eerst dacht ik: dat ziet er prima uit. Maar naderhand kwam ik tot de conclusie. Het is eigenlijk een stukje luisterend oor, hè? Een stukje doorlichting van de casuïstiek. Maar als men dan kijkt naar het moment. Want iedereen wil toch gewoon zijn/haar voorziening krijgen, hè? Voor mensen die naar een instantie gaan, is dat al een hele stap, hè? Ze zijn een beetje zenuwachtig. Ze moeten zich

goed voorbereiden. Waarom zou men al die moeite doen als het niet tot die voorziening leidt die men wil krijgen? Als men kijkt ... Op een gegeven moment heeft men die melding. Men heeft de aanvraag. Dan zit tussen die aanvraag en die beschikking een termijn. Tussen de beschikking en het beroep en bezwaar zit een termijn van zes weken. Als men die mensen wil helpen, zou die beslissing van de ombudsman of dat advies ... Wil het college iets daarmee doen, zou dit eigenlijk in die zes weken moeten vallen. Als dat zo zou zijn, zou ik meteen hebben voorgestemd. Maar dat kan helemaal niet. Dan krijgt men dus eigenlijk dat men de mensen in twijfel brengt. Moet men nu geen bezwaar en beroep instellen? Dan kan ik naar de ombudsman en dan zou mijn advies nog meegenomen kunnen worden. Maar men moet eigenlijk beide doen. Men moet bezwaar en beroep instellen, want anders verstrijkt de termijn. Op een gegeven moment zegt de heer Bastiaens: nee, die gang naar de ombudsman moet plaatsvinden na het bezwaar en beroep. Neem ik aan? Nee? Nou, dan vind ik het heel knap als men dit binnen die zes weken geregeld krijgt en dat men dit ook krijgt vertaald naar de burgers: "Je moet die termijn van die zes weken in acht nemen. Maar je moet ook naar de ombudsman gaan, als de beschikking negatief is." Ik denk dat het technisch gewoon onmogelijk is. Daarom hebben wij gedacht om hiermee niet akkoord te gaan. Het zou anders ingevuld moeten worden. Als men een negatieve beschikking heeft gekregen en het bezwaar en beroep wordt afgewezen, dan kan men namelijk niet ... Het bezwaar en beroep wordt getoetst op grond van de wet, de Wmo en op basis van de verordening. Hier heeft men een heel andere toetsingsgrond. Dat is de redelijkheid. Dat is geen wettelijke. Dus brengt het de mensen niet veel, behalve dat men casuïstiek verzamelt. Ik vraag mij af of men het de burgers kan aandoen om die rechtsgang te doen, want zij hebben toch enige hoop. Dat het alleen maar voer is om informatie te verzamelen. Dat was het.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Nuyts. Dan is gevraagd om een reactie van het college. Ik kijk dus naar wethouder Willems om daarop te reageren. Ik vraag u dan meteen omdat wij vanavond toch een stevige agenda hebben om de tweede termijn misschien iets korter te doen.

WETHOUDER WILLEMS: Ja.

DE VOORZITTER: U bent nog in de eerste termijn. Neem vooral de tijd, wethouder.

WETHOUDER WILLEMS: Ja, ik heb zo net geteld. Naar het zich laat aanzien, is een meerderheid voor. Een aantal mensen hebben een voorbehoud gemaakt. De heer Hoen en Stadsbelangen Maastricht willen nog een nadere reactie van de heer Bastiaens. Het zal u niet verbazen. Het college vindt het ook een sympathiek voorstel, zoals iedereen hier in deze zaal. Maar toch zitten er nog een aantal aspecten in, waarnaar nog eens goed gekeken moet worden. Die zijn deels al genoemd. Ik denk aan de positionering van het verhaal, van zo'n ombudscommissie. Waarop toetst die commissie precies? Op systeemniveau of op individueel niveau? En hoe zit het met de privacy?

Als de raad dit aan het college opdraagt, gaan we dit uitwerken. Dan zal er op enigerlei moment een voorstel liggen. Ik moet wel een voorbehoud maken met betrekking tot de datum. In de motie staat 1 januari. We gaan het niet onnodig rekken, want in het coalitieakkoord staat ook dat we een ombudsfunctie gaan instellen. Dit ligt een beetje in de lijn van het coalitieakkoord. Maar hiernaar moet wel even goed worden gekeken. Daarvoor hebben we meer tijd nodig dan twee maanden, denk ik.

DE VOORZITTER: Een helder antwoord. Wacht even. Een vraag van mevrouw Leers aan wethouder Willems, zie ik.

MEVROUW LEERS (CDA) per interruptie: Ja. Ik ben erg benieuwd wat u vindt van de samenwerking met de Heuvellandgemeenten.

WETHOUDER WILLEMS: Dat is een van de aspecten die ik niet heb genoemd. Maar het is al gezegd door een aantal sprekers hier in deze zaal. Men kan niet als Maastricht zonder meer voorbijgaan aan de fantastische samenwerking die de afgelopen jaren in het sociale domein is gegroeid. Wij zullen dit ook met alle Heuvellandgemeenten bespreken. Zo zijn er misschien nog wel een paar aspecten waarnaar we nog even moeten kijken. Maar dat punt kan ik u nu toezeggen. Dat gaan we zeer zeker meenemen.

DE VOORZITTER: Dank u wel, wethouder Willems. Dan is het woord aan de heer Bastiaens.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Dank u wel, voorzitter. Ik ga proberen u te overtuigen. Om te beginnen zou ik willen zeggen: het moment is nu. Het is niet zo dat we een heleboel voor ons uit kunnen schuiven. We zijn per 1 januari verantwoordelijk voor die decentralisaties. Er wordt inderdaad ook keihard gewerkt, ambtelijk en bestuurlijk, om dat voor elkaar te krijgen. Maar het moment is echt 1 januari. Het is niet zo dat we dat naar achter kunnen schuiven op enigerlei wijze. Dat betekent ook dat we de afspraken die wij als raad maken met de mensen in onze stad, ook per 1 januari gestalte moeten geven.

Ik ben in mijn voorstel expliciet ingegaan op die gedachte: niet door het ijs zakken. Dat is ook echt principieel. Ik ben ook benieuwd naar – stel je voor als we dit niet doen – wat er dan wel is. Wat gaan wij als raad en als gemeente dan wel doen om te voorkomen dat mensen door het ijs zakken?

Natuurlijk is er een beroep- en bezwaarprocedure en die second opinion. Maar het gaat nu net om al die gevallen waar het misgaat. De dagelijkse werkelijkheid is vele malen complexer dan wij hier zouden kunnen bedenken. Het gaat om het echt horen van de vraag, het echt onderkennen van de behoefte aan de andere kant en te bekijken of men daaraan een invulling zou kunnen geven.

DE VOORZITTER: Interruptie door de heer Hoen.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ja.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Voorzitter, ik begrijp eigenlijk niet waarom het zo'n probleem is. Kijk, de regeling gaat per 1 januari in. D'accord. Net werd ook al aangegeven dat als men bestuurlijk nog wat dingen moet uitzoeken en nog zeker met de regiogemeenten moet praten. Dat men daarvoor tijd nodig heeft. Wat maakt het nu uit of het per 1 april of 1 mei operationeel wordt? Kijk, die regeling begint toch. Maar de commissie moet wel een degelijke basis hebben. Als wij dat forceren, want we krijgen het niet klaar en het is stikken of slikken 1 januari, dan zijn wij dus verkeerd bezig, denk ik.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ik ben het helemaal met de heer Hoen eens. Dat is natuurlijk ook het argument dat door het college naar voren is gebracht. Als het niet per 1 januari kan, dan kan het niet. We moeten dit op een goede en zorgvuldige manier doen. Mijn argument was meer: het heeft geen zin om het vooruit te schuiven en een jaar af te wachten. Natuurlijk, als het februari, maart of april wordt omdat men het goed moet voorbereiden, moeten we dat vast en zeker doen. Dat is geen enkel punt. Maar het punt dat ik wilde maken, is dat het geen zin heeft om het niet te doen vanuit de gedachte dat we eerst eens even kijken hoe de werkelijkheid zich ontwikkelt. Dat zouden we niet moeten doen. Omdat die werkelijkheid gewoon van start gaat, of we dat willen of niet.

Die regio infomeren. Ook de heer Hoen heeft ernaar gevraagd en het college heeft er net ook aan gerefereerd, net zoals vele anderen. Net zoals de VNG in dat stuk aangeeft. De VNG zegt: wij zullen op dat ene niveau in die regio echt moeten samenwerken. Dat gaat om de uitwisseling van kennis en expertise. Dat gaat om het zeker stellen van de kleine gemeenten. Maar aan de andere kant gaat het nu juist om zorg dicht bij huis en hoe men dat met elkaar doet. Natuurlijk moeten wij bestuurlijk op een nette manier met elkaar in de regio omgaan. Ook wij zijn daarvan afhankelijk. Natuurlijk moeten wij daar niet steeds de grote figuur uithangen, die wel weet hoe het zit. Er is dus alle reden om dit in de regio op een heel zorgvuldige en nette manier te communiceren, ook voordat men van start gaat. Absoluut. Maar ik denk wel dat we het wel als Maastricht gewoon moeten doen. Zoals het college ook aangeeft: laten we gewoon kijken hoe zij daarin zitten. Laten we gewoon kijken wat zij zelf zouden willen ontwikkelen of niet en hoe dit op elkaar kan aansluiten.

Even kijken, ik probeer even door die ... Het verwachtingsmanagement is een enorm belangrijk onderwerp. Natuurlijk is het zo dat het van groot belang is voor mensen die daarop een beroep doen om te begrijpen: wat voor een uitspraak krijg ik zo dadelijk en kan ik daar wat mee? Het is helder dat dit een adviserend orgaan is aan het college. Het is ook in het kader van artikel 83 Gemeentewet een adviserend orgaan. Het college neemt het besluit. De ombudscommissie kan dus alleen maar adviseren. Maar we moeten natuurlijk wel in die communicatie heel helder zijn naar die burger over hoe het proces werkt. Daarvoor moet het college nadere regels opstellen. Maar ook wat men daarvan mag verwachten. Dat men het niet kan afdwingen. Dat die commissie het moet hebben van haar gezag. Het moet ook zo zijn aan de andere kant. Want er wordt gevraagd: ja, hoe zit het nu als er individuele gevallen langskomen? Waarop is dat gebaseerd? Als er nu een individueel geval langskomt waarvan de commissie oordeelt dat hier mensen tussen wal en schip vallen, dan kan die commissie niet anders dan het college adviseren ook wat daaraan te doen.

DE VOORZITTER: Interruptie van mevrouw Eurlings.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ja.

MEVROUW EURLINGS (D66) per interruptie: Ja, een vraag. Natuurlijk kunnen er individuele gevallen zijn, waarbij men merkt dat er op basis van een individuele casus een systeemfout is. Maar ik zou ervoor willen pleiten om het alleen op die manier in te zetten en niet de mensen het idee geven dat het toch een soort van second opinion is, waar men dan gelijk kan halen. Dat bedoel ik met het verwachtingsmanagement. Het kan natuurlijk dat een individuele casus aantoont dat een systeem niet werkt. Maar dat is iets anders dan een second opinion.

DE VOORZITTER: Helder. De heer Bastiaens.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Daarmee ben ik het helemaal eens. Maar dat betekent nog wel dat als zo'n individueel geval zo'n systeemfout laat zien, men daarmee iets moet op systeemniveau. Maar men kan dan ook niet tegen zo'n individueel geval zeggen: Oké, dit is een systeemfout. U hebt pech. Het kan niet anders dan dat de commissie dan aan het college adviseert om daarmee iets te doen.

DE VOORZITTER: Mevrouw Eurlings. Microfoon.

MEVROUW EURLINGS (D66) per interruptie: Ja, oké. Maar dat is dan ook het enige wat de ombudscommissie kan?

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Zeker, zo is het. Zo is het. Het is aan het college om vervolgens te besluiten om daarmee wel of niet iets te doen.

DE VOORZITTER: Zet u de microfoon uit? Meestal blijft die niet aanstaan. Het is knap van u dat die aan blijft staan. Ja.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Privacy, dit is herhaaldelijk gevallen. Net zoals bij alle andere commissies. Kijk, we kennen natuurlijk op meer plekken in de wereld manieren waarbij burgers willekeurig worden gekozen.

DE VOORZITTER: Interruptie door mevrouw Korsten.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks) per interruptie: Ik was nog aan het lopen. U was alweer bij een volgend onderwerp, maar ik reageer nog even op de vragen van mevrouw Eurlings. Want dit werd voor mij een beetje gecompliceerd. U zegt dus dat een individuele burger met zijn individuele geval naar de commissie kan gaan en dat de commissie dan uitspreekt: in redelijkheid had de gemeente niet tot dit besluit kunnen komen.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Of wel.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks) per interruptie: Of wel, goed. Maar daarvan zegt u nu dat dit geen impact heeft op wat verder met dit individuele geval gebeurt. Dat zou misschien kunnen. Dat zou misschien ook niet kunnen. Maar de uitspraak is alleen op systeemniveau. Dat vind ik toch enigszins. Dan moet men heel veel gelaagdheid in een uitspraak kunnen lezen om dat te begrijpen.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Nee, er zitten duidelijk twee elementen in, zoals net al is aangegeven. Als een geval ... In de eerste plaats komt de commissie tot de beoordeling van een geval en adviseert het college om al dan niet met dit geval iets te doen, om dat te zien in termen van systeemfouten. Het is vervolgens aan het college om daarover een besluit te nemen. Het is natuurlijk zo, zoals net is aangegeven. Als er gevallen tussen zitten waarvan zo'n commissie vindt: dit is niet houdbaar. Dit is een voorbeeld waar echt iets moet gebeuren. Dan kan het natuurlijk niet anders zijn dan dat dit advies naar het college komt en dat het college daarop ook actie onderneemt.

DE VOORZITTER: Oké, vervolgt u uw betoog. Nee, er komt nog een vraag van de heer Frijs en daarna van mevrouw Nuyts. De heer Frijs.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht) per interruptie: Ja, voorzitter. Als ik het goed begrijp. Een klankbordgroep is een beetje scheefgetrokken. Dat is niet de bedoeling?

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Nee.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht) per interruptie: Maar de functie loopt toch wel min of meer parallel daarmee, want het is geen beslissingsbevoegdheid van deze commissie? Ze horen de klachten aan.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ze doen wel een echte uitspraak. Ze vinden er wel echt iets van. Ze adviseren ...

DE VOORZITTER: Oké, laat de heer Frijs even uitspreken.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht) per interruptie: Ja, dat begrijp ik. Maar zij hebben absoluut niet de macht om zelfs iets aan de een of andere beslissing te veranderen. Dat is dus duidelijk de afspraak en zo is het ook voorgesteld.

DE VOORZITTER: Helder. Ja.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Maar dat kan ook niet anders, omdat een adviescommissie in het kader van artikel 83 Gemeentewet een adviserende commissie aan het college. Dat kan ook niet anders.

DE VOORZITTER: Helder. Mevrouw Nuyts.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Dank u wel, voorzitter. De snelheid van het inschakelen van de ombudsfunctie/ombudsman en het doen van een uitspraak: kan dat in die zes weken?

DE VOORZITTER: De heer Bastiaens.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ik kan niet helemaal zover in de details gaan. Het is zo dat het college die nadere regels zou moeten bepalen. Het voorstel zegt: laten we kijken of die commissie een keer in drie weken bij elkaar komt. Er zijn een heleboel factoren die ik niet kan overzien. Hoeveel meldingen, hoeveel aanvragen komen bij die commissie? Er zijn heel veel punten waarover ik nu eigenlijk geen uitspraak kan doen.

DE VOORZITTER: Mevrouw Nuyts.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Ja, het gaat mij eigenlijk erom of dat advies nog tijdig bij het college belandt, zodat men dat kan meenemen bij de bezwaar- en beroepsprocedure.

DE VOORZITTER: Helder.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Dat zou heel fijn zijn, alleen kan ik dat nu niet beantwoorden op basis van alle parameters die onduidelijk zijn. Hoeveel mensen maken daarvan dadelijk gebruik of niet? Dat weet ik gewoon niet.

DE VOORZITTER: Mevrouw Eurlings.

MEVROUW EURLINGS (D66) per interruptie: De opmerking van mevrouw Nuyts sluit wel weer aan bij de verwachtingen, omdat ik mij afvraag of dat überhaupt handig is. Want de ombudsman heeft zelf die functie helemaal niet om daarmee iets te kunnen doen. Het gaat erom of het college daarmee iets kan en niet of de ombudsman binnen een bepaalde termijn ...

DE VOORZITTER: Oké, de heer Bastiaens.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Eens. Privacy. Zoals gezegd, is het aan het college om ervoor te zorgen dat er iets van spelregels komt. We kennen in de wereld op allerlei plekken modellen waarbij burgers worden ingezet. In België hebben we nog steeds de juryrechtspraak. In Ierland wordt op dit

moment in een Constitutional Convention waarin 100 mensen zitten en waarvan 66 willekeurig gelote burgers, de grondwet aangepast. Dus op allerlei plekken wordt met dit model gewerkt. Er zijn veel meer voorbeelden te geven. Op al die plekken is het natuurlijk de vraag: hoe ga ik met informatie om? Hoe ga ik met individuele informatie om? Het kan niet anders zijn dan dat men dit goed aan de voorkant moet regelen in de spelregels die men vastlegt en dat leden die toetreden tot zo'n commissie moeten tekenen voor de spelregels. Volgens mij is het een kwestie van goed regelen. Ik begrijp dat privacy daarin een heel belangrijk onderwerp is. Even kijken. Bij ...

DE VOORZITTER: Ondertussen heeft mevrouw Korsten de kans om rustig naar de microfoon te lopen. Maar ik vraag wel om het even ...

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ja, ja. Ik zal ...

DE VOORZITTER: Nou ja, ik begrijp toch – als ik zo vrij mag zijn qua orde – dat het straks niet gaat om het stemmen over het letterlijke voorstel, gezien de discussie die nu heeft plaatsgevonden en ook gezien de reactie van het college, maar dat het min of meer over de strekking gaat. En dat u aan het college de uitwerking vraagt om in dezen met een voorstel te komen. Dus een heleboel dingen komen toch nog in de uitwerkingsfase weer in commissieverband straks terug. Een heleboel uitwerkingen kunnen daar dus nog worden besproken, als het dadelijk bij de stemming zover komt. Mevrouw Korsten.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks) per interruptie: Ik vat het nog niet op als een ontmoediging. U had het over de privacy en dat de leden van de commissie moeten tekenen dat zij zorgvuldig met gegevens omgaan en dergelijke. Mijn ongemakkelijke gevoel zit ook erin dat de betrokkene die zo'n casus voorlegt aan de ombudscommissie de overbuurman daar ziet zitten.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Dat zou kunnen.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks) per interruptie: Ja. Het geeft mij gewoon wat dat betreft een ongemakkelijk gevoel.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ja, het gekke is dat dit te maken heeft met hoe men naar dit voorstel kijkt. Ziet men dit als een manier om burgers inspraak te geven in die decentralisaties, om hen een stem te geven? Hoe zij aankijken tegen de werkelijkheid om te kunnen achterhalen waar het goed gaat en waar het niet goed gaat? Of ziet men het als een bedreiging: stel je voor dat iemand iets weet van mijn casus? Men kan op verschillende manieren daarnaar kijken.

DE VOORZITTER: Mevrouw Van Haasen.

MEVROUW VAN HAASEN (SP) per interruptie: Ja, ik was even in de war omdat nu werd gezegd ... Waar stemmen we dadelijk over? Wel over het voorstel en hoe het in het voorstel staat? Of wordt het nu meegenomen en is het nog in ontwikkeling? En gaat het over zaken, gaat het nu wel of niet over individuele casussen? En gaat het nu wel of niet regionaal? Wordt dat nog ontwikkeld of ...? Want er staan een aantal dingen in het voorstel en ik wil het wel graag weten.

DE VOORZITTER: We horen dadelijk van de heer Bastiaens hoe hij het voorstel gelezen wil hebben. Dat lijkt mij verstandig. U bent de initiatiefnemer.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Zeker.

DE VOORZITTER: Het gaat om ...

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Het kan niet zo zijn dat het hele voorstel onderuitgaat. Ik heb aangegeven in de mails die ik heb gestuurd dat er een aantal heel belangrijke elementen in zitten. Het zijn willekeurig gekozen burgers. Het gaat echt om een Maastrichtse functie. Het is een adviserend orgaan. Het orgaan kan geen besluit nemen, maar dit is wel aan het college. Het gaat erom dat men helder krijgt waar het misgaat en dat men systeemfouten aanduidt. Er zitten allemaal heel principiële dingen in. Die kan men echt niet onderuithalen.

DE VOORZITTER: Die staan dus overeind straks bij de besluitvorming. Helder.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Maar die nadere regels, van hoe men dat nu precies handen en voeten moet geven. Nou ja, daarvan vraag ik aan het college: kom met voorstellen.

DE VOORZITTER: Het woord is aan de heer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: De heer Bastiaens is een kei als het gaat om de inhoud, maar het gaat nu over de procedure.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Zeker.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Dat was de vraagstelling.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Zeker.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: De vraagstelling is. Wij hebben ook geen problemen ermee – gehoord hebbende alle argumenten die door de gemeenteraad zijn ingebracht – dat het voorstel dadelijk aangenomen wordt en dat aan het college opdracht wordt gegeven om rekening te houden met al die opmerkingen die zijn gemaakt. Maar dat betekent niet dat u per 1 januari bediend wordt.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Nee, helemaal mee eens. Dat heb ik al aangegeven. Ook het college heeft gezegd: dat is waarschijnlijk niet haalbaar. Dat heb ik zo-even ook gezegd.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Als het college straks de vrijheid heeft om ook juridisch te bekijken hoe het in elkaar zit, samen met de knelpunten die net zijn genoemd. Als dat kan, dan laten we maar niet te veel over de inhoud meer praten. Dan nemen zij het wel mee.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Na ja, sowieso is de vraag aan het college om dat nader uit te werken. Die principiële pijlers staan. Daarover moeten we het eens zijn. Laat het college dan komen met een uitwerking in een voorstel.

DE VOORZITTER: Helder. Gaan we nu langzamerhand afronden? Ja?

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ja, volgens mij heb ik ongeveer ...

DE VOORZITTER: De allerlaatste keer, mevrouw Korsten. U hebt nu al zo veel geïnterrupteerd.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks) per interruptie: Nog een paar punten. Ja. Betekent dit dat u het behandelen van individuele casussen en de manier waarop dat gaat gebeuren niet meer als principeel pijler van het voorstel beschouwt?

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Volgens mij is het antwoord zoals ik dat net heb gegeven. Dat blijft overeind. Ik heb net de hele tijd aangegeven: het moet parallel aan die beroep- en bezwaarprocedure. Het is niet zo dat het achter elkaar komt. En het is van belang dat er uitspraken komen over die individuele gevallen omdat men anders niet weet wat er op het systeemniveau gebeurt. En dat daar waar schrijnende gevallen zijn, waarvan men zegt; hier gaat het systeem niet goed, het college wordt geadviseerd daarmee iets te doen. Natuurlijk is dat in termen van verwachtingsmanagement geen gemakkelijke vorm voor burgers want men moet wel helderheid creëren over waarop men wel of geen recht heeft. Waar wel of geen uitspraak over wordt gedaan. Volgens mij blijft het verhaal staan zoals ik tot nu toe heb aangegeven.

DE VOORZITTER: Helder. Daarmee is uw betoog afgerond in de tweede termijn?

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ja, tenzij er nog prangende vragen zijn.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Ik kijk even naar de raad, want dit was eigenlijk de tweede termijn van de raad met de eerste initiatiefnemer aan het woord. Zijn er nog andere mensen die in de tweede termijn kort iets willen zeggen? Ik kijk naar de Seniorenpartij Maastricht, de heer Frijns.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Zoals dus de wethouder het heeft uitgelegd. Zijn voorstel is om het nader te gaan uitwerken, de mogelijkheden ervan te bekijken en vooral de invulling van het hele proces te bekijken. Dan kunnen wij dit voorstel ondersteunen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Het CDA, mevrouw Leers.

MEVROUW LEERS (CDA): Ja, voor ons is toch nog te veel onduidelijk. Wij zijn niet tegen een ombudsfunctie. Maar wij willen eerst een degelijk voorstel hebben dat samen met de Heuvellandgemeenten is gemaakt. Wij durven best te experimenteren, maar wij gaan niet experimenteren met kwetsbare burgers. Dus we wachten een degelijk voorstel af en dan beoordelen we dat opnieuw.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan mevrouw Eurlings.

MEVROUW EURLINGS (D66): Geen verdere vragen. Wij hebben de uitleg eigenlijk al gegeven. Wij steunen dus het voorstel.

DE VOORZITTER: U steunt het voorstel, ja. Mevrouw Van Haasen, de SP.

MEVROUW VAN HAASEN (SP): Ja, wij sluiten ons eigenlijk aan bij het CDA. In de huidige vorm steunen wij het voorstel niet.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De GroenLinks-fractie.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks): Dat geldt voor ons idem. Het is nog steeds niet helemaal duidelijk hoe het nu met die individuele casussen gaat. Gaat het nu wel of niet? Dus we steunen het voorstel in deze vorm niet.

DE VOORZITTER: Helder.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks): We wachten gewoon de uitwerking af.

DE VOORZITTER: De Partij Veilig Maastricht.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Voorzitter, dank u wel. Zoals al eerder aangegeven, steunen wij het voorstel wel. Ik zou daarbij nog graag expliciet willen vermelden dat onze totaal nieuwe vergaderstructuur gebaseerd is op burgerparticipatie, in welke vorm dan ook. Dank u wel.

DE VOORZITTER: De VVD-fractie.

DE HEER LIMPENS (VVD): Wij steunen het voorstel in deze opzet niet.

DE VOORZITTER: Stadsbelangen Maastricht.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): De initiatiefnemer mag op de steun van Stadsbelangen rekenen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De Maastrichtse Volkspartij.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, ik heb net duidelijk gemaakt dat ik heb begrepen dat het stuk nu naar het college gaat. Het college komt opnieuw met een aanvullend stuk, rekening houdend met de opmerkingen die zijn gemaakt. Dat betekent gewoon dat wij straks opnieuw het voorstel van het college kunnen beoordelen. Dan kunnen wij nog altijd, als het niet bevalt, tegen zijn. Dus nu geef ik het een kans om het te laten beoordelen en het ons voor te leggen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De Liberale Partij Maastricht.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Ja, de woorden van de wethouder – dat hij daarmee aan de slag gaat – en de woorden van de heer Bastiaens – dat het parallel plaatsvindt, het

beroep op de ombudsman en de beroep- en bezwaarcommissie – hebben ons over de streep gehaald, mijnheer Bastiaens.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Ik kijk nog even of wethouder Willems nog behoefte heeft aan een tweede termijn.

WETHOUDER WILLEMS: Ja. Ik wil misschien nog iets toevoegen. Al die elementen die hier nu ter sprake zijn gekomen, zouden ook hoogstwaarschijnlijk ter sprake zijn gekomen als we de ombudsfunctie hadden ingesteld en we met een voorstel waren gekomen zoals in het coalitieakkoord staat. Het enige nieuwe element is eigenlijk die gelote burgers. Daarnaar moeten we ook nog even goed kijken. Maar voor de rest heb ik niets nieuws gehoord.

DE VOORZITTER: Oké. Dan mevrouw Leers nog, voordat ik de termijn afsluit.

MEVROUW LEERS (CDA): Wordt dat stuk wel nog ter beoordeling aan de raad voorgelegd?

DE VOORZITTER: Natuurlijk. Ja, ja. Afrondend, er is nu gevraagd, voorgesteld aan het college. Daarover heeft iedereen zich uitgesproken. Dan komt er een voorstel via de commissie en via de raad waarin de commissie wordt ingesteld met alle toeters en bellen erbij. Het is een bevoegdheid van het college om een commissie in te stellen, maar het wordt natuurlijk wel besproken zoals we hebben afgesproken en zoals de wethouder ook heeft voorgesteld met de commissie in ieder geval.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Naar ik begrijp, gaan we nu wel stemmen over het voorstel?

DE VOORZITTER: We gaan nu stemmen over het initiatiefvoorstel. Dat wilde ik nu gaan doen. Ik heb overigens wel nu genoteerd wie in de tweede termijn heeft gezegd dat zij voor of tegen waren. Dus ik herhaal even de vier fracties die volgens mij tegen zijn. Dat zijn het CDA, de SP, GroenLinks en de VVD. De andere partijen stemmen allemaal in met het voorstel zoals het hier voorligt. Heb ik dat zo goed verwoord? Dan is het besluit bij dezen genomen. Aldus besloten.

Zo vaak heb ik niet een initiatiefvoorstel. Dus ook gefeliciteerd met het behalen daarvan. Dames en heren, wij gaan door met de rest van de agenda.

3. Notulen/ingekomen stukken

3.1 Vaststellen van de notulen. Raadsvoorstel 101-2014

DE VOORZITTER: Ik ga ervan uit dat we die conform kunnen vaststellen? Dan is het bij dezen gebeurd. Aldus besloten.

3.2 Lijst van ingekomen stukken

DE VOORZITTER: Kan ik deze ook bij dezen vaststellen? Dan is het bij dezen vastgesteld. Aldus besloten.

4. Schriftelijke stemmingen

4.1 Herbenoeming leden Rekenkamer

4.2 Benoeming burgerleden

DE VOORZITTER: Ik vraag de bodes om de briefjes alvast rond te delen. Er zijn twee verschillende stemmingen. Ik zou graag als stemcommissie willen instellen de heer Mertens, de heer Barendse en de heer Nuss. Het gaat om twee stemmingen, zei ik al. De Rekenkamerleden en de burgerleden. U ziet op de stembriefjes de namen staan. U kunt een kruisje zetten bij voor of tegen. Als u dat doet. Bij de Rekenkamer gaat het om twee kandidaten en bij de burgerleden om vier kandidaten. Ik zie dat de stembriefjes niet alleen uitgedeeld worden, maar ze worden ook alweer opgehaald. Zo snel kan dat gaan.

Ondertussen kijk ik even naar de hamerstukken.

5. Hamerstukken

5.1 Verlenging termijnen werkwijze nieuwe raad. Raadsvoorstel 116-2014

DE VOORZITTER: Er is een hamerstuk. Ik ga ervan uit dat dit een unanieme stem krijgt? Dan is dit inderdaad een hamerstuk. Aldus besloten.

4. Vervolg schriftelijke stemmingen

4.1 Herbenoeming leden Rekenkamer

4.2 Benoeming burgerleden

DE VOORZITTER: Ik wacht even met de aanvang van 6.1 totdat alle briefjes weer zijn opgehaald.

De briefjes worden opgehaald.

Volgens mij zijn de briefjes van de eerste stemming allemaal opgehaald en worden ze nu ook van de tweede stemming opgehaald. Dan zullen we de uitslag daarvan straks tussendoor vertellen. Dan hoop ik dat die drie raadsleden die in de stemcommissie zitten, het niet erg vinden als wij doorgaan met 6.1. Als het goed is, zijn zij daarvoor geen woordvoerder. Dat betekent dat wij nu beginnen met het raadsvoorstel.

6. Voorstellen

6.1 Nieuwe subsidiesystematiek vrijwilligersorganisaties. Raadsstuk 2014 – Volgno. 103 - Korr.no. 2014- 35740

DE VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Frijns van de Seniorenpartij Maastricht. Ik wijs u erop dat wij nog maar twee agendapunten hebben, 6.1 en 6.2 (*lacht*). De heer Frijns.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht): Ja, dank u wel, voorzitter. Het is hard werken. Ik word hiervoor goed betaald. Dus (*lacht*). Voorzitter, ouder zijn heeft één voordeel. We hebben al veel meegemaakt en ik kan mij de tijd van mijn ouders nog herinneren. In onze buurt was een patronaatsgebouw en de kerk leverde een fundamentele bijdrage aan het verenigingsleven. In de parochie was een bloeiende gymnastiekvereniging en een toneelclub. Burenhulp en vrijwilligerswerk waren vanzelfsprekend. Iedereen hielp mee om de buurt leefbaar te houden. Een bestuurslid zijn van een vereniging was een hele eer. Alleen op de zaterdagmiddag en de zondag was er vrije tijd. Hoe anders is deze tijd. Lang groeiden de bomen in de hemel. Dat kon natuurlijk niet blijven duren. De tijd van omslag is aangebroken. De helpende hand van de gemeente moet helaas een kinderhand worden. De aangekondigde bezuinigingen zijn behoorlijk ingrijpend.

Voorzitter, in de commissie Breed Welzijn op 23 september heeft de heer Hoekstra namens veertien buurtplatforms ingesproken. De milde toon van zijn betoog gaf aan dat er niet alleen teleurstelling, maar ook begrip was. En dat er toch voldoende motivatie was om ondanks een beperking van middelen door te gaan met de belangrijke sociale taak die een buurtplatform heeft. Het is een feit dat het leefbaarheidsfonds tot op de bodem leeg is en dat dit tevens leidt tot een korting van 20%. Voorzitter, bij de dialoogbijeenkomsten ben ik aanwezig geweest en ik heb aan de discussies mogen deelnemen waarbij het er soms behoorlijk stevig aan toeging. Prima. Naar aanleiding van de vele opmerkingen zijn er ook aanpassingen gedaan. In dit voorstel is 2015 een overgangsjaar. Een overgangsjaar waarover is afgesproken dat voldoende rekening zal worden gehouden met de noodzakelijke beleidsaanpassingen die niet binnen een maand gerealiseerd kunnen worden en waarin het bestaande beleid kan worden omgevormd en aangepast tot een goed onderbouwde Algemene subsidieverordening.

Maar, voorzitter, het gaat hier over vrijwilligers. Vrijwilligersorganisaties, mensen die zich voor niets inzetten voor onze samenleving. En voorzitter, dan is het toch onze plicht om voor deze organisaties zo snel mogelijk duidelijkheid te verschaffen ten aanzien van hun financiële mogelijkheden voor de nabije toekomst. Om een goede besluitvorming voor de subsidieverordening te bewerkstelligen zal de Seniorenpartij de motie van GroenLinks dan ook ondersteunen. Wij moeten hiervoor de tijd nemen. Waarbij wij ook van mening zijn dat het tijdstip van inspraak een belangrijk aandachtspunt is, mede

omdat bij de vorige inspraak afgelopen zomer geen rekening was gehouden met de vakantieperiode, hetgeen onnodige irritatie opwekt.

Toch, voorzitter, heeft de Seniorenpartij nog de vraag of het allemaal niet wat sneller kan. Maar de heer Krabbendam zal hierop in zijn toelichting zeker uitleg kunnen geven. Voorzitter, in dit raadsvoorstel wordt aangegeven dat een jaarlijkse basissubsidie van 2800 euro voor buurtplatforms de basis zal zijn. Tevens zullen er tenders komen, waarop beroep kan worden gedaan en waarmee de financiële mogelijkheden kunnen worden uitgebreid. Voorzitter, ten aanzien van deze tenders heeft de Seniorenpartij nog enkele vragen aan de wethouder. Is het juist dat een bedrag van 300.000 euro hiervoor beschikbaar is? Is het aantal beschikbare tenders aan een minimum- of maximumbedrag gebonden? Kan een organisatie gebruikmaken of inschrijven op meerdere tenders? En kan dit tegelijk of moet dat afzonderlijk? Hoe kunnen vrijwilligersorganisaties die geen basissubsidie ontvangen toch voor een tender inschrijven?

Tot slot, voorzitter, nog even terug naar de vergadering van de commissie van Breed Welzijn van 23 september. De heer Laux sprak namens de scouting het verzoek uit of er voor hen een status aparte mogelijk was omdat zij bij hun omvangrijke jeugdwerk niet met projecten werken en dat het daardoor in de praktijk onmogelijk zal zijn om een beroep op deze tenders te kunnen doen. De wethouder heeft toen aangegeven dat hij zou onderzoeken welke mogelijkheden er eventueel nog voor de scouting zijn. Kan de wethouder hierover al iets mededelen? Tot zover, mijn bijdrage.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Frijns. Dan is het woord aan mevrouw Leers van de CDA-fractie.

MEVROUW LEERS (CDA): Dank u wel, voorzitter. In de commissie heeft het CDA aangegeven dat er te veel onduidelijk is in de voorliggende subsidieverordening. Er moet nog te veel worden uitgewerkt. Zo wordt er herhaaldelijk gerefereerd aan de bestuursopdrachten herinrichting van buurt- en wijkgericht werken en burgerparticipatie. En de invulling daarvan is van wezenlijk belang voor de buurtplatforms en de andere vrijwilligersorganisaties. Niet alleen 2015 is onzeker, ook de consequenties voor 2016 en de volgende jaren zijn onduidelijk. Samen met alle stakeholders zijn een aantal toekomstdromen geformuleerd, onder andere zo veel mogelijk mensen doen mee en we moeten de vrijwilligers koesteren. Maar, wij vroegen ons af hoe wij deze dromen moeten duiden. Alle vrijwilligersorganisaties worden in eerste instantie met 20% gekort. Wij vrezen dat vrijwilligers afhaken als zij andere taken zoals fondsenwerving moeten uitvoeren, dan waarvoor zij zich hebben aangemeld. Ook de verdeling 80-20 zorgt voor veel onzekerheid. Onduidelijk is welke criteria gehanteerd worden om te bepalen wat de basisactiviteiten zijn en aan welke criteria activiteiten moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een deel van de tender. We willen allemaal minder bureaucratie, minder administratieve lasten, maar met deze werkwijze wordt de aanvraag alleen maar ingewikkelder. Het CDA heeft voorgesteld om in 2015 nog hetzelfde subsidiebedrag toe te kennen als in 2014 en de extra middelen die beschikbaar worden gesteld voor de nieuwe regeling zouden dan daarvoor gebruikt kunnen worden. Wij denken dat dit per saldo goedkoper uit zal pakken en dat het voorlopig de rust bij de vrijwilligersorganisaties zal herstellen. 2015 zal dan als een echt overgangsjaar kunnen worden beschouwd waarin een duidelijke regeling kan worden ontwikkeld met alle betrokken partijen. Ik herhaal wat ik de commissie heb gezegd. We praten over mensen die zich met hart en ziel inzetten voor de samenleving, die echt werk maken van de participatiemaatschappij. Mensen die wij nodig hebben om ook de nieuwe taken uit te voeren. Die mensen moeten we koesteren, waarderen en ondersteunen, ook in financiële zin. Voor de CDA-fractie blijft de regeling te onduidelijk. De samenhang tussen andere beleidsvoornemens is er niet. En de vrijwilligersorganisaties zijn te veel in onzekerheid. Dan wat de motie van GroenLinks betreft; daarin hadden we best mee willen gaan als ons voorstel om 2015 als overgangsjaar te zien, zou zijn opgenomen en de subsidie van 2014 gehandhaafd zou blijven. Daarbij vinden wij dat een nieuwe regeling in 2017 veel te lang duurt. Zo blijven de vrijwilligersorganisaties nog eens twee jaar lang in onzekerheid. Daarin kunnen we niet meegaan.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Leers. Dan is het woord aan de D66-fractie, mevrouw Eurlings. Er wordt al door twee fracties gesproken over een motie van GroenLinks die nog niet is ingediend, maar die is aangekondigd om ingediend te worden. Voor de notulen is dat wel van belang, anders klopt het allemaal niet. Mevrouw Eurlings.

MEVROUW EURLINGS (D66): Dank u, voorzitter. Vrijwilligers worden niet betaald omdat hun werk geen waarde heeft, maar omdat het werk onbetaalbaar is. Ik heb het in de commissievergadering al aangehaald, maar het allerbelangrijkste vind ik eigenlijk continuïteit. Het allerbelangrijkste punt vind ik dat de wethouder heeft aangegeven dat hij het convenant weer in werking heeft laten treden dat wij als

gemeente eenzijdig hebben ingetrokken. Ik zal het eerlijk zeggen. Ik schaam me over hoe wij met de partners zijn omgegaan. Ik ben heel blij dat dit is hersteld.

Daarnaast wil ik ook dat we elkaar aanspreken. Wij moeten ook de continuïteit waarborgen. Wij moeten opletten dat wij ook samenhangende besluiten nemen of in ieder geval bij het nemen van besluiten ook kijken naar hoe andere nota's daarmee samenhangen, zoals de nota Buurtgericht werken in dit geval. Ook voor de toekomst. Er zijn nu bepaalde verenigingen die buiten de nota vallen, zoals de sportverenigingen die eruit zijn gehaald. Maar aan het begin van 2015 staat de evaluatie van het zwembad, de Tarievennota en de nota Sportaccommodaties op de agenda. Die zijn nog niet aan elkaar gekoppeld. Maar ik zou een oproep willen doen aan ons allemaal dat we ervoor waken dat we samenhangende nota's ook echt in samenhang bespreken. En dat wij kijken naar de effecten van de uitwerkingen en dat wij dit niet iedere keer als een los onderdeelje hier gaan bespreken. Maar goed, dat is een oproep aan ons over het bijhouden van de agenda.

Ik wil duidelijk zijn over de rol van de buurtplatforms en hoe wij de buurtplatforms zien. Wij zien de buurtplatforms als een legitieme gesprekspartner, als een aanspreekpartner, als een coördinator voor de buurt met een brugfunctie naar de buurt. Ik geef dit zo duidelijk aan omdat hiernaar ook in de commissievergadering is gevraagd. Ik wil eerlijk daarover zijn. De nota geeft een voorstel over projectsubsidies. Er worden tenders uitgeschreven waarvoor verenigingen zich kunnen inschrijven. Verder zal er een subsidie blijven van 80-20; 80 als basissubsidie en 20 die zij met de tenders kunnen binnenhalen. Wij vinden dit een goed begin. Maar wij hebben ons ook aangesloten bij de motie van GroenLinks om in een dynamisch proces met de raad daarin ook verantwoordelijkheid te nemen om te bekijken hoe wij dit verder oppakken. We vinden op zich de verdeling 80-20 logisch. De maatschappij verandert steeds meer. Er wordt steeds meer in projecten gewerkt. Verenigingen geven ook aan dat het moeilijk is om mensen aan zich te binden. Ja, de maatschappij verandert. Wij verwachten dat de tenders wel aansluiten op de praktijk. Maar wij willen wel aan de wethouder vragen om aan te geven dat de tenders niet een extra ballast in de praktijk zullen zijn en om aan te geven dat de tenders door de verenigingen gemakkelijk ingevuld kunnen worden. Het allerbelangrijkste punt is daarbij dat de aanvragen die via de tender worden gedaan, niet worden getoetst op de kwaliteit van de aanvraag maar op de kwaliteit van de activiteit.

Dan kom ik vanzelf bij het shared service center. Wij willen aangeven dat wij dit een goed plan vinden. Het is ook iets dat aansluit bij de meldingen die wij hebben gehoord bij de bijeenkomsten, de dialoogsessies met de verenigingen zelf. Zij gaven aan dat het voor verenigingen heel lastig is om mensen te vinden die vast in het bestuur willen zitten. Soms is het heel lastig om iemand te vinden die de boekhouding constant wil doen. Want mensen willen zich nu eenmaal sneller aan afspraken binden als dit op projectbasis is. Een shared service center kan daarin goed ondersteunen. Men zou dan een soort van bestuursfuncties onder kunnen brengen in een shared service center, of in ieder geval de invulling daarvan. Dit sluit ook aan bij het verzoek van de Rekenkamer. Een shared service center kan dan ondersteunen bij de boekhouding, maar wat ons betreft zou dat breder moeten zijn. Een shared service center zou ook moeten kunnen helpen bij de ondersteuning van de tenders. Wat wij wel een positief punt vinden, is dat het shared service center geen verplichting is, maar dat verenigingen ook zelf kunnen kiezen om dit niet te doen. Als zij zelf iemand hebben die goed daarin is, kunnen ze het gewoon zelf doen. Dat was het, voorzitter.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Eurlings. Dan is het woord aan mevrouw Van Haasen van de SP-fractie.

MEVROUW VAN HAASEN (SP): Dank u wel, voorzitter. Toen de eerste inspraakversie over de nieuwe vrijwilligerssystematiek verscheen, voelden organisaties zich overvallen. Met name onder de buurtkaders ontstond veel onrust omdat de gemeente aankondigde het convenant met de buurten eenzijdig op te zeggen, zonder dat daar iets nieuws tegenover stond. Samen met een korting van 20% op de basissubsidie liet dat organisaties achter in veel onzekerheid over hoe zij de activiteiten zouden moeten voortzetten en of deze activiteiten onder te brengen zouden zijn in de nieuwe tenders, de nieuwe flexibele subsidies van de toekomst. De SP was hiermee niet blij en had mede hierdoor ook grote problemen met de inspraakversie subsidieregeling zoals die er lag. Bovendien vonden wij het erg tegenstrijdig, aangezien we juist vanuit de ontwikkelingen binnen het sociale domein in willen zetten op krachtige buurten en een sterke civil society. Dat lijkt haaks te staan op forse bezuinigingen in dit domein. We konden ons dan ook heel goed vinden in de inspraakreacties die dit aan de orde stelden. De betrokkenheid van de organisaties heeft ervoor gezorgd dat de voorstellen op voor ons cruciale punten zijn aangepast.

In de eerste plaats wordt het convenant niet eenzijdig opgezegd. Als wij met deze organisaties convenanten sluiten, dient men daarop natuurlijk te kunnen bouwen. We dienen als Maastricht een visie en strategie met betrekking tot onze buurten te hebben. Sterke buurten, die we hard nodig

hebben. Het is dus logisch om niet het convenant op te zeggen, maar om juist werk te maken van de bestuursopdracht herinrichting buurt- en wijkgericht werken. En voorzitter, dat gaan we ook doen. Ook is er extra geld gekomen voor de transitieperiode, wat heel belangrijk is. Want het gevaar bestond dat activiteiten zouden wegvallen die voor de continuïteit in de buurten juist heel belangrijk zijn. Activiteiten die misschien niet direct in nieuwe of spannende beleidsdoelstellingen passen, maar die toch heel waardevol zijn. We dienen in deze transitieperiode dus zeker goed te kijken naar wat we met de activiteiten willen bereiken. Maar wij moeten ook oog houden voor de activiteiten waarmee we juist al belangrijke zaken hebben bereikt.

Dan blijft het punt dat het college aangeeft; 80% basissubsidie en de mogelijkheid tot tenders die alle vrijwilligersorganisaties de mogelijkheid bieden om in te kunnen spelen op deze verandering. We hopen het natuurlijk ten zeerste. Maar zeker weten doen we niet. Gaat het werken met die tenders? Belangrijk is dan ook dat we het vooralsnog hebben over 2015. Gaandeweg zal het nieuwe vrijwilligersbeleid vorm moeten krijgen. En de SP zal waakzaam zijn op de gevolgen en wil bij kunnen sturen waar mogelijk. Daarom steunen wij ook de motie van GroenLinks, die van de nieuwe subsidieverordening een raadsaangelegenheid wil maken.

De SP is wel van mening dat de herziening van het subsidiesysteem in principe nodig was. Bovendien begrijpen we dat we geen geld kunnen toveren waar het er gewoon niet meer is. Maar het blijft wringen dat aan de ene kant zoveel meer wordt verwacht van de organisaties, maar aan de andere kant dus wordt bezuinigd op datgene wat we zeggen nodig te hebben. We moeten niet met de vrijwilligerssector doen wat de rijksoverheid bij de gemeenten deed, namelijk over de schutting gooien wat wij niet meer willen of kunnen financieren. Zo van: hier hebt u het en regel het maar. Als we werk maken van het sociale domein en integraal werk met elkaar willen verbinden, dan moeten we hier ook op het gebied van de vrijwilligerssector concreter in zijn. Koppelingen binnen de hulpverlening, tussen de Wmo en de jeugdzorg bijvoorbeeld, tussen professionele organisaties onderling, krijgen steeds meer vorm. Voor de vrijwilligerssector en met betrekking tot de rol van de buurtkaders dient dit ook te gebeuren. Met de motie willen we meer grip houden op dit proces. We sluiten ons ook aan bij de opmerkingen die D66 net maakte over het shared service center en hoe dit ook dient bij te dragen aan het indienen van de tenders. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan kijk ik naar de fractie van de PvdA, de heer Es Sadki.

DE HEER ES SADKI (Partij van de Arbeid): Dank u wel, voorzitter. Geachte voorzitter, geacht college, geachte leden en toehoorders. Namens de PvdA-fractie geef ik een reactie op de voorliggende vrijwilligerssubsidieverordening. Voorzitter, op de eerste plaats wil ik de ambtelijke organisatie, het college, de raadsleden en vooral de vrijwilligersorganisaties oprecht complimenteren voor hun inzet. Voorzitter, om de ambitie uitgesproken in het raadstuk te ondersteunen, geven wij een paar suggesties en opmerkingen mee die bij de uitwerking van belang kunnen zijn. Wij hebben vertrouwen in het vervolg van het proces waarin gezamenlijk met alle belanghebbenden de uitvoering wordt opgepakt. De voorbereide koers moet leiden tot een nieuw besluit.

Voorzitter, geleerd hebbende van de opgedane ervaringen en suggesties door de voorgestelde wijzingen, verwoord in de motie zijn aanzienlijk. Dat is de reden dat de PvdA samen met GroenLinks de motie heeft ingediend. Voorzitter, waarvoor wij specifiek aandacht willen vragen, is nog niet helder geformuleerd. De visie op het buurt- en wijkgericht werken is cruciaal, voorzitter, voor de transitie van de drie decentralisaties, waar de rol en de positie van de buurtplatforms en de vrijwilligers nog onvoldoende zichtbaar is. Wij zijn nog steeds zoekende.

Voorzitter, dames en heren. Vrijwilligers werven en blijven motiveren is geen eenvoudige zaak. Dit vraagt daarom om geschikte investeringen. Dat vinden wij. De vraag hoe wij samen met de vrijwilligersorganisaties investeren, is niet alleen beantwoord door de dialoog op te starten en voort te zetten, maar wij vragen ook om budget voor de facilitering van dat proces. Niet elke vrijwilliger is deskundig. Het indienen van een tender is bijvoorbeeld nog altijd een moeilijke zaak. De PvdA vindt de tenderregeling en de daarbij horende prioriteit in de uitvoeringsregeling een heel goede zaak.

Om samen met de buurtplatforms en vrijwilligersorganisaties te komen tot een werkbaar (*onverstaanbaar*) en acties die zij kunnen ondernemen met betrekking tot dat proces, hebben wij de volgende vragen, voorzitter. Wanneer gaat het college met de vrijwilligers en de vrijwilligersorganisaties overleggen over de uitvoering van de drie decentralisaties? Welke financiële middelen zijn gereserveerd om de transitieperiode een succes te laten zijn?

Burgerparticipatie en de herinrichting van het buurtgericht werken. Wanneer mogen wij de ontwikkeling van het shared service center voor vrijwilligersorganisaties verwachten? Hiervoor hadden wij liever een Nederlands woord, maar ja. Hoe gaat u de burgers bij het proces betrekken? Hoe gaat u samen met de vrijwilligers de burgers motiveren om mee te doen? Hoe regelt u de medezeggenschap?

Tot slot breng ik u de motie van juni 2013 in memorie. Of liever gezegd, het is een souvenir dat door de PvdA bij monde van mijn collega, de heer Frans Bastiaens en mevrouw Ursula Garnier is ingediend. Ik zou bijna willen zeggen; ons waterdichte archiefsysteem zorgt ervoor dat alle moties niet verloren gaan. Die motie hebt u overgenomen. Het betreft een motie die een digitale vorm voor bewoners mogelijk maakt. Het college heeft beloofd ...

WETHOUDER GERATS: Ik heb de motie bij de hand, mijnheer Es Sadki.

Gelach vanuit de zaal.

DE HEER ES SADKI (Partij van de Arbeid): *(Lacht).* Sorry. Het college heeft beloofd te onderzoeken wat er nodig is om een digitale vorm voor burgers op te zetten binnen het domein van zorg. Hoever bent u met uw onderzoek? Graag zien wij tijdens de begrotingsbehandeling uw voorstel om dit netwerk werkelijk op te zetten tegemoet. Voor de duidelijkheid, men kan dit ook nog altijd zien in het archief van de gemeente. Dat is volgens mij een manier om vrijwilligersorganisaties en de gemeente bij elkaar te brengen voor het waarmaken van wat wij samen willen: opkomen voor de zwakkeren. Dat moeten we niet vergeten. Wij zijn hier allemaal bezig voor de zwakkeren. Of u in de oppositie zit of niet, maar dit doen wij allemaal voor die 20.000 zwakkeren. Ten slotte hieraan gerelateerd een vraag voor alle raadsleden om over na te denken. Hoe gaat de raad om met maatschappelijke initiatieven? Hier is coördinatie mogelijk. Het is nu tijd om aan de slag te gaan met een nieuwe subsidiesystematiek vrijwilligersverordening. Niet gemakkelijk, maar wel uitdagend, voorzitter. Bedankt voor uw aandacht.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Es Sadki. Dan is het woord aan de fractie van GroenLinks, de heer Krabbendam. Ik wil overigens ten aanzien van de orde dit agendapunt helemaal afhandelen. Als u dat goed vindt? Zodat u de stemming een beetje probeert te proeven. Zodat na de behandeling van de wethouder het misschien redelijk snel in de tweede termijn kan, zodat we dit hele agendapunt afwerken voordat wij gaan eten. De heer Krabbendam.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja, voorzitter, dank u wel. Ik zal de behandeling van de commissie niet overdoen. Ik wil alleen ... Wat ik wel graag wil herhalen, is dat ik mooi aan het voorstel vind dat we een werkelijk dynamisch proces tegemoet gaan met inderdaad het verhaal van de tenders. Ik vind het ook heel goed dat we toegaan naar een stukje verdeling tussen structurele en incidentele subsidie. Waarmee we daadwerkelijk instellingen/organisaties/verenigingen uitdagen om daadwerkelijk actief te worden, te vernieuwen en samen te gaan werken. Ik denk dat dit heel goed is. Daar is GroenLinks ook gewoon heel blij mee. Dat gezegd hebbende, had ik nog wel een vraag. Dit was ook een discussie die in de commissie plaatsvond. In navolging van het bericht dat we van de buurtplatforms kregen, heb ik ook gevraagd: kan er een onderscheid worden gemaakt tussen de vrijwilligersactiviteiten die gericht zijn op zorg en welzijn en sociale activering enerzijds en activiteiten die gericht zijn op de openbare ruimte, de buurtaanpak en beheer en communicatie, met andere woorden buurtgericht werken en dergelijke anderzijds? Het gaat over die buurtplatforms. Ik heb gezien dat het college naar aanleiding van die discussie wat wijzigingen in de regeling heeft aangebracht, zoals die door het college wordt vastgesteld. Wij vragen aan het college: legt u alstublieft in een paar zinnen uit wat nu precies die implicaties zijn van wat u hebt gewijzigd. In hoeverre wordt voldaan aan het verzoek om inderdaad het onderscheid te maken? Ook omdat oorspronkelijk het idee was: moeten we dat met een amendement doen? U zou daarop nog terugkomen. U hebt dat op deze manier gedaan. Ik zou nog graag een toelichting daarover van u willen ontvangen.

Ja, voorzitter, dan kom ik ten slotte bij de motie die wordt ingediend samen met de PvdA, de SP, D66, Stadsbelangen Maastricht, de Seniorenpartij Maastricht en de VVD. Die motie – dat is tegelijkertijd ook een antwoord in de richting van het CDA – gaat niet over de inhoud. Ik heb inderdaad per mail het verzoek van het CDA gekregen om de motie aan te vullen met: laten we vooral dingen uitstellen. Nee, dat is helemaal niet ...

DE VOORZITTER: Dames en heren, mag ik wat rust in de zaal? Dan is de heer Krabbendam ook te volgen.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Dat is in deze motie helemaal niet aan de orde. Deze motie gaat in essentie over dualisme. Deze motie gaat erover dat we zeggen: oké, er is nu een dynamisch proces. We gaan met tenders werken. We gaan proberen het vrijwilligerssubsidiebeleid aan

te passen samen met de vrijwilligers. We gaan daar een ontwikkeling in zetten. Daar gaan we nu mee beginnen. Wat de motie zegt: oké, prima. Laat dat proces plaatsvinden, maar laat uiteindelijk de beslissing en het beleid weer in de raad terugkomen. Laten we dat beleid hier in deze raad vaststellen. Laten we in deze raad daarover een discussie voeren, een politiek debat. Dualisme dus. Want als we niets doen, als we deze motie niet aannemen, dan is het een bevoegdheid van het college. Dan kan het college een regeling vaststellen waarin het subsidiebeleid wordt vastgesteld op basis van andere beleidsplannen die we ooit een keer, een aantal jaar geleden hebben vastgesteld. En dan hebben wij als raad formeel gezien niets te zeggen. Dus ook niet over die verdeling 80-20. Dus ook niet over het werken met tenders. Dat geven we nu uit handen voor deze periode omdat we zeggen: college, ga dat proces in samen met de belanghebbenden. Zorg dat er een mooi beleid uitkomt. Maar we willen wel aan het einde van de rit daar als raad wat over zeggen. Dualisme dus. Ik zou mij eigenlijk afvragen: hoe kan het CDA daartegen zijn?

Dan in antwoord in de richting van de Seniorenpartij die vroeg: kan dat niet eerder? Dat vroeg ik mij ook af. Ik heb daarover ook een gesprek gehad met het college na afloop van de commissievergadering de laatste keer. Wat ik begrepen heb, is dat het dynamische proces ook een bepaalde tijd nodig heeft. Dat moet men ook de tijd even gunnen. Als we nu zeggen: we willen met ingang van 1 januari 2016 een bijzondere subsidieverordening vrijwilligerssubsidies. Dat is eigenlijk het eerstvolgende moment want 1 januari 2015 halen we niet meer. Dat wil dan zeggen dat men in december eigenlijk al moet beginnen aan die bijzondere verordening qua ambtelijke ondersteuning aan het college. Dat wil zeggen dat men in de zomervakantie van 2015 de inspraak krijgt. Wat men volgens mij als raad ook niet moet willen en zeker niet bij dit thema.

Dat wil dus zeggen dat als men het een kans wil geven zodat het op een goede manier samen met belanghebbenden wordt vormgegeven en als men het ook een kans wil geven om op een goede manier uit te werken – niet met een inspraak in de zomervakantie, maar op een moment dat het daadwerkelijk wel kan. Dan kan men niet anders dan het per 1 januari 2017 in te laten gaan. Maar wel met het verzoek om al in de eerste helft van 2016 dat beleid te gaan vaststellen, zodat er ook een redelijke termijn van – laten we zeggen – driekwart jaar is voor al die belanghebbenden om daadwerkelijk rekening te houden met datgene wat in het nieuwe kalenderjaar 2017 zal moeten worden gedaan, als veranderingen optreden in hoeveel subsidie een instelling of een organisatie krijgt. Dat is de reden waarom we in de motie voor deze termijn hebben gekozen. Dat is ook de reden waarom we per 1 januari 2017 graag dat beleid willen laten ingaan, vastgesteld door deze gemeenteraad. Voorzitter, dan lees ik ten slotte de drie beslispunten voor van de motie.

Motie GroenLinks: naar een bijzondere verordening vrijwilligerssubsidies

De gemeenteraad van Maastricht, in vergadering bijeen op 14 oktober 2014,

Kennisgenomen hebbend van het raadsvoorstel 103-2014- Nieuwe subsidiesystematiek vrijwilligersorganisaties;

Overwegende dat:

- *het raadsvoorstel, naast een wijziging van de Algemene subsidieverordening, een nieuwe aanpak en inhoud van het subsidiebeleid voor vrijwilligerssubsidies behelst;*
- *het document “De toekomst van vrijwilligerswerk samen vormgeven” een beleidsuitwerking is van de verstrekking van subsidies op basis van artikel 2, vierde lid, van de Algemene subsidieverordening en dat dit document daarmee tot de verantwoordelijkheid en bevoegdheid van het college behoort;*
- *in dit document verschillende fundamentele keuzes worden gemaakt, zoals onder andere de keuze om een 80-20-verdeling te maken tussen structurele subsidies en subsidies op projectbasis;*
- *de verdere uitwerking van de nieuwe subsidiesystematiek een dynamisch proces is dat gaandeweg het jaar 2015 in samenspraak met vrijwilligersorganisaties vorm zal worden gegeven,*

Van mening zijnde dat:

- *de wijzigingen in de subsidiesystematiek voor vrijwilligersorganisaties dermate fundamenteel zijn, dat daarmee een door de gemeenteraad vastgestelde bijzondere subsidieverordening, alsmede het daarmee gepaard te gaan politiek debat, gerechtvaardigd zijn,*

Verzoekt het college:

- *het jaar 2015 te benutten om een bijzondere subsidieverordening als bedoeld in artikel 2, tweede lid, van de Algemene subsidieverordening uit te werken, welke in dient te gaan per 1 januari 2017;*
- *voor deze bijzondere subsidieverordening de inspraakprocedure zodanig te plannen dat deze (ver) buiten de zomervakantieperiode valt;*

- de bijzondere subsidieverordening vrijwilligerssubsidies in de eerste helft van 2016 aan de gemeenteraad voor te leggen,

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door GroenLinks, Gert-Jan Krabbendam, de PvdA, Frans Bastiaens, SBM, John Steijns, de SP, Mara van Haasen, de Seniorenpartij, Ad Frijns, D66, Franca Eurlings en de VVD, Paul Limpens

Voorzitter, ik dien bij dezen de motie in. Tot zover mijn eerste bijdrage.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Ja, de motietekst verschijnt nu op het scherm. Dank u wel. Dan is het woord aan mevrouw Thieme van de Partij Veilig Maastricht.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Voorzitter, dank u wel. De Partij Veilig Maastricht is voorstander van een nieuwe subsidiesystematiek, maar wel een systematiek die alles borgt en issues uit het verleden niet negeert. Het hele raadsvoorstel staat bol van de uitzonderingsregels. In een nieuwe systematiek zal men onze inziens een lijn moeten volgen en geen of weinig ruimte aan uitzonderingen moeten bieden. Alleen door uitzonderingen niet toe te staan, heeft men ook geen problemen met gezeur achteraf. Subsidieaanvragen worden onderverdeeld in drie groepen. Hoe hoger het subsidiebedrag, hoe strenger de controle. Iedereen zal echter de benodigde verplichte documenten moeten overleggen. Indien geen bewijsstukken worden overlegd, kan een subsidie worden afgewezen of worden teruggevorderd. In de nieuwe systematiek is echter niet vermeld binnen welke termijn activiteiten moeten plaatsvinden na een subsidieaanvraag. We missen ook dat subsidies onmiddellijk teruggevorderd kunnen worden als het subsidiebedrag niet verantwoord kan worden. Dit zou onzes inziens nog een aanvullingspunt moeten worden.

Voorzitter, voor de vrijwilligerssubsidie is als basis 1,1 miljoen euro beschikbaar. Ook heeft men daarnaast nog de beschikking over 300.000 euro aan flexibele subsidies. Als het plafond van 300.000 euro echter is bereikt, worden geen nieuwe aanvragen meer in behandeling genomen. Nieuwe, goede initiatieven krijgen dan geen kans of moeten worden doorgeschoven naar het nieuwe jaar. Wij willen dan ook verzoeken om bij het toekennen van de flexibele subsidies erop toe te zien dat er een zo groot mogelijke differentiatie in de aanvragen zit; niet te veel subsidies naar één organisatie. Voorzitter, de Partij Veilig Maastricht is nog altijd van mening dat deze raad een controlerende taak heeft. Voorzitter, ik refereerde in mijn inleiding aan recente issues uit het verleden waaronder het juist verantwoorden van subsidiegelden.

Onze fractie was afgelopen vrijdag verheugd omdat de fractie van de SP twee rondvragen heeft gesteld. Vraag 1 van de rondvraag van de SP luidde: "Ik heb begrepen dat er twee BBF'en zijn die geen inhoudelijke stukken kunnen opleveren, zoals onder andere bankafschriften. De SP vindt het een slechte zaak dat beide BBF'en hiermee weggelaten." De tweede vraag van de rondvraag van de SP: "Of het niet verstandiger was om een onafhankelijke accountant een onderzoek te laten uitvoeren naar de rechtmatigheid en de doelmatigheid van de uitgave van Argus en Daalhof, te weten onverantwoord 30.000 euro en 9000 euro."

Voorzitter, de vragen van de SP zijn terecht en sluiten volledig aan bij de zienswijze van de Partij Veilig Maastricht. Betreurenswaardiger is het antwoord van de wethouder. Het antwoord komt erop neer dat de stadsadvocaat heeft aangegeven dat van een terugvordering geen sprake kan zijn. Deze conclusie is onzes inziens veel te vroeg. Maar de wethouder wil geen onderzoek. Voor ons een zeer slechte zaak. Als ik de vragen van de SP correct heb geïnterpreteerd, denkt ook de SP-fractie dat het een slechte zaak is.

Voorzitter, terugvordering moet altijd aan de orde zijn als onrechtmatigheden hebben plaatsgevonden. Maar we kunnen niet met 100% zekerstellen dat er onrechtmatigheden hebben plaatsgevonden als er geen onderzoek wordt uitgevoerd. Voorzitter, de Partij Veilig Maastricht is nog altijd van mening dat er in het verleden wel vaker situaties zijn geweest waarbij terugvordering aan de orde was, dan wel dat er een onderzoek heeft plaatsgevonden naar de recht- en doelmatigheid van subsidiegelden. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan de VVD-fractie, de heer Limpens.

DE HEER LIMPENS (VVD): Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, vanwege een aantal ontwikkelingen zijn we genoodzaakt de subsidiesystematiek voor de vrijwilligersorganisaties aan te passen. Het voorliggende raadsvoorstel is tot stand gekomen middels een interactief proces met de diverse betrokken partijen.

Dit proces heeft geresulteerd in een vijftal toekomstdromen; zo veel mogelijk mensen doen mee, samenwerken over de grenzen, vrijwilligers koesteren, flexibele financiering, vertrouwen in besluiten.

Maar, voorzitter, het moet natuurlijk niet bij dromen blijven. Om die dromen te laten uitkomen, dient de raad de subsidiesystematiek te herijken en dat doe we met het instellen van één subsidieverordening inclusief de buurtplatforms, een basissubsidie van 80% voor het faciliteren van de sociale infrastructuur en de organisatiekosten en de flexibele subsidie voor het organiseren van activiteiten, die verkregen kan worden middels het inschrijven op tenders. Vanwege het wegvallen van het leefbaarheidfonds en de taakstelling IWZ is er een vermindering op het totale budget van 375.000 euro gekomen. Echter, naar aanleiding van de diverse inspraakreacties ligt er nu een overgangsregeling voor de transitieperiode 2015-2017 waarmee een bedrag is gemoeid van 223.000 euro. Dit bedrag kan onder andere worden gebruikt voor het behouden van goede informatievoorzieningen richting buurt en het voortzetten van een aantal activiteiten die een wezenlijke bijdrage leveren aan het sociale netwerk en activering van bewoners. De VVD-fractie denkt hierbij bijvoorbeeld aan de hoeskamer van het buurtplatform Boschstraatkwartier.

Voorzitter, waar het gaat om een goede informatievoorziening in de richting van de buurt, kan het volgens de VVD-fractie ook op een andere manier. Een voorbeeld hiervan vinden wij in het buurtblad Groet Wiek. Een blad dat wordt uitgegeven door een onafhankelijke stichting, onafhankelijk van het buurtplatform en grotendeels gefinancierd middels advertenties. Maar, voorzitter, een herijking van de systematiek alleen is onvoldoende. Ook de organisaties moeten zich aanpassen aan de nieuwe werkelijkheid. Hierbij gaat het om onder andere het organiseren van activiteiten waaraan zo veel mogelijk mensen kunnen deelnemen, het stimuleren van vrijwilligerswerk onder de diverse bevolkingsgroepen en een meer en intensiever samenwerking. Voorzitter, dit vergt een cultuuromslag binnen de diverse organisaties. Men zal zich moeten heroriënteren op rollen en taken. Dit vergt tijd en inspanning en daarom ondersteunt de VVD de transitieperiode 2015-2017 en het tijdelijk in stand houden van het convenant tussen de gemeente en de buurtplatforms.

Voorzitter, de VVD ziet in deze belangrijke periode een voorttrekkersrol weggelegd voor de buurtplatforms. Zij vormen immers de spil in hun buurten. Tot slot, voorzitter, kan de VVD instemmen met het voorliggend voorstel en zij steunt overigens ook de motie van GroenLinks. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Limpens. Dan is het woord aan Stadsbelangen Maastricht, de heer Steijns.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voorzitter, als subsidies aan de orde zijn en op de agenda staan, is dat altijd een thema dat gevoeligheid oproept. Maar subsidie is – als we daarover spreken – vooral een middel, een instrument gericht op een actieve en betrokken samenleving om die ook in stand te houden. De werkelijkheid is dat Maastricht verandert. Dus ook het vrijwilligersgebeuren verandert. De behoeften zijn anders dan tien jaar geleden. Dan is het op zijn plaats om zo nu en dan toch even een herijking van hetgeen men probeert te prikkelen, ook opnieuw op een rij te zetten. We spreken over het cement van de samenleving, als we het hebben over vrijwilligersorganisaties of buurtkaders, over verenigingen. Dit is vooral bedoeld om in tijd van verandering voortdurend een prikkel te geven aan die organisaties om de gemeenschapszin in stand te houden. Dan past het helemaal, zoals ook in het verhaal van de heer Krabbendam dat middels een motie naar voren is gebracht, om op die manier invulling te geven aan die betrokkenheid om verantwoordelijkheid te nemen vanuit deze raad als we het hebben over dit beleidspunt. En vooral ook aan de rol als gemeenteraad op die manier invulling te geven. Tevens geven we daarmee ook het signaal dat zorgvuldigheid naar al die organisaties vanuit de raad een groot goed is. Vandaar dat wij deze motie ook ondersteunen.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Steijns. Dan is het woord aan de Maastrichtse Volkspartij, de heer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, tijdens de commissievergadering hebben wij met het college en de wethouder gedebatteerd over de systematiek van wat het college ons nu voorstelt; om inderdaad aan de 80-20-procedure invulling te geven. Wij hebben toen aan de orde gesteld dat juist in een periode waarin de overheid het absoluut noodzakelijk vindt en het ook noodzakelijk is om de buurten, het jeugd- en jongerenwerk en iedereen die iets meer wil doen dan buiten zijn eigen stoep te zorgen voor het welzijn van zijn gezin, in te schakelen. Om in deze hectische tijd het vrijwilligerswerk overeind te houden. Het buurtwerk overeind te houden. De buurtcommissies duidelijk te laten zijn, ogen en oren voor de gemeenschap om ons te laten signaleren wat er misgaat, maar ook wat er goed gaat. Wat krijgen ze dan? Juist in deze periode waar dagelijks de meest schrikbarende zaken tot u komen die plotseling kunnen gebeuren, presteren wij het om 80% van de subsidie af te nemen.

Ik noem maar een voorbeeld. Een buurtcomité dat normaal 10.000 euro krijgt voor een activiteit, gaat nu naar 2800 euro. Dat betekent gewoon dat men ze vleugellam maakt. Dat betekent gewoon dat – met name de nieuwe invulling waarvan ieder gelooft dat het gaat worden – mensen een nieuw voorstel moeten doen en dat bij het college moeten indienen. Weet u wel wat dat betekent voor vrijwilligersorganisaties en wat dat betekent voor het ambtelijke apparaat? Van misschien de 50 instellingen die dat zullen doen, komen 35, 40 met hetzelfde als wat zij nu ook doen. Alleen moeten zij dat hele proces opnieuw aan u voorleggen, alleen om te bekijken of we van die 20% wat over kunnen houden zodat dit kan worden meegenomen voor de bezuinigingen. Ik geloof daar niet in. Ik heb in de commissievergadering gezegd, voorzitter, dat ik vind ... Ik geloof wel dat er bezuinigd moet worden. Ik vind dat we allemaal mee moeten doen aan de bezuiniging. Daarmee ben ik het eens. Als men dan een acceptabel percentage gaat nemen, waarvan iedereen zegt: ja, dat moet kunnen op een begroting. Dan denk ik bijvoorbeeld aan 10%. Dat is ook een inspanning leveren. Dan moet men ook ervoor zorgen dat men creatief is. Dat moet men voor de gemeenschap overhebben. Maar 20% uit de begroting halen, vind ik zeer onverantwoord. Ik begrijp niet dat dit college en de groeperingen in deze zaal dankbaar zijn geweest. Zoals de Partij van de Arbeid, die het college dankbaar is dat men met dit voorstel komt. Ja, daarvan zeg ik: waar zijn we dan mee bezig? Als we een beroep doen op die bevolking en dat we dan zeggen: kom mensen, doe mee. Help ons mee die stad leefbaar te houden. Help ons om toch ervoor te zorgen dat wij niet als bestuur alles zelf moeten doen. Maar dat u samen de gemeenschap bent.

DE VOORZITTER: Interruptie door de heer Es Sadki. Ga uw gang.

DE HEER ES SADKI (Partij van de Arbeid): Voorzitter, mijnheer Hoen. Volgens mij hebt u mij niet begrepen. Wij zijn voor, maar die tenders moeten juist de mensen stimuleren om de zwakken te helpen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Ik geloof niet in tenders.

DE HEER ES SADKI (Partij van de Arbeid): Sorry. Dat staat er. Die tenders zijn juist bedoeld voor mensen die straks de participatie gaan stimuleren, voor die mensen die mantelzorg gaan doen. Aan hen moet men die 20% geven. Dat vind ik terecht. Ik ben wel voor subsidie, maar niet voor subsidie aan muziek of voor dansen. Ik ben voor subsidie om de zwakkeren te helpen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Nee, voorzitter. In de Partij van de Arbeid zit geen muziek meer. Dat is duidelijk.

Reactie vanuit de zaal.

Maar, wij vinden wel dat we ons op dit moment gewoon moeten realiseren wat wij aan het doen zijn. Kijk, ik heb net pas mogen kennismaken met de motie van GroenLinks. Ik zat in Berlijn. Op de een of andere manier heb ik het niet zien binnenkomen op 11 oktober. Maar er zit natuurlijk iets in om de zaak opnieuw te bekijken. Ook de mensen die praten over een overgangsjaar; daarover wil ik gewoon meedenken. Het gaat niet erom dat we zeggen: nou, we zitten in de oppositie en zoek het je maar uit, wij doen niet mee. Nee, wij willen besturen. En besturen betekent ook dat er bezuinigd moet worden. Daarom kom ik ook niet met een lege dop, door te zeggen: wees rechtvaardiger. Geef ze allemaal 10% korting. U haalt dan zeker het bedrag binnen dat u nodig hebt voor de bezuiniging. En de hele rompslomp van die tenders, het opnieuw maken van verordeningen, ambtenaren gek maken, verenigingen, over en weer argumenten om die paar procent meer te krijgen, voorzitter. Dat haalt u weg. Moet u eens kijken wat u dan voor een gevoel hebt en dat u het vertrouwen krijgt van de vrijwilligersorganisaties die toch in hun eigen vrije tijd zaken doen.

Ik moet u zeggen dat ik uiteraard met de aanpassing van de Algemene subsidieregeling niet akkoord kan gaan. Ook niet ten aanzien van het intrekken van het een en ander, de wijzigingen daarvan. Ik vind namelijk gewoon dat als de algemene stelling is: we moeten allemaal een inspanning leveren. Kom dan met een reëel voorstel: allemaal hetzelfde. En bekijk de bijzondere groeperingen zelfs daar waar dat nodig is om de gemeenschap toch in touw te houden. Zeker daar waar het gaat over de zwakkeren. Al die clubs die de armen ondersteunen en de mensen die mantelzorg doen in relatie tot de taken die zij moeten gaan overnemen omdat wij het straks via het nieuwe systeem niet meer gaan doen. Bespaar hen nou juist in deze overgangperiode waarin we de decentralisaties invullen, dit soort operaties. Want nogmaals, het wordt een valse start. Daaraan doe ik niet mee.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Hoen. Dan is het woord aan mevrouw Nuyts van de Liberale Partij Maastricht.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Voor ons ligt de nieuwe subsidiesystematiek vrijwilligersorganisaties en een overgangsregeling voor 2015. Wij waren hiermee wel akkoord, omdat iedereen moet bezuinigen. We vonden het niet meer dan redelijk dat iedereen dan in de pijn bijdraagt. Alleen stond daar de Algemene subsidieverordening in. Daarin werd maar een kleine passage gewijzigd. Wij hadden eigenlijk liever gezien dat die Algemene subsidieverordening eens goed tegen het licht werd gehouden en de hiaten gedicht werden en dat ingespeeld werd op zaken die zich in het verleden hebben afgespeeld, zoals de wijze van rekening en verantwoording afleggen door een tal van buurtplatforms. De SP heeft inderdaad hierover al terecht twee goede rondvragen ingediend bij de commissie.

We zouden dan ook de toezegging van de wethouder willen krijgen dat deze verordening op korte termijn tegen het licht wordt gehouden. Want we vinden dat de bescheiden en de informatie – facturen, sofinummers van vrijwilligers die geld uitgekeerd krijgen, zoals nu in de afgelopen jaren is gebeurd en dat niet verantwoord kon worden – duidelijk in de verordening moet worden opgenomen. Ik heb beschikkingen opgevraagd. Daar staat dus helemaal niets in. Ik heb eerst de Bestuurswet nagekeken. Daar staat een algemene term in en toen in de verordening. Daarvan wordt je ook niet echt veel wijzer. Als men dan achteraf zegt; je moet dat en dat overleggen. En dan komt men weer aan met 'strijd met de rechtszekerheid'. Waarom regelen we dat niet gewoon in een keer? In de subsidieverordening, in de beschikkingen staat slechts dat voor een bepaalde datum de rekening en verantwoording binnen moet zijn of een verwijzing naar de subsidieverordening. Dus helderheid moet worden geboden.

Even kijken. Ook als een organisatie niet voldoet aan de rekening en verantwoording moet het mogelijk zijn zolang er niet aan de plicht is voldaan van die rekening en verantwoording, om de volgende subsidieaanvraag niet in behandeling te nemen. Dat zou men gewoon moeten opnemen. Dan is het voor iedereen duidelijk.

Ik zie ook de terugvorderingen helemaal niet in de verordeningen geregeld. Dat zou veel beter zijn, ook voor een wethouder. Dan kan hij beter de wet houden. Even kijken. Daarnaast vinden we het steekproefsgewijs controleren of een organisatie de subsidie wel goed heeft besteed niet wenselijk. Dat kan gebeuren tot een bedrag van 5.000 euro. Dan hoeft men alleen maar verslagje te overleggen. Tussen de 5000 en 50.000 euro staat in artikel 9 lid 4, kan het college kan bepalen of er andere of minder bescheiden overlegd kunnen worden. Ja, wij moeten als fractie ieder kwartje verantwoorden met een bonnetje erbij. Ik vind dit gewoon een vreemde gang van zaken.

Dan. We hebben dus al heel veel behandeld wat zo over de Bühne kwam, in de vorige periode. In die verordening staat bijvoorbeeld ook niet dat men een goed bestuur moet hebben samengesteld. Een bestuur van een platform moet namelijk een afspiegeling zijn van de buurt. Sommige besturen bestaan gewoon uit families. Dat moet niet kunnen. Dat moet men gewoon regelen.

Nou, ik wil nog even iets zeggen over het Rekenkamerrapport. Dat Rekenkamerrapport heeft een uitspraak gedaan over enkele buurtplatforms die hun rekening en verantwoording niet goed hadden afgelegd. Dat vinden we een slechte zaak. Ook al gaat het over de G40-gelden. Men zou toch moeten zeggen: ik heb het goed besteed. Kijk maar na, het klopt allemaal. Dat is dus niet gebeurd. Wat zegt de Rekenkamercommissie dan? College, de bal ligt bij u. Wat hadden de wethouder en ook de vorige wethouders – niet alleen wethouder Gerats – dan moeten doen? Hij had gewoon ... Ja, natuurlijk Mieke (Damsma). Er had gewoon een onafhankelijk accountant naar moeten kijken, want er ligt hier een accountantsverklaring met beperking. En die beperking moet hiervan af worden gehaald. Dus wat zegt de Rekenkamer? We hebben daarover de nodige gesprekken gevoerd. Die beperking moet eraf worden gehaald en er moet een onafhankelijk accountant naar die boekhouding kijken. Dat is niet gebeurd. U zegt: de jurist zegt dat dit niet hoeft. Maar wij zeggen: u moet niet bij die jurist zijn. U moet naar een accountant. Die moet hierover een uitspraak doen, niet een jurist. Dat betreuren we. Dus, er zijn nog genoeg dingen die nog goed geregeld moeten worden. Ja, ik heb het zo wel gehad. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan wethouder Gerats, namens het college.

WETHOUDER GERATS: De heer Frijs van de Seniorenpartij is begonnen met de romantiek van de goede oude tijd, waarin men zich als Seniorenpartij kan verliezen. We zitten nu in de tijd van nu. U ook. Daarmee begon u in ieder geval. Het is zo dat de bomen ook niet meer tot in de hemel groeien. Het is helaas de tijd van een economische crisis met veel financiële problematiek. Ook daarmee moeten we rekening houden. Dat doen we ook bij deze nieuwe subsidieregeling. Het leefbaarheidsfonds is op. Dat wil zeggen dat we 325.000 euro minder hebben. Dat betekent een bezuiniging. We kiezen inderdaad voor een overgangsperiode op basis van basissubsidies en flexibele subsidies. Waarom kiezen wij ook voor flexibele subsidies? We willen ook nog ergens op het punt van activiteiten sturen en ook vernieuwen. We zeggen ook: er moet een vernieuwingslag worden gemaakt.

De heer Es Sadki heeft dat trouwens in zijn maidenspeech – proficiat, mijnheer Es Sadki – al aangegeven. We moeten ook vernieuwen. En de transformatie in het sociale domein en de activiteiten gericht op die zwakkeren zullen straks toch ook door de vrijwilligersorganisaties steeds meer verricht moeten gaan worden. Wat verwachten we en wat kunnen we wel faciliteren via die tenders? Concrete vragen over die tenders. Is 300.000 euro beschikbaar voor het komend jaar? Ja, dat is correct. Maar het is wel zo dat wij meer tenders gaan uitzetten omdat uit de budgetten van de drie D's ook extra financiële middelen beschikbaar gaan komen. Wij weten op dit moment niet precies hoeveel dat is, maar er komt uit die processen geld beschikbaar. Alleen zitten we vandaag met een kleinere portemonnee en morgen weer met een grotere portemonnee. Daar wachten wij op. Dat zal ook duidelijk worden uit de processen van inkoop en financiering door het Rijk in de komende periode. Het is dus niet per definitie zo dat we op termijn gaan bezuinigen als men de totaalbedragen bij elkaar gaat optellen. Dat wil ook zeggen dat het een antwoord is: er komen meer tenders. Dat is zo. Het blijft niet bij een tender. Waarschijnlijk komen er ook volgend jaar al meer tenders. Mag een organisatie zonder basissubsidie toch een tender indienen? Dat staat in principe open voor elke vrijwilligersorganisatie. Een initiatief kan inderdaad inschrijven op die eerste 300.000 euro. Is het zo dat één organisatie vaker een aanvraag mag doen? Ik denk dat het goed is dat we een stukje diversiteit nastreven, zoals de Partij Veilig Maastricht al aangaf. Maar daar geldt in ieder geval ook voor dat men ook met meer organisaties samen iets mag aanvragen. Dus als de scouting zegt: we hebben een problematiek in de transitie. Kunnen we dat met meer organisaties samen doen? Dat is een optie die voor hen interessant kan zijn. Waarbij ik ook zeg: de scouting heeft al twee subsidies gekregen uit de tenders. De scouting is ook een organisatie die het vermogen heeft om allerlei nieuwe doelgroepen, zoals mensen met een verstandelijke beperking en allerlei andere mensen uit de wijken te trekken. Daar liggen dus volop kansen en ook gelegenheden om zaken samen te doen, zonder dat ik ga spreken over een status aparte. Ik denk niet dat dit het correcte woord is. Maar er is wel een mogelijkheid om daarop in te spelen.

Dan zegt het CDA dat veel onduidelijk is. Op de wat langere termijn is er meer onduidelijkheid omdat we zeggen dat we nu een periode op deze wijze gaan werken. Is er veel onduidelijkheid in deze periode? We maken een onderscheid tussen 80% basissubsidie en 20% tenderactiviteiten, waarvoor men apart een subsidie kan aanvragen. Volgens mij is dat een duidelijk model. Daar kan men voor of tegen zijn. Maar het is an sich duidelijk voor de organisaties waaraan zij wat de basissubsidies betreft toe zijn. De tenders zullen inderdaad moeten aansluiten bij de toekomstdromen, zoals die geformuleerd zijn door de vrijwilligersorganisaties.

DE VOORZITTER: Mevrouw Leers? Ja.

MEVROUW LEERS (CDA) per interruptie: Ik heb niet ... Wij hebben niet gezegd dat er geen duidelijkheid is over die 80-20. Dat is heel duidelijk. En dat is ook het heel duidelijk pijnpunt. Wij vragen steeds meer van de vrijwilligersorganisaties. Er komen gigantisch veel onzekerheden op ons af door die drie decentralisaties. Onze vraag is dus ook hierbij; wat is de urgentie? Waarom moet u nu ook nog die vrijwilligersorganisaties korten terwijl u juist heel veel meer van hen gaat vragen?

WETHOUDER GERATS: We hebben te maken met de financiële realiteit van met name het wegvallen van het leefbaarheidsfonds. Dat is 325.000 euro. Dat is minder geld dat ter beschikking staat en dat leidt tot een korting. Dat is ook de realiteit. Dan zegt u: is het perspectief zo dat er alleen maar bezuinigingen zullen zijn? Nee, er is ook een perspectief in het kader van de drie D's voor de vrijwilligersorganisaties. Maar dat perspectief in die decentralisaties ...

MEVROUW LEERS (CDA) per interruptie: Ja, voorzitter.

Wethouder Gerats spreekt onverstaanbaar.

MEVROUW LEERS (CDA) per interruptie: Dan noemt u precies die onzekerheid. Ja, dan noemt u precies die onzekerheid. Als wij nu voor deze verordening zijn, weten we niet waarvoor we stemmen. Die bestuursopdrachten zijn nog niet uitgewerkt. Er moet nog heel veel gerealiseerd worden in samenhang met de drie decentralisaties. En als we nu voor deze verordening zouden zijn, dan doen we gewoon een schot in de lucht. We hebben geen idee waarvoor we stemmen. Dus het CDA is gewoon tegen.

DE VOORZITTER: Helder. Wethouder Gerats.

WETHOUDER GERATS: U mag rustig tegen zijn, maar het is heel helder hoe wij de positie van de buurtplatforms zien. Dit is ook door meer partijen aangehaald. Die vonden het jammer dat het convenant is opgeheven. De omschrijvingen van het convenant gelden. Dus daarover is geen mist. Als u zegt: "Wij aarzelen als CDA omdat er onzekerheden zijn in de drie D's", dan kunnen we gelijk ophouden, want er komen tal van onzekerheden. Die zijn ook gewoon de realiteit voor de komende drie jaar. Als dat ons doet terugschrikken, dan is dat een schakel. Ik geef u wel gelijk: wij zullen nog met elkaar de discussie voeren over de verandering die wij verwachten van de buurtplatforms en de andere vrijwilligersorganisaties. Maar dat gaan we de komende periode oppakken.

Dat wij ook oog hebben voor mensen die met hart en ziel aan de slag zijn, is zeker ook het geval. Wat dat betreft zullen we ook de organisaties koesteren. Dan gaat mevrouw Eurlings van D66 in op het feit dat zij het zeer waardeert dat het convenant weer in ere is gesteld. Dat heb ik zojuist ook aangegeven. Dat zij ook zegt: ik vind het heel belangrijk dat er rekening is gehouden met een overgangperiode waarvoor we dat budget van 325.000 euro voor drie jaar ter beschikking stellen. Dit houdt ook in dat wij duidelijk uitspreken bij het in stand houden van het convenant dat de buurtplatforms voor ons een legitieme gesprekspartner zijn.

Het is ook zo – volgens mij – dat er niet meer werk is. In het verleden moesten werkplannen worden geschreven met aanvullende activiteiten bovenop de activiteiten. Nu doet men hetzelfde werk via inderdaad een ander formulier via de tender. Maar wat dat betreft is dat geen bureaucratische toestand. Dat is zeker uiterst eenvoudig gehouden. De vraag: gaat het om de kwaliteit van de activiteit in plaats van de kwaliteit van de aanvraag/invullen van het formulier? Het gaat natuurlijk om de kwaliteit van de activiteit.

Het is inderdaad zo dat wij verwachten van het shared service center – ook in het verlengde van de Rekenkamer – dat er ook meer zaken gedaan worden dan alleen de boekhouding. En dat zij ook bij tenders – als die er zijn – zullen helpen. Het is ook zo wat u aangeeft: als men geen gebruik wil maken van het shared service center, is het wel duidelijk waarvan men wel gebruik wil maken qua organisatiekosten. Daarvan hebben we expliciet gezegd: zouden ook daar boekhoudkundige problemen zijn, mag men daaraan de organisatiekosten besteden.

Ook de SP heeft uitgesproken dat er een aanpassing is geweest op de punten zoals D66 ook heeft geformuleerd. De SP zegt ook dat het integraal verbinden van het vrijwilligersdossier van de vrijwilligersorganisaties met andere terreinen ontzettend belangrijk is. En dat doen wij nu met deze nieuwe regeling. We openen ook de mogelijkheid dat vrijwilligersorganisaties kunnen inspelen op tenders en de nieuwe ontwikkelingen en activiteiten in de drie D's. Daarop spelen wij volop in.

De maidenspeech sprak ook uit het hart van de heer Hassan Es Sadki. Hij heeft ook vertrouwen in het vervolg van het proces. Hij zegt wel: maak tempo met de visie op buurt- en wijkgericht werken en de rol van de buurtplatforms daarin. Dat zullen we zeker doen. We hebben daarover op korte termijn overleg met de organisaties over die transitiegelden. In ieder geval zal dat niet lang op zich laten wachten. En we betrekken burgers bij het proces.

De digitale fora, ook voor de vrijwilligersorganisaties, zijn volop in ontwikkeling. We starten – ik geloof dat dit de eerste naam is – met 'Maastricht doet!'. Over die naam was nog enige verwarring in de stukken. Dat nemen we daar in ieder geval mee. De heer Krabbendam heeft het over de dynamiek in het proces houden, het onderscheid tussen structurele en incidentele activiteiten en dat beide ook te subsidiëren zijn. Dat er ook een uitdaging ligt in het innoveren en ook in het samenwerken van die organisaties. Want ook dat is een van de belangrijke zaken. Op het punt van fysiek en niet-fysiek was ook de vraag: gaat het hier bij die vrijwilligerssubsidies alleen maar om zorgactiviteiten en basisactiviteiten? Het is zo dat het nu niet lukt om dat te veranderen via de Algemene subsidieverordening. Maar er is zeker ook oog en gelegenheid voor fysieke projecten in die sfeer van de wijkenaanpak. Er zijn dus best mogelijkheden in de combinatie met groenbeheer en bewonersparticipatie. Dat zullen wij ook stimuleren in dit verband, zonder dat we direct de Algemene subsidieverordening daarop aanpassen.

Mevrouw Thieme heeft uitgesproken dat zij een voorstander is van een nieuwe subsidiesystematiek. Het liefst zo eenvoudig mogelijk. Zij heeft het over de Algemene subsidieverordening. Het is in ieder geval zo dat daarin duidelijk geldt dat iedereen verplicht is om een adequate documentatie te hebben. Wat dat betreft is dat ook een plicht die er nu wel is, in tegenstelling tot het verleden. Het is ook zo dat geen nieuwe aanvragen gaan naar het nieuwe jaar. Het niet zo dat als het geld – die 300.000 euro – op is, er dan geen budgetten meer beschikbaar zijn omdat wij uit de innovatiegelden van het sociale domein kunnen gaan putten. Daarbij moet ik zeggen dat die bedragen niet duidelijk zijn. Als u twijfelt dat wij geen bewijsstukken opvragen en de opties van het subsidie terugvorderen niet opnemen, dan wil ik u toezeggen dat wij dat wel in de stukken en de verordening opnemen zodat er een stevig kader staat.

Want dan komen we inderdaad op het pijnpunt dat u hebt geformuleerd ten aanzien van de gang van zaken. Mevrouw Nuyts heeft dit ook aangegeven ten aanzien van twee buurtplatforms. De kern van de

realiteit is een goede kaderstelling. Daarmee begint het verhaal. En de problematiek – zoals ik die zie – is dat bij de bewonersbudgetten van de G40 door het Rijk het kader niet goed is meegegeven. Daar is geen grondslag anders dan ... Laten we het zo zeggen: dat is een vouchersysteem. U krijgt een tegoedbon voor een weekend Amsterdam – volgens het verlengde van die regeling van mevrouw Vogelaar – als u ons een mooi reisverslag stuurt. En over de financiële verantwoording – wordt daarbij gezegd – ja, als dit een financieel verslag is, stellen wij daaraan verder geen eisen. Dat is het kader waarop wij stoten bij de problematiek die zich voordoet bij die twee buurtplatforms. Dat is de harde realiteit van de zwakke kaderstelling. Voorstellen die zijn gedaan voor de Algemene subsidieverordening: als dit verbeterd kan worden – mevrouw Nuyts – vind ik dat prima. Het gaat wel even mijn pet als eenvoudige portefeuillehouder hier te boven. Dat zou iets van de raad moeten zijn, want het kader moet verstevigd zijn. Wij hebben inderdaad in de wereld van Rekenkamer etc. ...

DE VOORZITTER: Er komt een interruptie, mijnheer Gerats, van mevrouw Nuyts.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Dat zou fijn zijn, want dan kunnen we voorstemmen als we van u de toezegging krijgen dat die verordening opnieuw tegen het licht wordt gehouden. En dat dit dan in de commissie behandeld zou kunnen worden.

WETHOUDER GERATS: Ja, ik weet niet of ik de bevoegdheid heb om te zeggen dat de Algemene subsidieverordening ter discussie komt. Ik weet niet of dat een bevoegdheid is.

DE VOORZITTER: Ik zou het nu maar niet toezeggen. We kunnen het daarover nog altijd in het college hebben.

WETHOUDER GERATS: Wij nemen dit mee in het college.

Gelach vanuit de zaal.

Goed (*lacht*). Dan denkt de burgemeester in ieder geval ook met ons mee; hoe we dat gaan oppakken. Wij hebben een stap gedaan. Wij dachten dat we op grond van de accountantsverklaring kunnen overgaan tot het terugvorderen van de budgetten van die twee buurtplatforms. Daarover hebben we ook in overleg met de Rekenkamer en andere partijen gepraat. De stadsadvocaat heeft ons geadviseerd: als u wilt terugvorderen, kijk of er geen juridische aap uit de mouw komt. Er komt wel een juridische aap uit de mouw. Dat heb ik net geschilderd; een gebrek aan kaderstelling in het verleden. Lossen wij dat nu wel op in die wereld van Kafka? Want ik kom in die wereld van Kafka. Want inderdaad, de stadsadvocaat moet dan wachten op de accountant voordat de stadsadvocaat een juridisch advies mag geven. En de meerwaarde van een extra accountantsonderzoek? Daarvoor kan men kiezen. Maar wat levert dit meer op dan datgene wij inderdaad in de Kafka-maatschappij hebben? Dat wij weer allerlei gelden gaan uitgeven voor iets wat we dan vervolgens toch niet terug kunnen vorderen.

DE VOORZITTER: Mevrouw Thieme.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht) per interruptie: Voorzitter, dank u wel. Het gaat mij in die zin niet zozeer erom dat wij iets moeten terugvorderen. Het gaat mij erom dat wij met zijn allen een kaderstellende rol hebben en moeten kunnen aantonen dat gelden – in totaliteit 39.000 euro – recht- en doelmatig zijn uitgegeven. Het kan niet zo zijn dat voor 18.000 euro aan vrijwilligerssubsidies is verstrekt en niemand van ons hier kan aangeven wie die vrijwilligersvergoeding heeft ontvangen. Laat ik de vraag anders stellen. Stel dat de Partij Veilig Maastricht er dit jaar voor had gekozen om de fractiegelden van 6000 euro niet te verantwoorden, had u dan met zijn allen ook gezegd: ja, maar de kaders zijn zeer zwak; daarom – mevrouw Thieme, Partij Veilig Maastricht – houdt u die 6000 euro maar.

WETHOUDER GERATS: Ik denk in de eerste plaats, en dat moet ik ook aan de buurtplatforms toegeven, dat de inhoudelijke verantwoording van de activiteiten heeft plaatsgevonden. Dat zegt iedereen. Daarvoor is respect. Het is zo dat de financiële verantwoording, in tegenstelling tot plekken waar we wel tot terugvordering zijn overgegaan, wel is gegeven. Dit is ook ambtelijk tot op elk bonnetje bekeken. Er zijn gebreken, zoals burgerservicenummers etc., vanuit de vrijwilligersorganisaties. Mijn les daaruit is een andere. Als men vrijwilligersorganisaties zulke enorm grote budgetten geeft met zulke

pakketten van activiteiten die voor hen financieel en organisatorisch moeilijk te handelen zijn, dan heeft men daarin ook een les te leren.

DE VOORZITTER: Mevrouw Thieme.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht) per interruptie: Als dat zo is, wat u stelt, dan ben ik bereid om daarin met u een compromis af te spreken. Dan zou ik voorstellen om alle documentatie die over die 30.000 euro gaat, nogmaals bij de accountant in te dienen zodat de verklaring met beperking eraf wordt gehaald.

DE VOORZITTER: De heer Gerats.

WETHOUDER GERATS: Nee, maar er zit geen professionaliteit bij die verantwoording van die organisaties. Ik weet dat twee mensen die stukken allemaal hebben doorgenomen. Mevrouw Nuyts en ik hebben ook zelf de boeken doorgenomen en een heel stel ambtenaren ook. Er is geen grond om te verwachten dat men tot andere conclusies komt dan dat de accountant tot nu toe heeft gedaan.

DE VOORZITTER: Mevrouw Nuyts.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Ik was verbaasd. Ik kon mij ook vinden in wat in het Rekenkamerrapport stond. Ik verbaas mij dat u niet zegt: ik geef het uit handen. Ik laat dat door een onafhankelijke accountant controleren. Dan had u die beperking wel of niet erop kunnen laten rusten. Daar gaat het ons om.

DE VOORZITTER: Ik denk overigens dat we wel vooruit moeten kijken.

WETHOUDER GERATS: De gemeenteraad kan daarvoor wat mij betreft kiezen. Maar wat doet u nu? Er wordt door het oranje licht gereden door een groep. Dan zeggen wij: ja, we moeten onderzocht hebben of het toch niet het groene of het rode licht was. Wat is dan de conclusie?

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Dan kijk je even naar de film.

WETHOUDER GERATS: Bij het groene licht mag het wel en bij het rode licht kunnen we niets terugvorderen. Ja, waar zijn we dan mee bezig bij dit soort zaken?

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Nee, maar het gaat erom dat er een accountantsverklaring ligt met beperking. U heeft het al over het terugvorderen. Wij zitten in dat voorstadium. Wij hadden graag dat u de zaak liet onderzoeken door een onafhankelijke accountant, want de Rekenkamer heeft gezegd dat de bal nu bij u ligt. Dat is uw taak.

DE VOORZITTER: Ik stop even ... Even helder. Mevrouw Heijnen nog en dan.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Ja, voorzitter, gewoon een punt van orde?

DE VOORZITTER: Ja.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: We gaan nu wel heel erg inhoudelijk de discussie in. Het is duidelijk. De wethouder heeft aangegeven dat de kaders dit soort zaken toelaten. Dan is het aan de raad om de kaders opnieuw vast te stellen. Dus ik zou willen voorstellen aan de collega's die daaraan behoefte hebben om na te denken over een verscherping van de kaders.

DE VOORZITTER: Ja, heel fijn. Dan kunnen we inderdaad nu vooruitkijken in plaats van terug blijven kijken. Het woord is aan wethouder Gerats in de afrondende fase, denk ik.

WETHOUDER GERATS: Oké. De vragen van de VVD. De VVD deelt de toekomstdromen van onze vrijwilligersorganisaties, zoals het koesteren van de vrijwilligers, het samenwerken. De VVD vindt ook dat een flexibele, vernieuwende benadering aan de orde is en vindt dat wij al een behoorlijke compensatie geven door 223.000 euro voor de overgangperiode te geven aan voorzieningen. De VVD noemt ook een reeks voorbeelden van goede burgerinitiatieven. Wat dat betreft denk ik dat dit in lijn is met de voorstellen van het college.

Dan gaan we verder met de heer Steijns. De heer Steijns is bereid tot herijken en veranderen en vindt de vrijwilligersorganisaties in ieder geval belangrijke cement voor de samenwerking. Ja, de heer Hoen zet de vrijwilligersregeling wel ontzettend bureaucratisch als een onwerkbaar iets neer. Ik denk er toch anders over. Ik denk dat wij proberen het zorgvuldig te doen en mensen ook te helpen bij de aanvragen en dat het niet ingewikkelder is dan dat het op dit moment is. Dat ze ook zeker niet vleugellam zijn. Wat te doen met 80-20? Door te zeggen: doe wat minder aan organisatiekosten en meer aan activiteiten zelf, dan wat u voorstelt met uw 10%. Of u zou moeten zeggen: met 10%, doe maar de helft. Maar waar halen we dan die andere helft vandaan? Wat dat betreft hebben wij meer vertrouwen erin dat dit goed zal gaan werken. Wij vinden ook een stukje innovatie ontzettend belangrijk, zonder dat wij het verleden weggooien. Dat doen we zeker niet met 80%.

Dan mevrouw Nuyts, haar vragen heb ik deels beantwoord. Dat is niet tot gehele tevredenheid, maar ik denk niet dat dit vandaag zal lukken. Iedereen bezuinigen, iedereen draagt bij: dat is in ieder geval iets wat u naar voren brengt. Dat dit een goed uitgangspunt is. Eigenlijk zegt u buiten een kaderstelling die goed moet zijn ... Laat ik ook duidelijk zijn, de kaderstelling van de G40 is een kaderstelling van het Rijk, afgerekend door het Rijk. Dat is nooit de kaderstelling van de gemeente geweest. Wij zijn strenger geweest. We worden nu nog strenger met de ASV. We nemen de twee voorstellen van mevrouw Thieme over, om het nog wat aan te scherpen. En B en W gaat nadenken of die Algemene subsidieverordening wel voldoende dicht zit en of hiernaar gekeken moet worden op verzoek van mevrouw Nuyts.

Dan kom ik bij de motie. Deze is ondersteund door vele partijen. Voor mij betekent dat ook dat de raad zelf een stukje verantwoordelijkheid wil nemen in dit dossier. Dat kan ik alleen maar prijzen. Dus het college neemt deze motie graag van u over.

Tweede termijn

DE VOORZITTER: Dan, dames en heren. Ik kijk of er behoefte is aan een tweede termijn. Ik had eigenlijk om uiterlijk 20.00 uur willen schorsen. Dat ga ik ook doen ook, want anders. Het tempo zakt alleen maar in als we een suikertekort en vettekort krijgen, of wat we allemaal te kort krijgen. Dus ik kijk even of er behoefte is aan een tweede termijn na deze waarschuwende opmerkingen. De heer Ad Frijs.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht): Voorzitter, een heel korte vraag aan de wethouder.

DE VOORZITTER: Ja.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht): Ik heb nergens kunnen vinden wanneer een evaluatie plaatsvindt van de hele nieuwe vrijwilligerssystematiek. Wanneer is dat en zullen daarbij ook de reacties van de verenigingen, de betrokkenen worden betrokken?

WETHOUDER GERATS: *(Spreekt onverstaanbaar buiten de microfoon om).*

DE VOORZITTER: U mag dadelijk antwoorden. Ik doe even snel het rondje.

WETHOUDER GERATS: Oké.

DE VOORZITTER: Ik denk dat er meer vragen zijn. Mevrouw Leers, de fractie van het CDA? Geen behoefte aan een tweede termijn. D66, behoefte aan een tweede termijn? De SP behoefte aan een tweede termijn, mevrouw Van Haasen? Nee. De PvdA, behoefte aan een tweede termijn? Nee. GroenLinks? Niet. De Partij Veilig Maastricht, mevrouw Thieme?

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Voorzitter, geen toevoegingen of aanvullingen voor de tweede termijn. Maar als u mij toestaat dat ik vanaf deze plek de wethouder wil bedanken voor zijn toezeggingen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De VVD-fractie, geen tweede termijn. Stadsbelangen Maastricht niet. De Maastrichtse Volkspartij, de heer Hoen?

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Ja, voorzitter, ik ben het natuurlijk niet ermee eens als de wethouder zegt dat ik de verordening bureaucratisch beoordeel. Hij gaat niet in op mijn verhaal ten aanzien van wat wij verlangen van de vrijwilligers in deze periode. Een extra inspanning, dat thema

wordt helemaal niet besproken. Maar ik heb gezegd dat het technisch 80% is. Dat betekent gewoon dat men bijna een kwart van de activiteiten van de vrijwilligersorganisaties in een keer wegsnijdt of men zou 10% aan de mensen kunnen vragen. Dat is het verschil. Ik maak bezwaar ertegen dat u eigenlijk de argumenten die ik noem en waarmee ik zit, niet kan weerleggen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Nuyts, Liberale Partij Maastricht?

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Ja, ik dank ook voor de toezegging van de wethouder. Wij kunnen akkoord gaan met dit raadstuk.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Nog een paar vragen dus voor de wethouder. Ga uw gang.

WETHOUDER GERATS: Twee vragen van de heer Frijns. De motie van GroenLinks bepaalt ook de termijn van de evaluatie. Deze zal komend jaar gaan plaatsvinden.
En mijnheer Hoen. Ik heb ook duidelijk proberen te maken dat wij een stuk passie voor vrijwilligersorganisaties delen. Dat ontzeg ik u helemaal niet. Dat wij daarvoor willen gaan en dat wij juist via deze regeling – maar dat is dan een verschil van mening – denken goed op de nieuwe tijden van zorg en welzijn, participatie etc. proberen in te spelen met deze tenders, ook al vindt u dat een ongelukkige techniek. Maar wij denken dat juist de decentralisaties kansen bieden om daarmee op een goede manier aan de slag te gaan. We willen vrijwilligersorganisaties daarmee juist faciliteren.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan loop ik de verschillende fracties even na voor de stemming. Dan doen we dat netjes formeel. En daarna stemmen we ... Eerst over de motie. Wat zegt u?

Onverstaanbare reactie vanuit de zaal.

DE VOORZITTER: De motie is overgenomen, inderdaad. Ja. De Seniorenpartij Maastricht? *(En noemt vervolgens alle namen van de fracties op).*

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht): Voor.

MEVROUW LEERS (CDA): Tegen.

MEVROUW EURLINGS (D66): Voor.

MEVROUW VAN HAASE (SP): Voor.

DE HEER BASTIAENS (Partij van de Arbeid): Voor.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Voor.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Voor.

DE HEER LIMPENS (VVD): Voor.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voor.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Tegen.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Tegen.

DE VOORZITTER: Dan zijn de fracties van het CDA, de Maastrichtse Volkspartij en de Liberale Partij Maastricht tegen en de rest is voor. Daarmee is het voorstel nieuwe subsidiesystematiek vrijwilligersorganisaties aangenomen. Aldus besloten.

4. Vervolg schriftelijke stemmingen

4.1 Herbenoeming leden Rekenkamer

4.2 Benoeming burgerleden

DE VOORZITTER: Dames en heren, ten slotte een vraag aan de heer Barendse om even naar voren te komen voor de uitslag van de stemming. Want er zijn mensen die enorm in spanning zitten of zij wel of niet ...

Reactie vanuit de zaal.

Ja, ze zitten hier allemaal niet voor niets, natuurlijk. Dan kunnen we met een opgelucht hart, misschien of niet, gaan eten. De heer Barendse, aan u het woord. Even rust in de zaal graag.

DE HEER BARENDSE (stemcommissie): Oké. Ik begin met de uitslag van de stemming van de herbenoeming van de leden van de Rekenkamer. Er zijn 39 stemmen uitgebracht. Voor de heer Van Giessen 39 stemmen voor en geen stemmen tegen. Voor de heer Van der Esch 39 stemmen voor en geen stemmen tegen.

DE VOORZITTER: Dan zijn die twee heren inderdaad herbenoemd. Aldus besloten. Dank.

DE HEER BARENDSE (stemcommissie): De uitslag van de stemming van de benoeming van de burgerleden van de gemeenteraad. Daar zijn 38 stemmen uitgebracht. Voor mevrouw Berghorst, 36 stemmen voor en 2 stemmen tegen. Voor de heer Van Lune, 34 stemmen voor en 4 stemmen tegen. Voor de heer Jacobs 37 stemmen voor en 1 stem tegen. En voor de heer Paris 38 stemmen voor en geen stem tegen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan zijn al die mensen netjes benoemd. Aldus besloten. Dank voor uw werkzaamheden.

Ik schors de vergadering tot 21.00 uur.

Schorsing ten behoeve van de dinerpauze van 19.55 tot 21.00 uur

6.2 Addendum beleidsplan Wmo 2012-2015, Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 en Verordening jeugdhulp 2015. Raadsstuk 2014 – Volgno. 104 – Korr.no. 2014 - 35775

DE VOORZITTER: Dames en heren, ik zie dat een groot aantal woordvoerders in ieder geval aanwezig is. Omdat ik ook te horen krijg dat mensen op een toch nog redelijke tijd naar huis zouden willen gezien de omstandigheden, begin ik met de woordvoerder van de Seniorenpartij Maastricht, de heer Ad Frijns. Het gaat om agendapunt 6.2, beleidsplan Wmo plus de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 en de Verordening jeugdhulp 2015. Dit wordt allemaal in een keer behandeld. Mijnheer Frijns, aan u het woord.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Ik zal iets sneller spreken, dan zijn we iets sneller erdoorheen. Maar neemt u mij toch niet kwalijk dat ik iets meer tijd nodig heb dan normaal te doen gebruikelijk. Voorzitter, de decentralisaties, een van de meest belangrijke wijzigingen in ons zorgstelsel. Laat ik beginnen met drie voorbeelden. Als eerste, een echtpaar, man 89 en vrouw 87, zelfstandig wonend in een appartementencomplex. Tot verleden jaar waren deze mensen nog bijzonder actief en konden hun huishoudtaken en ontspanning uitstekend zelf regelen. Echter, voorzitter, in enkele maanden is hun leefsituatie totaal veranderd. Meneer heeft een herseninfarct gekregen en zijn vrouw is vrij plotseling gaan dementeren. Met eigen ogen kan ik zien dat de situatie per maand verslechtert. Toch weten deze mensen dit voor de buitenwereld nog redelijk goed te verbergen met smoesjes en grapjes, maar de ernst van de situatie zien zij niet onder ogen. Op welk moment worden zij een gevaar voor zichzelf of voor hun woonomgeving? Wie neemt op welk moment hierin initiatief? Een tweede voorbeeld. Een mevrouw van 67 jaar als vrijwilligster. 3 jaar geleden met vervroegd pensioen vond zij het als alleenstaande dat het tijd werd om iets terug te doen voor de maatschappij en zij bood zich bij een zorginstelling in Maastricht aan als vrijwilligster. Het was haar bedoeling om een dag per week oudere mensen van een kop koffie te voorzien en daarbij een gezellig praatje te maken.

Zo is het ook begonnen. In haar enthousiasme zijn het uiteindelijk 2 dagen per week geworden. Hoe is de situatie nu, na 3 jaar vrijwilligerswerk bij dezelfde zorginstelling? Afgelopen zondag heeft zij achter de bar moeten staan. Haar eigen woorden zijn: "Ik heb harder moeten werken dan in de horeca op het Vrijthof. Dit was nooit de bedoeling." Helaas heeft zij hierdoor haar vrijwilligerswerk teruggebracht tot 1 dag per week, de maandagmiddag.

Een derde voorbeeld, voorzitter. Maikel, een jongen van achttien jaar met de geestelijke vermogens van een kind van tien. Maikel staat al sinds zijn jeugd onder begeleiding van jeugdhulp. Maikel heeft ook nog een broertje van tien, die ook licht verstandelijk gehandicapt is. Moeder is een alleenstaande vrouw. Voorzitter, dankzij de grote inzet van de jeugdhulp lukt het deze moeder om toch een redelijk gezinsleven te hebben, waarbij wel goed opgepast moet worden bij de kosten voor levensonderhoud en waarbij vader en moeder helaas moeten bijspringen als er bijzondere kosten zijn.

Voorzitter, waarom deze drie voorbeelden? Voor deze mensen en met hen nog vele anderen, is het van het grootste belang dat wij geen fouten of vergissingen maken bij de complexe omvormingen en aanpassingen bij deze decentralisaties. Het addendum in dit raadstuk geeft een goed voorbeeld hoe het in de toekomst allemaal geregeld gaat worden. Een mooie omschrijving van nieuw beleid waarin duidelijk wordt aangegeven dat 2015 een overgangsjaar is. Maar ook een stuk dat nog een aantal vragen oproept, van prestatieveld naar doel.

Dan kom ik bij mijn eerste vragen. Verwachten wij niet te veel van onze samenleving? Wie neemt het initiatief om deze twee oudere mensen te helpen? Wie gaat voor hen de boer op? Is het verwachtingspatroon van 'meer voor elkaar' niet te hoog? Wat kan van de wijkteams worden verwacht? In hoeverre zijn deze wijkteams al functioneel? Is de wijkverpleegster al in functie en waar? Zijn er al resultaten te meten? Hoever zijn de andere gemeenten bij de uitvoering van de decentralisaties? Kunnen wij hiervan wellicht iets leren?

Voorzitter, de mogelijkheid wordt aangegeven dat de burger een persoonlijk plan kan indienen. Maar dat roept meteen de vraag op: hoe moet dat? Wie helpt hen daarbij? Kan dit via het vaak genoemde keukentafelgesprek of moet dit een eigen initiatief zijn? De voorspellingen zijn dat de realisatie van de kanteling wel eens een generatie kan duren. Dat is wel erg lang voor de huidige generatie.

Voorzitter, het toverwoord is voorlichting. Een nieuw beleid vergt een voorlichting in jip-en-janneketaal, voor iedereen te begrijpen en vooral beknopt zodat het uitnodigt om te lezen. Laten wij vooral bij onze oudere burgers rekening ermee houden dat niet iedereen over een computer beschikt. De gemeentelijke pagina in De Ster, goed en overzichtelijk. Maar, voorzitter, een veel gehoorde klacht is dat lang niet iedereen De Ster ontvangt waardoor belangrijke informatie soms wordt gemist. Er zijn een aantal voorlichtingsfolders verkrijgbaar bij het Wmo-loket. Maar, voorzitter, ik zou de wethouder toch willen verzoeken om na te denken of er niet meer relevante mogelijkheden zijn om een goede voorlichting te realiseren.

Voorzitter, onze vrijwilligers worden vaak terecht het cement van onze samenleving genoemd. Maar voorzitter, er is nu een spanningsveld ontstaan: vaste banen versus vrijwilligerswerk. Veel vaste medewerkers in de zorg hebben al of niet terecht het gevoel dat hun werk of een deel ervan wordt overgenomen door vrijwilligers waardoor zij hun baan dreigen te verliezen. Ik kan mij dan ook heel goed voorstellen dat er een zekere spanning ontstaat waarvan de inwoners of de mensen op de dagopvang dan de dupe zullen worden. En, vragen wij niet te veel van onze vrijwilligers?

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst. Dat is een veel gehoord gezegde. Maar, voorzitter, de verantwoording voor de toekomst van deze jeugdigen ligt voor een groot deel in onze handen. Wij moeten ook na deze decentralisaties ervoor zorgen dat het niet mis kan gaan. Eén gezin, één plan en één begeleider. Een prima uitvoeringsplan, maar hebben wij hier wel voldoende, maar vooral geschikte mensen voor? Er zal nazorg geleverd moeten worden. Hoe pakken we dit aan? Hebben we hiervoor al een plan? In de voorgaande besprekingen is al aangegeven dat hiervoor de nodige deskundigheid zal worden aangetrokken. Tevens werd aangegeven dat dit wel ten koste van het beschikbare budget zal gaan.

Voorzitter, de Seniorenpartij is zich ervan bewust dat een euro slechts eenmaal kan worden uitgegeven. Laten wij daarom duidelijk prioriteiten aangeven. Het uitvoeringsplan jeugd 2015 dat samen met de regio is opgesteld, geeft een goed overzicht. Maar kwetsbare groepen moeten goed terecht komen en de continuïteit van de jeugdzorg moet gegarandeerd blijven; meer integrale zorg en dichterbij het kind. Dat zijn doelstellingen. Maar wij moeten ervoor zorgen dat noodzakelijke kosten niet ten laste van de kwaliteit van de jeugdzorg zullen gaan.

Voorzitter, in het voorstel wordt aangegeven dat 2015 het overgangsjaar is, waar we van onze fouten moeten leren en we aanpassingen moeten doen, daar waar dat nodig is. Op commissieniveau en in de diverse dialoogbijeenkomsten is al veel duidelijk over dit nieuwe beleid aangegeven, met dank aan de betrokken ambtenaren. De wethouder heeft aangegeven dat er voor de huidige gebruikers van de Wmo en jeugdhulp niets zal veranderen en dat zij hun rechten dit jaar nog zullen behouden. Daarna zal iedereen een nieuwe indicatie krijgen. Voorzitter, de Seniorenpartij heeft hierover in de commissie

vragen gesteld. Wij zijn blij met de toezegging van de wethouder dat er in een aantal van zeer vanzelfsprekende gevallen, zoals hoogbejaard of blijvende invaliditeit, waar mogelijk slechts een administratieve indicatie zal plaatsvinden waardoor veel tijd en geld bespaard zal worden. Voorzitter, de Seniorenpartij beschouwt de voorliggende Verordening maatschappelijke ondersteuning en de Verordening jeugdhulp als een leidraad voor de toekomst. Een richting die wordt aangegeven en die in de toekomst, daar waar nodig, snel aangepast kan worden. In Van Dale staat bij verordening: een bindende regeling. Laten wij er vooral voor zorgen dat deze verordeningen ook verbindend zijn en geen strak keurslijf.

Voorzitter, de drie decentralisaties, een door de overheid opgelegde taak voor de gemeenten met meer doen met minder geld, een bijna onmogelijke opgave. Maar ik wil toch positief afsluiten in de eerste termijn. Dit nieuwe beleid staat korter bij de burgers. Er zal beter en intensiever contact zijn met de hulpverlenende instanties en de zorgverzekeraars. Als alles goed gaat, komt dit weer ten goede aan onze burgers. Voorzitter, niemand mag door het ijs zakken, maar we zullen de reddingsboeien toch bij de hand moeten hebben.

Tot slot, voorzitter, hebben wij nog een aantal vragen en opmerkingen die zijn samengevat in een motie die door D66 zal worden ingediend en die mede door de Seniorenpartij Maastricht wordt ondersteund en is ondertekend. Tot zover in eerste instantie.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Frijns. Dan is het woord aan mevrouw Leers namens de fractie van het CDA.

MEVROUW LEERS (CDA): Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, er is gigantisch veel nagedacht, besproken en uitgewerkt. De voorliggende verordeningen zijn het voorlopige sluitstuk van een lang en ingewikkeld proces waarbij Maastricht en de Heuvellandgemeenten intensief hebben samengewerkt. De voorliggende verordeningen zijn vrij technisch en nodigen vooral uit om over procedures te gaan praten. Maar zoals wij ook in de commissie aangaven is het interessanter om het over de werking in de praktijk te hebben. Uiteindelijk is toch het doel van de verordeningen dat per zorgvrager een zorgpakket kan worden samengesteld van mantelzorg, vrijwilligerszorg of indien nodig, professionele hulp en dat de meest adequate ondersteuningsarrangementen voor jeugdigen en hun ouders kunnen worden aangeboden.

Voor het CDA zijn een aantal uitgangspunten van belang waaraan de verordeningen moeten voldoen. Wij zijn zuinig op de mantelzorgers. Mantelzorg is wat het CDA betreft onderdeel van een zorgpakket voor de hulpvraag. Wij wachten niet tot een mantelzorger overbelast raakt, maar wij zorgen dat hij of zij overeind blijft. Dus bieden we bijvoorbeeld respijtzorg. Wij vinden dat lichamelijke zorg in principe altijd professionele zorg is. We steunen het uitgangspunt dat dagbesteding en -begeleiding beter dicht bij burgers geregeld kan worden en wij zijn voor keuzevrijheid en eigen verantwoordelijkheid. Daarom moeten de mensen voor een pgb – een persoonsgebonden budget – kunnen kiezen als alternatief voor zorg in natura. We hechten aan zorg voor de zwakken. Veel cliënten zijn niet zelfredzaam. Zij hebben geen netwerk, zijn laaggeletterd, hebben een verstandelijke beperking of kunnen nieuwe ontwikkelingen niet bijbenen. Daarom is voor ons, voor iedereen een beschikbare, gratis en onafhankelijke cliëntondersteuning heel belangrijk. Vereenzaming is een van de grootste problemen van deze tijd. Er zijn mensen die geen netwerk hebben en die alleen zijn, met een negatief effect op hun gezondheid. Wij vinden het daarom van belang alle mensen zo veel als mogelijk te activeren. Wat iemand nog zelf kan, moet en mag hij of zij ook zelf doen.

Dat we nog maar aan het begin van een lange weg staan, is duidelijk. Maar met de informatie die wij voor en tijdens de commissievergadering hebben ontvangen, zijn we ervan overtuigd dat Maastricht goed voorbereid het avontuur per 1 januari a.s. in kan gaan. Wij kunnen dan ook instemmen met de voorliggende stukken.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Leers. Dan is het woord aan mevrouw Eurlings van de fractie van D66.

MEVROUW EURLINGS (D66): Dank u, voorzitter. Zijn mensen geholpen met hulp? Hoe weet ik dat in de opmaat naar de drie decentralisaties? Laat ik het zo zeggen. Er is al een hele opmaat naar de drie decentralisaties gemaakt. In 2012 hebben we al gevraagd naar het werken met ervaringsdeskundigen. Mensen die bekend zijn met de systematiek. Mensen die bekend zijn met de problematiek. Om hen te vragen: wat zou je anders in het systeem willen zien? Wat kan beter? Hiermee is mee gewerkt. Het college heeft ook aangegeven dat in veel adviesraden ook met ervaringsdeskundigen is gewerkt. We hebben ook opgeroepen om dat ook te blijven doen, want niemand weet het beter hoe het systeem werkt dan de mensen die er zelf mee te maken hebben

gehad. We hebben zelf met de jeugd gesproken. Ook daar hoor je vaak dat eigenlijk de kern is dat er gewoon naar de hulpvraag van mensen geluisterd moet worden.

In de laatste tijd krijg ik veel vragen, steeds meer vragen over wat er gaat veranderen. Hoe dit er voor mensen persoonlijk uit gaat zien. Ik wil dan vooral eerlijk zijn. Ja, het is een bezuiniging. Grof gezegd, 30% op het budget van het Rijk. Op het gebied van jeugdzorg verbaas ik mij soms ook wel. Laatst is een collega vanuit Dublin gekomen. Dat was een internationale psychiater die vertelde dat jeugd voor de politiek in Dublin een hot issue is. Er gaat grof geld naar de jeugd in het forensische veld. Voor de volwassenzorg moesten ze voor het geld vechten. Ik denk: ja, bij ons is dat bijna omgedraaid eigenlijk. Dan verbaas ik mij daarover wel.

Ik verbaas mij ook wel een beetje hoe het Rijk hierin acteert. Het is een transformatie waarom gevraagd wordt. Maar ze leggen wel 80% vast van hoe het moet en wanneer. Maar hiermee moeten we het wel doen. Hiermee gaan we het ook doen.

Ik wil aangeven dat ik mijn rol als gemeenteraadslid serieus neem en dat ik verantwoordelijkheid zal nemen voor de zaken. Hoe? Het is zoeken. Hoe krijg ik het beste zicht op de gevolgen van de vernieuwde wetgeving? Hoe krijg ik zicht op de effecten van wat we willen veranderen? Loopt het wel zoals verwacht? Wat doen we nu? Zoals ik al aangaf, ik ben trots. Ik ben trots dat we hier in de raad zitten en dat we als raad ook echt daarin een rol hebben genomen. Dat wij gaan kijken naar monitoring. Dat wij gaan kijken: krijgen de mensen de hulp die ze nodig hebben? En hoe zien we dat? Hoe zien we het resultaat hierin?

Ik vind het ook belangrijk om aan te geven dat wij willen sturen op resultaat. De wetgeving gaat uit van meer preventie, maar de politieke realiteit leeft toch vaak van perverse prikkels. Laat ik dat toch zo noemen. Iedere vier jaar zijn er verkiezingen en dan moet men toch uitleggen wat men heeft gedaan en wat men heeft bereikt. En preventie rekent zich dan niet af. Het duurt heel lang voordat geld in preventie is uitbetaald. Men ziet vaak dat het resultaat is dat niets geleverd wordt. Dat er geen problemen meer zijn. Ik vind het dus belangrijk dat we veel investeren in het investeringsprogramma innovatie, maar vooral in preventie. Het liefst zonder extra bureaucratie en met vertrouwen naar de uitvoering, naar de mensen in het veld. Ik vraag dan ook om meer te kijken naar de processen dan alleen naar de specifieke casussen. Daar gaat die motie monitoring ook over; om ons zicht te geven op wat we allemaal doen en wat we daarmee bereiken. De motie is misschien een beetje anders opgesteld dan normaal. We hebben een besluit gesteld, met een bijlage waarin we specifiek de punten voor de monitoring aangeven. Ik ga over tot het lezen van het dictum. *(En leest dit vervolgens voor).*

Motie monitoring drie decentralisaties

De gemeenteraad van Maastricht in vergadering bijeen op 14 oktober 2014,

Constateernde dat:

- *per 1 januari 2015 de decentralisatie van de Wmo, de Participatiewet en de Jeugdzorgwet van kracht worden;*
- *de decentralisaties van grote invloed zijn op de bestaande structuren en werkwijzen van (met name) de lokale overheid, de betrokken organisaties en instellingen en in de eerste plaats de mensen met een zorgvraag/zorgbehoefte;*
- *er nog veel onduidelijk is en zal zijn gedurende de periode van implementatie;*
- *de gemeenteraad in eerdere besluiten als algemene koers heeft vastgesteld: van meer naar minder maatwerkvoorzieningen, van minder naar meer eigen kracht en meer regie bij de burger en niemand zakt door het ijs,*

Overwegende dat:

- *de gemeenteraad van Maastricht een grote verantwoordelijkheid voelt en heeft voor het welslagen van de transitie;*
- *de gemeenteraad richting wil geven aan zijn controlerende taak,*

Besluit:

- *bij het vaststellen van de verordeningen voor de Wmo, de Participatiewet en de Jeugdzorgwet afspraken te maken over het monitoren van de uitvoering van de algemene kaders (zie bijlage: motie monitoring drie decentralisaties). Deze afspraken hebben betrekking op de inhoud en het tempo van de implementatie van de decentralisaties en de frequentie van de rapportages daarover;*
- *het college te verzoeken de gemeenteraad periodiek te voorzien van een voortgangsrapportage en daartoe onderstaande monitoring opzet als uitgangspunt van handelen te nemen;*
- *het college te verzoeken de gemeenteraad in december 2014 een uitgewerkt voorstel voor te leggen,*

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door D66, Franca Eurlings, de PvdA, Frans Bastiaens, de LPM, Kitty Nuyts, de SPM, Ad Frijns, het CDA, Genoveef Leers-Poelmans, de MVP, Jan Hoen, de VVD, Paul Limpens, GroenLinks, Marlise Korsten, de SP, Mara van Haasen, SBM, John Steijns en de PVM, Jo Smeets

Met trots kan ik melden dat deze motie unaniem door de volledige raad wordt gesteund. Dat is ook wat ik bedoel. Ik ben trots. Ik ben trots dat we als raad verantwoordelijkheid nemen. Ik kijk al vooruit naar de toekomst. Hoe we nu verder gaan.

Als ik zou mogen bepalen/beslissen, zou ik ook zeggen dat we verder gaan naar het bepalen van PI's, zoals dat een beetje in managementtermen heet. Laat ik een voorbeeld noemen. In het forensische veld waarin ik zelf werk, hebben we bijvoorbeeld als een PI wat mensen willen bereiken of de regering wil bereiken; dat tbs-patiënten minder lang in tbs zitten. Dan hebben ze een prestatie-indicator, een PI genomen voor de behandelduur. Dat dit maximaal acht jaar mag zijn. Vervolgens koppelen ze aan die PI normeringen. Dus hoe snel ze verlof willen hebben; binnen twee jaar onbegeleid verlof of binnen twee jaar begeleid verlof, binnen vier jaar onbegeleid verlof, binnen zes jaar proefverlof en binnen acht jaar naar buiten. Het is een gewoon systematiek om aan te geven wat men wil bereiken en om dat meetbaar te maken, om te voorkomen dat men op heel kleine details gaat zitten en dat men het resultaat uit het oog verliest.

Ik zie dan ook als vervolgstap hierop dat we gaan zoeken naar wat voor ons werkbare, meetbare prestatie-indicatoren kunnen zijn waarop we op een hoger niveau kunnen bekijken of het werkt zoals we verwachten. Dat zou ik ook uiteraard nadrukkelijk willen doen in overleg met het college en de ambtenaren zodat het niet tot extra bureaucratie leidt.

Dan wilde ik nog aanhaken. Ik vind het belangrijk als onderdeel van die drie decentralisaties dat we ook een signaalfunctie hebben. Wanneer gaat het fout? Wat ons betreft is dit ook al eerder vandaag besproken. Dat was dat voorbeeld van die ombudsman. Ik denk dat zoals de heer Bastiaens al eerder aangaf, dat die ombudsman ons nog best wel kan helpen bij die definitievorming van 'niemand zakt door het ijs'. Ik ben blij dat wethouder Jack Gerats eigenlijk de afgelopen week al in de commissie een voorzet gaf voor de definitievorming van 'niemand zakt door het ijs'. Hij gaf aan dat het was als sprake was van een 'acute' dreiging – met acuut tussen aanhalingstekens (*lacht*) – van het verlies van levenskwaliteit. Ik zelf zou misschien meer denken aan: kan iedereen meedoen? Of – ik weet niet of dat goed Nederlands is of misschien een beetje Belgisch – kan iedereen meekomen? Maar we hebben het dan meer over een ethisch/moreel plaatje. Ik denk dat het goed is om die input van de ombudscommissie daarin mee te nemen om te bekijken hoe we die definitie gaan stellen.

DE VOORZITTER: Wilt u zo langzamerhand tot een afronding komen?

MEVROUW EURLINGS (D66): Ja. Dit is de afronding. Ik wilde aangeven waar we naartoe gaan. Ik vind het belangrijk om ook een stip aan de horizon te zetten.

Maar ik wil ook kort zeggen dat er toch aandachtspunten en zorgpunten zijn. Voor ons is dat een evaluatie in het systeem en – zoals ik al aangaf – de ombudsman. Dat het pgb een volwaardig alternatief blijft. Dat de privacy voldoende gewaarborgd wordt in – bijvoorbeeld – het werken in sociale teams. En dat de innovatie ook echt tot haar recht komt. En dat we het over hetzelfde hebben, als we het hebben over innovatie; over echte vernieuwing en niet alleen een verbetering. Want hoe weet ik of mensen met hulp zijn geholpen?

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Eurlings. Dan is het woord aan de SP-fractie, mevrouw Van Haasen.

MEVROUW VAN HAASEN (SP): Dank u wel, voorzitter. De decentralisaties van rijkstaken in het sociale domein vormen de grootste hervorming van het sociale stelsel sinds de vorming van de verzorgingsstaat. Deze Verordeningen Wmo en jeugdzorg en het addendum maken hiervan deel uit. Beslissingen hierover zijn voor ons door het Rijk gemaakt. Beslissingen waar wij, de SP, het niet mee eens waren. Maar nu nemen we beslissingen binnen beslissingen. Voor een deel hebben wij daarop invloed en voor een deel ook niet.

Voorzitter, het is logisch dat deze periode waarin we nu zitten, er voor de SP een is vol van ambivalente gevoelens: berusting en protest, frustratie en opluchting. Berusting, voorzitter, in het feit dat de wetsvoorstellen zijn aangenomen. Dat het nu aan ons is, de gemeenten, om de taken binnen het sociale domein uit te gaan voeren. Als we dat doen, dienen we dat met volle overgave te doen. Onder andere op het gebied van Wmo en jeugdzorg gaan we een enorme verantwoordelijkheid dragen voor

het welzijn van onze burgers. We moeten ervoor zorgen dat we de zaken in Maastricht rond hebben. Als het dan op deze manier moet, dan moet dat maar. Laat die miljoenen en die absurde bezuinigingen dan maar komen. Wij zullen alles doen wat in ons vermogen ligt om ervoor te zorgen dat het geld op een verantwoorde manier wordt besteed en dat het terecht komt bij de burgers voor wie en waarvoor de voorzieningen zijn bedoeld.

Maastricht verlegt zijn aandacht van het fysieke naar het sociale domein. De SP staat onverminderd voor het welzijn van haar burgers. En er blijft ook protest, voorzitter, tegen alles waartegen we nog kunnen protesteren, zoals de bedreiging van de huishoudelijke hulp waar grote tekorten dreigen, tegen het verplicht verhuizen van mensen uit verzorgingshuizen, tegen grote beloningen in de publieke sector en tegen de verdeelmodellen die weinig tegemoetkomen aan de zorgbehoefte in Zuid-Limburg. Al begreep ik gisteren van de wethouder dat we ons daarover gelukkig al een beetje minder zorgen hoeven te maken. Dat is dus een zorg minder.

We kennen frustratie over een niet-meewerkende rijksoverheid, die ons en daarmee kwetsbare burgers in Maastricht onverantwoord lang in onzekerheid laat of over een staatssecretaris die soms hele gebruikersgroepen vergeet of over het feit dat we niet veel verder kunnen kijken dan 2015, omdat 2015 al onze aandacht vraagt. Maar we zouden willen dat we meer duidelijkheid hadden over het beleid van de stad in de jaren erna. Frustratie over de armoedecijfers en de berichten over de lange wachtlijsten bij de voedselbank. Over het feit dat kwetsbare mensen in moeilijke situaties in het nieuwe beleid toch de rekening van de crisis gepresenteerd krijgen want de bezuiniging wordt eenzijdig op hen verhaald. Zoveel is voor ons gewoon duidelijk. Ook al is het niet hoe onze regering de zaken graag presenteert. En opluchting, voorzitter, dat we gekozen hebben voor continuïteit in 2015. Dat we de hulp voor het huishouden in 2015 behouden. Dat we in Maastricht een sociaal investeringsprogramma hebben waarmee we inzetten op mensen. Dat we overschotten willen behouden voor het sociale domein en inzetten op de sociale infrastructuur. Ook de aandacht voor de integrale werkwijze en de manier waarop koppelingen tussen gebieden duidelijker worden gelegd en de aandacht voor samenwerking met zowel het professionele als het vrijwillige werkveld, zien we als positief.

En misschien zelfs ook wel een klein beetje trots af en toe, op de lichtpuntjes in onze Wmo-verordening, zoals de vormvrije melding, aandacht voor mantelzorgers, tegemoetkoming meerkosten uit het Wmo-budget en niet uit de bijzondere bijstand, het niet heffen van eigen bijdragen op scootmobiel en de eisen die wij stellen rondom goed werkgeverschap.

Voor zowel de Wmo als de jeugdzorg geldt dat we veel respect hebben voor het werk dat zowel door de wethouders als de ambtenaren is verzet en nog steeds wordt verzet. Het vraagt veel van de gemeentelijke capaciteit en we twijfelen niet aan de welwillendheid van alle partijen om het proces tot een goed einde te brengen.

Maar, voorzitter, we zijn er nog niet. En de SP blijft onverminderd kritisch kijken naar de ontwikkelingen op dit moment. Een aantal punten die in het proces extra aandacht verdienen en die in 2015 verder vorm gaan krijgen en waarop wij nauw zullen letten, zijn bijvoorbeeld de huishoudelijke hulp, wat voor ons absoluut een belangrijk punt blijft, de organisatie van vervoer op maat, de ontwikkelingen rondom het pgb, de toegangsfunctie, de kwaliteit en het verloop van de keukentafelgesprekken, cliëntervaringen, de eigen bijdrages, het waarborgen van de privacy en de concrete invulling – uiteindelijk – van het Centrum voor Jeugd en Gezin en de taken van het voormalige Bureau Jeugdzorg. Wij hebben in de commissie ook veel gepraat over de rol van de raad in dit hele proces. Voor ons is belangrijk dat wij na 1 januari grip houden op deze ontwikkelingen. Dat we weten wat er gebeurt. Hoe houden we het allemaal bij? Voor een belangrijk deel horen we dat – als het goed is – van onze achterban. Voor de SP is de ervaring van burgers heel belangrijk. Wat betekent een maatregel op papier concreet voor jou? Signalen die wij vanuit onze achterban ontvangen maken het dat wij ons raadswerk beter kunnen doen. Maar ook als gemeenteraad, als instituut dienen wij voor onszelf te regelen dat wij informatie krijgen die we nodig hebben. Hierbij willen we aanmerken dat we er wel op dienen te letten dat het beleid zich voor ons niet alleen maar in cijfertjes gaat vertalen. De ervaringen van mensen blijven nog altijd meer waardevolle bronnen van informatie dan kwantitatieve gegevens. Maar we vinden het heel goed dat de raad dit oppakt en zelf ervoor zorgt dat hij zichzelf informeert. Daarom steunen we ook de motie voor monitoring van de drie D's.

Om af te ronden, voorzitter. De SP-fractie denkt niet dat wij 100% kunnen garanderen dat er helemaal geen mensen door het beroemde ijs zullen zakken. Of dat gebeurt, hangt in grote mate af van de definitie die men hanteert – natuurlijk – en in hoeverre men positief staat tegenover de situatie op dit moment. De SP heeft haar zorgen daarover uitgesproken. Maar dat het streven moet zijn dat niemand door het ijs zal zakken, daarmee zijn we het volstrekt eens. Dat geeft aan dat we alles eraan willen doen en dat legt de lat voor ons, Maastricht als sociale stad, hoog. Dat moet, voorzitter. Want met minder doen we onze burgers tekort.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan de Partij van de Arbeid-fractie, de heer Bastiaens.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Dank u wel, voorzitter. Ik kan niet ontkennen dat het voor ons nog steeds een worsteling is. Aan de ene kant hadden we die oude verordening, die heel helder omschreven was. Men wist waar men als burger aan toe was. En we gaan toe naar recht op een proces. Wij zijn het allemaal eens dat die oude verordening niet meer werkt. Dat het anders moet. Maar dat recht op een proces is natuurlijk ook omgeven met heel veel onzekerheden. Als raad zijn wij aan de ene kant verantwoordelijk voor de kaders, maar aan de andere kant voor de impact die men met die kaders bereikt. Men zou kunnen zeggen dat alles wat ertussenin zit 'des college' is. Maar ja, welke impact bereiken we eigenlijk? Hoe weet men dat nu eigenlijk? Daaraan refereerde D66 net al. Ik kan niet ontkennen dat ik er op dit moment niet zo'n goed gevoel bij heb.

Wij zijn gedreven door een enorme onzekerheid, bijvoorbeeld door het ontbreken van landelijke gegevens. Er worden hier overuren gemaakt om de boel voor 1 januari echt voor elkaar te krijgen. Er wordt heel hard aan getrokken. We zitten volop in die offerte- en aanbestedingstrajecten. We proberen voor de beste prijs, de beste zorgcontinuïteit te realiseren en we proberen ook echt voor mensen die nieuw zijn maatwerk te leveren. Wij zijn eigenlijk helemaal bedolven onder die werkzaamheden, enerzijds om het formeel goed te regelen in dit soort verordeningen en anderzijds om die uitvoering in de klauwen te krijgen. Ergens in mij knaagt het dan toch. Ik blijf mij maar afvragen: wat is nu eigenlijk de impact van de dingen die wij aan het doen zijn? Natuurlijk hebben wij wel ideeën en beelden daarbij. Wij weten wat wij zouden willen bereiken. Maar bereiken we dat? Hoe kan het nu zijn dat wij zo overvoerd zijn? We hebben gewoon veel te weinig tijd met elkaar. Zijn we als gemeente niet veel te veel zelf aan het doen? Voorzitter, het antwoord daarop weet ik niet. Ik kan geen antwoord geven op die vraag.

Maar wat ik wel weet, is dat wij met elkaar echt behoefte hebben aan een dashboard. Het is echt van belang om samen een dashboard te creëren, waarvan we weten wat de klokken en de meters aangeven. Of we een gaspedaal of een rem hebben, maar ook of we een noodrem hebben. Op welk moment moet men eigenlijk aan de noodrem trekken? Als het zo misgaat dat het anders moet? Wanneer gaat het zo goed dat men gas geeft? Heeft men best practices die men wil dupliceren en die men op andere plekken naar voren wil halen? Eigenlijk wil men met die klokken weten: wanneer zakt iemand door het ijs? Staat er dan een klok in het rood of niet? Maar er moeten echter ook klokken zijn die gaan over innovatie. Zijn we echt aan het innoveren of niet? En over uitputting en over mechanismen zoals de ombudscommissie. Maar er zal ook een meter moeten zijn die gaat over kwaliteit. Die kwaliteit is een heel lastig beheersbaar aspect, juist als het gaat om een verordening en als het gaat om procesafspraken.

Goed. Dat is eigenlijk de discussie waarover we het gisteren hadden. We hadden daarover een pittig gesprek. De PvdA daagt het college dan ook uit om te bouwen aan zo'n dashboard, om daarmee haast te maken. En om de motie die de gemeenteraad voltallig neerlegt ook in die zin te interpreteren. Onder die conditie is het voor de PvdA mogelijk om met het voorliggende stuk in te stemmen.

Ik heb nog twee heel concrete punten. Dat gaat over het amendement waarvan men zei: had je dat niet eerder kunnen brengen? Dan hadden we er beter naar kunnen kijken. Het zijn twee heel concrete punten uit de Verordening Wmo. De Seniorenpartij refereerde aan reddingsboeien en bij de SP was het: waar kunnen we voor mensen nog van betekenis zijn? Ik denk dat we twee punten hebben in die verordening waarvan het toch goed zou zijn om dat anders vorm te geven. Het eerste betreft het ontbreken van de mogelijke compensatie van meerkosten voor mensen met een beperking of een chronische ziekte. Het is duidelijk dat het college dit zou kunnen regelen in die nadere regels waarvoor wij hen het mandaat geven als we dit stuk vaststellen. Maar volgens mij moeten wij gewoon iets doen om de onrust bij mensen weg te nemen. Waarom zouden we dit nu niet regelen? Waarom zou men daarmee wachten? Volgens mij is het iets wat wij allemaal van belang vinden.

Het tweede punt betreft artikel 11 lid 3. Dat is een artikel waarin letterlijk staat ten aanzien van de maatwerkvoorzieningen met betrekking tot zelfredzaamheid en participatie, dat een cliënt alleen in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening als de noodzaak tot ondersteuning voor die cliënt redelijkerwijs niet vermijdbaar was en de voorziening voorzienbaar was, maar van de cliënt redelijkerwijs niet verwacht kon worden maatregelen te hebben getroffen die de hulpvraag overbodig maken. Dat is een heel theoretisch verhaal. Volgens ons is het onze verantwoordelijkheid op dit moment: het gaat om de zorg die mensen echt nodig hebben. Men kan dit heel theoretisch en op allerlei manieren interpreteren. Ja, maar had hij het niet kunnen voorkomen? Of had hij dat niet kunnen zien aankomen? En had hij daar niet nog wat aan kunnen doen? Volgens mij moeten wij verantwoordelijkheid nemen op het moment dat mensen zorg nodig hebben. Dus ons voorstel is om dat er gewoon uit te halen. Dat leidt tot het amendement, waarvan het besluit is *(en leest dit vervolgens voor)*.

Amendement PvdA Wmo

De gemeenteraad van Maastricht in vergadering bijeen op 14 oktober 2014,

Behandelende de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015,

Constaterende dat:

- we aan de vooravond staan van grote veranderingen in de verzorgingsstaat mede vanwege de oplopende kosten waardoor die verzorgingsstaat onbetaalbaar dreigt te worden;
- een samenhangende aanpak tussen de verschillende beleidsvelden vereist is;
- de onzekerheid en complexiteit groot zijn;
- de raad in de sociale visie heeft vastgelegd dat we burgerkracht en overheidssteun niet zien als tegengesteld, maar als onderdelen van een continuüm van solidariteit en zorgzaamheid van burgers in deze stad;
- de raad in de sociale visie heeft vastgelegd dat niemand door het ijs hoeft te zakken,

Overwegende dat:

- de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 geen regeling bevat met betrekking tot compensatie van meerkosten voor mensen met een beperking of chronische ziekte en daarmee onvoldoende aansluit op de door de raad vastgestelde sociale visie;
- het van belang is onzekerheid weg te nemen bij mensen die meerkosten hebben vanwege een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen door nu al een uitspraak te doen over mogelijke compensatie, alhoewel in het beleidplan voorgesteld wordt de bevoegdheid aan het college te delegeren om nadere regels te stellen;
- artikel 11 lid 3 die bepaalt dat 'ten aanzien van een maatwerkvoorziening met betrekking tot zelfredzaamheid en participatie geldt dat een cliënt alleen voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt als de noodzaak tot ondersteuning voor de cliënt redelijkerwijs niet vermijdbaar was en de voorziening voorzienbaar was, maar van de cliënt redelijkerwijs niet verwacht kon worden maatregelen te hebben getroffen die de hulpvraag overbodig had gemaakt' onnodig beperkend is, omdat het uitgangspunt moet zijn wat burgers nodig hebben en niet wat men had kunnen voorzien,

Besluit:

1. artikel 11 lid 3 verordening Wmo 2015 te schrappen;
2. de volgende tekst: 'Het college kan in overeenstemming met het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, op aanvraag aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben, en die een inkomen hebben lager dan 110% van het wettelijk minimumloon (in lijn met bijzondere bijstand) een tegemoetkoming verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie.' toe te voegen aan verordening Wmo 2015 als artikel 15-A,

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door de Partij van de Arbeid, Frans Bastiaens

Men had ook voor 130% kunnen kiezen. Tot zover.

DE VOORZITTER: Dank u wel. We moeten straks even kijken of we die twee punten die u voorstelt bij het besluit apart in stemming brengen, omdat het zou kunnen zijn – ik weet niet hoe de discussie loopt – dat er voor het een of ander wel of geen steun is, bij wijze van spreken omdat zij niet direct met elkaar in verbinding staan. Maar dat maakt straks niet uit voor de besluitvorming, denk ik. We gaan over naar de fractie van GroenLinks, mevrouw Korsten.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks): Dank u wel, voorzitter. Daar staan we dan, samen op pad om een succes te maken van een Haags plan. GroenLinks doet van harte mee, maar markeert hier nog wel dat mijn partij landelijk geen goedkeuring heeft kunnen geven aan het wetsvoorstel Wmo. Niet vanwege de richting en koers van deze verandering, integendeel. Want zoals de heer Tof Thissen het in de Eerste Kamer verwoordde: "Wij zijn voor de verandering van de centaal aangestuurde verzorgingsstaat naar lokalisering bij mensen en bij gemeenten. Wij zijn voor de beweging van Rijk naar wijk. We pleiten voor de transformatie van de systeemwereld van de verzorgingsstaat naar de leefwereld van mensen in de verzorgingsstad. We pleiten ervoor dat professionals weer nabij aan mensen kunnen zijn en erop afgaan in plaats van ervandaan. We zijn er zo voor dat mensen worden

aangesproken op hun eigen verantwoordelijkheid, maar niet zomaar en wel altijd vanuit de vraag wat ze nodig hebben om te kunnen worden wie ze willen zijn en kunnen zijn. We pleiten zo voor de uitrukmentaliteit van professionele uitvoerders als mensen ze nodig hebben. En we pleiten er zo voor dat burgers die zorg nodig hebben niet meer verdwalen in labirinten van ontmoediging en complexen van indicaties en contra-indicaties. Maar al dat vergt een cultuurverandering, een attitudeverandering van politici, bestuurders, professionals, maatschappelijke partners zowel als gemeenten. En dat vergt moed, dat vergt loslaten en echt luisteren naar wat mensen nodig hebben.” Einde citaat.

DE VOORZITTER: Ik zei even dat ik het indrukwekkend vond. Ik zei niets verkeerd.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks): Dank u wel (*lacht*). Einde citaat. Die lijn is ons uit het hart gegrepen. Dat begrijpt u, want we zijn van dezelfde partij als de heer Thissen. Aan die beweging wil GroenLinks natuurlijk heel graag meedoen en in het Maastrichtse zijn bijdrage leveren. Toch moesten wij tegenstemmen. Dat komt omdat de bezuinigingen waarmee deze beweging gepaard gaat erg omvangrijk zijn, wellicht te groot en het tempo dat gehanteerd wordt, lijkt in ieder geval bij de jeugdzorg te hoog. Dat alles stemt ons niet optimistisch.

Toch lopen we niet weg. Dat zit er bij ons niet zo in. En de jas van de cynicus die stelt dat de tekorten op de rijksbegroting nu tenminste opgelost zijn, maar op 403 plaatsen elders in het land gaan ontstaan, past ons ook niet. De toestand is kort samengevat: zorgelijk, laten we aan de slag gaan.

In de visiestukken die ten grondslag liggen aan de verordeningen die ons nu ter goedkeuring worden voorgelegd, zien we meer dan voldoende aanzet om de beschreven omslag te gaan maken. Ook in de verordeningen zelf zien we daarvan elementen terug. Maar tussen visie en uitvoering liggen processen in de weg, innovaties, uitvoeringsperikelen, inkooptrajecten, kritische succesfactoren, regionale afstemming en idealen van ‘één gezin, één plan, één regisseur’. Het heeft ons maar ons niet alleen, nogal wat moeite gekost om te achterhalen waar Maastricht nu in dit traject precies staat. De begeleidingscommissie drie D’s heeft een aantal bijeenkomsten georganiseerd en uiteindelijk is het de ambtenaren gelukt om ons voor de bijeenkomst van de commissie Breed Welzijn op 30 september een helder overzicht te geven van wat al gedaan was en een doorkijk naar de plannen van 2015 en verder te geven. Nogmaals, heel erg veel dank voor alle inspanningen die daarvoor zijn geleverd.

GroenLinks roept het college op om nu zelf zichtbaar het stuur te pakken en ons met visie, inspiratie, durf en transparantie door deze cultuurverandering heen te leiden. We zouden zeggen een inspirerend voorbeeld zit vlak bij u in de omgeving. Neemt u eens een voorbeeld aan collega Aarts. Het vuur, de passie, de overtuigingskracht waarmee hij een voorstel als Magisch Maastricht aan onze commissie weet uit te leggen strekt tot voorbeeld, wekt bewondering. En de vraag aan de wethouder is dan ook of hij bereid is zijn collega een clinic in dezen aan te bieden

Voorzitter, over de verordening zelf zijn al veel vragen gesteld en naar tevredenheid beantwoord. Voor GroenLinks resteert eigenlijk nog steeds een belangrijke vraag: de omgang met de privacywetgeving. Ik heb gezien dat gisteren een antwoord is gekomen op de vraag die ik daarover in de commissie heb gesteld. Maar het lijkt net alsof dat antwoord toch ook weer gaat over de hantering van privacywetgeving na 2015. Het lijkt mij nu net dat als we in 2015 met een soort romporganisatie werkende weg van start gaan op een aantal terreinen die langzaam doorontwikkeld moeten worden en men de weg moet zoeken naar alle andere te raadplegen professionals, dat het dan juist belangrijk is te weten hoe wij privacyregels en -regelgeving gaan hanteren. Ik zou het dus op prijs stellen als de wethouder daarop nog even ingaat.

Dan kunt u natuurlijk van ons verwachten dat wij in de loop van de komende maanden strak de vinger aan de pols houden daar waar het gaat om de toegankelijkheid van het pgb, de ondersteuning van mantelzorg en wat betreft jeugdzorg, de aanpak van de problematiek van de vechtscheidingen – door onze fractievoorzitter al vaker genoemd – de trajectzorg, het praten met jeugd in plaats van over jeugd en de mogelijkheden van digitale hulpverlening.

Dan wil ik twee zaken voorleggen, waarvan ik nu graag alvast de mening van het college wil horen. Het is in niemand zijn voordeel – ook dat hebben we in de begeleidingscommissie drie D’s en ook raadsbreed al vaker geconstateerd – om op basis van incidenten te gaan reageren, laat staan sturen. Dat er incidenten zullen komen en wellicht ook ernstige incidenten lijkt redelijkerwijs onvermijdelijk. In dat kader vraagt GroenLinks aan het college om te onderzoeken of het mogelijk is een calamiteitenoefening te plannen, waarbij zowel ambtenaren, als college, als raad betrokken zijn en goed uit te werken wat de rollen in dergelijke crisissituaties over en weer kunnen zijn. Ik heb daarop graag uw reactie.

Verder vraagt GroenLinks zich af of het nuttig en nodig is om per 1 januari een stresstest te doen en om de organisatie van, de entree naar de Wmo en de jeugdhulp daaraan al te onderwerpen. Voorzitter, er ligt een raadsbrede motie. Ik ben bijna klaar. Er ligt een raadsbrede motie voor waarin een schetsopzet wordt gegeven van wat de raad het komend jaar allemaal wil weten en allemaal wil zien. Die motie laat

zien dat alle fracties in deze stad vanuit grote betrokkenheid bij de materie, bij de mensen, bij onze burgers en zeker onze kwetsbare burgers, hun rol en verantwoordelijkheid willen nemen. GroenLinks volgt daarbij kritisch, net zoals alle andere fracties, of de vervolgstappen ons van het transitiejaar 2015 naar het transitiejaar 2016 brengen: meer met minder, maar beter, meer maatwerk en meer preventie, meer regie van iedere burger en niemand zakt door het ijs.

Daaronder staat dank, maar ik wil wel alvast over het amendement van de heer Bastiaens zeggen dat wij het inderdaad lastig vinden om over zo'n redelijk technische materie op dit moment meteen een reactie te geven. Ik wacht dus heel graag de reactie van het college af, want ik kan de implicaties van het amendement niet goed overzien. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Helder, dank u wel. Het woord is aan mevrouw Thieme van de Partij Veilig Maastricht.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Voorzitter, dank u wel. Het addendum Wmo en de Verordening jeugdhulp zijn uitgebreid in de commissie Breed Welzijn besproken. Ik probeer het derhalve kort te houden. Voorzitter, alle genoemde punten in het addendum beleidsplan Wmo zijn van cruciaal belang. Derhalve zal ik niet specifiek ingaan of benoemen waarom deze van belang zijn. We staan voor grote veranderingen en uitdagingen. We zullen dit tezamen, met zijn allen moeten doen. De eerste stappen hiertoe zijn reeds gezet. Een raadsbrede steun voor de motie van D66. Chapeau voor u allen.

Voorzitter, wat betreft jeugdzorg zal 2015 een overgangsjaar worden. Gedurende 2015 zullen nog veel zaken duidelijk worden. Maar diegenen die nu jeugdzorg ontvangen, zullen ook in 2015 dezelfde zorg krijgen. Het is van wezenlijk belang dat er niet alleen over jongeren gesproken zal worden, maar ook met jongeren. Ook hiervoor zijn de eerste stappen gezet. De PVM aanvaardt dit als een zeer positieve ontwikkeling. Ook is het een positieve ontwikkeling dat ook kleine zorgaanbieders ruimte krijgen om zodoende perfect maatwerk te kunnen leveren. Voorzitter kortom, de PVM stemt in met beide voorstellen. Het is aan ons om bij de verdere uitrol ervoor te zorgen dat niemand tussen wal en schip zal geraken. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Thieme. Dan is het woord aan de Limpens van de VVD-fractie.

DE HEER LIMPENS (VVD): Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, laat ik vooropstellen dat de VVD-fractie het doel van de decentralisaties in het sociale domein onderschrijft, omdat gemeenten beter in staat zijn om de groeiende verkokering en de versnippering van de verzorgingsstaat tegen te gaan. Bij de ontkokering van het zorgstelsel is onze inzet dat dit leidt tot minder uitgaven van gemeenten aan zorgbureaucratie en overhead. Voorzitter, de samenleving verandert in een hoog tempo. De verzorgingsstaat maakt plaats voor een participatiesamenleving waarin iedereen naar vermogen meedoet en waar burgers zelf verantwoordelijk zijn voor de kwaliteit van de samenleving. Deze verandering gaat uit van een positieve maatschappijvisie: geloof in de eigen kracht van de burgers en verantwoordelijkheid dragen voor het eigen leven en voor de omgeving. Vanuit liberaal perspectief bezien is de rode draad immers dat we mensen weer de regie teruggeven over hun eigen leven. We kijken naar wat mensen wel kunnen in plaats van wat ze niet kunnen. Niemand wordt afgeschreven. Immers een samenleving waarin iedereen zichtbaar aanwezig is en naar vermogen meedoet ongeacht intellectuele, mentale of fysieke belemmeringen is een hoog ontwikkelde en beschaafde samenleving. Voorzitter, verantwoordelijkheid en vrijheid zijn belangrijke liberale waarden voor de VVD. Verantwoordelijkheid voor het eigen leven en welbevinden. Wanneer dit niet zelf gerealiseerd kan worden, moeten we helpen waarbij de regie over het eigen leven het uitgangspunt dient te zijn en dient blijven te zijn. Dit past naadloos bij de ingezette kanteling van de zorg: één gezin, één plan, één regisseur in het sociale domein. Dit vergt ook één budget en één verantwoordelijke van overheidszijde. Er komt, wat de VVD betreft, een einde aan de praktijk waarbij vele hulpverleners langs elkaar heen werken bij de ondersteuning van een gezin.

Voorzitter, nog drie maanden en dan zijn we er klaar voor. Anders gezegd, dan moeten we er klaar voor zijn. 1 januari 2015 komt nu wel heel erg dichtbij. De dag dat we als gemeente verantwoordelijk worden voor de nieuwe taken op het gebied van jeugd, Wmo en participatie. Complexe taken, waar nog veel moet gebeuren om klaar te staan voor de uitvoering en waar de gewenste cultuuromslag moet plaatsvinden. Lang was er onzekerheid. Hoe gaat het eruit zien? Welke taken wel en welke taken niet? Hoe hoog zijn de budgetten en wie behoren tot de nieuwe doelgroepen? Hoe ziet het verdeelmodel eruit etc.? Kortom, voorzitter, de omvangrijke omslag waar we als gemeente voor komen te staan, zal de komende tijd veel van onze inzet vergen, met name wat de communicatie betreft. Goed communiceren wordt volgens de VVD cruciaal voor de komende periode. Communiceren met de Wmo-

en cliëntenraden, met huisartsen, zorgverzekeraars, met samenwerkende gemeenten in de regio en vooral met de inwoners van onze stad die een beroep doen op onze zorgtaken. Naast alle organisatorische en financiële aspecten van de nieuwe zorgtaken, zal een goede communicatie met alle betrokkenen een sleutelrol moeten vervullen in de succesvolle transitie en transformatie van het sociale domein. De kaders die we gedurende vele sessies met betrekking tot het sociale domein hebben vastgesteld – met minder, meer en anders en niemand zakt door het ijs – zullen hierbij leidend moeten zijn.

Wat de VVD betreft, zijn de genoemde kaders voldoende geborgd in het voorliggende addendum beleidsplan Wmo en de Verordeningen maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp 2015. Voorzitter, samenvattend heeft de VVD-fractie er alle vertrouwen in dat we over een aantal jaren de anonieme, bureaucratische, kille en dure zorg van nu hebben vervangen door een stelsel waarin de wijkverpleegkundige van onze stad en wijken de inwoners kent en weet wat ze wel en niet kunnen. Dat vrijwilligers worden ingezet waar dat kan. Dat mensen meedoen in onze samenleving en dat we niet alleen kijken naar wat iemand niet kan. Mensen krijgen de zorg die bij hen past en we kunnen het met zijn allen ook nog eens betalen. Alleen op die manier kunnen we de zorg voor iedereen en vooral voor de meest kwetsbare burgers in onze stad, ook in de toekomst, blijven garanderen.

Tot slot, voorzitter, ten aanzien van het amendement van de Partij van de Arbeid, willen we graag het antwoord van de wethouder afwachten. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Limpens. Dan is het woord aan de heer Steijns van Stadsbelangen Maastricht.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voorzitter, er is al veel over de decentralisaties van de Wmo, de Participatiewet en de Jeugdzorgwet gesproken. Daarover zal, zeker de komende tijd, ook nog veel gesproken worden. Met name de verhalen en de vraag die telkens opnieuw burgers bereikt of de gemeenten er klaar voor zijn, houdt de mensen bezig. Want in principe is het met name de zorgvrager niet zo te doen om wie het regelt – of dat nu centraal of decentraal gebeurt – maar dat de zorg toegankelijk is en blijft. Het voordeel van decentraal is natuurlijk dat men het product dichterbij de burger brengt. Het vervelende aan het hele verhaal is dat het met minder geld moet gebeuren. Dat is het pijnpunt.

De verordening die nu voorligt en de bijbehorende stukken gaan over de technische kant van het verhaal. Maar er zit ook een menselijk verhaal aan vast. Wat betekent dit immers voor de uitvoering straks op 1 januari? De klok klokt door. Dit is een vraag die niet alleen de zorgbieder bezighoudt, of dat nu een instelling of een zzp'er is. Het is dan ook van belang dat de toegankelijkheid van de zorg, in welke vorm dan ook, wordt nagestreefd. En dat komt heel mooi tot uitdrukking in een unanieme motie die alle fracties binnen deze raad steunen, waarmee een duidelijk signaal in de richting van de Maastrichtse samenleving wordt afgegeven, dat de raad verantwoordelijkheid neemt en zich volledig ervan bewust is om de taak die op het bordje is gedropt, ook zo goed als mogelijk uit te gaan voeren. Of dit nu huishoudelijk hulp is, vervoer op maat en met name voor de kwetsbare groep, maar ook op het gebied van de jeugdzorg. U kunt wel zeggen: de regie ligt in handen van de zorgvrager. Maar er zijn veel mogelijke voorbeelden te noemen waarvan we kunnen stellen dat het niet altijd mogelijk is om aan die regierol invulling te geven. Het is dan ook goed om – zoals in de motie is verwoord, zoals in die bijlage is uitgewerkt – zo aan de slag te gaan om op die manier ook een Maastrichtse maat tot stand te brengen.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Steijns. Dan is het woord aan de heer Hoen van de Maastrichtse Volkspartij.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, mijn fractiegenoot Peter Vrehen zei het volgende in de commissievergadering. We hebben twee keer daarover gesproken: een keer op 30 september en een keer op 6 oktober. Hij zei in zijn beginbetoon: "Ik ben blij met het doorlopende proces en de fracties zijn goed geïnformeerd." Toen dacht ik: Daar gaat onze oppositierol. Daarvan kan ik niets meer maken.

Gelach vanuit de zaal.

Maar het was natuurlijk duidelijk een ervaringsdeskundige die net als u allen, duidelijk meebetrokken is bij die hele actie die wij doen. Natuurlijk zijn er punten waarnaar wij kritisch hebben gevraagd. Dat was een hele waslijst. Dat weet de wethouder nog. Wij hebben ons afgevraagd of die nieuwe regeling bij dat drietal die dit nu gaat uitvoeren wel in goede handen is. Daarvoor was die zinsnede bedoeld. Daar kan ik het verder mee doen.

Wij hebben toch teruggekeken. Wat hebben wij in de vorige periode gedaan? Waar zijn wij toen tegenaan gelopen? Wat waren toen de ergernissen die we elke keer opnieuw in het midden brachten? Denkt u aan de keukentafelgesprekken waar we maar niet doorheen kwamen, over het serieus nemen daarvan. Over de juridische status van zo'n keukentafelgesprek. Wordt dat wel juridisch vastgelegd? We bleven aandacht vragen voor de pgb-regeling, om daarover toch duidelijkheid te krijgen. De onafhankelijke cliëntondersteuning blijft onze zorg. Gaat dat de goede kant uit? Ik denk dat wij nog heel veel vragen hebben te stellen. Maar we moeten samen door.

Nu spreken we uit dat we geloven dat we op de goede weg zijn. Ik ben blij over een gedeelte van de agenda die we vandaag behandelen. Dat we met name bij de jeugdzorg de ruimte krijgen om een jaar lang daarmee te experimenteren om duidelijke ervaringen op te doen en dat we dan pas definitieve besluiten hoeven te nemen. Dat is een veel veiligere haven dan dat we nu in een keer in de hele kwestie van de Wmo moeten insteken.

Voorzitter, een paar dingen waarmee wij het absoluut niet eens zijn. Dat is de bijdrage aan de rolstoelen. Dat is een hulpmiddel. Als men daarvoor wordt gekwalificeerd, vind ik dat zo'n grote bijdrage niet van toepassing moet zijn. Maar ik roep u ook in herinnering datgene wat ik vanaf deze plaats al een paar keer heb geroepen. Waarom gaat het college niet een keer rondkijken naar het materiaal dat overal staat en niet wordt gebruikt? Mensen die aanbieden hun rolstoel terug aan de gemeente te geven. Daarvan wordt gezegd: nee, dat doen we niet. Wat moeten we daarmee? Al dit soort zaken. Ik heb al verschillende keren gevraagd; maak daarvan nu eens een werkproject. Laat mensen eens kijken wat er staat. Wat wordt er niet gebruikt? Inventariseer dat. Ik weet zeker dat daar de ruimte zit. De kortingen zijn gauw gemaakt en dan wordt gezegd: we krijgen minder. Maar zoek nu eens op wat niet effectief wordt gebruikt. Want hulp heeft men nodig. Dat moet men kunnen krijgen. Maar we moeten het wel zinvol gebruiken. Wij blijven dat als Maastrichtse Volkspartij, aan u vragen. Ik weet zeker dat als u serieus gaat kijken en ook uit belangstelling iets over de nieuwe regeling aan de mensen vertelt – en dat men niet alleen komt controleren, maar ook iets komt uitleggen – dan kunt u wellicht ontdekken dat er nog ruimte is en dat zaken teruggedronken zouden kunnen worden. En dat we mensen soms ook overvragen. Als ze het eenmaal toegewezen hebben gekregen en men ziet ze niet meer, kan men ze niet meer volgen.

Voorzitter, ik denk dat wij allemaal samen en wij als Maastrichtse Volkspartij zeggen dat op deze hele regeling het omzien naar elkaar van toepassing is. Als wij de vragen die nog openstaan ... Dat zijn er heel veel. Ook mijn fractie heeft verschillende vragen gesteld, die de wethouder goed heeft geprobeerd te beantwoorden. Maar nog niet alles is bekend. We moeten ervaring opdoen met datgene wat we nu doen. Als het alleen erom gaat dat we toch ervoor zorgen dat de eigen kracht die we serieus uitspreken niet misbruikt wordt – laat ik dat zo stellen – geloof ik erin dat we deze regeling kunnen gaan opstarten. Maar niet al te snel roepen dat burgers dat zelf kunnen oplossen. En nogmaals de keukentafelgesprekken serieus nemen. Van daaruit ziet u, voelt u en proeft u datgene waaraan behoefte is. We hoeven niet te veel, maar zeker ook niet te weinig te geven. We wensen u veel succes met deze ingewikkelde regeling.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Hoen. Dan is het woord aan mevrouw Nuyts van de Liberale Partij Maastricht.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Een korte bijdrage. Vandaag nemen we de volgende stap in de drie decentralisaties. De gemeenteraad heeft een heel intensief traject doorlopen, waarbij de ambtenaren ons heel goed hebben bijgestaan. Dat meen ik echt oprecht. Dat kunt u doorgeven. Waarvoor onze dank. Wij weten dat de ambtenaren nu op volle toeren draaien, want het is een hele klus om voor januari klaar te zijn. 2015 is het transitiejaar en we zijn blij dat de continuïteit van de zorg vooropstaat. Er wordt overgegaan op maatwerk en niemand mag door het ijs zakken.

Bezorgdheid spreken wij wel uit over de voorraad vrijwilligers die wordt verondersteld en die nodig is en de bereidheid om dit plan goed te kunnen uitvoeren. Het zal straks een punt van aandacht zijn als we onvoldoende vrijwillige achtervang hebben en meer betaalde krachten moeten inzetten. Maar we moeten er ook voor waken dat de mantelzorgers niet overbelast raken.

Ten aanzien van jeugdhulp hopen wij van harte dat nu de gemeente deze taak van het Rijk heeft gekregen, een verbeteringslag wordt gemaakt ten aanzien van zaken die in het verleden bij de jeugdzorg misliepen. Dat hebben we gisteren uitvoerig in de commissie besproken. Het Rijk laat ons ondanks dat we voor januari 2015 klaar moeten zijn, nog vaak in het ongewisse. Ambtelijk heeft de raad de toezegging gekregen tijdig bijgepraat te worden. Samen zullen we moeten optrekken. Daarvoor hebben we begrip. Immers, voor november dienen het beleidsplan en de verordening vastgesteld te worden. In 2015 zullen we aan de hand van de ervaringen een nieuw Wmo-beleidsplan opstellen. Vooralsnog hebben we vertrouwen erin dat de uitvoering op tijd en in goede banen wordt geleid. We beperken ons

dan ook tot deze korte bijdrage in de raad omdat we dit onderwerp al in menig overleg en tal van commissievergaderingen uitvoerig hebben besproken. We gaan akkoord met het voorliggende stuk.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Nuyts. Dan is nu het woord aan het college. Ik kijk even wie als eerste opstaat. Mevrouw Damsma staat als eerste op. Het woord is aan mevrouw Damsma.

WETHOUDER DAMSMA: Dank u wel, voorzitter. Er worden veel complimenten gegeven, met name ook aan de ambtenaren. Ik wil u als raad ook complimenteren – zoals ik steeds blijf doen – met al het werk en de energie die u inzet met extra vergaderingen om u de materie eigen te maken. Ik denk dat dit ook aan u toekomt. Dat u nu zegt dat het allemaal nog heel spannend zal worden, maar dat we steeds verder in de materie worden meegenomen. Het is ook aan u, dat u zich dat eigen wil maken en dan ook met uw eigen motie gaat komen. Dat is heel erg belangrijk. Ik vind dat heel belangrijk om dat hierbij ook te noemen.

Ik ga in op de vragen over de jeugdzorg. De Seniorenpartij had het over de budgetten voor de uitvoering: mensen aannemen, in dienst nemen, ervoor zorgen dat men kwaliteit heeft om dadelijk de toegang en uiteindelijk de vraag en de plannen op te stellen. Dat dit dadelijk niet in de knel gaat komen met de budgetten die nodig zijn om de hulp en de zorg te kunnen leveren. We hebben inderdaad beperkte uitvoeringsmiddelen. Maar er is een afroaming nodig van die huidige middelen bij de instellingen om dat ook te doen. Dat is ook het overleg dat we met de zorgaanbieders op dit moment heel veel hebben. Daarvoor trekken we zo veel als mogelijk ook de knowhow vanuit die organisaties. Als u het dus hebt over het Bureau Jeugdzorg; daar zullen we straks minder zorg en hulp inzetten. Dat betekent ook dat wij vooral op dit moment bezig zijn om deze mensen ook in huis te halen en dadelijk ook in die jeugdteams een rol te laten spelen omdat we dat heel belangrijk vinden. Die kennis hebben we niet in huis. We zorgen op die manier dat we ook met de budgetten kunnen uitkomen en dat we kwaliteit kunnen leveren. Ook wordt een deel van de taken nu al door die instellingen uitgevoerd. Wat dat betreft, proberen we op die manier ook samen, in samenspel de zaken voor elkaar te krijgen.

Ik neem ook het compliment van het CDA absoluut heel erg ter harte. Het is mooi om te zien dat er nog steeds heel veel vragen zijn rondom privacy, rondom de zorg, rondom de cliënten, betrokkenheid. Op dit moment zijn wij bezig om aan die dingen op volle kracht vorm te geven. Die vragen proberen wij ook met elkaar te beantwoorden. Maar het zijn wel dingen die we iedere keer weer goed op de kaart zetten, ook samen met de zorgaanbieders, de cliënten en de jeugdigen zelf waarmee we aan tafel zitten. Ook D66 refereerde aan ervaringsdeskundigen, die we op dit moment ook heel erg betrekken. Wat D66 betreft, het gaat niet om een korting van 30% op de jeugdzorg. Even in alle helderheid. Misschien bedoelde u wellicht in de komende jaren? Maar we garanderen op dit moment 80% van het budget van 2012. Daarnaast is er ruimte voor innovatie en het invullen van de nieuwe toegang. Kortom, ook organisaties hebben meer mogelijkheden dan die 80%. We zien dat bijna alle organisaties zeggen dat zij het daarmee zouden kunnen doen. Dat is iets waarmee we op dit moment bij de inkoop – fors met elkaar – op een goede manier bezig zijn.

Ook het investeringsprogramma heeft inderdaad een heel belangrijke taak met betrekking tot preventie. Dit kunt u ook terugzien in de begroting die we gisteren hebben behandeld. GroenLinks kwam met een absoluut goed voorstel. We omarmen dat ook meteen. We zeggen dat incidenten inderdaad onvermijdelijk zullen zijn. Maar we gaan absoluut meteen akkoord met een calamiteitenteam en een stresstest. Die stresstest wordt ook al ambtelijk in december gepland en de calamiteitenoefening zetten we in gang met het crisisteam inclusief de communicatie. Wat dat betreft, dank u wel. Dat is iets waar we absoluut met zijn allen heel graag aan meedoen. Ik wil heel graag, en dat geldt ook voor mijn collega's, op die manier de voorbereiding voor 2015 doen.

Wat betreft de Partij Veilig Maastricht. Ook u bent positief over hoe wij nu op dit moment met de jeugdzorg in heel Zuid-Limburg en met elkaar omgaan. Dat vind ik heel mooi om te horen. Het doet mij goed om dat te horen.

De VVD pleit voor een goede communicatie. Alles rondom het communicatieplan is iets wat we de komende tijd ook aan u gaan voorleggen. Daaraan geven we nu echt handen en voeten. Voor de jeugdzorg geldt dat voor geheel Zuid-Limburg en wat het lokaal betekent. En natuurlijk ook het ministerie, die ook de communicatie gaat opstarten. Hoe gaan we dat verder vormgeven? Wat betekent dat ook voor de voorkant van onze gemeente wanneer alle telefoontjes binnen gaan komen? Mijnheer Hoen, dank u wel. U wenst ons veel succes. Dat is mooi om te horen. Dat komt ook u toe, dat u zo coöperatief bent geweest – met zijn allen – om hieraan een goede vorm te geven. Dat geldt ook voor mevrouw Nuyts. De complimenten aan de ambtenaren hebben zij nu al gehoord. Zij zijn daarmee heel blij. Ik ben absoluut ontzettend trots op mijn ambtenaren die kei- en keihard aan het werk zijn, niet alleen voor de stad maar ook voor deze hele regio samen met de anderen. Ik heb daarin het volste vertrouwen. Dank u wel, voorzitter.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan wethouder Gerats.

WETHOUDER GERATS: Vooralsnog zal ik nog wat ingehouden reageren. Dat past bij een beginnende wethouder. De passie van mijn collega van Magisch Maastricht, zeker voor BV Limburg wil ik hier vanavond helemaal niet (*lacht*) ...

Gelach en reacties vanuit de zaal.

Dat is in ieder geval heel heftig. Maar goed, dit serieuze onderwerp heeft nog altijd een serieuze toon van mij. Daar zal ik het bij houden vanavond. Maar ik zal mijn voordeel met uw tip doen, mevrouw Korsten.

Goed, door de verschillende fracties zijn nog eens even hun visies neergezet, zoals zij dit ook al in de commissies hebben gedaan. Ik wil daar niet overal sec op ingaan. De voorbeelden van de Seniorenpartij spreken een heldere taal. Er ligt een grote uitdaging voor ons om mee aan de slag te gaan. Het is ook zo dat het heel belangrijk is dat wij de boer op gaan om te kijken en ik wil ook de raad daartoe uitnodigen, hoe wij bij de ervaringsdeskundigen zo veel als mogelijk kunnen ophalen van datgene wat zich in de praktijk dadelijk daadwerkelijk zal gaan voordoen. Zodat wij ook de vinger aan de pols krijgen en ook goed inzetten op de wijkteams. Ik denk dat dit belangrijke componenten zijn voor de komende periode.

U vroeg nog naar het persoonlijke plan. Dat is een kans voor cliënten om hun eigen ideeën in te brengen en het is an sich een heel goede zaak. In het keukentafelgesprek komt dit aan de orde. Ook door anderen wordt meegeholpen om zo'n persoonlijk plan tot stand te brengen. Daarin staat de cliënt in ieder geval niet alleen. Het communicatieplan krijgt u nog. En of de folders etc. die verstrekt worden in jip-en-janneketaal moeten zijn, daarover horen wij nog graag uw oordeel. Het is in ieder geval zo dat we kiezen voor een stukje continuïteit, voor het behoud van rechten. Het zal ook zo zijn dat wij straks bij de indicatiestelling geen dubbel werk gaan doen, daar waar al bestaande indicaties met cliënten zijn doorgesproken. Wij sluiten daarbij aan. Alleen voor een eerste casus zal altijd een eerste ontmoeting en zal altijd een eerste gesprek met de cliënt plaatsvinden. Verder kiezen we ook voor arrangementen.

We gunnen de professionals hun plek. We gunnen de cliënten hun plek, zodat zij samen komen in arrangementen, zonder dat we de hele wereld volledig dichttimmeren. En datgene wat wij daarvan verwachten is dat de hulpverleners weer dicht bij de burgers kunnen staan, dat het beleid dicht bij de burgers komt, dat we daarmee de komende jaren gaan scoren.

Ook de CDA-woordvoerder, mevrouw Leers, zegt: het is wel een ingewikkeld proces. Maar vooral op de werking in de praktijk zal het aankomen. Datgene wat we serieus nemen, is dat we zuinig zullen zijn op de mantelzorgers. We zullen vol gaan voor de respijtzorg. Er is best een weg te gaan van wat een vrijwilliger überhaupt wel aankan en wat een professional moet doen. Ik denk dat we die discussie de komende tijd ook samen moeten gaan voeren. En dat men bepaalde componenten zoals lichamelijke verzorging niet per se aan de buur overlaat, en dat soort zaken. Dat zijn noties die wij allemaal kunnen delen, denk ik.

Het CDA vraagt ook aandacht voor de zwakken onder ons en de mensen die op ons afkomen en die in de samenleving weer een plek moeten vinden, in de stad, in Maastricht, in de wijken en de buurten. Dat zijn ook mensen met een verstandelijke beperking. Ook mensen met psychische problemen zullen vaker ook dicht bij ons goed opgevangen moeten worden.

Het probleem van de vereenzaming zullen we als een van de centrale onderwerpen vast blijven houden. Het is een van de drama's van deze tijd. De overtuiging van het CDA dat Maastricht goed is voorbereid, vinden wij in ieder geval mooi. Dit is een compliment voor de inspanningen die wij plegen en onze best die wij in ieder geval doen.

Mevrouw Eurlings geeft eigenlijk aan: the proof of the pudding is in the eating. Zijn de mensen geholpen? Hoe weet ik dat? Daar gaat het om. Ook een pleidooi voor de ervaringsdeskundige en het luisteren naar mensen. Dat is geen gemakkelijke klus. Maar het is wel een klus die we de komende tijd hebben. Op de rol van het Rijk zal ik verder niet ingaan.

We zetten in op meer preventie, op meer innovatie. We geven vertrouwen aan de professionals in het veld. We blijven met elkaar in gesprek over het niet door het ijs zakken van mensen, om daar samen het debat over te voeren en dat ook veilig te stellen voor de Maastrichtse burgers. We hebben genoteerd dat het persoonsgebonden budget, privacy en innovatie en ook de ombudsfunctie uw toetsmomenten zijn als belangrijke onderwerpen.

Ook mevrouw Van Haasen geeft de SP-visie weer op het landelijke beleid. We moeten hier binnen de marges van het landelijke beleid opereren. Desalniettemin pakt ook de SP de verantwoordelijkheid op. De SP heeft ook zorgen over de hulp bij het huishouden en mensen uit verzorgingshuizen plaatsen. Dat soort zaken heeft in de komende tijd alle aandacht van ons. Het is inderdaad zo dat we inzetten op een

stukje continuïteit. We staan ook garant voor een stukje hulp bij het huishouden en voor een sociaal investeringsprogramma.

Wat betreft de eigen bijdrage, daarover bestaan kennelijk misverstanden in de voorstellen. We zullen dat uitwerken, daar waar het tekstueel niet zo goed is. Er is een uitzondering in de eigen bijdrage voor rolstoelen. Dus, mijnheer Hoen, wij heffen geen eigen bijdrage op rolstoelen. Dat is hierbij toegezegd. Het is ook zo dat wij voor kinderen onder de achttien jaar ook geen eigen bijdrage heffen. Dat is conform de moties die in de Kamer daarover zijn aangenomen. Verder zullen we ook aansluiten bij de concrete ervaringen van burgers. Op de motie monitoring zal de heer André Willems straks ingaan. De worsteling van de heer Bastiaens merken wij elke avond. Dat is gisterenavond zo geweest en vandaag ook weer. Ik denk toch ook dat wij die worsteling samen delen. Inderdaad het beeld van een goed dashboard en een stevig stuur daarbij is denk ik ook een goede inzet om samen voor te gaan. Wat dat betreft hebt u ook de zaken van innovatie, ombudscommissie vanavond heel duidelijk gemaakt. Daarvoor mijn felicitaties. Aandacht voor kwaliteit; dat zijn zaken waar wij in ieder geval samen voor gaan in de komende tijd. Aan het einde zal ik nog ingaan op het amendement zoals door u is ingediend. Dan GroenLinks, mevrouw Korsten. Zij maakt ook een hele worsteling door. Dat mag ook gezegd worden. U pleit voor een benadering van dicht bij mensen. U houdt ook van professionals die erop af gaan. Daarop zullen we de instellingen ook afrekenen. Dat er echt op de problemen wordt afgegaan. Dat is ook een veranderslag bij een aantal instellingen. Het is zo dat wij met allerlei trajecten bezig zijn. Dat we in ieder geval toch ook het overzicht zullen behouden. En u hebt ook een goede doorkijk van de ambtenarij gehad. Ook ik zal de complimenten aan de ambtenaren daarover doorgeven. Ook vraagt u aandacht voor de privacy. Dit is schriftelijk beantwoord, maar wat ik u kan zeggen is dat de privacy steeds belangrijker wordt. Waarom? Als we in gesprek gaan, in het keukentafelgesprek praten we over steeds meer levensgebieden met mensen. We hebben ook met steeds meer instellingen te maken. Dus die privacy is een belangrijk aandachtspunt. Om aanvullend nog te zeggen wat we daarmee doen; de gehele processen en benaderingen worden door een privacyscan gescand. Die wordt in november uitgevoerd en dan zetten we daarvoor een plan van aanpak op. Daarvan wordt dus werk gemaakt. U pleit ervoor om na te denken over een calamiteitenoefening – waaraan u ook meedoet, begrijp ik – en een stresstest. Ik neem die ideeën eens mee. Dat zijn nog niet benoemde ideeën, maar dat zijn interessante zaken om in ieder geval mee te nemen.

Mevrouw Thieme van Partij Veilig Maastricht ondersteunt ook de brede raadsmotie en ziet ook de grote uitdagingen. Ook de Partij Veilig Maastricht doet het samen met ons. Dat vinden wij een heel positieve insteek.

De VVD bij woorden van de heer Limpens geeft met name aan: benut de kansen voor ontkokering. We doen weleens alsof alles oké is op dit moment. Er is echter ook heel veel anonieme bureaucratie. Er worden tegenwoordig ook waanzinnig veel fouten gemaakt. Ook bij dit soort perspectieven hebben wij voor ogen om daarin een verbetering te maken. Het is zo dat we de kanteling serieus nemen. Maar daarbij moet ik ook in antwoord op anderen zeggen: we nemen de kanteling serieus – dat er steeds meer bij de burger ligt – maar we willen heel zorgvuldig zijn. Wat kan die burger wel en niet aan? Dat geldt ook voor de mantelzorger, de tweede lijn en de vrijwilligers. Wat zijn daar de mogelijkheden en onmogelijkheden? Dat gaat ook over de beschikbaarheid van collectieve voorzieningen. Kan elk individu daarvan wel gebruikmaken? Dus we willen ook een toets hebben op het realistische gehalte van die kanteling en daarmee zorgvuldig omgaan. En daar geen ongenueanceerd verhaal van maken: hup burger, los het je maar allemaal zelf op. We willen de komende periode de kansen samen met u evalueren en samen bekijken.

Ook u spreekt het vertrouwen uit. Het is ook zo dat de wijkverpleegkundigen bij ons in Maastricht al aan de slag zijn. We verwachten dat het er steeds meer zullen zijn. We gaan samen met hen aan de slag. Ook de heer Steijns van Stadsbelangen Maastricht vindt het belangrijk dat de gemeente er klaar voor is en ook oog heeft voor zorgvragers met het pijnpunt van minder geld. Het is verder zo dat de partij Stadsbelangen Maastricht ook de motie van D66 ondersteunt, waarover straks nog door de heer Willems gesproken gaat worden.

De heer Hoen heeft een fantastische woordvoerder met de heer Peter Vrehen, die geheel met deze materie bekend is. Als hij al blij is met het doorlopende proces en dat de fractie goed is geïnformeerd, heeft men inderdaad weinig oppositie te voeren. Maar toch nemen wij uw kritische noten mee. Dat we goed met het keukentafelgesprek omgaan, in dialoog blijven. De bijdrage aan de rolstoelen heb ik u zojuist toegezegd. Het is ook zo dat we scherp zijn op niet-gebruikt materiaal, op rolstoelen en andere hulpmiddelen. Daarnaar kijken we nu al serieus. Ook daar zitten best inverteertheits effecten. Net zoals we ook een deel van de bezuinigingen ook gewoon terug kunnen halen bij zorgaanbieders en andere partijen omdat daar ook nog lucht zit. Dat mag ook wel eens gezegd zijn. We gaan samen een ervaring opdoen. Dank dat u ons in ieder geval succes wenst en ook uzelf. We gaan dat gewoon samen doen. Mevrouw Nuyts heeft ook nog eens de ambtenaren bedankt voor de goede ambtelijke bijstand en zij wijst op het transitiejaar en het maatwerk. Ik heb al gezegd dat de voorraad vrijwilligers ook in

Maastricht niet onuitputtelijk is. We kunnen geen gemakkelijk verhaal over vrijwilligers houden die het allemaal wel zullen kunnen oplossen. Daaraan zitten grote grenzen. En zeker ook mantelzorgers dreigen overbelast te zijn. Daar maken we werk van. We trekken samen op. Dat proef ik ook vanavond in de opstelling van de raadsleden. Dat we samen over deze klus in het sociale domein goed in dialoog met elkaar zijn en dat we dat samen oppakken.

Rest mij in te gaan op datgene wat vanmiddag laat is gekomen. Desalniettemin heeft de Wmo-raad al op uw voorstellen gereageerd. Laat ik ingaan op het voorstel wat betreft de meerkosten chronische ziekte. Het is dat de Wmo – Maastricht weet daar alles van – geen inkomenspolitiek mag voeren, op een punt na. Dat is dit ene punt. Daar mag het juridisch wel. Maar dat geeft wel in de uitvoering complicaties. Als we mensen gaan toetsen op inkomen, moeten we weer op iedereen een werkelijke inkomenscheck gaan plegen. Dat doen we tot nu niet. Dat is in ieder geval extra werk met extra uitvoeringskosten. Datgene wat we in het beleidsaddendum ook duidelijk hebben gezegd: er zijn mensen die zoveel meerkosten hebben, ook mensen uit de middengroepen, die door het ijs dreigen te zakken. Wij zouden het dus niet willen beperken tot alleen maar onder de 110%, maar ook oog willen hebben voor de middeninkomens.

Op dat punt heeft de voorzitter van de Wmo-raad aangegeven dat zij vinden dat een inclusie en geen uitsluiting ook van die groepen zou moeten plaatsvinden. Ook wil de Wmo-raad graag zelf betrokken zijn bij de uitwerking van die regeling. Dus wat dat betreft is het zo dat daar weinig draagvlak voor dit voorstel bestaat. Ik wijs er ook op dat wij al geoormerkt hebben dat er budget beschikbaar is. Dus een stukje veiligheid dat Maastricht daarvoor in ieder geval financiën ter beschikking stelt. In de kern vinden we het amendement te beperkend en wij vragen u om alsnog ruimte te geven om het uit te werken in een nadere regeling. Wij ontraden daarom het amendement.

Dan het punt van artikel 11 lid 3. Het is zo dat artikel 11 lid 3 niet een juridisch overbodig artikel is. We kunnen het in principe ook weglaten. Dan is er niet iets waanzinnigs aan de hand, maar we willen wel juridisch sterker staan. Dan gaat het om gevallen die we ook meemaken. Iemand heeft net een heel dure woningaanpassing gehad en verhuist daarna binnen een korte tijd naar een woning twee straten verder. Dan zouden wij weer gehouden zijn om weer die woningaanpassing tegen hoge kosten uit te voeren. Dit zijn kostenaspecten, juridische aspecten die voor de gemeente toch belangrijk zijn. In zekere mate is het ook wel een stukje kanteling dat er ook in zit, omdat we burgers ook stimuleren om ook zelf vooruitziend te zijn op hun situatie. Dat is een strekking die er ook in zit. Maar in ieder geval denkt het college dit juridische houvast in het proces nodig te hebben. Dan gaat het over enkelingen en niet om een algemeen beeld. Wat dat betreft willen wij artikel 11 lid 3 graag handhaven.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan kijk ik naar wethouder Willems, als laatste.

WETHOUDER WILLEMS: Voorzitter, ik wil graag even ingaan op de motie. Toen ik vanavond hiernaartoe kwam, moest ik denken aan de millenniumbug en de invoering van de euro. Dat waren ook gigantische processen waarbij aan de voorkant allerlei mogelijke maatregelen waren getroffen om elk toeval uit te sluiten. En het is gelukt. Alleen het grote verschil is dat het nu over mensen gaat. In deze stad – gelukkig, zeg ik daarbij, hebt u dat meermaals uitgesproken – telt elk mens. In deze stad laten we niemand in de steek en laten we niemand door het ijs zakken. Dus aan de voorkant sluiten we elk toeval uit. Maar belangrijk is ook om te kijken of we onze beleidsdoelstellingen die u als raad beoogt, ook realiseren. En uw motie, het doet mij goed dat dit raadsbreed is want over dit soort onderwerpen moet men geen politiek willen voeren. Uw motie draagt bij aan het adequaat inrichten van het systeem van monitoring want er zijn heel grote belangen met de drie D's gemoeid – menselijke belangen, financiële belangen – zowel voor onze burgers als voor de organisaties.

Dan even terugkerend naar de motie. Wij willen die heel graag overnemen. Wij hebben graag dat daarbij zo veel als mogelijk wordt aangesloten op de reguliere planning-en-controlcyclus. Dat zijn momenten in april, september, december.

Wat betreft de gegevens waarom u vraagt; ik schat even met de natte vinger dat wij 60% van die gegevens meteen kunnen oplepelen. Voor 40% zijn wij afhankelijk van organisaties. Daarnaast is er een categorie gegevens die opnieuw moeten worden ontwikkeld omdat we dingen gaan meten die we voorheen nog nooit hebben gemeten. Dus met andere woorden, als u ermee akkoord gaat dat het systeem van monitoring geleidelijk aan, maar wel zo snel mogelijk – ik kan dat niet genoeg benadrukken – ontwikkeld wordt, dan hebben we een deal. Zo zou ik het bijna zeggen. Ik zou u ook willen voorstellen om samen met ons in een werkgroep of in een andere vorm de eerste stappen te zetten op weg naar de ontwikkeling van een monitorsysteem want het is wel hartstikke belangrijk dat dit gebeurt. En we zijn er ook heel erg blij mee. Dat wil ik gewoon even benadrukken. Dus met andere woorden we nemen de motie over.

Tweede termijn

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik even kijken naar de eventuele tweede termijn van de raad of daaraan nog behoefte is. Ik kijk even naar de heer Frijns, mevrouw Leers of iemand anders van het CDA. Mevrouw Eurlings? Nee. Voor de tweede termijn?

MEVROUW EURLINGS (D66): Ja, ik wilde aangeven dat ik heel blij ben dat we een deal hebben en dat we zeker met de werkgroep graag naar verdere stappen willen kijken.

DE VOORZITTER: Dank u wel.

MEVROUW EURLINGS (D66): Overigens, een punt van orde. Ik wil gewoon voor de vorm en voor het signaal de motie wel in stemming brengen.

DE VOORZITTER: Gewoon even de fracties langslopen dadelijk en dan? Ja, is goed. De SP-fractie, geen tweede termijn. Even kijken. Dan de PvdA?

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Zeker. Even kort reagerend op het amendement. Aangezien de wethouder voorstelt om het breder, ook op de middeninkomens van toepassing te laten zijn, lijkt het mij niet zinvol om het op dit moment door te zetten. Ik wil de uitwerking van het college afwachten.

DE VOORZITTER: Oké, dan is het amendement bij dezen ingetrokken en maakt het geen deel meer uit van de beraadslagingen.

De fractie van GroenLinks nog voor een tweede termijn? Nee. De fractie van de Partij Veilig Maastricht? Ook niet. De VVD? Stadsbelangen? De Maastrichtse Volkspartij? De heer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, op de eerste plaats wil ik duidelijk zeggen dat ik zeer blij ben met de toezegging rondom de bijdrage van de rolstoel. Dat die eigen bijdrage is ingetrokken. Dat is een heel goed geluid. Dat geeft vertrouwen. Ten tweede heb ik dat ook beloofd, voorzitter. Ik had beloofd in de eerste termijn te noemen dat de heer Ad Frijns een prima bijdrage heeft gehad. Dat moet ik nakomen. Dank u wel.

Gelach vanuit de zaal.

DE VOORZITTER: Mevrouw Nuyts, de Liberale Partij Maastricht? Geen tweede termijn. Dan hoeft het college ook niets meer voor de tweede termijn te doen, volgens mij. Dan gaan we even kijken naar de stemming. Het amendement is ingetrokken. De motie gaat dan in stemming komen. Ik kijk even of alle fracties compleet zijn. Mevrouw Leers is weg. Zijn er nog andere mensen van de fracties weg? Mevrouw Thieme is weg. En de overige leden zijn allemaal aanwezig. Dat is voor de notulering van belang als het over de stemming gaat. Dan loop ik even formeel de fracties langs over de motie.

DE HEER NELISSEN (Seniorenpartij Maastricht) per interruptie: Voorzitter? Een punt van orde.

DE VOORZITTER: De heer Nelissen.

DE HEER NELISSEN (Seniorenpartij Maastricht) per interruptie: Als iedereen toch akkoord is met de motie, waarom moet die dan in stemming worden gebracht?

DE VOORZITTER: Omdat ze dat graag willen.

Reactie vanuit de zaal.

Als men dat graag wil, mijnheer Nelissen. En ik vind het ook een soort van beloning van hoe snel dit belangrijke thema ook nog besproken is en in welke harmonie het vanavond gaat. Dan denk ik: nou, kom op hè, doen we. Ik loop even het rijtje langs. Dat is een kleine moeite. De Seniorenpartij.

DE HEER AD FRIJNS (Seniorenpartij Maastricht): Het zal u niet verbazen dat wij voor zijn.

Gelach vanuit de zaal.

DE VOORZITTER: Inclusief mijnheer? Ja. *(En noemt vervolgens alle namen van de fracties op).*

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Voor.

MEVROUW EURLINGS (D66): Voor.

MEVROUW VAN HAASEN (SP): Voor.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Voor.

MEVROUW KORSTEN (GroenLinks): Voor.

MEVROUW MEESE (Partij Veilig Maastricht): Voor

DE HEER LIMPENS (VVD): Voor.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voor.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voor.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Voor.

DE VOORZITTER: Dan is de motie unaniem aangenomen. Aldus besloten.

Dan gaan we naar de raadsvoorstellen. We hebben dus twee raadsvoorstellen, 104 en 109. 104 is het addendum beleidsplan Wmo en de Verordening maatschappelijke ondersteuning. Iedereen steunt dat stuk? Niemand tegen? Dan is dat unaniem aangenomen. Aldus besloten.

En dan raadsvoorstel 109, Verordening jeugdhulp 2015. Dat steunt ook iedereen? Dan is dat unaniem aangenomen. Aldus besloten.

Ik moet zeggen, complimenten aan uw raad. Als ik zie hoe verdeeld men in het land nog is, in sommige gemeenten over deze thema's. Dit is absoluut de uren in de voorbereiding voor deze onderwerpen waard geweest voor iedereen, volgens mij. Daarmee mag de stad zich heel gelukkig prijzen. Ik sluit de vergadering.

De voorzitter sluit onder dankzegging de vergadering om 22.28 uur.

Besluitenlijst van de Gemeenteraad van 14 oktober 2014

Datum: 14 oktober 2014
Aanvang: 17:00 uur
Einde: 22:30 uur
Vergaderlocatie: Raadzaal Mosae Forum
Voorzitter: Burgemeester O. Hoes
Aanwezig: dhr. H. Barendse (D66), mw. P. Barning (PvdA), dhr. F. Bastiaens (PvdA), dhr. M. Bonder (SP), dhr. J. Erckens (SPM), dhr. H. Es Sadki (PvdA), mw. F. Eurlings-Tonnaer (D66), dhr. P. Frijns (SPM), dhr. A. Frijns (SPM), dhr. P. Geelen (CDA), dhr. J. Gorren (CDA), dhr. A. van der Gugten (GL), dhr. J. Gunther (SP), mw. M. van Haasen (SP), mw. A. Ham (PvdA), mw. V. Heijnen (CDA), dhr. J. Hoen (MV), dhr. J. Janssen (CDA), dhr. B. Jongen (D66), dhr. S. Kamal (SP), mw. M. Korsten (GL), dhr. G. Krabbendam (GL), mw. G. Leers-Poelmans (CDA), mw. M. van der Leest (SP), dhr. P. Limpens (VVD), mw. G. van Loo-Habets (SPM), mw. H. Meese (PVM), dhr. G. Mertens (D66), dhr. W. Nelissen (SPM), dhr. A. Nuss (PvdA), mw. K. Nuyts (LPM), dhr. H. Passenier (GL), dhr. E. Sabel (SPM), dhr. R. Schoffeleers (D66), dhr. M. Severijns (VVD), dhr. J. Smeets (PVM), dhr. J. Steijns (SB), mw. E. Thieme (PVM), mw. B. van der Wouw-Simons (VVD), Wethouder Aarts, Wethouder Van Grootheest, Wethouder Damsma, Wethouder Gerats, Burgemeester Hoes, Wethouder Willems

- 1 Opening, vaststellen van agenda, mededelingen
- 2 Initiatieven van de Raad
- 2.1 Initiatiefvoorstel Frans Bastiaens ombudscommissie
Initiatiefvoorstel aangenomen

Initiatiefvoorstel Frans Bastiaens ombudscommissie:

Stemming: 39

Voor: 22 PvdA(Alle:5), SPM(Alle:6), D66(Alle:5),
PVM(Alle:3), SB(Alle:1), LPM(Alle:1),
MV(Alle:1)

Tegen: 17 CDA(Alle:5), GL(Alle:4), VVD(Alle:3),
SP(Alle:5)

- 3 Notulen/ingekomen stukken
- 3.1 Vaststelling van de notulen
CONFORM voorstel

Openbaar verslag

- 3.2 Lijst van ingekomen stukken
CONFORM voorstel

4 Schriftelijke stemmingen

- 4.1 Herbenoeming leden Rekenkamer
Stemming: 39

De heer drs. J.W. van Giessen 39 Voor - 0 Tegen

De heer drs. K. van der Esch 39 Voor - 0 Tegen

CONFORM voorstel

- 4.2 Benoeming burgerleden
Stemming: 38

37 voor

1 tegen

Mevr. Mr. Aleida Berghorst (PVDA) 36 Voor en 2 Tegen

Dhr. Antoine van Lune (PVDA) 34 Voor en 4 Tegen

Dhr. Didier Jacobs (PVDA) 37 Voor en 1 Tegen

Dhr. Leo Paris 37 Voor en 1 Tegen

CONFORM voorstel

5 Hamerstukken

- 5.1 Verlenging termijnen werkwijze nieuwe raad
CONFORM voorstel

6 Voorstellen

- 6.1 Nieuwe subsidiesystematiek vrijwilligersorganisaties.
Raadsstuk 2014 – Volgno. 103 - Korr.no. 2014-35740
Motie GroenLinks Bijz subsidieverordening vrijwilligerssubsidies 14 oktober 2014.
Is overgenomen door college en ingetrokken door indiener op voorwaarde dat het dictum wordt omgezet als toezegging.
Dictum:
I. het jaar 2015 te benutten om een Bijzondere subsidieverordening, als bedoeld in artikel 2, tweede lid, van de Algemene Subsidieverordening, uit te werken, welke in dient te gaan per 1 januari 2017;
II. voor deze Bijzondere subsidieverordening de inspraakprocedure zodanig te plannen dat deze (ver) buiten de zomervakantieperiode valt;

Openbaar verslag

III. de Bijzondere subsidieverordening vrijwilligerssubsidies in de eerste helft van 2016 aan de gemeenteraad voor te leggen;

Nieuwe subsidiesystematiek vrijwilligersorganisaties.: Aangenomen

Stemming: 39

Ongeldig: 1 SB(Alle:1)

Voor: 31 PvdA(Alle:5), SPM(Alle:6), GL(Alle:4),
D66(Alle:5), VVD(Alle:3), PVM(Alle:3),
SP(Alle:5)

Tegen: 7 CDA(Alle:5), LPM(Alle:1), MV(Alle:1)

6.2 Addendum beleidsplan Wmo 2012-2015, Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 en Verordening Jeugdhulp 2015

Raadsstuk 2014 – volgno. 104 – Korr.no. 2014 - 35775

.

Motie decentralisaties is overgenomen door het college.

Amendement PvdA Wmo is ingetrokken

.

Addendum beleidsplan Wmo 2012-2015, Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 en Verordening Jeugdhulp 2015: Aangenomen

Stemming: 39

Voor: 39 CDA(Alle:5), PvdA(Alle:5), SPM(Alle:6),
GL(Alle:4), D66(Alle:5), VVD(Alle:3),
PVM(Alle:3), SB(Alle:1), SP(Alle:5),
LPM(Alle:1), MV(Alle:1)

6.3 Actuele motie GL Regeboogzebrapad

Motie GL Regenboogzebrapad: Aangenomen

Stemming: 39

Voor: 30 PvdA(Alle:5), SPM(Alle:6), GL(Alle:4),
D66(Alle:5), VVD(Alle:3), SB(Alle:1),
SP(Alle:5), LPM(Alle:1)

Tegen: 9 CDA(Alle:5), PVM(Alle:3), MV(Alle:1)

Raadsvergadering
Dinsdag 28 oktober 2014, 14.30 uur

Te behandelen zaken:

- 1. Opening, vaststellen van de agenda, mededelingen**
- 2. Initiatieven van de raad**
- 3. Notulen/ingekomen stukken**
 - 3.1 Lijst van ingekomen stukken
Raadsstuk 2014 – Volgno. 113 – Korr. No 2014-36614
- 4. Hamerstukken**
 - 4.1 Verzoek aan de Kroon tot overdracht onteigening derde tranche ten behoeve van project Noorderbrugtracé
Raadsstuk 2014 – Volgno. 108 – Korr. No 2014-35720
- 5. Voorstellen**
 - 5.1 Uitwerking grote popvoorziening Timmerfabriek
Raadsstuk 2014 – Volgno. 97 – Korr.no. 2014-34820
 - 5.2 Raadsvoorstel Regiovisie veilig thuis
 - 5.3 Begroting 2015
Raadsstuk 2014 – Volgno. 109 – Korr.no. 2014-35806

Aanwezig: de heer O. Hoes (voorzitter), mr. A. van Omme (griffier) en 39 leden van de raad. De heer Mertens, mevrouw Thieme en mevrouw Van der Leest arriveren iets later.

Verslaglegging: mevrouw Y.T.M. Sinsel.

1. Opening, vaststellen van de agenda, mededelingen

Opening om 14.30 uur

DE VOORZITTER: Dames en heren, mag ik u verzoeken te gaan staan?

Nu de nieuwe gemeenteraad vanavond ter vergadering bijeen is, willen wij ons aan het begin van onze werkzaamheden als stadsbestuur een ogenblik in stilte bezinnen, ieder op zijn of haar eigen wijze. Ik nodig u daartoe graag uit.

Korte stilte

Goed, dames en heren. We gaan er vanmiddag en vanavond gezellig voor zitten. Wij hebben geen afmeldingen voor vandaag. We hebben wel laatmeldingen. Mevrouw Thieme komt wat later en de heer Mertens komt wat later. De rest zou nu binnen moeten zijn. De heer Gunther.

DE HEER GUNTHER (SP): Mevrouw Van der Leest komt ook iets later.

DE VOORZITTER: Zij komt ook iets later. Dan even de vraag ten aanzien van de agenda van vandaag, dames en heren. Wij hebben een hamerstuk staan. Dat is niet zo'n probleem. Dan hebben wij voordat we de begroting doen, twee raadstukken staan waarvan blijkbaar in alle wijsheid is besloten dat die vandaag besproken moeten worden. Dat is 5.1 de Timmerfabriek en 5.2 de Regiovisie veilig thuis. Nou is 5.2 een hele procedurele. Ik heb wel gezien dat een aantal mensen daarover het woord willen voeren. Maar ik heb van de wethouder begrepen – dat zeg ik even onder voorbehoud – dat het gewoon een procedureel voorstel is, maar wat u daar allemaal over gaat zeggen, is verder aan u. Ten aanzien van 5.1 is even mijn vraag: wilt u dat bij de begroting behandelen, omdat het een uitwerking van een van de begrotingsposten is of wilt u dat graag als apart agendapunt behandelen?

De Timmerfabriek. Apart?

DE HEER SABEL (Seniorenpartij Maastricht): Wij willen dat graag bij de begrotingsbehandeling, als dat kan. Wij hebben in ons betoog daarmee ook rekening gehouden.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Ja, voorzitter, maar wij zouden het toch wel appreciëren als het apart behandeld kan worden, want wij hebben er net rekening mee gehouden dat het gewoon zou gaan zoals het ook op de agenda staat, namelijk apart.

DE VOORZITTER: Oké, apart? Dan doen we het apart. Dan gaan we nu de agenda doen. Er zijn een heleboel moties ingediend, althans die worden nog ingediend. Die zijn allemaal via de mail tot ons gekomen. Er zijn geen moties vreemd aan de orde van de dag. Dus alles wordt gewoon bij de betreffende agendapunten ingediend.

2. Initiatieven van de raad

3. Notulen/ingekomen stukken

3.1 Lijst van ingekomen stukken Raadsstuk 2014 – Volgno. 113 – Korr. No 2014-36614

DE VOORZITTER: Dat betekent dat wij nu komen bij 3.1. Dat is het vaststellen van de notulen van 14 oktober. Kunnen wij die met elkaar ...? Nee, die van 14 oktober gaan naar november, dus we stellen helemaal geen notulen vast.

4. Hamerstukken

4.1 Verzoek aan de Kroon tot overdracht onteigening derde tranche ten behoeve van project Noorderbrugtracé Raadsstuk 2014 – Volgno. 108 – Korr. No 2014-35720

DE VOORZITTER: Dat mag een hamerstuk zijn? Aldus besloten. Dan is de hamer alvast een keer gevallen vandaag.

5. Voorstellen

5.1 Uitwerking grote popvoorziening Timmerfabriek Raadsstuk 2014 – Volgno. 97 – Korr.no. 2014-34820

DE VOORZITTER: Ik begrijp dat daarover het woord gevoerd gaat worden. Ik kijk naar de Seniorenpartij Maastricht, de heer Nelissen.

DE HEER NELISSEN (Seniorenpartij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Als het kan, vanaf hier, vanaf deze plaats omdat ik heel kort kan zijn. Wij hebben hieraan diverse vergaderingen, commissievergaderingen gewijd. Die hoeven wij hier niet over te doen. Wij steunen het standpunt zoals het er nu ligt. Eventueel kunnen we voor de nieuwe cultuurperiode van 2017-2020 met een nieuwe visie komen. Daarvoor kunnen we het jaar 2016 eventueel gebruiken. Maar wij steunen het voorstel zoals het er nu ligt. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Nelissen. Dan is het woord aan de CDA-fractie, de heer Janssen. Ga uw gang.

DE HEER JANSSEN (CDA): Voorzitter, het CDA Maastricht is blij met de landing van de Muziekgieterij in de Timmerfabriek. Na jaren in een veel te klein gebouw in de Bankastraat krijgt de Muziekgieterij nu een onderkomen dat toekomstgericht is. Inmiddels is ook een sterk bestuur gevormd en zijn tal van ambities aan het papier toevertrouwd. Ambities die nogal sterk worden gepresenteerd en waarvan wij als CDA Maastricht hopen dat ze bewaarheid zullen worden. Er zijn nogal wat ontwikkelingen in de directe omgeving van de Muziekgieterij die invloed kunnen hebben op de bezoekersaantallen, namelijk de bouw en de verbouw van het totale Sphinxcomplex, de aanleg van de trambaan, de bouw en de afbraak van de Noorderbrugafrit. Als gemeenteraad moeten we ons natuurlijk ook afvragen wat er van ons wordt verwacht als bepaalde ambities niet uitkomen. Men hoopt dat de Muziekgieterij in 2018 de volledige huursom kan opbrengen. Wat wordt er van ons verwacht als dat niet het geval blijkt te zijn? Welke is dan onze positie ten opzichte van andere huurders in de Timmerfabriek?

Nogmaals, wij zijn blij dat de Muziekgieterij een goed en volwaardig onderkomen krijgt. Toch speelt er nog iets anders bij het CDA wat ons van het hart moet. Wij beloven de Maastrichtse bevolking c.q. de Maastrichtse culturele gezelschappen al meerdere jaren een middenzaal. In maart 2011 liet de toenmalige wethouder van cultuur, wethouder Costongs nog weten dat een middenzaal in de Timmerfabriek een reële optie was. De programmering zou samen met het Theater aan het Vrijthof plaatsvinden. Ondanks het feit dat wij als CDA Maastricht al die tijd hebben geloofd dat die zaal er zou komen en dat deze middenzaal er vanwege bezuinigingen uit geschrapt is, blijkt nu dat de constructie van de Timmerfabriek – de vele tientallen pilaren die het dak ondersteunen – eigenlijk een fatsoenlijke middenzaal in dit gebouw in de weg staat. De pilaren zijn namelijk voor podiumkunsten in verband met zichtlijnen funest.

De Maastrichtse gezelschappen moeten het nog steeds doen met gebrekkige accommodaties, zoals een Bonbonnière die zienderogen achteruitgaat omdat gedegen onderhoud ontbreekt. Een Platte Zaal, The Music Hall die eigenlijk nergens geschikt voor is omdat er onvoldoende kleedkamers zijn en de toiletten op de eerste etage zijn gelegen. Een zaal in Magnifiek Malberg die uiterst excentrisch ligt en daardoor onvoldoende wordt gebruikt. En we zijn jammer genoeg de Festi-Village kwijtgeraakt. Er is dringend behoefte aan een middenzaal in onze stad die qua ligging aansluit bij de binnenstad. Ik wil de leden van de gemeenteraad ook oproepen de vraag naar een middenzaal opnieuw op onze prioriteitenlijst te zetten en reëel te onderzoeken of een middenzaal niet te verwezenlijken is. De Maastrichtenaar is van nature een creatief mens. Dat blijkt ook wel onder andere bij carnaval. Maar hij en zij moeten wel de gelegenheid krijgen om dat te laten zien. Nu weten we niet voldoende welk talent hier allemaal rondloopt en dat is eeuwig zonde. We moeten ons dat zelf en al die creatievelingen gunnen. Ik hoop dat u mijn motie steunt en dat we gezamenlijk op zoek gaan naar middelen en

mogelijkheden. Ik wil dan ook besluiten door het dictum van mijn motie voor te dragen (*en leest dit vervolgens voor*).

Motie CDA middenzaal

De gemeenteraad van Maastricht, in vergadering bijeen op 28 oktober 2014,

Constaterende dat:

- *door de raad en het college bij de eerste plannen betreffende de Timmerfabriek in 2011 sprake was van het realiseren van een middenzaal (circa 500 bezoekers) voor met name de Maastrichtse (amateur) culturele gezelschappen;*
- *de geplande zaal in de Timmerfabriek wegens bezuinigingen uit de plannen is verdwenen;*
- *geen alternatief is voorgesteld,*

Overwegende dat:

- *de programmering van het Theater aan het Vrijthof zodanig is samengesteld dat geen plek geboden kan worden aan amateurgezelschappen met een lager bezoekersaantal;*
- *andere accommodaties niet de juiste inrichting hebben die past bij de prestatie die de betreffende gezelschappen wensen;*
- *verenigingen, door het ontbreken van een passende accommodatie, hun ambities vaak niet ten uitvoer kunnen brengen of kunnen waarmaken,*

Verzoekt het college:

opnieuw op zoek te gaan naar middelen en mogelijkheden om te komen tot de realisatie van een middenzaal voor met name de Maastrichtse (amateur) culturele gezelschappen,

En gaat over tot de orde van de dag

Ondertekend door Jan Janssen, CDA

Dat was mijn bijdrage.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Janssen. Dan kijk ik naar de fractie van D66, de heer Jongen.

DE HEER JONGEN (D66): Voor ons was het een hamerstuk en dat blijft het.

DE VOORZITTER: U weet dat zeker?

DE HEER JONGEN (D66): Nee, dat weet ik niet zeker.

DE VOORZITTER: (*Lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

DE HEER JONGEN (D66): Nu weet ik het helemaal zeker dat ik mij heb vergist. Sorry.

DE VOORZITTER: (*Lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

DE VOORZITTER: Het woord is aan mevrouw Eurlings.

MEVROUW EURLINGS (D66): Dank u wel, voorzitter. Het is wel een beetje mijn kindje. Ik wil hieraan wat meer aandacht geven. Ja, ik heb het in de commissievergadering al gezegd. Waarom gaat iemand de politiek in? Ik zelf heb altijd zoiets; men kan gaan zeuren langs de zijlijn, maar men kan er ook iets aan doen. Men kan datgene verbeteren waarvan men vindt dat het beter kan. Wat kan in Maastricht beter? En bijna 'kon'. Dat is naar mijn idee popmuziek. Maastricht is met 120.000 inwoners de enige studentenstad zonder een poppodium. Er is een begin gemaakt. Toen ik in 2010 in de politiek kwam, was er een kleine zaal. Maar zo klein, dat deze niet eens op de nationale lijsten stond. Wij zijn dan ook begonnen met een behoeftepeiling. Want er waren al verschillende onderzoeken die allemaal

verschillende resultaten lieten zien, zoals dat wel vaker is met onderzoek. We hebben een grote behoeftepeiling gedaan. Daarop kwamen meer dan 600 reacties, die overweldigend aantoonde dat er behoefte was aan een grote zaal en een groot poppodium en een club in Maastricht. We hebben samen met experts samengewerkt en wij zijn gekomen met een initiatiefraadsvoorstel om dat kleine podium uit te bouwen tot een volwaardig poppodium. Ik ben er ook heel trots op dat we daarvoor een grote meerderheid in de raad hebben gekregen en dat nu de grote stap wordt gemaakt naar de realisatie van het poppodium. Niet alleen een poppodium, maar echt een volwaardig podium met een grotere zaal, met repetitieruimtes.

Eigenlijk wil ik zeggen; het geduld in de politiek dat men vaak moet hebben – zelfs over zo'n spetterend en hip thema als popmuziek – werd in dit geval wel beloond. Wij stemmen dus daarom in met het voorstel, uiteraard.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De fractie van de SP.

DE HEER GUNTHER (SP): Ja, voorzitter. Dank u wel. Als u mij toestaat, ook even vanaf deze plaats. Ik kan daarover heel kort zijn. Zoals iedereen in dit huis wel begrijpt, zijn wij ontzettend blij met de realisatie van de Muziekgieterij. Voor ons is het een hamerstuk. Er is nog een dingetje. Dat zal straks door mijn collega van de Partij van de Arbeid worden aangedragen. Wij hadden vorig jaar en het jaar ervoor ook aangedrongen op een nachtvergunning. Mevrouw Van Ham zal dat verder uitwerken.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is nu het woord aan mevrouw Van Ham.

MEVROUW VAN HAM (PvdA): Dank u wel, voorzitter, alle aanwezigen. Ook ik begin met de Muziekgieterij en ik moet en ik wil daarbij zeggen: ooit voortgekomen uit een motie van een van mijn meest gewaardeerde voorgangers, Wiel Rousseau. De Muziekgieterij is destijds begonnen in het gebouw aan de Bankastraat en met de nodige ups en downs uitgegroeid naar een waar pareltje voor de stad Maastricht. Wat hebben zij vaak en hard moeten knokken voor hun bestaan, niet in de laatste plaats met dank aan de vele vrijwilligers. In de plannen en de onderbouwingen zien we dat ambitieus wordt ingezet op grotere bezoekersaantallen bij het al zo lang verwachte volwaardige poppodium. Wij gunnen de organisatie en alle betrokkenen dat het inderdaad snel deze vormen en aantallen mag aannemen.

Wij hebben hierover wel nog een vraagje. Realiseert het college zich dat bij groei naar een dergelijk formaat poppodium dan ook te zijner tijd het subsidieaandeel zal toenemen? Immers, het is uit landelijke cijfers bekend dat middelgrote tot grote poppodia voor 60% tot 70% zelf hun eigen inkomsten kunnen genereren. Het restant wordt door de gemeente bijgelegd. Geldt dat voor de Muziekgieterij ook in het geval van een zeer grote of snelle groei?

Daarnaast hebben wij nog een verzoek aangaande de tijdelijke proefnachtvergunning, zoals al is aangekondigd door de heer Gunther. Wij kunnen ons namelijk zo voorstellen dat voor een succesvolle programmering een meerjarenplanning nodig is. Klinkende namen in de popmuziek en in de dj-wereld moeten veelal ver vooruit worden geboekt. Ook geeft u zelf aan dat het exploitatieresultaat sterk afhankelijk is van juist die programmering in de late avonden. En niet in de laatste plaats is het regelen van goed nachtelijk openbaar vervoer ook niet iets wat men voor tien of twaalf maanden doet. De PvdA heeft in de commissievergadering al haar zorgen hierover uitgesproken. Goede busverbindingen zijn cruciaal om de bereikbaarheid in goede banen te leiden. Hoe vaker die bus voor de deur stopt, hoe minder de mensen over de straat hoeven te zwerven en te zoeken naar de ingang/uitgang van de Muziekgieterij en dus, hoe minder overlast. Bovendien is er in de komende jaren nog sprake van een verbouwing, waardoor de Muziekgieterij niet optimaal het goed afhandelen van de bezoekersstroom kan beïnvloeden in de beginperiode. Dit alles lijkt ons niet gebaat bij een tijdelijke nachtvergunning van een jaar. Wij willen daarom voorstellen om die vergunning uit te breiden naar drie jaar met een evaluatie halverwege die periode met alle betrokkenen; dus de Muziekgieterij, de bewoners en natuurlijk uw raadscommissie, zeker ook daar waar het de financiën aangaat. Want ook hier hebben we dezelfde vraag. Als het succes onverhoopt achterblijft en de exploitatie dus minder gunstig uitvalt; heeft het college dan een achtervang? Wordt er dan financieel bijgesprongen? Graag een duidelijk antwoord op deze vraag en ons voorstel van een verlengde vergunning. Wij zetten dit verzoek kracht bij met een motie die meeondertekend is door het CDA, de VVD, de SP en de Partij Veilig Maastricht. Het dictum van de motie – en excuses dat het allemaal zo snel gaat. Ik heb nog geen papieren versie, maar die komt eraan *(en leest vervolgens het dictum voor)*.

Motie verruiming nachtvergunning

De gemeenteraad van Maastricht, in vergadering bijeen op 28 oktober 2014,

Overwegende dat:

- *een poppodium bestaat uit een combinatie van ontmoeting, talentontwikkeling en podiumfunctie;*
- *de podium programmering van de Muziekgieterij met name gericht is op popevenementen die vooral in de late avond en deels 's nachts plaatsvinden;*
- *het programmeren van artiesten voor deze evenementen veelal ver – meer dan een jaar – vooruit gebeurt;*
- *het succes van de exploitatie onlosmakelijk verbonden is met de nachtvergunning;*
- *poppodia in heel Nederland een volwaardige nachtvergunning hebben die het hen mogelijk maakt om een volwaardige programmering neer te zetten;*
- *de verbouwing van de Timmerfabriek impact zal hebben op de mogelijkheden van de Muziekgieterij;*
- *om de bezoekersstromen te controleren,*

Is van mening dat:

- *de popcultuur is gebaat bij de combinatie van ontmoeting, talentontwikkeling en podium op één locatie;*
- *een nachtvergunning van slechts een jaar de vrijheid van programmering voor de Muziekgieterij inperkt;*
- *de Muziekgieterij de tijd en de ruimte moet krijgen om een goede programmering op te bouwen met het oog de groei van de voorziening;*
- *deze beperkte vergunning de exploitatie onder druk zet;*
- *bij het evalueren van de proefnachtvergunning rekening gehouden moet worden met het feit dat de Muziekgieterij midden in een verbouwing zal zitten,*

Verzoekt het college om:

- *de proefnachtvergunning uit te breiden naar drie jaar;*
- *een evaluatie in te plannen met alle betrokkenen na anderhalf jaar, die tegen het licht houdt;*
 - *de programmering,*
 - *de belasting van de buurt in de directe omgeving,*
 - *de bereikbaarheid, inclusief openbaar vervoer in avond en nacht,*
 - *de resultaten van de exploitatie,*
 - *de effecten van de verbouwing op het gebruik van de nachtvergunning,*
- *en dit te bespreken in de commissie Economische & Sociale Zaken,*

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door de Partij van de Arbeid, Anita van Ham, SP, John Gunther, VVD, Bibi van de Wouw, CDA, Vivianne Heijnen en Esmiralda Thieme, Partij Veilig Maastricht

Nogmaals, de Partij van de Arbeid hoopt en gunt van ganser harte dat een poppodium van formaat een ongekennde populariteit gaat krijgen en dat het Maastricht en de regio ook voor dit publiek stevig op de kaart zet. En nu mogen ze dan verhuizen naar de Timmerfabriek, want dat is wat er vandaag voorligt, voorzitter. De realisatie van het plangebied Timmerfabriek, waar nu de Muziekgieterij, Lumière en Bureau Europa als eerste hun intrek zullen nemen. Men verwacht dat er nog snel meer gegadigden, meer huurders zullen zijn. Huurders en exploitanten zijn een zeer belangrijke, zo niet de belangrijkste factor in het slagen van dit project.

Voorzitter, het zal u niet verbazen dat de Partij van de Arbeid geen genoegen neemt met het antwoord dat bij het eventueel terugtrekken of uitvallen van toegezegde en zittende huurders, de inkomstenderving in de vastgoedexploitatie gedekt moet worden met vrijvallende cultuursubsidies. Daar komen we later in deze raadsvergadering nog op terug. Wij zien veel liever dat vol wordt ingezet op nieuwe additionele huurders, ook al kan dat in een winkel die wordt verbouwd heel erg lastig zijn. Wellicht dat de wethouder ons de laatste stand van zaken kan melden over de gesprekken met de universiteit en de International Student Club.

Rest ons nog om alle betrokkenen heel veel succes en een langdurige, voorspoedige samenwerking toe te wensen.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Van Ham. Dan kijk naar de fractie van GroenLinks.

DE HEER VAN DER GUGTEN (GroenLinks): GroenLinks is heel blij met de realisering van de culturele broedplaats in de Timmerfabriek en ook met de realisering van een groot poppodium. Het is een versterking van het culturele leven in Maastricht. Daarvan zijn we voorstander. De vooruitzichten op een professioneel geleid en ingericht poppodium stemmen ons vreugdevol. Het vertrouwen dat deze ontwikkeling zal leiden tot de gewenste bezoekersaantallen en tot de professionele leiding ervan, wordt nog niet helemaal gestaafd door het exploitatietekort van de jaren 2012 en 2013. Dat er in de jaren tot 2018 een aanloop zal zijn met negatieve exploitatieresultaten is heel logisch. We hopen echter dat het allemaal oplost en dat het een groot succes zal worden en dat de Muziekgieterij zich kan ontplooiën tot een volwaardig poppodium. En dat het een culturele plaats in Maastricht van betekenis zal worden, naast alle andere culturele initiatieven in Maastricht. Wij wensen iedereen in de Timmerfabriek heel veel sterkte met de ontwikkelingen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan de Partij Veilig Maastricht, mevrouw Meese.

MEVROUW MEESE (Partij Veilig Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, aanvankelijk was de Partij Veilig Maastricht tegen het originele plan; veel te duur, te ambitieus en slecht onderbouwd. Ook bij de verhuizing van de Muziekgieterij hadden wij onze vraagtekens. Ook omdat hier een deugdelijke onderbouwing ontbrak. Het plan dat nu voorligt is weliswaar nog steeds ambitieus, meer er is ook in de organisatie veel veranderd; een nieuw bestuur en bijgestelde plannen. Wij blijven ons zorgen maken over de haalbaarheid, maar niets doen is ook geen optie. We hebben er dan ook alle vertrouwen in dat het huidige nieuwe bestuur alles in het werk zal stellen om goed te sturen en zorg te dragen voor de investering die door de gemeenschap wordt gedaan. We gaan er ook van uit dat het bestuur op regelmatige basis aan de raad zal laten weten wat de status en de ontwikkelingen zijn. We hopen dat de Muziekgieterij zal bijdragen aan een ervaring van het gebied rondom de Timmerfabriek. De extra investering voor de Timmerfabriek ten behoeve van het poppodium kost 3,6 miljoen euro. Dit komt bovenop het door de raad reeds geaccordeerde projectgeld. Het is echter een discussie; hoe hiermee om te gaan. Binnen het plan, waar we op tegen waren, zit het stuk ingebakken. Als men dan consequent tegen zou zijn, is men indirect ook tegen het poppodium omdat dit deel uitmaakt van het geheel. De aanpassing waar het hier om gaat is sec voor de Muziekgieterij en afgedekt door de toekomstige huurinkomsten, waarbij rekening is gehouden met de aanloopverliezen in de tijd dat er nog ge- en verbouwd wordt. Tot zover. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Meese. Dan is het woord aan de fractie van de VVD, mevrouw Van de Wouw.

MEVROUW VAN DE WOUW (VVD): Als u mij toestaat vanaf deze plaats, voorzitter? Het onderwerp Timmerfabriek en de Muziekgieterij is inderdaad is de commissie vaak aan de orde geweest. We hebben uitgebreid gesproken over de exploitatie, de organisatie van de Muziekgieterij, het bestuur en over de samenwerking tussen de partijen onderling. Er liggen goede antwoorden voor de wethouder en een goed raadsvoorstel, waarmee wij akkoord gaan.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan Stadsbelangen Maastricht.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voorzitter, ook even kort vanaf deze plaats, omdat de plannen die zijn uitgewerkt nu gerealiseerd kunnen worden. Het doet deugd dat dit nu ook gerealiseerd kan worden, zeker ook als we het hebben over mijn partijgenoot Cleo Reijnders die samen met de collega van D66 dit jaren geleden op de agenda heeft geplaatst.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De Maastrichtse Volkspartij, de heer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, toen ik met mijn leeftijdsgenoten gisteren besprak dat ik vandaag iets over het poppodium zou moeten zeggen, krabden zij zich allemaal in de haren; wat hebben we nou weer? Maar, voorzitter, op de eerste plaats zou ik willen zeggen dat ik het helemaal eens ben met de bijdrage van mijn voornaamgenoot, de heer Janssen van het CDA. Wat dat betreft hoef ik dat gedeelte absoluut niet te noemen. Ik wil wel graag onderstrepen dat we middenzaal nodig hebben, want dat is nu net de ontbrekende factor in het hele gebeuren. Wij hadden twee wensen. Dat was namelijk dat muziekbandjes goed zouden kunnen spelen, want die zijn in opkomst en die moesten meer ruimte krijgen. En dat er een echte middenzaal zou komen, die heel Maastricht nodig heeft. Ik hoef niet alle activiteiten op te noemen die daar tot zijn recht komen en in de

Platte Zaal helaas niet. Dat betekent gewoon dat we toch vragen naar de aansluiting bij de wensen en vragen van de heer Janssen rondom de middenzaal. Voorzitter, daar waar het gaat om het poppodium, de Timmerfabriek, de studentenstad; ligt het voor de hand dat men vraagt om een nachtvergunning. Alleen hebben wij in Maastricht een nogal wat moeilijke omgang met nachtvergunningen. Niet zolang geleden heb ik de burgemeester nog een mailtje gestuurd met voorbeelden waar het uit de hand loopt, als het gaat over nachtvergunningen. Ik vind, wij vinden, wij zeggen ja tegen het experiment. Dat is meer dan voldoende om met elkaar te leren of die nachtvergunning terecht is. Ik zeg dus niet nee tegen de nachtvergunning. Men moet zeker een goede start kunnen krijgen, maar we moeten namelijk niet zoveel krediet geven zodat zij niets hoeven te bewijzen. In deze stad, in deze binnenstad die gevoelig is, ook ten aanzien van overlast zeker in de avond- en nachturen, moet men het goed aanpakken met goed beleid. Helaas hebben we – en ik noem het maar met naam – rondom D'n Hiemel heel veel klachten. Dat het daar niet goed in de hand wordt gehouden en dat daar dus eigenlijk misbruik van die nachtvergunning wordt gemaakt. Dus, voorzitter, ook wij hebben onze bedenkingen althans vragen over hoe zij het allemaal exploitatietechnisch rond kunnen krijgen. Maar als men A zegt, moet men ook B zeggen. Wij wensen hen veel succes met de nachtvergunning; goed je best doen, prima bandjes binnenhalen. Dan moet het lukken. Dat zeg ik tegen mijn leeftijdsgenoten.

DE VOORZITTER: (*Licht*). Dank u wel, mijnheer Hoen. Dan is het woord aan mevrouw Nuyts van de Liberale Partij Maastricht.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Wij zijn ook blij met het poppodium. Wij zijn alleen niet blij met het financiële plaatje. Eigenlijk is mijn verhaal een financieel verhaal. We moeten Maastricht inrichten voor steeds meer jongeren en daarbij horen faciliteiten, dus ook een poppodium. Maar toen we in de commissie bespraken dat we een poppodium moesten realiseren, heb ik de vraag gesteld. Hoeveel geld zijn jullie bereid om hiervoor uit te geven? Ik zei; 2 miljoen euro, 6 miljoen euro, 8 miljoen euro? Nee, nee, nee. Niet zoveel. Maar onderhand zitten we wel aan een dergelijk kostenplaatje. Als men dan ziet hoe zo'n proces gaat. Als men destijds aan de commissie had voorgelegd; dit is het financiële plaatje – het plaatje dat vandaag voorligt – dan had men het nooit goedgekeurd. Maar men spreekt de politieke wens uit; wij willen een poppodium. Dan gaat dat sluipenderwijs. Dan wordt gezegd; ja, we hebben een zaal voor 800 mensen nodig. Nou nee, laten we een zaal voor 1100 mensen nemen. Dan past het weer niet in de Timmerfabriek. Dan moet er nieuwbouw worden gepleegd. Als dat van tevoren allemaal – toen we nog met beide benen op de grond stonden – in die commissie vertaald was, denk ik dat we nu niet hier stonden. Onze zorg is dus het financiële plaatje. Waar gaat het naartoe? De exploitatie is enorm. Er worden allerlei kortingen gegeven op huren. Er worden garanties gegeven. De exploitatiekortingen worden door de gemeente aangevuld. Zelfs daarna wordt door de gemeente een garantie gegeven. Er wordt 600.000 euro (*mevrouw Nuyts telt de jaarschijven*) uit de jaarschijven overgeheveld naar de Timmerfabriek. Dat zijn dus enorme bedragen, terwijl we over een half uur bezig zijn met de begroting en dan voeren we dus drastische bezuinigingen door. Wij kunnen dus niet het een met het ander rijmen. Dat is eigenlijk ook ons hele verhaal. Daarom vragen we ook aan de wethouder of het mogelijk is om tussentijdse rapportages te krijgen en jaarrekeningen te kunnen inzien, want we willen weten hoe het ervoor staat en of die plannen ook wel eigenlijk uitkomen. Dus, ja. In 2012 hebben we 21,7 miljoen euro geïnvesteerd in de Timmerfabriek. Vandaag doen we 27,7 miljoen euro. Dat is bijna 50 miljoen euro en dan is het verhaal nog niet afgelopen. Dat is eigenlijk ook ons hele grote bezwaar. We denken dat het zo'n verhaal wordt als de Ainsy. Daar zijn we ook ingestapt. We hebben daar ook op een gegeven moment gezegd; nou, in dat jaar is men financieel onafhankelijk. Dat is nog altijd niet het geval. We weten niet waar dit strandt. We hopen niet dat het strandt, maar dit zijn onze bezwaren. We zullen daarom – vanwege het financiële aspect – tegenstemmen. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan het college. Ik kijk naar mevrouw Damsma.

WETHOUDER DAMSMA: Dank u wel, voorzitter. Ik moet eventjes schakelen tussen digitaal en papier om de vragen te kunnen beantwoorden. Wij hebben hierover in de commissie al uitvoerig gesproken. Het is goed om te horen dat in ieder geval de kritische geluiden toch langzamerhand verminderen, met alles wat we steeds hebben besproken. Maar ook door het vertrouwen in de verdere uitwerking van de directie en het bestuur. En dat u zegt; oké, er zijn nog best wat vragen. Hoe gaat het de komende jaren met de exploitatie? Maar uiteindelijk is de insteek om te komen tot een volwaardig poppodium met de uitbreiding van een zaal voor 1100 gasten. Dat betekent dat we daardoor een stap in de goede richting kunnen maken. Ik vind het ook goed om te horen dat er nu ook partijen zijn die

zeggen; we hebben wat vrees daarover, maar om nu tegen een poppodium te zijn, vinden we ook een te zwaar middel. Zeker met de studentenstad – wat mevrouw Eurlings ook al aangaf – is het belangrijk om ook hier in Maastricht een volwaardig poppodium te hebben. Dus met alle initiatiefnemers, te beginnen bij Wiel Rousseau en uiteindelijk de verhuizing naar de Timmerfabriek, is het iets waarop we wel samen trots kunnen zijn. Dat deze stap ook door u uiteindelijk is genomen om toch met elkaar dat verder uit te gaan breiden.

Wat dat uiteindelijk de komende jaren zal gaan betekenen? Wij zullen die overbrugging moeten doen. Vandaar dat het vandaag ook op de agenda staat, om dat uiteindelijk te doen. Want we vragen uiteindelijk ook van u die financiële bijdrage om tijdens de verbouwing de zaken gewoon door te kunnen laten gaan en de exploitatie uiteindelijk op te vangen. Natuurlijk zijn er veel ontwikkelingen rondom de Sphinx en de tram; om dat in ieder geval te ontwikkelen. Dus er zal veel gaande zijn, maar we hebben een hele goede hoop en vertrouwen erin – ook de directie en het bestuur – om ervoor te zorgen dat het dadelijk echt goed gaat draaien en dat we uiteindelijk ook echt dat volwaardige poppodium kunnen zijn. Die busverbinding; dat vind ik een heel interessant punt. We hopen natuurlijk dat die tram dadelijk op de goede momenten en wellicht – hopelijk – ook de goede verbindingen zal geven. En dat men dadelijk ook met de nieuwe concessie met een wellicht nieuwe uitvoerder over nachtbussen zou kunnen gaan spreken om ervoor te zorgen dat dit in ieder geval goed loopt en dat mensen uit de regio en de Euregio op een gemakkelijke manier naar de Timmerfabriek kunnen komen. U vraagt ook; houd ons op de hoogte. En met name ook de vraag naar het nieuwe bestuur om de commissie, de raad van tijd tot tijd te informeren hoe het gaat. Met name ook hetgeen mevrouw Nuyts aangeeft; ook die financiën zijn absoluut nog een zorgpunt. Dus geef ons van tijd tot tijd aan hoe het gaat. Hoe het met de exploitatie staat. Hoe het met de jaarrekening staat. Dus ik zeg u hier toe dat we ook met het nieuwe bestuur ervoor zullen zorgen dat zij u regelmatig bijpraten over de ontwikkelingen. En dan ook de financiële ontwikkelingen daarbij mee te nemen.

De motie van het CDA over de middenzaal voor de amateurkunsten; ik kan u daarover het volgende zeggen. Uiteindelijk is dit natuurlijk altijd een vraagstuk geweest om een afzonderlijke podiumplek te hebben voor de amateurkunsten. Maar om financiële redenen is het heel moeilijk haalbaar, eigenlijk niet haalbaar, om de exploitatie daarvan alleen terug te laten vallen op de amateurkunstverenigingen. Er zijn ook geen extra middelen om daarvoor de begroting sluitend te maken. Er zijn meerdere bestaande middelgrote en kleine poppodia in de stad geschikt voor de verschillende behoeften aan podiumruimte. Maar ik begrijp uw wens heel goed. Bij het wegvallen van Festi-Village – wat helaas gewoon geen nieuwe exploitant heeft opgeleverd om daar ook dat podium en de oefenruimte te maken – hebben wij uiteindelijk met het MECC een overeenkomst – die is er al – gesloten om tegen een gereduceerd tarief gebruik te kunnen maken van het auditorium nummer 2. Dus om dat daar ook te kunnen doen en daar een volwaardig podium amateurkunsten te kunnen leveren. *(Mevrouw Damsma verspreekt zich)* Waar het hart van vol is. Ik denk dat we daardoor voor de amateurkunsten verenigingen wel een hele goede mogelijkheid hebben gecreëerd om dat uiteindelijk te doen. Er is behoefte aan meer experimentele en low-profile-activiteiten voor amateurkunsten. Daarvoor is gebouw M van de Tapijnkazerne ook geschikt. Dit gebouw wordt op dit moment ook daarvoor gebruikt. Kortom, we hopen door het MECC en gebouw M weer meer mogelijkheden in de stad te creëren om dat uiteindelijk te kunnen doen. Dat is uiteindelijk ook beschikbaar.

Dan kijk ik even. Op de nachtvergunning zal de burgemeester zo dadelijk ingaan. Dat is zijn verantwoordelijkheid. Het is dus uiteindelijk een zoektocht. Even nog de laatste feiten over de International Student Club. We zijn goed in gesprek, ook met de universiteit, die uiteindelijk samen met de gemeente hierop een klap moet gaan geven. We zijn het wel erover eens dat het de Timmerfabriek moet gaan worden. Andere locaties zijn op dit moment niet meer aan de orde. Maar op dit moment zijn we volop bezig om te bekijken hoeveel ruimte men in de Timmerfabriek nodig heeft om dat uiteindelijk te kunnen doen. In die fase zitten we. Daar horen natuurlijk financiële middelen bij, vierkante meters. Maar wij verwachten ieder moment dat we daar uiteindelijk met elkaar uit zullen komen. De onderhandelingen verlopen in ieder geval positief. We willen het alle twee heel erg graag. Ik geloof ook dat we daar in ieder geval uit gaan komen. Ja, en als die International Student Club een feit zou zijn, zou dat betekenen dat we echt een stap kunnen maken wat de exploitatie van de Timmerfabriek betreft. Dan hebben we nog een deel van de bovenruimte. Ja. Maar dit is wel uiteindelijk het belangrijkste waarover we op dit moment nog met elkaar volop in onderhandeling zijn.

We hebben de exploitatie stevig met de directie en het bestuur doorgeëxerceerd. We hebben dat ook nog door een externe organisatie laten doorrekenen. We hebben het volle vertrouwen erin dat we hier nu een realistisch plaatje hebben staan en dat we door bij die overgang extra financiële middelen te voegen dit toekomstbestendig kunnen maken. En dat we volle bak kunnen gaan draaien vanaf het moment dat het helemaal gereed is. We hebben alle vertrouwen erin dat dit te doen is en dat we hier iets prachtigs neerzetten, wat niet concurreert met Heerlen of Sittard-Geleen. Maar dat we uiteindelijk versterkend met elkaar werken. We voeren uiteindelijk heel veel overleg met elkaar om ervoor te

zorgen dat we hier een programmering neerzetten die ietwat anders is dan die in Heerlen van de NIEUWE NOR en in Sittard met het nieuwe poppodium. Dat we elkaar absoluut niet in de weg zitten. Dat was een van de belangrijkste voorwaarden om dat uiteindelijk te doen. Ik hoop hiermee de informatie te geven en ik ben blij dat we in ieder geval deze stap met elkaar gaan zetten. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Damsma.

DE BURGEMEESTER: Dan zal ik vanaf mijn plaats, als de voorzitter dat goed vindt, even reageren op de motie van verruiming nachtvergunning. Het is een bevoegdheid van de burgemeester, maar dat blijkt eigenlijk ook uit uw stuk. Enfin, u zegt 'college' maar u bedoelt dan 'burgemeester'. Ik vul het maar even voor u in. Dus u wilt niet de verantwoordelijkheid overnemen, maar een verzoek indienen aan mij om iets te bewerkstelligen. Om dat maar even heel formeel te zeggen. We hebben inmiddels een nachtvergunning voor een jaar afgegeven. Die kan niet zomaar veranderen. Daaraan zit ook een juridische procedure vast. Dat is ook de gewoonte bij de gemeente. Als wij proefvergunningen geven, is dat altijd voor een jaar en niet voor langere periodes. Waarom hebben we dat gedaan? Omdat we slechte ervaringen hadden met de Muziekgieterij. Daarin moet ik heel eerlijk zijn. Men moet echt met het gedrag op een langere termijn aantonen dat men het beter kan. Beter willen, was niet het probleem. Daarvoor heeft men echt tijd nodig. En de bezoekers zullen ook moeten leren om zich te gedragen. Het klinkt heel paternalistisch, maar dat is nu eenmaal helaas mijn rol in dit soort dossiers. Het gaat nu overigens goed. Laat ik dat er wel bij zeggen. Dus we hebben een zeer goed gevoel bij hoe de huidige directie en de huidige organisatie het verder oppakt. Een aantal van de evaluatiepunten die u opnoemt, zijn ook ongetwijfeld thema's die wij straks meenemen in de evaluatie na de proefperiode. Maar dat betekent eigenlijk – en daarmee zou u eigenlijk veel blijer moeten zijn – dat als die proefperiode van een jaar voorbij is, we dan kijken of we naar een definitieve nachtvergunning over kunnen gaan. Wat dat betreft zitten we volgens mij inhoudelijk wel op hetzelfde spoor, want ik wil dolgraag die nachtvergunning krijgen. Ik moet wel goed in de gaten houden hoe het met de commerciële zaken in de stad gaat, want de programmering is bij de Muziekgieterij ook nog steeds een punt. We hebben daarover duidelijke afspraken gemaakt en toch glipt er steeds weer iets tussendoor – wat we zien en wat we dan op het laatste moment moeten proberen te blokkeren – wat eigenlijk niet in de programmering past en gewoon iets commercieels is. Wat wel leuk voor de exploitatie is, maar waar ook commerciële zaken een nachtvergunning voor hebben. Het is dus nog steeds samen zoeken om op het goede spoor te komen. Nogmaals, we zijn op de goede weg. Ik denk dat de proef van de nachtvergunning heel goed gaat. Laten we u in ieder geval op de hoogte houden over hoe het allemaal loopt, want dat vraagt u. Dat zeg ik u sowieso toe; dat tegen het moment dat dit jaar is afgelopen, we tijdig bij u in de commissie zijn en met u de evaluatie doen en dan de ervaringen delen. Ik ga er eigenlijk van uit dat zij voldoende verstandig zijn – dat zij het op een goede manier doen qua programmering en qua openbare orde – zodat wij tot een definitieve nachtvergunning over kunnen gaan.

Tweede termijn

DE VOORZITTER: Dan kijk ik of er behoefte is aan een tweede termijn bij de verschillende fracties. Ik kijk naar de fractie van de Seniorenpartij, de heer Nelissen.

DE HEER NELISSEN (Seniorenpartij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Ja, heel kort. Ik heb de wethouder niet horen zeggen dat zij de motie overneemt. Verder vinden wij dat ... we hebben namelijk ook al artikel 39-vragen ingediend over die busvoorziening. De motie loopt daar een beetje dwars doorheen. Daarnaast speelt nog dat ook wij van mening zijn dat men een nachtvergunning moet evalueren alvorens daarmee verder te gaan. Wij zijn dus een beetje verbaasd over die ingediende motie; dat die niet eerst even met ons is besproken. Tot zover.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Ik begrijp ook dat de opvatting van de wethouder over de eerste motie niet helder was. Geldt dat voor meerdere mensen over de motie over de middenzaal? Uw advies was?

WETHOUDER DAMSMA: Ja, we hebben op dit moment al geïnvesteerd rondom het MECC en in gebouw M. Deze motie is dus eigenlijk overbodig. We hebben dingen al geregeld. Dus.

DE VOORZITTER: Helder. Dan is dat helder voor de Seniorenpartij.

DE HEER NELISSEN (Seniorenpartij Maastricht): Ja, dan nog een vraag, nog een opmerking. Wij zijn wel al jaren aan het wachten op een integraal accommodatiebeleid. Misschien kan daar in de toekomst toch nog naar worden gekeken? In de Festi-Village zit bijvoorbeeld nu het Continuüm. Dat is ook een tijdelijke oplossing. Misschien kan dit ook weer worden ingevuld als het Continuüm eruit gaat? Maar wij wachten dat verder nog af. Graag toch nog wel een antwoord van de wethouder.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De fractie van het CDA voor de tweede termijn.

DE HEER JANSSEN (CDA): Ja, als ik het heb over de middenzaal; dan is bij de verenigingen veelal sprake dat men natuurlijk het liefste in het Theater aan het Vrijthof zou laten zien wat men in huis heeft. Ik begrijp dat dit niet kan in verband met programmeringen en dergelijke. Ik ben dan natuurlijk blij met het MECC, het Auditorium 2 en ook het gebouw M. Maar het is toch iets waarvan ik van diverse verenigingen verneem dat zij – omdat de accommodatie niet bij hen past en hetgeen zij willen laten zien – rare kattensprongen aan het uithalen zijn en zij toch het liefste ervoor willen kiezen om een accommodatie te hebben dicht bij de binnenstad. Daarom wil ik mij eigenlijk aansluiten bij hetgeen wat de heer Nelissen net naar voren heeft gebracht; om nog eens naar dat hele accommodatiebeleid te kijken en toch nog eens na te kijken of er niet een mogelijkheid is voor het creëren van een middenzaal, maar dan dicht bij het centrum.

DE VOORZITTER: Dat betekent dat u uw motie handhaaft. En ten aanzien van de andere moties? Hebt u daarover al een opvatting? Die heeft u mee-ingediend, volgens mij. Ja. De fractie van D66, mevrouw Eurlings.

MEVROUW EURLINGS (D66): Dank u wel, voorzitter. Kort, de motie van het CDA zullen wij niet steunen. Gezien het antwoord van de wethouder vinden wij deze motie overbodig. De motie van de PvdA vinden we sympathiek, maar ook gezien het antwoord van u – de burgemeester – vinden wij deze motie eigenlijk ook overbodig.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan de SP-fractie. Geen behoefte. De PvdA? Mevrouw Van Ham.

MEVROUW VAN HAM (PvdA): Ja, voorzitter, portefeuillehouder. Wij hebben inderdaad over een aantal zaken dezelfde opvattingen, dan wel de ideeën daarachter. Echter het grote verschil tussen u en ons is dat we uitgaan van goede intenties van onder andere de Muziekgieterij. Laten we het de Muziekgieterij versie 2, de nieuwe generatie noemen. Wij willen dus graag dat de Muziekgieterij op voorhand een proefnachtvergunning – nogmaals een proefnachtvergunning – van drie jaar krijgt, juist om die programmering ook iets breder te kunnen doen. Stel, ze kunnen de dertiende of de veertiende maand iets heel moois boeken. Maar nee, want dan geldt de proefnachtvergunning niet. Dat zouden wij heel zonde vinden. Hetzelfde geldt voor de zaken goed op orde te hebben van de bezoekers en noem maar op. Ook het vervoer wat ook al duidelijk is aangegeven. Daarom willen wij juist die proefnachtvergunning wel, dus onze motie, handhaven en dat nog een keer aan u vragen. Als u zegt dat daaraan ook juridische haken en ogen aan zitten; we moeten dat opnieuw gaan aanvragen. Of wat dan ook. Dat begrijp ik. Maar dan zouden we een tussenoplossing kunnen vinden, want er is immers een jaar proefvergunning. Nou, in dat jaar hebben we dan de tijd om daarvan drie jaar te maken. Dus we handhaven onze motie.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De fractie van GroenLinks, nog behoefte aan een tweede termijn?

DE HEER VAN DER GUGTEN (GroenLinks): Nee, een kleine opmerking. Wij waren inderdaad ook verrast door de motie. Wij hebben ons daarop ook niet echt kunnen voorbereiden. Aan de andere kant zijn we tevreden met de toelichting van de burgemeester. We denken dat ook niet te hoeven steunen. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De Partij Veilig Maastricht? Geen behoefte aan een tweede termijn. De VVD, mevrouw Van de Wouw? Behoeftte aan een tweede termijn?

MEVROUW VAN DE WOUW (VVD): Nee, alleen nog even een toelichting op de motie. De VVD vindt het belangrijk om de motie toch te steunen. Wij zijn als liberale fractie ook altijd voor de verruiming van openingstijden. Wij denken ook dat het goed is voor het businessmodel van de Muziekgieterij. Voor

de rest inderdaad ook de aanvulling van mevrouw Van de Ham; om inderdaad te bekijken hoe we van een jaar, drie jaar kunnen maken en het juridische aspect.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Stadsbelangen Maastricht?

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Even een reactie op de motie die door de Partij van de Arbeid is ingediend. Gezien uw toelichting dat het gebruikelijk is om een proefperiode van een jaar toe te staan, denk ik dat het niet goed is om daarvan drie jaar te maken. Omdat anders sprake is van een precedentwerking.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De Maastrichtse Volkspartij?

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter met het laatste ben ik het eens. Het kan niet zo zijn dat de normale vergunningaanvragen, niet zijnde poppodia, van andere initiatieven met andere maten worden gemeten. Dat kan niet. Dat betekent gewoon; een proefjaar is een proefjaar. Daarin moet het ontdekt kunnen worden.

Ten aanzien van de middenzaal; voorzitter. Ik vind het heel aantrekkelijk, zoals de wethouder het zegt ten aanzien van het MECC. Maar iedereen die de tarieven kent, weet dat het zelfs als het een sociaal tarief bij het MECC is, het heel duur is. Dat betekent gewoon dat ... Kan daaraan ook iets gedaan worden? Dan ben ik het ook eens met hetgeen de heer Janssen zegt. Heel veel verenigingen willen in de binnenstad en zoeken de intimiteit van een zaal in de binnenstad en zij willen niet naar de rand van de stad gaan.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Nuyts, de Liberale Partij Maastricht.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Wij zijn blij met de toezegging van wethouder Damsma dat we de jaarrekeningen en de tussentijdse rapportages kunnen zien. Wat betreft het antwoord op de nachtvergunningen vinden we ook dat u gewoon de wet moet volgen. Regels zijn regels. We kennen natuurlijk ook de historie uit de Bankastraat. Daarom is dat hele verhaal gaan rollen.

Wat betreft de amateurkunst; dat was toch een van de wensen die er bij het eerste plan al lag. Ik dacht dat naderhand het verhaal van de Muziekgieterij is geland. Dan vraagt men zich af; amateurkunst, Muziekgieterij. Voor de Muziekgieterij zijn we zelfs bereid om een nieuw gebouw neer te zetten, wat eigenlijk ook niet in de planning lag. Dan zou men bijna denken; gaan we de amateurkunst nu als een ondergeschoven kindje beschouwen? Eigenlijk zou het verhaal dus in de commissie nog eens heel goed terug moeten komen, zodat we een goede exercitie hierover maken. Ja. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Ik kijk naar mevrouw Damsma of zij nog behoefte heeft aan een paar korte opmerkingen.

WETHOUDER DAMSMA: Ja, wat betreft de opmerking over de amateurkunsten en de middenzaal; ik begrijp wat de behoefte is en het liefst zo dicht mogelijk bij de binnenstad. Dat is wel altijd een heel lastige discussie, want gebouw M ligt ook aan de rand van de binnenstad en het MECC. Het is maar waar men begint. We hebben natuurlijk ook een prachtige in Magnifiek Malberg. Niet iedere amateurkunstvereniging zit in de binnenstad.

Maar u hebt ook een vraag gesteld over het integrale accommodatiebeleid. Ik wil dat toch graag ... Want dat zit niet in mijn portefeuille, maar bij wethouder Van Grootheest. Wij komen daarop binnenkort terug. Maar het is natuurlijk wel een belangrijke vraag van u. Ik zou hem daarover graag, met uw toestemming, iets willen laten zeggen. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Wethouder Van Grootheest.

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Voorzitter, heel kort. In het bestuursakkoord is afgesproken dat er inderdaad een integraal accommodatiebeleid zou moeten komen. Dat hebben we officieel ook, maar zo integraal is dat niet. De bedoeling is dat dit wel veel meer gaat gebeuren. Een dezer weken – ik weet even niet de precieze datum – is er een speciale commissievergadering gewijd aan dit onderwerp waarbij in de bredere zin van het woord over dit verhaal zal worden gesproken; rondom sportaccommodaties, rondom gemeenschapshuizen, rondom het maatschappelijke vastgoed en de accommodaties in de bredere zin van het woord. Dit komt uitgebreid aan de orde. Ik zal u wel alvast een conclusie verklappen. We hebben overal te veel van. Dat zal onder andere een onderdeel van de discussie worden. Dat we het volgend jaar in 2015, pittige keuzes zullen moeten gaan maken. Dat heeft

uw raad ook als opdracht aan het college meegegeven. Dus daarom zou het college het ook in deze fase niet verstandig vinden om nog meer nieuw maatschappelijk vastgoed toe te gaan voegen, terwijl we daarvan al ontzettend veel hebben. Maar ik denk dat het op zich goed is om het vraagstuk mee te nemen in de discussie die we gaan voeren, maar wel met dit duidelijk in het achterhoofd. Dat moeten we goed beseffen. We hebben gewoon veel te veel van alles, als men het heeft over het maatschappelijke vastgoed met alle financiële consequenties van dien. Want het klinkt heel aantrekkelijk; weer iets nieuws erbij. Maar het moet qua exploitatie wel rondgedraaid worden. Dus nogmaals, ik zou eigenlijk aan de heer Janssen willen meegeven om de motie – als ik dat mag van mevrouw Damsma – in deze fase wellicht niet zo in te brengen, maar om even de discussie af te wachten die we in het kader van het integrale accommodatiebeleid voeren. Daar is uw raad volop aan zet om de keuzes te maken die gemaakt moeten worden en die u wilt maken. Dank u wel, voorzitter.

DE VOORZITTER: Dank u wel, wethouder Van Grootheest.

DE BURGEMEESTER: Dan ten slotte nog over de motie – nummer 2 heb ik het maar genoemd – over de nachtvergunning. Als het gaat om de meerjarige programmering is er altijd de mogelijkheid dat met ons wordt overlegd; we hebben iets dat na dat jaar valt. Welke mogelijkheden zijn er? Dat zijn natuurlijk geen dingen waarover we moeilijk moeten doen. Daarover kunnen we natuurlijk wel met elkaar afspraken maken, ook al is dat niet formeel geregeld. Maar ik kan gewoon niet en dat is heel vervelend want uw motie heeft een meerderheid. Inmiddels heeft de Partij Veilig Maastricht ook meeondertekend. Dat heb ik gezien, ook even voor de notulen. Maar ik kan de motie gewoon niet uitvoeren, zoals die hier staat. Dat is dus heel vervelend. Dus dan moet u straks niet boos op mij worden als ik de motie niet uitvoer. Ik stel voor dat als u de motie toch in stemming wilt brengen, dat ik dan in ieder geval met een memo bij u kom – dat wil ik in ieder geval wel doen – om even uit te leggen hoe dat precies gaat met een dergelijke nachtvergunning en welke afspraken we hebben gemaakt met de directie van de Muziekgieterij. Want ik kan hier niets toezeggen wat ik gewoon niet kan doen.

DE VOORZITTER: Goed, dan zijn we aan het einde van onze beraadslagingen en dan gaan we over tot stemming. Dat doen we altijd eerst over de moties en dan over het stuk. Dat betekent dat ik bij de eerste motie begin.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter?

DE VOORZITTER: De heer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Mag ik even iets vragen?

DE VOORZITTER: Ga uw gang.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Bij zo'n duidelijke uitleg is het toch sjiek als zo'n motie dan wordt ingetrokken? Als zij weten dat hij het niet kan uitvoeren. Ja?

DE VOORZITTER: Misschien gebeurt dat zo dadelijk als ik met de stemming begin. Dan vraag ik het voor de zekerheid nog even, mijnheer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Ja, maar ik wilde het alleen maar even zeggen; wat ik heb gezegd.

DE VOORZITTER: Goed zo. Dank u wel, mijnheer Hoen. Motie nummer 1.

MEVROUW VAN HAM (PvdA): Voorzitter? Als ik dan een minuutje mag hebben om even te overleggen met de andere indieners?

DE VOORZITTER: Ja. Zullen we dan eerst de stemming over de eerste motie doen? Dan heeft het CDA in ieder geval zekerheid over wat met die middenzaal gaat gebeuren. Of misschien willen zij die zekerheid ook niet hebben, dat kan natuurlijk ook. Ik loop even de verschillende fracties langs, dames en heren.

DE HEER JANSSEN (CDA): Voorzitter?

DE VOORZITTER: Mijnheer Janssen.

DE HEER JANSSEN (CDA): Wij willen graag onze motie aanhouden.

DE VOORZITTER: Oké.

DE HEER JANSSEN (CDA): In de hoop dat die straks wordt meegenomen in dat integrale accommodatiebeleid.

DE VOORZITTER: Oké. Dank u wel. Dan maakt die motie geen deel meer uit van de stemmingen nu. Dan schorsen we even en dan kan mevrouw Van Ham even met de mede-indieners overleggen.

Korte schorsing van drie minuten.

MEVROUW VAN HAM (PvdA): Voorzitter, wij zijn eruit.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dames en heren, dan heropen ik de vergadering en vraag ik stilte. Dan is het woord mevrouw Van Ham.

MEVROUW VAN HAM (PvdA): Dank u wel, voorzitter. Inderdaad, na overleg hebben wij besloten om de motie aan te houden. Dus we trekken de motie niet in, maar we houden de motie aan. Tegelijkertijd willen we u vragen om inderdaad middels een memo ons in te lichten, maar dus wel voor te bereiden hoe we tegemoet kunnen komen aan een aantal dingen waarmee we de Muziekgieterij nog willen tegemoetkomen. En de evaluatie iets naar voren te halen, zodat we de uitgangspunten van onze motie wel in een evaluatie tijdig kunnen gebruiken voordat we aan dat jaar toegekomen zijn.

DE VOORZITTER: Ja, hoor. Dat kan ik volledig toezeggen. Daarom zei ik al; als dat jaar goed verloopt, dan krijgt de Muziekgieterij voor vijf jaar een vergunning. Dan zijn we volgens mij allemaal blij. Maar het is goed dat we het in de commissie bespreken. Dan weet u ook wat de achtergronden zijn. Het is helemaal fijn dat we het op deze manier kunnen oplossen en dat we daarbij samen zijn betrokken.

Dan maakt ook deze motie geen deel meer uit van de beraadslagingen. Dan gaan we nu over tot stemming over het gehele stuk. Ik loop snel de fracties langs. De Seniorenpartij Maastricht (*en noemt vervolgens alle namen van de fracties op*).

DE HEER NELISSEN (Seniorenpartij Maastricht): Voor.

DE HEER JANSSEN (CDA): Voor.

MEVROUW EURLINGS (D66): Voor.

DE HEER GUNTHER (SP): Voor.

MEVROUW VAN HAM (PvdA): Voor.

DE HEER VAN DER GUGTEN (GroenLinks): Voor.

MEVROUW MEESE (Partij Veilig Maastricht): Voor.

MEVROUW VAN DE WOUW (VVD): Voor.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voor.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voor.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Tegen.

DE VOORZITTER: Dan is met de tegenstem van de Liberale Partij Maastricht het stuk Uitwerking grote popvoorziening Timmerfabriek (Raadsstuk 2014 – Volgno. 97 – Korr.no. 2014-34820) aangenomen. Aldus besloten.

5.2 Raadsvoorstel Regiovisie veilig thuis

DE VOORZITTER: Ik kijk naar de Seniorenpartij Maastricht, de regiovisie veilig thuis. Niet? Dan is het woord aan de CDA-fractie. Mevrouw? D66? Hamerstuk. De SP-fractie? De PvdA? De heer Bastiaens.

DE HEER BASTIAENS (PvdA): Ja. Ik wil het graag vanaf hier doen. U begon te vertellen dat het een procedureel voorstel is. Dat is nu net de reden om er toch een paar woorden aan te wijden omdat het echt over heel veel kinderen, volwassenen gaat die het slachtoffer zijn van verwaarlozing, mishandeling of misbruik. Het is echt een procedureel voorstel. We hebben een grote verantwoordelijkheid. Mijn vraag aan het college is of het mogelijk is om de motie die vorige maand is ingediend ten aanzien van het brede welzijnsdomein en monitoring ook op dit deel van toepassing te verklaren, omdat we daarmee als PvdA zouden kunnen instemmen met het voorliggende voorstel. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan de GroenLinks-fractie?

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja, voorzitter. Dank u wel. Afgezien van het feit dat ik zou willen zeggen dat het een goed idee is wat de heer Bastiaens voorstelt, heb ik alles wat GroenLinks wil zeggen over het voorstel al in de commissie gezegd. Het is voor de rest voor ons een hamerstuk.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan de Partij Veilig Maastricht?

MEVROUW MEESE (Partij Veilig Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Even vanaf deze plaats. Wij hadden een heel stuk gemaakt over het AWARE-systeem omdat we dat we dat al in juli 2013 flink hebben aangewakkerd. Maar zoals het nu wordt aangegeven is het voor ons gewoon een hamerstuk. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De VVD? Geen behoefte. Stadsbelangen Maastricht? De Maastrichtse Volkspartij? De Liberale Partij Maastricht?

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Voorzitter, wij sluiten ons aan bij de woorden van de heer Bastiaens.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan wethouder Damsma.

WETHOUDER DAMSMA: Vanaf deze plaats. Het college kan in ieder geval ook aansluiten bij de woorden van de heer Bastiaens. Het is heel vanzelfsprekend dat dit gewoon in de monitoring voor het hele sociale domein meegaat. Dus die toezegging doe ik bij dezen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan kan ik concluderen dat er unanieme steun is voor dit voorstel en er geen behoefte is aan een tweede termijn. Dan is het raadsvoorstel Regiovisie veilig thuis bij dezen vastgesteld. Aldus besloten.

Nou, dan zijn we al bijna ... *(lacht)*

Reactie vanuit de zaal.

Nee, als ik zo begin dan weet ik dat het na twaalf uur gaat worden. Dat gaan we niet doen.

5.3 Begroting 2015 Raadsstuk 2014 – Volgno. 109 – Korr.no. 2014-35806

DE VOORZITTER: Wij zijn bij de begroting aanbeland, dames en heren. Ik geef het woord aan de fractievoorzitter van de Seniorenpartij Maastricht, de heer Sabel.

DE HEER SABEL (Seniorenpartij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Ja, anders dan andere jaren krijgt u van mij geen algemene beschouwing, maar ik probeer zo kort en bondig mogelijk in te gaan op de punten in de begroting waarvoor de Seniorenpartij extra aandacht zal vragen. Dat betekent dat we een aantal zaken gewoon niet zullen noemen.

Vanaf 2002 ben ik actief in de gemeentelijke politiek. Ik heb nog nooit een begroting gezien met zo veel onzekerheden. De drie decentralisaties brengen veel, en zeker ook financiële onzekerheden met zich mee. Zo vraag ik mij af of er meer bekend is over de inkoop van jeugdzorg en de inkoop Wmo, dus van de nieuwe taken op Wmo-gebied. Zijn er voordelen of nadelen te melden? Weten we dat al? Alle Nederlandse gemeenten hebben met de transities te maken. Het is van groot belang dat we de aanbevelingen van de VNG en van de andere gemeenten in dit land in ons beleid meenemen en dat we vooral niet doen alsof we er alleen voor staan. 2015 is een overgangsjaar. We kunnen echter in 2016 en verder nog niet spreken over rust op dit gebied.

Dan over de zorg. De zorg is ook de zorg van de Seniorenpartij. Iedereen moet de zorg krijgen die nodig is. Maar organisaties moeten over hun eigen schaduw kunnen springen en zij moeten optimaal kunnen inzetten op samenwerking. Voorzitter, daar valt volgens ons nog wel het een en ander te winnen. Werkgelegenheid is belangrijk, maar het belang van de diegene die zorg vraagt moet voorgaan. De Seniorenpartij waarschuwt voor te hoge verwachtingen bij de mantelzorg. Vooral bij langdurige inzet van mantelzorgers zijn problemen te verwachten. Het is goed als wij ons daarop voorbereiden door bijvoorbeeld de problemen tijdig te inventariseren.

Voorzitter, ook op het gebied van het faciliteren van de breedtesport bevinden we ons op een kantelpunt. De Seniorenpartij wil dat we voor de jaren na 2015 het sportbeleid meer ruimte geven. Wij willen het sportbeleid op termijn meer in evenwicht brengen met het landelijke gemiddelde met als voornaamste doel het verbeteren van de gezondheid voor jong en oud. Dat begint bij het vakonderwijs gymnastiek bij de basisscholen en het eindigt bij het stimuleren van fitness voor senioren.

Ook bij het beheer van de openbare ruimte is 2015 voor ons een overgangsjaar. Om inhaalslagen te voorkomen, zal het onderhoudsniveau voor de komende jaren omhoog moeten. Als blijkt dat op termijn een versobering op te weinig draagvlak kan rekenen, moeten we de aanpak opnieuw ter discussie durven te stellen.

Zelfbeheer van het groen in straten of pleinen heeft niet alleen financiële voordelen. De kwaliteit van het groen zal omhooggaan en de samenhangigheid groeit mee. Er is meer betrokkenheid en creativiteit. We plaatsen bordjes met de tekst; in deze straat of dit plantsoen onderhouden de bewoners zelf het openbaar groen. Een belangrijke voorwaarde is de medewerking van het ambtelijke apparaat. Want een andere manier van werken en denken is gewenst. Hoe denkt het college deze andere manier van werken, deze cultuuromslag in gang te zetten?

Dan heb ik nog een kleine tip voor de werkgroep parkeren. De Seniorenpartij vindt dat in de parkeerdiscussie vooral de nieuwe technische mogelijkheden worden besproken. Die moeten daartoe aanleiding geven. Door parkeren met behulp van de mobiele telefoon bijvoorbeeld, zouden de dure parkeerautomaten – ik heb mij laten vertellen dat die 17.000 euro kosten – op termijn overbodig kunnen worden. Voorzitter, we moeten hier niet te lang wachten met de invoering van wat in andere steden succesvol is.

Dan over de binnenstadvisie en Belvédère. De Seniorenpartij pleit ervoor om meer te kijken naar de samenhang tussen enerzijds de visie van de binnenstad en het gebied Belvédère. We kunnen deze ontwikkelingen niet los van elkaar zien. De leegstand van de winkels vraagt om een trendsettersinstelling waarbij we risico's niet uit de weg mogen gaan. Daarbij hoort ook dat we kritisch kijken naar knellende wetten en regels.

Dan nog even over de Wsw. Door de maatregelen van de rijksoverheid moet de MTB met ingang van 2015 elk jaar met vijftig personen afslanken. In 2030 zou de MTB eigenlijk moeten sluiten. In de plaats komen andere regelingen zoals de loonkostensubsidies voor dertig personen. Onze vraag; betekent dat dan twintig arbeidsplaatsen voor mensen met een beperking zullen vervallen? Hoe lossen we dat op? Wat gaan we daarmee doen? De staatssecretaris heeft 35 miljoen euro extra ter beschikking gesteld voor de regionale werkbedrijven. Is het juist dat de gemeente Maastricht daarvan 1 miljoen euro ontvangt?

Over cultuur; de Seniorenpartij heeft onlangs aandacht gevraagd voor de bereikbaarheid van de Timmerfabriek – we hebben daarover net al uitgebreid gesproken – voor en na afloop van concerten en andere activiteiten. Maar tevens zouden we ook graag zien dat het poppodium meer kansen biedt voor jonge Maastrichtse muzikanten. Wat zou het prachtig zijn als een popgroep uit Maastricht dankzij dit poppodium grote successen zou kunnen behalen. Dat stimuleert jongeren om het muziekonderwijs te volgen. Kumulus is daarvoor prima ingericht, maar het lestarief moet wel in de pas lopen met de muziekscholen in België. Is daar nog iets aan te doen?

Veiligheid en leefbaarheid zijn twee begrippen die veel met elkaar te maken hebben, voorzitter. Alle inwoners van deze stad, en niet alleen ouderen willen een veilige straat waar men ook 's avonds zonder bang te zijn kunt lopen en fietsen. Ik beperk me tot de twee thema's waarvoor we extra aandacht vragen. Dat doen we ook naar aanleiding van de onlangs gehouden raadsconferentie. Het veiligheidshuis; wij zijn van mening dat het Openbaar Ministerie een van de belangrijkste partners is van het veiligheidshuis en dat het fundament van het veiligheidshuis wordt ondergraven als het

openbaar ministerie zich uit het veiligheidshuis terugtrekt. Dit met de opmerking dat het is aan te bevelen om de regierol bij het veiligheidshuis bij wet te regelen. We hebben een motie voorbereid en ik beperk me even tot het verzoek aan het college. Dan moet ik gaan voorlezen *(en leest vervolgens het dictum voor)*.

Motie SPM positie Openbaar Ministerie in het veiligheidshuis

De gemeenteraad van Maastricht in vergadering bijeen op 28 oktober 2014,

Constaterende dat:

in het kader van het verbeteren van de veiligheid in Maastrichtse buurten:

- *het veiligheidshuis bij het terugdringen van criminaliteit, overlast en maatschappelijke uitval gebruikmaakt van de integrale aanpak en levensloopbenadering;*
- *dit geldt voor situaties, waarin problemen op meerdere leefgebieden spelen en waarin regie op het samenwerkingsproces en vormen van drang en dwang noodzakelijk is;*
- *het Openbaar Ministerie zich teruggetrokken heeft als mederegisseur van het aanpakken van het veiligheidshuis ondanks het feit dat de omgeving van het veiligheidshuis, zowel het justitiële als het sociale spoor sterk in beweging is;*
- *in het kader van de beoogde prestaties 2015 het veiligheidshuis een fundamentele taak heeft in de samenwerking en werkwijzen met partners en andere netwerken van de justitieketen,*

Overwegende dat:

- *de gemeenteraad van mening is, dat de aanpak gericht op de verbetering van de veiligheid in de Maastrichtse buurten via volledige integrale aanpak dient plaats te vinden;*
- *regie in veiligheidshuizen optimaal op lokaal niveau dient plaats te vinden en het Openbaar Ministerie daar een onmisbare schakel in is,*

Besluit het college te verzoeken:

- *bij het vaststellen van het meerjarig integraal veiligheidsplan en de beoogde prestaties met betrekking tot het veiligheidshuis afspraken te maken over de volledige integrale aanpak met participatie van het Openbaar Ministerie vanuit de vaststelling dat zonder het Openbaar Ministerie de regie van aanpakken in het veiligheidshuis op lokaal niveau een wel zeer wankelende basis heeft;*
- *daadwerkelijk actie te nemen richting Openbaar Ministerie om haar rol als mederegisseur van het aanpakken in het veiligheidshuis opnieuw op te pakken;*
- *de gemeenteraad op korte termijn te informeren over het resultaat van deze actie,*

En gaat over tot de orde van de dag,

Ondertekend door SPM, Jan Erckens, SP, John Gunther, GroenLinks, Gert-Jan Krabbendam, VVD, Michel Severijns, PvdA, Albert Nuss, D66, Bert Jongen, CDA, Vivianne Heijnen, LPM, Kitty Nuyts, Stadsbelangen Maastricht, John Steijns, PVM, Esmiralda Thieme en Maastrichtse Volkspartij, Jan Hoen

Voorzitter, mijn vreugde is groot. Deze motie wordt ondertekend door alle partijen in deze gemeenteraad. Dank daarvoor.

De wijkagent. In de veiligheidsbeleving is de wijkagent een belangrijke spil. Een aantal jaren benadrukken niet alleen politieke partijen, maar ook de buurtplatforms het belang van een goed functionerende wijkagent. Er blijken nog steeds onduidelijkheden te zijn over de inzetbaarheid van de wijkagent. Met een motie proberen we hiervoor extra aandacht en sturing te geven. Ook deze motie is ondertekend, wordt gesteund door alle partijen van deze raad, waarvoor dank. Ik lees u nu ook even het verzoek aan het college voor *(en leest vervolgens het dictum voor)*.

Motie SPM beschikbaarheid wijkagent

De gemeenteraad van Maastricht in vergadering bijeen op 28 oktober 2014,

Constaterende dat:

- *in het item 'Politie in ontwikkeling' de Nederlandse politie in haar visie bericht, dat de politie een belangrijke rol speelt bij het bevorderen van de veiligheid van burgers;*
- *de politie om die rol goed te kunnen vervullen in een sterk veranderde samenleving, er naar streeft om haar functioneren voortdurend te verbeteren;*

- *in dit kader het gebiedsgebonden werk een leidend principe is voor de Nederlandse politie en daarom wordt gekozen de politiefunctie dicht bij de burger te houden;*
- *het gebiedsgebonden werken in grote mate wordt uitgevoerd door de wijkagent;*
- *de wijkagent zijn werkzaamheden anders dan vroeger, niet meer alleen verricht doch vanuit de integrale aanpak en samenwerking met een groot aantal andere relevante partners in de veiligheidsketen,*

Overwegende dat:

- *de gemeenteraad mede door de informatie in de raadsconferentie veiligheid en via informatie van burgers, van mening is, dat de wijkagent, ondanks de planning, te weinig daadwerkelijke tijd beschikbaar is voor zijn wijk en derhalve niet de beloofde uren als wijkagent kan besteden. Dit geldt ook voor de wijkagent met een speciale taak (met name de studentenagent);*
- *de wijkagent van evident belang is voor de veiligheidsgevoelens van burgers en door zijn/haar aanwezigheid ook een bijdrage wordt geleverd aan de leefbaarheid van buurten;*
- *de gemeenteraad van mening is dat de wijkagent bij wel beschikbaar zijn, niet altijd zichtbaar is in de wijk;*
- *duidelijkheid gewenst is over het effectieve aantal wijkagenten in Maastricht (volgens het ministerie van Veiligheid en Justitie 1 op 5.000 inwoners);*
- *duidelijkheid gewenst is over de daadwerkelijke tijd die de beschikbare wijkagenten in de wijk kunnen besteden;*
- *uitleg noodzakelijk is over de niet zichtbaarheid van de wijkagent, terwijl hij toch gepland staat en beschikbaar is;*
- *uitleg noodzakelijk is over de positie van de wijkagent binnen de huidige reorganisatie;*
- *duidelijkheid gewenst is over de daadwerkelijke inzet van de studentenagent, aangezien zijn inzet structureel achterblijft bij alle eerdere toezeggingen,*

Besluit het college te verzoeken:

- *de gemeenteraad informatie te verstekken over het totaal aantal wijkagenten en de eventuele deeltaken van de wijkagent;*
- *de gemeenteraad informatie te geven over de daadwerkelijke beschikbare tijd van de wijkagent voor zijn/haar wijk uitgedrukt in uren op weekbasis;*
- *de gemeenteraad periodiek te voorzien van een voortgangsrapportage over de daadwerkelijke inzet van de wijkagent in de buurten, de verrichte werkzaamheden en de bereikte resultaten;*
- *in overleg met de politieleiding te bewerkstelligen dat de wijkagent daadwerkelijk hoofdzakelijk ingezet wordt voor of in hun wijk(-en). Dit geldt ook voor de speciale agent met betrekking tot de inzet voor de studenten;*
- *de samenwerking te zoeken met de andere burgemeesters in Limburg teneinde eenduidige informatie te verkrijgen over de positie van de wijkagent,*

En gaat over tot de orde van de dag,

Ondertekend door SPM, Jan Erckens, SP, John Gunther, GroenLinks, Gert-Jan Krabbendam, VVD, Michel Severijns, PvdA, Albert Nuss, D66, Bert Jongen, CDA, Vivianne Heijnen, LPM, Kitty Nuyts, Stadsbelangen Maastricht, John Steijns, PVM, Esmiralda Thieme en Maastrichtse Volkspartij, Jan Hoen

Ten slotte, voorzitter. Ik wil afronden met de opmerking dat we ervan uitgaan dat we delen uit deze begroting door alle onzekerheid en door de dagkoersen van dit kabinetsbeleid in de loop van het jaar nog wel eens onder ogen zullen krijgen. De Seniorenpartij wenst dat we niet angstig worden vanwege mogelijke risico's, maar durf en moed tonen om de problemen daadwerkelijk op te pakken. Daarbij wil ik ten slotte graag het college en de ambtenaren danken dat de begroting weer rond is gekomen. Dat men daarvoor veel moeite heeft gedaan en dat er zelfs geen grote belastingverhoging is, behoudens de indexen. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Sabel. Dan is het woord aan mevrouw Heijnen namens het CDA.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Ja, dank u wel, voorzitter. Dan begin ik waar de heer Sabel ophield. Dat is met het maken van een compliment aan de wethouder voor het realiseren van een sluitende begroting. Dat blijft een uitdaging in tijden dat er bezuinigd moet worden. Maar over de manier

waarop de begroting sluitend is, wil ik namens mijn partij toch een aantal aandachtspunten naar voren halen. Zoals de Seniorenpartij net ook al aangaf, wordt de begroting in vele gevallen weinig concreet. Dat maakt het voor de raad lastig om zijn controlerende taak naar behoren uit te voeren. Maar ik kijk dan ook naar de raad zelf. Laten wij de komende jaren intensiever kijken naar manieren waarop we het college aan kunnen geven wat wij van hen verwachten. Deze ontwikkeling is al in gang gezet, meer dan het de afgelopen jaren het geval is geweest. Wij zijn wel van mening dat dit de komende jaren echt nog intensiever moet worden doorgezet.

Een volgend aandachtspunt betreft het ontbreken van een reële financiële dekking voor belangrijke projecten in de stad. Als voorbeeld wil ik dan noemen de aanlanding van de Noorderbrug en de nieuwe stationsomgeving. Als men kijkt naar het mobiliteitsfonds; dat is praktisch leeg. En de begroting benoemt geen oplossingen om mogelijke tekorten in de toekomst te dekken. Ook het Geusseltbad bleek geen reële weergave van de financiële feiten te zijn. Graag horen we van het college hoe hij voornemens is oplossingen te vinden en om dit in de richting van de toekomst toch iets meer te voorkomen.

En dan, voorzitter een van de belangrijkste zaken wat het CDA betreft. In de begroting ligt de nadruk volledig terecht op het sociale domein. Mensen maken zich zorgen over hun werk, over hun vaste lasten, maar met name ook over de toekomst van de zorg. In de discussie over de drie decentralisaties geeft u ook aan dat 20.000 inwoners van onze stad kwetsbaar zijn. Het CDA is blij dat ook in deze begroting volop ruimte is om tekorten die ontstaan in het sociale domein tijdens de transitieperiode sowieso op te vangen. Niemand mag in Maastricht ... Ik had eerst opgeschreven tussen wal en schip vallen, maar toen realiseerde ik mij dat dit door de collegepartijen door het ijs zakken wordt genoemd. Dat is hetzelfde. We weten allemaal waar het om gaat. Dat is heel belangrijk. Wat ons wel verontrust is de manier waarop mogelijke tekorten gedekt kunnen gaan worden. Dat is namelijk door het vruchtboomfonds aan te spreken. De formulering daarover in de begroting is, wat ons betreft, niet scherp genoeg. Nu lijkt het alsof er een vrijbrief wordt gegeven aan het college om tekorten in het sociale domein op te mogen vangen met gelden uit het vruchtboomfonds. Dat dwingt ons als raad totaal niet om kritisch te kijken naar andere mogelijkheden om mogelijke tekorten op andere manieren op te vangen. Voorzitter, wij vinden dat geen wenselijke situatie. Het vruchtboomfonds hoort een eeuwigdurend fonds te zijn. Op het moment dat er tekorten zijn in het sociale domein moet geld vrijgemaakt worden. Dat staat buiten kijf. Maar er moet, wat het CDA betreft, eerst kritisch worden gekeken naar bestaande projecten en uitgaven in de begroting, voordat we het vruchtboomfonds aanspreken. Wij zijn het aan toekomstige generaties verplicht om eerst te kijken of we zelf orde op zaken kunnen stellen. Als het moet, dan moet het. Maar als het niet hoeft, laten we dan als raad de verantwoordelijkheid nemen om te kijken of we bepaalde ambities zodanig kunnen aanpassen dat we goed rentmeesterschap tonen.

Om er zeker van te zijn dat de raad in stelling wordt gebracht, hebben we samen met de PvdA en de Maastrichtse Volkspartij een motie voorbereid. Ik wil even aan mijn collega's vragen om dit te lezen, want mijn stem doet het vandaag niet zo heel erg goed. Ik wil dus proberen om zo weinig mogelijk te praten.

Motie CDA onttrekking vruchtboomfonds

De gemeenteraad van Maastricht in vergadering bijeen op 28 oktober 2014,

Overwegende dat:

- *momenteel een transitieperiode in het sociale domein wordt doorgemaakt;*
- *de overdracht van de nieuwe taken met forse rijksbezuinigingen gepaard gaat;*
- *met betrekking tot zorg en welzijn en in het bijzonder de decentralisaties van de 3 D's tekorten worden verwacht;*
- *de raad heeft vastgesteld dat de benodigde investeringen voor een duurzaam, houdbaar sociaal domein de hoogste prioriteit hebben;*
- *de huidige begroting het vruchtboomfonds als achtervang benoemt om tekorten in het sociale domein op te vangen;*
- *het vruchtboomfonds een eeuwigdurend fonds behoort te blijven;*
- *elke onttrekking uit het vruchtboomfonds een structurele rentelast betekent,*

Besluit:

- *het college opdracht te geven bij de voortgangsrapportages over het sociale domein ook verslag te doen van de financiële tussenstand;*
- *het college opdracht te geven de raad tijdig te informeren indien er tekorten in het sociale domein ontstaan;*

- *vooraleer het vruchtboomfonds aangesproken wordt, eerst kritisch te kijken naar andere mogelijkheden binnen de begroting om de tekorten in het sociaal domein aan te vullen en voorts;*
- *deze tekorten niet automatisch te onttrekken aan het vruchtboomfonds, maar allereerst de gemeenteraad om toestemming te vragen,*

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door CDA, Vivianne Heijnen, PvdA, Albert Nuss, MV, Jan Hoen.

Voorzitter, we weten dat er een oververtegenwoordiging armoede zit in de groep van alleenstaande ouders met kinderen, jongeren, ouderen en werkende armen, onder wie zzp'ers. Voorkomen en vroegtijdig signaleren van schulden is een belangrijk thema. Wij vragen u snelheid te maken met het optuigen van laagdrempelige sociale wijkteams. Deze teams zijn een onmisbare schakel bij de wijkgerichte aanpak. Ontsnappen uit armoede kan alleen door het vinden van duurzaam betaald werk. En met alle respect voor het werk met behoud van uitkering. Dat programma heeft in 2014 ervoor gezorgd dat negenhonderd mensen een tijdelijke parttimebaan hadden. Maar we moeten oppassen dat in de toekomst de tegenprestatie die men moet gaan leveren niet een reguliere baan gaat verdrijven. We moeten alles in het werk stellen om de omvang en de hardnekkigheid van armoede uit te bannen, omdat dit een negatieve invloed heeft op de beleving van de eigen lichamelijke en geestelijke gezondheid van mensen. Laten we deze mensen een duurzaam toekomstperspectief bieden. Daarnaast vraagt het CDA al jaren om meer middelen voor het programma sport. Dit om ervoor te zorgen dat mensen langer fit en vitaal blijven. Daarmee heeft de gemeente een terugverdienmodel op het programma zorg en welzijn. Graag vernemen we van de wethouder of dit idee kan worden overgenomen.

Dan, voorzitter, vragen we ook nog aandacht voor cultuur. Steeds vaker krijg ik de indruk dat we niet goed weten waarmee we bezig zijn op dit vlak. De politieke grilligheid bij dit onderwerp doet de culturele sector geen goed. Dan druk ik het nog mild uit. Laten we een pas op de plaats maken. Laten we onze oude schoenen in godsnaam niet zomaar weggooien. Nieuw is niet altijd beter. Om in de metafoor te blijven; men kan in nieuwe schoenen heel gemene blaren krijgen. Hoe gaan we bijvoorbeeld om met de erfenis van de culturele hoofdstad? Die discussie moeten we gewoon echt een keer met z'n allen gaan voeren. Hoe gaan we om met de professionele kunsten? Hoe gaan we om met de amateurkunsten? Het is broodnodig om met elkaar die discussie aan te gaan om zo de koers van cultureel Maastricht te bepalen. Laten we die discussie voeren en laten we gezamenlijk een nieuwe visie vaststellen en dan kijken hoe we dat financieel invullen. Laten we niet langer achterstevoren werken en stoppen met het aanrichten van mogelijk onherstelbare schade in het culturele veld. Collega Nuss van de Partij van de Arbeid zal zo meteen een motie indienen ook namens het CDA, die over dit onderwerp gaat. Tot zover onze eerste termijn. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Heijnen. Dan kijk ik naar de fractie van D66. De heer Jongen staat op om het woord te voeren.

DE HEER JONGEN (D66): Voorzitter, 2015 staat in het teken van de decentralisatie van de jeugdzorg, de Wet maatschappelijk ondersteuning (Wmo) en de Participatiewet. Eigenlijk zouden we daarover heel blij moeten zijn. Immers, zorg dicht bij de mensen. Wat is er mooier? Toch ontbreekt ook bij D66 de vreugde op dit punt. Op de eerste plaats omdat deze decentralisaties gepaard gaan met forse bezuinigingen en op de tweede plaats omdat er minder dan honderd dagen voor de invoering nog veel onzekerheden zijn over de uitvoering. Tegelijkertijd constateren wij dat er veel werk is verzet, zeker ook op ambtelijk niveau, om ervoor te zorgen dat de overgang naar het nieuwe stelsel zo naadloos mogelijk verloopt.

Voorzitter, D66 maakt zich zorgen over de veiligheid in Maastricht. De halfjaarlijkse cijfers van de politie zijn niet rooskleurig. Binnenkort zullen we daarbij uitgebreider stilstaan in het kader van het veiligheidsplan. Mocht blijken dat er meer middelen nodig zijn om de veiligheid in Maastricht te waarborgen, willen we de discussie daarover dan in alle openheid kunnen voeren. Dat voorbehoud wil ik bij de vaststelling van de begroting 2015 nadrukkelijk maken. Om een voorbeeld te noemen, D66 betreurt het dat het na een melding soms maanden duurt voordat een pand op veiligheid gecontroleerd kan worden. We vinden dat het hoog tijd wordt voor een discussie over regelgeving en het aantal handhavers dat nodig is om de regels te handhaven. Graag uw reactie.

De burgemeester heeft op het punt van orde en veiligheid een eigen verantwoordelijkheid. Zijn inzet is cruciaal om samen met politie en justitie – er werd ook al op de rol van het Openbaar Ministerie gewezen – ervoor te zorgen dat Maastricht veiliger wordt. Op deze plek heb ik al vaker gepleit voor een grotere inzet van wijkagenten. Vandaar dat we samen met de collega's een

motie hebben ingediend om de politielijn ervan te doordringen dat de zichtbaarheid en de bereikbaarheid van politieagenten verbeterd moet worden.

Voorzitter, bij de behandeling van de kadernota heb ik ervoor gepleit om concrete voorstellen op het gebied van internationale samenwerking uit te werken. Dat zien we nog te weinig terug in deze begroting. De afgelopen jaren hebben we met name op cultuur gebied gezien hoe de Euregio zich door samen te werken, kan ontwikkelen. We verwachten dat die spirit wordt vertaald op het gebied van infrastructuur en op het gebied van economie.

Maastricht meets Europe moet meer zijn dan een losse slogan. Het college is van plan nieuwe inwoners van de stad te verwelkomen met een welkomstpakket. We geven het college in overweging om ook te kijken naar een manier waarop mensen die Maastricht verlaten als een soort van ambassadeur zich kunnen blijven inzetten voor Maastricht. Graag uw reactie.

Voorzitter, bezuinigen is nooit leuk. En bezuinigen op cultuur leidt niet tot vreugde bij D66. Toch vinden wij dat in deze tijd ook de culturele sector een bijdrage moet leveren aan de bezuinigingen. Het gaat om 4% van de hele cultuurbegroting. Niet meer en niet minder. Het getuigt van lef om daarbij niet te kiezen voor de kaasschaafmethode. Bovendien investeren we ook in nieuwe impulsen op cultuurvlak. Ik noem hierbij Maastricht modestad, de Timmerfabriek met de plannen voor Lumière en de Muziekgieterij. En er is 1 miljoen euro beschikbaar voor innovatieve projecten.

Voorzitter, er zijn plannen om een nieuwe ondergrondse fietsenstalling bij het Centraal Station te realiseren. D66 is voorstander dat daarbij de ontwikkeling van de Stationsstraat en mogelijk de Wycker Brugstraat wordt meegenomen. Concreet; wat ons betreft mogen de parkeerplaatsen aan de Stationsstraat plaatsmaken voor terrassen om daarmee ook een gastvrije entree vanaf het station naar het centrum te creëren; een soort Maastrichtse Ramblas. Bent u bereid in de verdere planontwikkeling deze optie te onderzoeken? Graag uw reactie.

Voorzitter, 2015 wordt een jaar van vernieuwing. Dat geldt ook voor het vergaderstelsel van deze raad. Het doel daarvan is om inwoners eerder en intensiever te betrekken bij de plannen die er komen en de besluiten die we nemen. Of dat gaat lukken en op welke manier is onzeker. Hetzelfde geldt voor de manier waarop we mensen gaan betrekken bij de decentralisaties. De complimenten aan de heer Frans Bastiaens die daartoe initiatieven heeft genomen. In het verlengde daarvan is het niet meer dan logisch dat we onze begroting transparant en toegankelijk maken door ons aan te sluiten bij meer dan honderd gemeenten die ons voorgingen. Daartoe dien ik mede namens de Seniorenpartij Maastricht, de SP, GroenLinks, de VVD en Stadsbelangen Maastricht de volgende motie in waarbij ik mij beperk tot het dictum (en leest vervolgens het dictum voor).

Motie D66 openspending

De gemeenteraad van Maastricht in vergadering bijeen op 28 oktober 2014,

Constateerende dat:

- *het Nederlandse platform Openspending het mogelijk maakt om uitgaven en inkomsten van overheden digitaal te ontsluiten en onderling te vergelijken (benchmarking);*
- *al meer dan honderd gemeenten, zeven provincies en andere bestuursorganen hun financiële gegevens als open data beschikbaar stellen ten behoeve van o.a. openspending;*
- *de gemeente Maastricht reeds ieder kwartaal en jaar haar financiële gegevens (begrotingen en realisaties) aanlevert aan het CBS (Iv3), maar deze gegevens nog niet als open data beschikbaar heeft gesteld,*

Overwegende dat:

- *cijfers uit de voorjaarsnota's, begrotingen, jaarrekeningen en -verslagen, onontbeerlijk zijn voor sturing en verantwoording binnen de overheid;*
- *het digitaal inzichtelijk maken van financiële data kansen biedt om uitgaven van overheden beter te toetsen en controleren door volksvertegenwoordigers, burgers en journalisten;*
- *door het digitaal inzichtelijk maken van financiële data kan worden meegedacht naar mogelijke kostenbesparingen en alternatieven,*

Van mening zijnde dat:

- *het ontsluiten van financiële gegevens via openspending bijdraagt aan financiële transparantie en burgerlijke betrokkenheid,*

Roepen het college van burgemeester en wethouders op:

- *de begrotingen en realisaties van de gemeente Maastricht, met terugwerkende kracht (vanaf 2010) en ook in de toekomst beschikbaar te stellen in origineel CBS-Iv3 bestandsformaat via het nieuwe provinciale Open Data portaal,*

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door D66, Bert Jongen, SPM, Ed Sabel, SP, John Gunther, GroenLinks, Gert-Jan Krabbendam en VVD, Michel Severijns

Voorzitter, 2015 wordt een spannend jaar; op het gebied van de decentralisaties, op het gebied het veiligheidsbeleid, op het gebied van de nieuwe werkwijze. Ook een jaar met nieuwe impulsen; de voorgang van de A2, de verlegging van de Noorderbrug, de verdere ontwikkeling van Belvédère, de Timmerfabriek. We gaan dat jaar tegemoet met een sluitende begroting, zonder lastenverzwaring voor de inwoners op de inflatiecorrectie na. Dat is voor D66 de reden waarom wij het nieuwe jaar met vertrouwen tegemoet zien.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Jongen. Dan is het woord aan de heer Gunther van de SP-fractie.

DE HEER GUNTHER (SP): Dank u wel, voorzitter (*hoest*). Ook bij mij heeft de griep een beetje toegeslagen. Dus mocht mijn stem het laten afweten, excuses.

Onverstaanbare reactie van de voorzitter buiten de microfoon om.

Ja, is goed. Voorzitter, voor ons ligt de begroting 2015. Het is weer een flink boekwerk waarover iedereen wel een mening heeft. Maar laat ik beginnen met het uitspreken van mijn waardering voor iedereen die heeft meegewerkt om de begroting 2015 weer sluitend voor te leggen. Voorzitter, 2015 wordt het jaar van de grote veranderingen. Iedereen weet dat en weet dat er veel gaat gebeuren, met name in het sociale domein. Voorzitter, veel is al besproken in de commissie Breed Welzijn. Maar ook de geweldige bijdragen vanuit de werkgroepen die zich met deze veranderingen hebben beziggehouden. Een grote kluit; ook hiervoor mijn waardering.

Voorzitter, de decentralisaties van de rijkstaken in het sociale domein vormen een grote hervorming. De grootste hervorming van het sociale stelsel sinds de vorming van onze verzorgingsstaat. Deze beslissing is door het Rijk voor ons gemaakt. Dit bracht voor de SP frustraties met zich mee, maar ook berusting en ook opluchting. De frustratie kenmerkt zich, voorzitter, omdat wij weten dat niet iedereen is meegenomen door de staatssecretaris die gemakshalve maar vertelt dat deze kwetsbare groep maar een moestuintje moet aanleggen. Voorzitter, ook de langer wordende wachtlijst bij de voedselbank is een frustratie. Ook de bedreiging van de huishoudelijke hulp is een frustratie. Voorzitter, en zo zijn er nog wel meer zaken die ons kunnen frustreren. Voorzitter, maar er is ook licht in het duister. Dit college heeft ervoor kunnen zorgen dat er continuïteit is en dat wij voor 2015 de hulp bij het huishouden kunnen behouden en dat wij in Maastricht een sociaal investeringsprogramma hebben waarmee wij laten zien dat wij op mensen inzetten. Dat wij overschotten willen behouden voor het sociale domein en volop inzetten op de sociale structuur.

Voorzitter, wij zijn ook trots op de lichtpuntjes in onze Wmo-verordening. Een voorbeeld is dat er geen heffingen zijn op rolstoelen. De tegemoetkoming voor meerkosten chronische zieken en iedereen weet hoe we ze verder kunnen invullen. Voorzitter, voor zowel de Wmo als de jeugdzorg geldt veel respect voor het werk dat is gedaan en zeker voor wat nog gedaan moet worden. Nu de verordeningen er zijn, kijkt de SP uit naar de nadere regels. Voorzitter, maar de SP blijft wel de ontwikkelingen die er gaande zijn kritisch volgen. Er zijn processen in 2015 die meer gestalte moeten krijgen.

Voorzitter, veiligheid is een belangrijk punt in onze samenleving. Mensen willen rust in de buurt en in de stad. Veel zaken worden opgepakt door de aanpak met het veiligheidshuis. Zij hebben nu de regie in diverse projecten als het gaat om de aanpak van burgers die de buurt verzieken. Daarbij is echter ook een taak weggelegd voor de wijkagent. Helaas – en dat maakt het ook onveilig en schouderophalend voor buurtbewoners – is deze wijkagent niet of weinig zichtbaar in de wijk. Men kan een afspraak maken en dan kom je wel aan de beurt voor je verhaal. Dit is voor de SP volstrekt onvoldoende.

Voorzitter, en daarmee steunen we ook de motie, aangevoerd door de Seniorenpartij volledig.

Voorzitter, maar ook het afschaffen van het gedoogbeleid in België is voor de SP een bron van zorgen. Het waterbedeffect zien wij al op ons afkomen. De Belgische liefhebbers van een jointje blijven nu in de buurt hangen waar zij hun genotsmiddel hebben gekocht en zij gaan niet meer meteen de grens over om in hun eigen omgeving deze te nuttigen. Tja, de Belgen beweren bij hoog en laag; wij zullen strenger optreden. Maar, voorzitter, daardoor wordt de overlast vanuit België naar Maastricht verlegd. De SP heeft hierover inmiddels artikel 39-vragen gesteld en wij wachten de antwoorden hierop nog even rustig af.

Voorzitter, huisuitzettingen zijn aan de orde van de dag. Dit baart ons grote zorgen. Mensen kunnen, willen hun huur niet betalen vanwege de meest uiteenlopende redenen en zij komen in de grootst mogelijke problemen. Voor de SP is het belangrijk dat hiervoor een gedegen ketenaanpak komt. Inmiddels is men vanuit het college bezig om met de betrokken instanties een goed plan op te zetten en tot uitvoering over te gaan. Ik ben benieuwd of de wethouder mij de stand van zaken hierover kan geven. Want laten wij heel eerlijk zijn, elke uitzetting kost niet alleen de woningvereniging geld, maar ook onze gemeente. De mensen moeten naar de opvang of zwerven door de stad, met alle gevolgen van dien. Voorzitter, in november komt men met het veiligheidsplan naar deze raad. Wij zijn heel benieuwd naar deze uitwerking. Maastricht heeft hieraan grote behoefte. Dat is voor de SP wel duidelijk.

Voorzitter, werkgelegenheid en economie en de sociale zekerheid uiteraard. Maastricht gaat een nieuw tijdperk in, wat betreft de cultuur in onze stad. Ja, de bezuinigingen doen pijn. Maar ook zij ontkomen niet aan de zware bezuinigingen, die door het Rijk aan onze gemeenten worden opgelegd. Maar, voorzitter, door het feit dat inmiddels al veel gezegd en geschreven is – dat gaat nu even niet over de werkgelegenheid, dat mag duidelijk zijn (*lacht*) – ben ik blij dat we dit jaar en volgend jaar nog een beetje voor ons uit kunnen schuiven en de tijd kunnen nemen om zo met het cultuurveld te komen tot een gewenning. Dat het niet meer zo is als vroeger, maar dat zij nu de tijd hebben zich te kunnen aanpassen aan de nieuwe subsidieregeling die voor hen van toepassing is.

Voorzitter, dit college heeft met het verbeteren van de ondersteuning Creatief Maastricht de juiste snaar te pakken om deze groep een toekomst in Maastricht te bieden.

Voorzitter, de tijd van de maakindustrie is nog een klein vlammetje. De glorie tijden van papier, glas, wc-potten, cement en tegeltjes zijn bijna voorbij. Maastricht zet nu in op de creatieve industrie, de toeristenindustrie en de kenniseconomie. Voorzitter, dat is allemaal specialistisch werk, kan men wel zeggen. Maar niet elke burger is creatief en niet elke burger heeft de intelligentie om als ingenieur aan het werk te gaan. Daarom houdt de SP vast aan de werkprojecten zoals social return en is ook blij dat Podium24 hierbij aansluit. Vanuit deze hoek kunnen mensen worden ingezet voor een baan in onze samenleving. Het is niet meer zoals vroeger dat indien men voor bakker heeft geleerd, men ook een bakker dient te worden. Nee, tegenwoordig is alles geaccepteerde arbeid en moet men zich omscholen tot iets anders. Echter bij social return kijkt men niet naar wat men is, maar naar wat men kan. Vanuit die filosofie brengt men mensen naar een baan die bij hen past. Dat is tenminste de filosofie en zo moeten wij dat project ook toepassen in Maastricht. In navolging, voorzitter, is Podium24, zoals gezegd ook een opstap van werk naar werk. Wij ondersteunen dit natuurlijk van harte.

Voorzitter, wel blijven wij zorgen hebben bij de mensen die het geestelijk en/of lichamelijk in het reguliere arbeidsproces niet kunnen bijbenen; de Wsw-geïndiceerden. Wij vragen dan ook aan het college om ook voor die groep met de juiste oplossingen te komen zodat zij kunnen blijven werken in de beschutte werkomgeving.

Voorzitter, armoede is allang niet meer voor hen die zonder baan zitten. Armoede komt ook voor bij werkende Maastrichtenaars en zzp'ers. De crisis slaat hard om zich heen en het leven wordt steeds duurder, mede ingegeven door de keiharde bezuinigingen van het kabinet. Wij zijn dan ook verheugd – op gepaste wijze – dat de ondersteuning van het minimaoverleg in stand blijft. Echter maak ik wel de opmerking dat dit moet doordringen tot in de raad. Nu krijgen wij summier uitleg of inzicht over de resultaten van dit overleg. Ik roep de wethouder dan ook op om regelmatig in de commissie ESZ terug te komen op zaken die met het minimaoverleg besproken worden.

Voorzitter, onderwijs; het voorkomen van schooluitval dient te allen tijde prioriteit te hebben. Immers in deze tijd zonder een papiertje; geen werk en dat laat jongeren een ongewisse toekomst tegemoet gaan. Wij zijn daarom ook blij dat vanwege de programma's zoals beschreven in de begroting, er diverse actieplannen zijn die schooluitval moeten voorkomen.

Voorzitter, onze stad is in beweging als het gaat om bouwprojecten; de A2-tunnel, de verlegging van de Noorderbrug, Belvédère, het verbouwen van de Timmerfabriek en de Tapijnkazerne. Zo zijn er nog wel meer zaken die de stad bezighouden. Voorzitter, eindelijk is er ook een doorbraak – letterlijk en figuurlijk – van het terrein van de Tapijn. De campus, de horecagelegenheid, de doorsteek vanuit Sint Pieter naar het stadspark; geweldig. Maar, voorzitter voor een ding, schaam ik mij wel. Dat is namelijk het dierenpark in zijn huidige staat. Velen van ons kennen dat; als klein kind naar de eendjes en de hertjes. Veel bezoekers van het park attenderen de SP er dan ook op dat er toch veel wantoestanden zijn rondom het dierenpark. Zo is er geen juist voedsel voor de ezels aanwezig, in ieder geval te weinig stro. En dan lopen er herten, geiten en bokken rond die te weinig grasveld hebben om te grazen. Dat is hun voedsel. En dan worden zij volgepropt met brood. Zwanen die plots zijn verdwenen, net zoals geitjes of bokjes. Voorzitter, de SP heeft bij monde van mijn collega artikel 39-vragen gesteld. Met grote belangstelling wachten wij ook deze antwoorden af. Maar, voorzitter, laten we duidelijk zijn. Het dierenleed blijft voorlopig aanwezig. Wij vragen de wethouder om serieus met de stichting om de tafel te gaan zitten om de problemen op te lossen. Voorzitter, zoals ook in het stuk van de Tapijnkazerne

staat, gaat het Gaia-park zich met het dierenpark bemoeien. Ik denk; een grote zegen voor de dieren. Ik heb wel de vraag aan de wethouder; is het serieus dat het Gaia-park zich hiermee gaat bezighouden? Gaan zij ook daadwerkelijk zorgdragen voor onze dieren in ons dierenpark? Voorzitter, het Noorderbrugtracé komt er ook aan. De verbreding moet een winst zijn voor de doorvoer van het verkeer in en uit onze stad. Ook de aankleding van de brug heeft de aandacht van de SP. Samen met de wens om Maastricht in 2030 duurzaam te hebben, heeft de SP een motie voorbereid die het verkeer en vooral het milieu moet aanspreken. De Technische Unie in Delft heeft een intelligente lantaarnpaal ontwikkeld. Het systeem bestaat uit lantaarnpalen met een led-verlichting en omgevingscensoren die zelfs onderling draadloos communiceren. Dit zorgt ervoor bij geen verkeer dat de lichten dimmen en bij voetgangers, fietsers, auto's die in de buurt komen weer gaan branden. De voordelen zijn minder CO₂-uitstoot, een flinke besparing tot soms wel 80%. Voorzitter, de SP heeft hiervoor een motie opgesteld en ik ga over tot het voorlezen van het dictum van deze motie *(en leest vervolgens het dictum voor)*.

Motie SP intelligente straatverlichting

De gemeenteraad van Maastricht in vergadering bijeen op 28 oktober 2014,

Overwegende dat:

- *Maastricht zich opwerpt om in 2030 klimaatneutraal wil zijn en duurzaamheid in de begroting 2015 en in het coalitieakkoord een punt van aandacht is. Er op dit moment diverse nieuwe bouwprojecten worden gestart zoals het tracé van de Noorderbrug, er nu een grote kans ligt om een goede stap in de richting van duurzaamheid in Maastricht aan te pakken door middel van intelligente straatverlichting toe te passen;*
- *deze straatverlichting is ontworpen op de TU Delft en heeft als voordeel dat er ruim 80% op energie bezuinigd kan worden op de huidige straatverlichting. Het systeem werkt op led-verlichting welke wordt aangestuurd door sensoren. Deze lantaarnpalen dimmen de lichten als er geen auto's, fietsers of voetgangers in de buurt zijn. Draadloos communiceren zij met elkaar en met een centrale en geven een veilige cirkel van licht,*

Draagt het college op:

- *bij het uitvoeren van de bouwplannen van de Noorderbrug en op andere bouwprojecten in de stad waar nieuwe straatverlichting van toepassing is, de mogelijkheid te onderzoeken om over te gaan op deze intelligente straatverlichting,*

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door SP, John Gunther, GroenLinks, Coen Van der Gugten, Seniorenpartij, Ed Sabel, D66, Bert Jongen en de VVD, Michel Severijns, Partij van de Arbeid, Albert Nuss en SBM, John Steijns

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Voorzitter?

DE VOORZITTER: Mevrouw Heijnen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Ik heb even een vraag, gewoon uit curiositeit. Waarom hebt u eigenlijk ervoor gekozen om de motie bij de begrotingsbehandeling in te brengen?

DE VOORZITTER: De heer Gunther.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Waarom is ervoor gekozen om deze motie bij de begrotingsbehandeling in te brengen?

DE HEER GUNTHER (SP): Ik heb hiervoor gekozen omdat het voor de duurzaamheid van onze stad van belang is en ook een besparing oplevert. Ik denk dat als we kunnen besparen door middel van deze motie bij de begroting kunnen bewerkstelligen dat wij ook weer een stukje bijdragen.

DE VOORZITTER: Dank u wel.

DE HEER GUNTHER (SP): Goed, voorzitter. Steeds meer mensen gaan over zich voort te bewegen op een elektrische fiets, scooter of een elektrische auto. In de begroting en in het coalitieakkoord wordt naar een goede luchtkwaliteit gestreefd. Het overgaan op elektrisch voortbewegen neemt steeds meer toe. Voorzitter, de SP heeft ook hiervoor een motie voorbereid

waarin wij vragen de mogelijkheden te onderzoeken om te komen tot een innovatieve oplossing voor het opladen van elektrische voertuigen en het duurzaam maken van Maastricht. Wederom, voorzitter, de technologische innovatie waarvan wij in Maastricht gebruik kunnen maken. Voorzitter, ik lees het dictum voor (*en leest vervolgens het dictum voor*).

Motie SP oplaadpunt elektrische voertuigen

De gemeenteraad van Maastricht in vergadering bijeen op 28 oktober 2014,

Overwegende dat:

- *in de begroting 2015 en in het coalitieakkoord wordt gestreefd naar een goede luchtkwaliteit;*
- *in Maastricht nu dertig oplaadpunten zijn voor opladen elektrische auto's;*
- *elektrische mobiliteit groeit en elektrische auto's steeds meer betaalbaar worden;*
- *meer mensen zich voortbewegen op een elektrische fiets of elektrische scooter;*
- *de aanleg van een oplaadpunt in openbare ruimte 40.000 euro kost (kennisplatform Crow, 23 okt 2013);*
- *dat dit veel goedkoper kan (volgens ubitricity tot 90%) middels een oplaadlantaarnpaal (zie <https://ubitricity.com>) of een oplaadparkeermeter;*
- *en veel meer dan dertig oplaadpunten ontstaan, want lantaarnpalen staan bijna overal en parkeermeters zijn voldoende aanwezig,*

Spreekt uit dat:

- *dat dit een innovatieve en goedkope oplossing is voor het plaatsen van oplaadpunten elektrische auto's, scooters en fietsen;*
- *want vaak hoeft er geen nieuwe netaansluiting voor het laadpunt te worden gerealiseerd, dat scheelt in de kosten;*
- *de openbare ruimte wordt minder belast;*
- *een verdere kostenbesparing doordat er geen paal meer nodig is, maar de technische onderdelen van een laadpunt in het straatmeubilair geïntegreerd kan worden;*
- *en Maastricht een naam krijgt als innovatieve stad,*

Draagt het college op:

- *om een haalbaarheidsonderzoek te doen naar de mogelijkheid om oplaadpunten te integreren in het Maastrichtse staatmeubilair;*
- *en de raad te informeren over de resultaten,*

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door SP, Marcel Bonder, GroenLinks, Coen Van der Gugten, Seniorenpartij, Ed Sabel, D66, Bert Jongen en de VVD, Michel Severijns, Partij van de Arbeid, Albert Nuss en SBM, John Steijns

Voorzitter, ik kom bij het stukje van de afronding, als u dat goed vindt. Er zijn ook vele kleine initiatieven waar de SP graag een antwoord op zou willen hebben. Bijvoorbeeld of ook bij het Noorderbrugtracé nog ruimte is voor duurzame initiatieven, zoals het plaatsen van kleine windmolentjes langs de weg die werken op de wind afkomstig van langsrijdend verkeer en zo een bijdrage leveren aan het opwekken van groene energie. Voorzitter, de 800.000 euro voor een energieakkoord kan men alleen maar toejuichen. En verder zijn wij wel op de hoogte van het Platform COOL, maar zien en horen hierover in de praktijk vrij weinig of niets. Wij vragen aan de wethouder of hij ons kan informeren of dit in de commissies terugkomt of hoe wij verder met Platform COOL en duurzaamheid moeten omgaan. Voorzitter, dan wat betreft het versneld uitvoeren van het Fietsplan. Dat vinden wij een goede zaak. De ondergrondse fietsenstalling is een heel goede stap in de goede richting, zeker voor de SP, want de SP heeft daarvoor al heel wat jaren geknokt.

Ook, voorzitter, vooruitlopend op de motie die collega Krabbendam zal indienen over uitwasbare luiers, stellen wij voor om dit uit te breiden met de promotie bij de consultatiebureaus of bij de kraamzorg. Maar uiteraard zouden wij graag zien dat wij toegaan naar een systeem van volledige recyclebare luiers. Ik dank u.

DE VOORZITTER: Nou, de verrassing zat aan het einde. Ja. Wij gaan door naar de fractie van de Partij van de Arbeid, de heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA): (Nee, nee. Vanwege het dictum. Dat dictum moet ik dan telkens even voorlezen en dat staat in dat iPadje. Daarna moet ik dan even goed kijken.) Voorzitter, collegeleden, raadsleden en vooral ook de mensen op de publieke tribune, vandaag bespreken we de begroting. Wat constateren we, wat zien we? De begroting is sluitend en er komen geen lastenverhogingen. Wel een mogelijke winstwaarschuwing; de inzet van het vruchtboomfonds. Omdat dit geen spaarpotje is, maar direct invloed heeft op de financiële huishouding vragen wij, middels een motie die we samen met het CDA hebben ingediend, daarmee prudent om te gaan. Het CDA noemde dit rentmeesterschap.

Wat is een begroting? Een begroting is een afspiegeling van door de jaren heen vastgesteld beleid gelardeerd met coalitiewensen, zoals het vierde hockeyveld en de bouldrome, maar ook extra duurzaamheidsgelden en een forse financiële en participerende opgave in zorg en welzijn. Dat is uitgemond in een coalitieakkoord. De Partij van de Arbeid legt de begroting langs vastgesteld beleid van de afgelopen jaren. Wij noemen dat maar voor het gemak Maastricht woonstad, Maastricht kennisstad, Maastricht cultuurstad. En langs de passage die wij hebben omarmd in het coalitieakkoord – ik maak het maar even gemakkelijk – wat ‘samen doen’ zou kunnen zijn. Dat samen doen vertaalt zich dan onder andere in een nieuwe werkwijze van de raad, nieuw, spannend maar alleszins waard dit proces met elkaar, maar vooral om samen met de burgers in te gaan. U hebt onze instemming.

Wat doen we goed? Als we bijvoorbeeld kijken naar RO. Vier jaar geleden gestart vanuit een uitermate zorgwekkende situatie. Er is veel afgeschreven, opnieuw en anders met burgers en investeerders omgaan. Vanaf het begin in het besef dat we het samen moeten doen. Datzelfde ziet men bijvoorbeeld ook bij een megaproject als de A2. Dat is zojuist ook genoemd. Maar ook in de eigen organisatie worden vorderingen gemaakt. In elk geval gedraagt het college zich hier als een goede projectmanager met empathie voor alle partijen. Waar de gemeente met vallen en opstaan faciliteert. Hier willen we de stad zijn die op de toekomst is voorbereid en waar de verantwoordelijkheid voor elkaar ook echt voelbaar is, onontkomelijk is. Waar zelfs de meest verstokte neoliberal begrijpt dat hij iets van zichzelf moet weggeven aan de meest verstokte socialist, die begrijpt dat ‘overal tegen’ ook niet helpt.

En waar gaat het mis? Daar waar de handen niet in elkaar worden geslagen. Daar waar de som der delen in die begroting zoekraakt. Daar waar politieke idealen verzanden in projectmanagement. We zien het bijvoorbeeld bij het onderwijs. Maastricht kennisstad. Waar nodigt het stadsbestuur zichzelf uit mee te participeren in de onderwijsvernieuwing die gaande is? Het is een zoektocht die onze BO en VO-scholen maken om kinderen voor te bereiden op het wereldburgerschap, diversiteit en werkgelegenheid in onze Euregio. Waarom blijft u alleen bij die bakstenen?

Waar dreigt het mis te gaan? Maastricht woonstad. Daar waar wonen steeds meer knelt, bij de minst draagkrachtigen. Waar de ijzeren voorraad in het geding is. Waar wachtlijsten voor fatsoenlijk betaalbaar wonen steeds groter worden en steeds meer groeien. Binnen RO – ja, oké, paradoxaal nu – is alle aandacht voor nieuw, maar bestaand en oud dreigen in het gedrang te komen. Waar wij als stad invloed op hebben, is een tegemoetkoming in de woonlasten voor de minst draagkrachtigen. Vandaar onze motie duurzaamheidimpuls die ruim baan wil geven in het aanstaande energieakkoord dat onze stad met de partners gaat sluiten. Het dictum wil ik graag voorlezen (*en leest vervolgens het dictum voor*).

Motie PvdA duurzaamheidimpuls

De gemeenteraad van Maastricht in vergadering bijeen op 28 oktober 2014,

Overwegende dat:

- *er nog geen invulling is voor de voorgestelde duurzaamheidimpuls van 800.000 euro;*
- *sociale huurwoningen gemiddeld een laag energielabel hebben;*
- *energielasten een steeds groter deel van de woonlasten van huurders worden;*
- *in het nationale energieakkoord 400 miljoen euro beschikbaar is gesteld aan de huursector om woningen te verduurzamen;*
- *de energielasten van huurders door concrete maatregelen omlaag gebracht kunnen worden door bij bijvoorbeeld betere isolatie, slimme meters, nieuwe hr-ketels en zonnepanelen,*

Is van mening dat:

- *voorkomen moet worden dat de woonlasten huurders boven het hoofd stijgen;*
- *er een unieke kans ligt om het beschikbare budget uit het nationale energieakkoord te combineren met de duurzaamheidimpuls,*

Verzoekt het college om:

- *van de duurzaamheidimpuls 200.000 euro te reserveren voor het verduurzamen van sociale huurwoningen;*

- samen met de woningcorporaties gebruik te maken van het beschikbare budget uit het nationale energieakkoord;
- met uitwerking van de plannen te komen bij het actieplan duurzaamheid in de eerste helft van 2015,

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door PvdA, Albert Nuss

Maastricht woonstad, de wijkaanpak. Hoe geïntegreerd pakken we dat nu echt aan? De Partij van de Arbeid vindt dat veiligheid in de wijken die het het lastigste hebben structureel aangepakt moet worden. Wij vinden dat IBOR omhoog geschroefd moet worden in die wijken die aan IBOR hun veiligheid ontnemen. Vandaar de motie IBOR, waar ik ook het dictum van voorlees *(en leest vervolgens het dictum voor)*.

Motie PvdA herijking IBOR

De gemeenteraad van Maastricht in vergadering bijeen op 28 oktober 2014,

Overwegende dat:

- *het beleidsplan IBOR is vastgesteld om de basiskwaliteit schoon, heel en veilig voor heel Maastricht te realiseren;*
- *het budget voor uitvoering van de IBOR in de loop der jaren ontoereikend bleek;*
- *Maastricht anno 2014 kampt met achterstallig onderhoud van de verkeersinfrastructuur ter waarde van 10 miljoen euro, oplopend met een 1 miljoen per jaar;*
- *in de stadsvisie is afgesproken dat de gemeente ervoor moet zorgen dat mensen zich verbonden blijven voelen met hun directe leefomgeving;*
- *de aanwezigheid van goed verzorgd en aantrekkelijk groen, bijvoorbeeld in de vorm van bloembakken, maar ook de aanwezigheid van goed onderhouden kunstwerken en bankjes direct bijdraagt aan het gevoel van veiligheid en leefbaarheid in de wijk;*
- *het coalitieakkoord inzet op het intensief verbinden van wijken en burgers met het gemeentelijk beleid;*
- *burgerparticipatie niet door de gemeente kan worden opgelegd, maar vanuit bewoners en wijken zelf moet komen om ook daadwerkelijk succesvol te zijn,*

Constaterende dat:

- *in het verleden is gebleken dat bezuinigen op een product binnen IBOR door middel van prioritering en efficiency kan leiden tot achterstallig onderhoud;*
- *de herijking IBOR directe gevolgen heeft voor de werkgelegenheid bij de MTB;*
- *onvoldoende blijkt dat bewoners en wijken zijn betrokken bij de invulling van de herijking IBOR,*

Verzoekt het college:

- *te onderzoeken in hoeverre en onder welke voorwaarden Maastrichtse burgers en ondernemers bereid zijn het zelfbeheer van openbaar groen op zich te nemen;*
- *de bezuiniging op groenonderhoud in te vullen naar aanleiding van dit onderzoek, waarbij extra aandacht is voor modernisering en verduurzaming van de beplanting en waarbij wijken of delen daarvan waar zelfbeheer een niet-haalbare oplossing blijkt, worden ontzien;*
- *voor de nog openstaande zoekopdracht geen verdere concessies te doen op het onderhoudsniveau in de buitenwijken in verband met de veiligheid;*
- *ervoor te waken dat herijking IBOR niet leidt tot ontslagen bij de MTB,*

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door PvdA, Albert Nuss

Of – en dat zou u ook erbij mogen denken – op het moment dat men meer werk heeft, dat werk ook bij de MTB laten uitvoeren.

In wijken waar onze partners elkaar nadrukkelijk opzoeken, waar een groot ivoren instituut zoals het Openbaar Ministerie zijn best doet af te dalen naar het veiligheidshuis en ter plekke meedenkt over hoe bijvoorbeeld mevrouw Z samen met de gemeente, de zorginstellingen, Trajectum en corporaties geholpen kan worden. Waar de wijk- en studentenagent mee wil doen, maar niet kan vanwege een organisatievraagstuk. Maar ook hier appelleert het gemeentelijke probleemeigenschap, ons

probleemeigenaarschap onvoldoende aan het besef dat men het echt samen moet doen. Vandaar de ondersteuning van de beide SPM-moties. Ik had dat bij de kaderbrief ook toegezegd. Als laatste – en ik sluit daarmee af – Maastricht cultuurstad. De Partij van de Arbeid koppelt daaraan Maastricht kennisstad, Maastricht woonstad en Maastricht doet het samen. Weet u nog hoe ik ben begonnen? Alle punten die ik in mijn inleiding aangaf ontsproten hier. De ingediende zienswijzen en de antwoorden daarop zijn niet meer geweest, dan dat u gekropen bent in de rol van werkgever cultuurinstelling. En daar waar u begreep dat fatsoenlijk werkgeverschap door uw toedoen in het gedrang kwam, heeft u uitstel verleend. Maar niets over inhoud, niets over Maastricht cultuurstad, niets over Euregio, niets over kennisstad. Over werkgelegenheid waar we nog een motie voor hebben ingediend; dank daarvoor. Want u vond het een lastige. Maar dank dat u die motie heeft uitgevoerd en de werkgelegenheid heeft onderzocht. Ik hoop dat u het antwoord hebt gelezen. Over woonstad; niets van dat. De Partij van de Arbeid en de CDA-motie vraagt aan u dat nu wel te doen en gebruik te maken van alle nieuwe informatie, gebruik te maken van alle inzet die bij de inspraak is gedaan, gebruik te maken van alle onderdelen die in de zienswijzen staan, waarover u niet spreekt. Gebruik te maken van de brieven die zijn ingezonden en onze cultuurpartners aan een tafel uit te nodigen en niet apart. Hen uit te dagen mee te denken hoe de door u gewenste financiële bezuinigingen – u hoort mij goed; de door u gewenste financiële bezuinigingen – verantwoord vorm te geven. Niet als een kalkoen die uitgenodigd wordt om het kerstdiner mee te bedenken, maar hen als partner van Maastricht cultuurstad van harte uit te nodigen, gezamenlijk een nieuwe visie mee te schrijven.

DE VOORZITTER: Interruptie door de heer Jongen. Ga uw gang.

DE HEER JONGEN (D66): Een vraag aan de heer Nuss. Dank u wel, voorzitter. Hij zegt heel nadrukkelijk; de door u gewenste bezuinigingen op cultuur. Zegt de heer Nuss daarmee indirect dat de Partij van de Arbeid niet wenst te bezuinigen op cultuur? Als dat zo is, hoe geeft hij dan dekking aan het gat wat we daarmee in de begroting schieten?

DE HEER NUSS (PvdA): Laat ik even dit zeggen, mijnheer Jongen. Ik ben een reëel politicus. Ik zit in de oppositie. U hebt, en daarmee ben ik ook begonnen, in de coalitie besloten dingen graag te willen. Wij zouden ook best graag dingen hebben gewild. Ook wij zouden stokpaarden hebben. U hebt uw verantwoordelijkheid genomen voor zorg en welzijn. Daarin hebben wij precies meegedaan. Dus ik begrijp dat men moet bezuinigen. Dus ik begrijp dat men ook bij cultuur moet bezuinigen. U hebt als u heel goed hebt geluisterd mij – en dat staat ook niet in de motie – over 1 euro horen praten. Niets heeft u daarvan gehoord. Het enige wat ik heb gezegd, is dat wanneer ik alles nu hoor en – op dit moment, in deze tijd – waarin iedereen nu echt op gang aan het komen is; geef dan alstublieft aan dat proces dat zich in deze stad voordoet en dat is gebouwd op de vele jaren die daaraan vooraf zijn gegaan een kans. Ik zeg u daarbij; u hoeft in 2016 en verder niets te doen dan in 2015 te luisteren en te bekijken hoe men dat samen kan doen.

DE VOORZITTER: De heer Jongen.

DE HEER NUSS (PvdA): Dus ik heb een antwoord gegeven op uw vraag.

DE HEER JONGEN (D66) per interruptie: Ik hoor u dus goed zeggen dat de bezuinigingen op cultuur ook voor u bespreekbaar zijn?

DE HEER NUSS (PvdA): Ja.

DE HEER JONGEN (D66): U vindt alleen het proces niet goed. U zegt; ga eerst met alle organisaties om de tafel zitten. Ik kan mij daarbij iets voorstellen, maar dan zitten we nog met een financieel probleem volgend jaar.

DE HEER NUSS (PvdA): Nee, u hebt mij niet horen spreken over een financieel probleem. Ik zeg het nog een keer. Lees de motie erop na. Mag ik het even heel populair uitdrukken? Wat er staat; in 2015 gaat u doen wat u voornemens bent. Het is niet ons plan, maar dat is de realiteit die men ook in deze moet hebben. En in 2016 – daarvan zeg ik; u hebt het bedrag neergezet dat u wilt bezuinigen. Het is niet ons idee, maar alla, ook wij hebben onze verantwoordelijkheid hier in deze raadzaal. Maar er is een ding wat wij daarbij zeggen; gebruik alstublieft de kennis en de deskundigheid die wij in deze stad hebben. Kijk goed naar wat in de loop der jaren is afgesproken. Probeer je partners daarin te betrekken. Nodig ze uit aan tafel, allemaal tegelijk en kom er dan uit. Dat is wat ik hier probeer te bereiken.

DE VOORZITTER: De heer Jongen, nog een keer.

DE HEER JONGEN (D66) per interruptie: Mag ik de heer Nuss complimenteren voor zijn uitleg, want nu is de achtergrond van zijn motie mij veel duidelijker. Dank u wel.

DE HEER NUSS (PvdA): Alstublieft. Dan hoop ik dat u de motie alsnog zou kunnen steunen.

Gelach vanuit de zaal.

Dan wil ik eigenlijk eindigen. Dat komt eigenlijk wel goed uit, dat ik hiermee eindig. Het is echt mijn laatste zin. Besturen, geacht college, is durven vallen en durven opstaan. Dan moet ik wel nog even het dictum voorlezen, waarvan ik heb begrepen dat we weer nieuwe steun hebben gekregen (*en leest vervolgens het dictum voor*).

Motie PvdA, CDA Maastricht Cultuurstad

De gemeenteraad van Maastricht in vergadering bijeen op 28 oktober 2014,

Overwegende dat:

- *de reeds decennia door raad en college vastgestelde strategische keuze voor de positionering van Maastricht als cultuurstad (zie diverse stadsvisies en andere beleidsdocumenten);*
- *deze positionering van Maastricht cultuurstad ook van uitermate groot belang is voor de provincie en de Euregio;*
- *de door de Raad van Cultuur en de landelijke overheid uitgesproken positionering van onze stad als een van de culturele brandpunten van het land een noodzakelijke voorwaarde is voor de positionering van Maastricht Cultuurstad;*
- *de afspraken met provincie, Rijk en gemeente gemaakt in het cultuurplan 2013-2016 deze positie ook financieel wat betreft basisinfrastructuur en 'fondsen' mogelijk hebben gemaakt;*
- *deze afspraken niet eenzijdig kunnen worden veranderd, zonder de positie van de stad als cultuurstad in gevaar te brengen en zonder de positie van de stad als betrouwbare partner te beschadigen;*
- *het belang van Maastricht Cultuurstad ook op economisch gebied groot is;*
- *het op dit moment niet noodzakelijk is de keuzes voor de bezuiniging ten behoeve van de begroting 2016 vast te leggen,*

Verzoekt het college om:

- *een open discussie met de gemeenteraad, burgers en culturele en economische organisaties en de culturele opleidingen te organiseren over Maastricht cultuurstad 2017-2020;*
- *in dit kader nu geen uitspraken te doen over de bezuinigingen op specifieke instellingen ten behoeve van de begroting 2016;*
- *de uitkomst van deze discussie te gebruiken als voorbereiding van een nieuwe visie op Maastricht cultuurstad, de komende cultuurplanperiode en de bezuinigingen in de begroting 2016;*
- *voorstellen hiertoe aan de raad voor te leggen in de kadernota 2016,*

En gaat over tot de orde van de dag

Ondertekend door PvdA, Albert Nuss, CDA, Vivianne Heijnen

DE VOORZITTER: Interruptie door de heer Hoen. Ga uw gang.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Door het geweldige verhaal van de heer Nuss heb ik toch een vraag bij deze motie. Als hij spreekt over 2016; dat betekent dat alles wat in 2015 gebeurt ... Daarop kom ik straks terug. Daar gebeurt nogal wat; 100% bezuinigingen. Daarmee gaat u wel akkoord? Want anders ... U spreekt alleen over 2016.

DE HEER NUSS (PvdA): Ja.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: En niet over 2015?

DE HEER NUSS (PvdA): Ja. Dat is die – laat ik zeggen – politieke realiteit waarover ik het heb. We hebben het daarover ook samen gehad.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Realiteit? Dat is een afbreuk.

DE HEER NUSS (PvdA): Ja, dat vind ik ook.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Dat is 100% afbreuk.

DE HEER NUSS (PvdA): Ja, maar we kunnen hier twee dingen doen. Dan gaan we roepen: dat is allemaal afbreuk en dan gaan we naar buiten en dan hebben we 'niks'. Dat is nu net die politieke realiteit die ik hier met deze motie probeer te bereiken om te redden wat er te redden valt. Het is ons verhaal niet, mijnheer Hoen. Dat is zo. Maar het is ook zo dat wij in die oppositie zitten. Dan moet men, vind ik, politiek gezien proberen om daar het maximale uit te halen. Nogmaals, als wij in de coalitie hadden gezeten, was dit zo niet gebeurd. Maar dat is nu niet aan de orde. Aan de orde is deze coalitie die deze plannen heeft bedacht. Ik dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Nuss. Dan is het woord aan de heer Krabbendam van de fractie van GroenLinks.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja, voorzitter. Dank u wel. Voorzitter, college, gemeenteraad en geachte belangstellenden. Ja, voorzitter. Volgend jaar krijgt Maastricht een regenboogzebrapad, maar in 2014 al is de Maastrichtse regenboogcoalitie gesmeed. Nog nooit zaten zo diverse partijen in een coalitie samen bij elkaar met het doel om Maastricht nog beter, mooier, toekomstbestendiger te maken. Hoewel die samenwerking op het eerste oog vreemd lijkt, is al een mooie samenwerking ontstaan. Daar is deze begroting, die 'ja inderdaad sluitend is' zoals al meermaals is geconstateerd en ook 'ja inderdaad vol met allerlei onzekerheden' een direct gevolg van. Voorzitter, ik ga het vandaag bij deze begrotingsbehandeling over vijf onderwerpen hebben. Ik begin met het cultuurbeleid. Dan ga ik via de drie decentralisaties, ruim baan voor de fiets en duurzaamheid eindigen met onze motie over een duurzaam experiment met het afvalstoffenbeleid. Zo is het dus niet helemaal een verrassing voor u (*lacht*). Ik begin met cultuur. Bij de kaderbrief waren de aangekondigde bezuinigingen op cultuur een heikel punt. Ik herhaal nog maar eens dat op die gestelde kaders – die we dus in de kaderbrief hebben vastgesteld – samengevat; keuzes in plaats van kaasschaaf. Dat daarop eigenlijk vrijwel niemand in deze gemeenteraad kritiek had. De keuzes zelf niet, het proces wel. Maar de keuzes – nogmaals – dus niet. De bezwaren lagen dus voor het grootste deel bij de gedachte dat het te snel ging en dat niet van tevoren met het veld was gesproken. Ook GroenLinks was hier ...

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Voorzitter?

DE VOORZITTER: De heer Hoen, vanaf zijn plaats. Zie ik.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Mag ik even mijn zin afmaken, voorzitter?

DE VOORZITTER: Ja, u mag de zin afmaken. Ja.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): GroenLinks was hierover in de commissievergadering kritisch.

DE VOORZITTER: De heer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Ik maak bezwaar tegen het feit dat niemand heeft geprotesteerd. Ik heb dat wel gedaan.

DE VOORZITTER: Oké.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Nou, voorzitter. Er is wel degelijk geprotesteerd. Zoals ik ook al bij de kaderbriefbehandeling constateerde, was dat protest niet tegen de inhoud, niet tegen die kaders gericht, maar ging het om 'het gaat te snel, het proces is niet goed en er is niet gesproken met'.

DE VOORZITTER: Interruptie door mevrouw Barning.

MEVROUW BARNING (PvdA) per interruptie: Ja, voorzitter. De heer Nuss is even weg. Vandaar mijn interruptie. Er was ook kritiek op de inhoud van de keuzes. Niet het feit dat er keuzes werden gemaakt, maar de inhoud van de keuzes. Dat wil ik ook graag even vastgelegd hebben.

DE VOORZITTER: De heer Krabbendam.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja, ik raak een gevoelige snaar. Geloof ik, voorzitter.

Rumoer vanuit de zaal.

Ik weet nog heel goed hoe die discussie ging. Ik heb ook ...

MEVROUW BARNING (PvdA) per interruptie: Ja, voorzitter. Per interruptie? Dat krijgt men als men voor anderen spreekt.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Voorzitter? Ik wil toch de kans kunnen krijgen om te reageren.

DE VOORZITTER: Ja.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ik herinner mij de discussie met de fractievoorzitter van de PvdA nog heel erg goed. Waar ik hem uitnodigde in discussie te gaan hier in deze gemeenteraad over die kaders, over wat de Raad voor Cultuur nu precies daarover te zeggen heeft, wat de visie van de PvdA daarover is. Daar gaf de PvdA met alle respect niet thuis. Dat is de discussie zoals ik die heb beleefd en ervaren. Misschien kunnen we het daarbij laten, want wat duidelijk is, is dat het wel gaat om een heel vervelende bezuiniging.

Rumoer vanuit de zaal.

En dat we dat ook onderschrijven.

DE VOORZITTER: Mevrouw Barning. Ga uw gang.

MEVROUW BARNING (PvdA) per interruptie: Ja, voorzitter (*lacht*). Per interruptie. Het daarbij laten is wat al te gemakkelijk, met zo'n uitspraak. De PvdA heeft gezegd dat wij het inhoudelijk niet met de keuzes eens waren omdat ze voor een deel niet in lijn waren met eerdere keuzes die waren gemaakt. Maar dat wij het nog veel belangrijker vonden om eerst met alle betrokkenen samen aan de slag te gaan. Dus zowel keuzes, inhoud als proces; daarmee waren wij het niet eens. Dank u wel.

DE VOORZITTER: De heer Krabbendam.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Nou, voorzitter, dat laatste herinner ik mij zeer goed. Van dat eerste; ik heb gewoon een heel andere ervaring van dat debat. Ja. Zoals uitgelegd en toegezegd door het college, werd de noodzaak voor inspraak en ruimte voor voortschrijdend inzicht onderschreven. Die procedure heeft resultaten opgeleverd. Daar zijn we ook erg blij mee. Hoe zeer elke bezuiniging op cultuur, ook voor GroenLinks tot het diepste van onze ziel pijn doet. Wij hebben naar aanleiding van de geluiden uit het culturele veld – er zijn ook tot op het laatste moment allerlei brieven over verschenen en artikelen in de krant – nog wel zorgen over de effecten van deze bezuinigingen op landelijke subsidies en de brandpuntstatus. Wij zouden graag van het college willen horen hoe hij tegen die geluiden aankijkt. Er leeft daarnaast binnen GroenLinks wel de behoefte om het komende jaar ook te benutten en in bredere zin stil te staan bij wat de langjarige toekomst is van het cultuurbeleid binnen onze stad. Ook daartoe roepen meerdere partijen op. Dat gaat om vragen zoals; wat betekent cultuur voor onze inwoners en hoe kunnen we die cultuur versterken? Een tipje van de sluier is – wat GroenLinks betreft, wat ons betreft – dat het cultuurbeleid geen toekomst kan hebben als het cultuurbeleid van stilstand is. Wij streven liever naar vernieuwing, innovatie en vooruitgang. Voorzitter, dan nog speciale aandacht – wat betreft de cultuur – voor mode. We zien dat in de uitvoering van het programma Mode Maastricht onder de economische paragraaf is benoemd. We zien echter ook kans om met de extra inzet op mode niet alleen de economie te versterken, maar ook de culturele infrastructuur die er in Maastricht rondom mode is of zou kunnen komen. Versterken van de culturele basisinfrastructuur; van opleiden tot productie en presentatie. Dat is immers ook een belangrijk

onderdeel van het Maastrichtse cultuurbeleid. Laat dat dan ook voor mode gelden. Om die reden dient GroenLinks op dit punt een motie in met als titel versterking culturele keteninfrastructuur mode in Maastricht. Ik zal kort daarvan het dictum voorlezen (*en leest vervolgens het dictum voor*).

Motie GroenLinks versterking culturele keteninfrastructuur mode in Maastricht

De gemeenteraad van Maastricht, in vergadering bijeen op 28 oktober 2014,

- *kennisgenomen hebbend van programma 3 in de begroting: "profileren van de creatieve sector als topsector" met in het bijzonder het programma Mode Maastricht, en "creatief Maastricht meer ondernemend maken en verbeteren ondernemersklimaat voor creatieve ondernemers",*

Overwegende dat:

- *mode als cultureel domein daarmee programmatisch tot onderdeel van economisch beleid is gemaakt;*
- *de keten van opleiding tot productie en presentatie belangrijk onderdeel is van het Maastrichtse cultuurbeleid,*

Van mening zijnde dat:

- *er kansen zijn om op het gebied van mode niet alleen de economie, maar ook de culturele keten van opleiding tot productie en presentatie te versterken en te verbeteren,*

Verzoekt het college:

- *zich in te zetten om mode net als alle andere culturele domeinen in de keten van opleiding tot productie en presentatie te plaatsen, onder meer door alle instellingen die het aangaat op te roepen tot vergaande samenwerking,*

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door GroenLinks, Hans Passeniers, SP, John Gunther, SPM, Ed Sabel, D66, Bert Jongen en de MVP, Jan Hoen

DE VOORZITTER: Interruptie door mevrouw Heijnen. Ga uw gang.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Ja, voorzitter. Ik was eigenlijk wel heel erg benieuwd. Ik heb net in mijn bijdrage benadrukt dat het belangrijk is om op het gebied van cultuur echt eens een keer een discussie met elkaar aan te gaan over hoe nu om te gaan, met en de erfenis van de culturele hoofdstad en met amateurkunsten en met professionele kunsten. Is het niet een beetje voorbarig om nu al een domein weer te gaan vaststellen? Ik zou zeggen; loopt u niet een beetje voor de fanfares uit?

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Mag ik daarop?

DE VOORZITTER: Ja hoor, aanvullend van de heer Nuss en dan kan de heer Krabbendam antwoorden. Het knopje indrukken.

DE HEER NUSS (PvdA): Oké.

DE VOORZITTER: Ingedrukt houden. Ja.

DE HEER NUSS (PvdA): Ja, ik word geroepen.

DE VOORZITTER: Dat moet u hem niet leren, want dan gaat hij de hele tijd interrumpen (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

DE HEER NUSS (PvdA): Leuk hé (*lacht*)?

DE VOORZITTER: Ga uw gang (*lacht*).

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Het is echt een aanvulling. Als u onze motie goed leest dan is dat brede debat dat wij nog graag willen voeren, zonder dat men daar allerlei zwaarden van Damocles boven hangt al per instelling, dan past dat hierin precies. Het modeverhaal komt bij mij – en ik zit er toch al weer een tijd in – een beetje uit de lucht vallen. U begon met te zeggen dat is economisch. Toen dacht ik; nou, dan valt het misschien nog mee. Nee, u betreft het echt bij de cultuur. Ik ben niet daarop tegen hoor, maar ik zou het toch graag in breed verband willen bespreken.

DE VOORZITTER: Oké.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Want het is een beetje wrang als men zegt; ik wil daarin extra energie steken en als men tegelijkertijd tegen alle andere culturele instellingen zegt ...

DE VOORZITTER: Oké. Het woord is de heer Krabbendam. Het lijkt bijna een stemverklaring. De heer Krabbendam.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Nou, om de vraag te beantwoorden. Nee, het is niet voorbarig want deze begroting gaat uit van mode als een onderdeel van het economische beleid. Daarmee kunnen we deze stad op economisch vlak vooruit brengen. Wij zeggen; we hebben bij de kaderbrief vastgesteld als inhoud dat we het belangrijk vinden om de ketenstructuur in het cultuurveld te versterken; opleiden, presentatie en productie. Die keten, dat verhaal hebben we in de kaderbrief vastgesteld. Dat komt dus niet uit de lucht vallen. Daar zijn we voor en dan zeggen we; laten we dat dan niet – als we mode alleen op economisch vlak in de picture willen zetten – alleen economisch bekijken, maar laten we dat vooral ook doen in de lijn zoals we die in de kaderbrief hebben ...

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Ja, voorzitter?

DE VOORZITTER: Mevrouw Heijnen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Laten we even duidelijk zijn. Persoonlijk vind ik mode heel erg leuk. Maar wat wel even heel belangrijk is, gaan we nu ineens? Want het onderwerp mode komt redelijk plots opzetten. Het is een heel interessant onderwerp. Het is zeer zeker de moeite waard om dat verder te onderzoeken, maar laten we nu eerst eens een keer die inhoudelijke discussie hierover voeren voordat we nu al allerlei gelden of plannen gaan realiseren die op mode zijn gericht. Terwijl we misschien wel uiteindelijk zeggen dat we veel beter geld aan iets anders uit kunnen geven.

DE VOORZITTER: Helder.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Ik zou toch ter versteviging van het betoog, deels ook van uw eigen betoog. Wanneer u die keten die u daarnet opsomde met opleiden en zo ... Diezelfde discussie hebben we precies hetzelfde gevoerd bij Intro In Situ. Daar zit ook diezelfde keten in van opleiden. Hoe ga ik nu in deze stad om met in dit geval 500 studenten? Mode is nog 22. Dat is niet erg.

DE VOORZITTER: Even kort graag. Dit is een interruptie.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Ja. Het is dus wederom een betoog dat ik doe om het breder te trekken en het niet zomaar los uit de pols neer te leggen in de discussie die we met elkaar in deze stad moeten voeren.

DE VOORZITTER: Helder. De heer Krabbendam, vervolgt u uw betoog.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja, voorzitter. Ik kan herhalen wat ik net heb gezegd. In die zin; we hebben het bij de kaderbrief gehad over welke kaders we in het cultuurbeleid stellen. Ook in het licht van die bezuinigingen. Daarover hebben we op dat moment de discussie kunnen voeren. Dat is ten dele ook gebeurd. Mode is nu eenmaal in deze begroting opgenomen. Misschien heb ik net niet goed geluisterd, maar dan moet u mij verontschuldigen. Maar ik heb net het CDA en de PvdA ook niet over dat onderdeel van de begroting gehoord. Het komt voor mij dus uit de lucht vallen dat het een discussiepunt is. Ook zou ik eigenlijk zeggen: u neemt deze motie om daarover alsnog de discussie te voeren. Maar ja, goed. Op een bepaald moment moet men zich ook gewoon realiseren dat er kaders zijn gesteld en dat men daarin keuzes maakt. Het enige wat wij zeggen is; maak die keuzes in dit opzicht gewoon consequent.

DE VOORZITTER: Een laatste keer. Dan gaan we door naar het volgende onderwerp. De heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Ja. Het is ook goed als we het debat voeren.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja, hoor.

DE VOORZITTER: Ga uw gang.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Dat we elkaar even in die zin scherp proberen te krijgen. Misschien hebt u gelijk. Maar wat betreft het culture aspect wat u nu erbij haalt; dat is echt nieuw. Daarom ben ik daarop ook niet ingegaan.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Goed. In deze begroting was het niet nieuw. Tot zover het onderdeel cultuur in mijn betoog.

Dan ga ik over naar de drie decentralisaties, voorzitter. Met uw instemming. Wmo, Participatiewet en Jeugdwet. Als er iets uit die drie decentralisaties blijkt, is het wel dat er een grote betrokkenheid en ook een groot verantwoordelijkheidsgevoel bij alle raadsfracties aanwezig is over dit onderwerp. Maar ook een grote onzekerheid. Want hoe zal het nu gaan in het komende jaar en de jaren erna? Zal dat wel goed gaan? Ik herken dat gevoel heel erg goed van de periode in de laatste jaren dat ik Statenlid was. Want men heeft als politiek echt wel ideeën over hoe men vindt dat het zou moeten gaan en hoe het eruit zou moeten komen te zien in de toekomst, maar men is enorm afhankelijk van wat de eindstand is van de dagkoersen van het Rijk en wat de gemeenten ervan gaan maken, als Statenlid dan. Ik kan u vertellen dat nu ik gemeenteraadslid ben, is het in dat opzicht en doordat ik ook meer verantwoordelijk ben voor die uitvoering, is het er eigenlijk niet duidelijker op geworden. Ik heb evenmin minder zorgen als dat ik een aantal maanden geleden had. Die onzekerheid leeft enorm binnen onze fractie, binnen GroenLinks. Het is moeilijk dat we in deze begroting niet meer duidelijkheid kunnen bieden, daar waar we zo graag al handvatten zouden willen zien. Gelukkig deelt het college dat gevoel van urgentie. In de schriftelijke beantwoording heeft het college bovendien gemeld dat de uitwerking van de motie die in de vorige raad is aangenomen, dat met een serie te monitoren elementen een ontwikkeling kan opleveren die vervolgens input geeft voor de begroting van 2016. Dat is heel erg mooi. Wat betreft de uitvoering van het jaar 2015 leeft bij GroenLinks wel nog de vraag of het mogelijk is dat bij de behandeling van de uitwerking van de monitoring motie in de commissie en in de raad van december tevens een eerste en wellicht nog onvolledige aanvulling en invulling van de begrote uitgaven voor 2015 zou kunnen worden gegeven. Dus graag een reactie van het college daarop.

Voorzitter, dan ga ik over tot het onderwerp ruim baan voor de fiets. De fiets komt hoog op de politieke agenda. Dat heeft deze coalitie afgesproken. We gaan de komende jaren onder meer werken aan een grote fietsenstalling onder het Stationsplein en aan fietssnelwegen van en naar de stad. Het voelt aan alsof GroenLinks niet meer alleen in de kopgroep van het fietsbeleid zit, maar dat diezelfde kopgroep nu is aangevuld met een brede waaier aan fracties. Iedereen met een beetje kennis van het wielrennen weet dat een brede kopgroep meer kans heeft om de eindstreep te halen. Dat moet wat GroenLinks betreft ertoe gaan leiden dat meer dan in het verleden, het langzame verkeer – dus fietsers en voetgangers – structureel in planvorming worden meegenomen. Te vaak waren fietsers en voetgangers een sluitstuk. Kijk maar naar het winkelcentrum De Leim, de Kennedybrugfietsroute, de Kanaalbrug bij Itteren en de Mergelweg. GroenLinks is op zoek naar mogelijkheden om het langzaam verkeer beter te verankeren in planvorming. Daarbij gaat het niet alleen om de routes, maar ook bijvoorbeeld om stallingen. Belangrijk is ook dat het niet alleen om plannen van de gemeente gaat. Ook bij plannen van private projectontwikkelaars moet dit het geval zijn. Tegelijk mag u van GroenLinks verwachten dat wij de ruimte voor het langzame verkeer in bestaande situaties tegen het licht gaan houden en dat we daar waar nodig met verbetervoorstellen zullen komen het komende jaar en daarna.

Goed, voorzitter. Dan ga ik over tot het onderwerp duurzaamheid. In het coalitieakkoord is ook het streven naar duurzaamheid op alle gebieden van het gemeentelijke beleid als hoofdthema opgenomen. Bij sommige beleidsterreinen is duurzaamheid een gemakkelijk en voor iedereen begrijpelijk aspect. Neem bijvoorbeeld het afvalbeleid of rondom stadsontwikkeling. Bij welzijn en zorg wordt het al wat moeilijker, maar verre van onmogelijk. Duurzaamheid opnemen als hoofdthema betekent onder meer dat men gaat nadenken over de toekomstbestendigheid van het beleid. Maar ook dat men milieu- en klimaatvriendelijke alternatieven en vernieuwing tot een integraal onderdeel maakt van elk beleidsthema. GroenLinks waardeert de inspanningen die het college en in het bijzonder de verantwoordelijke wethouder leveren om in de voorliggende begroting van 2015 zo veel als mogelijk het thema duurzaamheid een plek te doen vinden. Daarom willen wij als gemeenteraad in de aanloop naar

de begroting van 2016 dit graag ondersteunen met de volgende motie, die is getiteld duurzaamheid in de begroting met als dictum (en leest vervolgens het dictum voor).

Motie GroenLinks duurzaamheid in de begroting

De gemeenteraad van Maastricht, in vergadering bijeen op 28 oktober 2014,

- kennisgenomen hebbend van het feit dat duurzaamheid als hoofdthema wordt beschreven in de voorliggende begroting 2015;
- kennisgenomen hebbend dat er bij diverse programma's en onderdelen in deze begroting met betrekking tot duurzaamheid potentieel veel mogelijkheden zijn te ontwikkelen,

Overwegende dat:

- het coalitieakkoord nadrukkelijk duurzaamheid tot speerpunt benoemt door te spreken van een duurzaamheidsagenda en daarvoor een budget van 800.000 euro te reserveren;
- duurzaamheid tot nu toe vooral in programma 14 (natuur, milieu en afval) terug te vinden is;
- er een plan van aanpak voor een lokaal energieakkoord in de maak is;
- duurzaamheid een instrument is om aspecten van de stedelijke samenleving meer in harmonie met elkaar te brengen;
- dat het daarbij niet alleen gaat om milieu, energie en concepten als 'Cradle2Cradle', maar ook om sociale samenhang, zorg en bestuurlijke continuïteit;
- duurzaamheid als element van beleid uiteindelijk ook besparingen kan opleveren;
- ook Rome niet in één dag is gebouwd,

Van mening zijnde dat:

- er in veel programma's in termen van duurzaamheid nog een wereld valt te winnen, waarbij bijvoorbeeld op het gebied van milieu, mobiliteit, inkoopbeleid en economie grote kansen liggen;
- het daarbij gaat om zowel een duidelijke definitie van duurzaamheid in dat verband als om gevolgen voor de inrichting van het betrokken programma;
- in de conceptbegroting van 2016 duurzaamheid als hoofdthema van beleid in alle programma's een plek dient te vinden,

Verzoekt het college:

- bij de voorbereiding van de begroting 2016 zich in te zetten het thema duurzaamheid in alle programma's inhoudelijk en programmatisch zichtbaar te doen landen,

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door GroenLinks, Coen Van der Gugten, SP, Marcel Bonder, SPM, Ed Sabel, D66, Bert Jongen en de MV, Jan Hoen

DE VOORZITTER: Interruptie door de heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Ja, een ding. Het wordt een hele tour, het is een hele tour; duurzaamheid. Het tussen de oren krijgen bij de burger en bij organisaties. Dat valt niet mee. Dat weet ik uit eigen ervaring. Ik ben daarom ook blij dat we die 800.000 euro nu hebben, want we moesten het eerst met 0 euro doen. Maar dat is misschien ook meer een vraag via u aan het college. We hebben in de vorige periode het onderwerp duurzaamheid een plek gegeven – want daar was helemaal geen plek voor – bijvoorbeeld in raadstukken en in collegestukken. Daar krijgt het een hoofdstuk. Toen is de raad beloofd dat dit in de loop van de tijd ook steeds meer wordt uitgebreid, want ook onze eigen gemeentelijke organisatie moest daarvoor instrumenten bedenken om duurzaamheid ook echt een plek in de organisatie – datgene wat men graag wil – te geven. Dus via u stel ik de vraag – gewoon ook als hulp – aan het college of dat proces inderdaad zo ver is doorgegaan dat we daar winst hebben geboekt. Dan zou uw motie wellicht zelfs overbodig kunnen zijn.

DE VOORZITTER: Mijnheer Krabbendam? Of u wacht op het college?

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja graag. Ik wil dat graag ter beantwoording aan het college overlaten.

DE VOORZITTER: Helder. Vervolgt u uw betoog.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja. Prima. Voorzitter, GroenLinks realiseert zich dat dit proces ook tijd kost, zeker als men kwaliteit voor snelheid kiest. Daarvoor hebben we natuurlijk alle begrip. Ook al kunnen de duurzaamheidsplannen van deze coalitie voor GroenLinks niet ambitieus genoeg zijn.

Voorzitter, dan ten slotte. Zoals ik al had aangekondigd de motie ter stimulering van wasbare luiers. Die natuurlijk ook net zo goed motie verkleining van de Maastrichtse afvalberg had kunnen heten. Of motie op naar een lagere afvalstoffenheffing. Elk jaar worden in Maastricht zo'n duizend nieuwe Maastrichtenaars geboren. Elk van die kleine Maastrichtenaartjes produceert 1 ton, 1000 kg aan restafval. Tenminste wanneer gebruik wordt gemaakt van wegwerpluiers. Deze stad heeft al eerder die luiers ingezameld voor recyclage, maar daar zijn we mee opgehouden. Dat heeft ermee te maken dat er twee verwerkingsbedrijven waren. Een is gestopt en de andere functioneert niet naar wens. Het duurzame alternatief voorzitter, zijn wasbare luiers. Ik kan daarover uit eigen ervaring meepraten. *(Onverstaanbaar)* Dat ik vader ben van een baby. Gelukkig wel van een baby hè? Ik kan daarover uit eigen ervaring meepraten. Het verschil tussen wegwerpluiers en wasbare luiers is een enorme hoeveelheid aan afval. Het probleem is alleen dat men bij wasbare luiers in een keer een heel groot bedrag moet neertellen om het hele pakket aan te schaffen, daar waar men bij wegwerpluiers iedere keer een klein pakket koopt. Het is dus veel overzichtelijker. Zeker voor mensen met een kleine portemonnee is die grote aanschaf veel moeilijker dan iedere keer die kleinere, zelfs als men op de lange baan goedkoper uit is. GroenLinks wil jonge gezinnen stimuleren hun steentje bij te dragen aan de vermindering van de Maastrichtse afvalberg. Dat past ook heel erg goed in het beleid dat wij in deze stad met de inzameling, recyclage en spreiding van afval hebben ingezet. In de aanloop naar het nieuwe afvalbeleid dat in 2016 ingaat, vragen we met de motie in de kaderbrief 2015 een experiment uit te werken met het geven van subsidie op wasbare luiers.

DE VOORZITTER: Een interruptie door de heer Nuss, zie ik. Ga uw gang.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: *(Spreekt onverstaanbaar buiten de microfoon om).* U bent een jonge vader, ik ben een jonge bomp. Wij staan beide, u meer dan ik, met luiers in de handen. Toen ik deze motie las ... Dat heb ik u ook verteld. Ik heb u daarover van tevoren gebeld. Enerzijds dacht ik; het is betuttelend. Anderzijds, toen ben ik ook gaan googelen. Het was voor mij even weer; oh ja, even nadenken want toen mijn kinderen klein waren, hadden we wel stoffen luiers. Waarom zijn we toen ook al weer overgestapt? Dus vandaar dat betuttelend. Ik ben gaan googelen. Eigenlijk bestaat er naar wat ik heb gezien geen verschil tussen beide. Het zit vooral in het minder gebruik. Als men dat dan combineert met waaraan de wethouder straks ongetwijfeld aandacht zal besteden. Hoe krijgen we nu de duurzaamheid tussen de oren van de mensen? Als men dat koppelt aan bijvoorbeeld de moties van de SP die daadwerkelijk echt iets aan duurzaamheid bijdragen, is het misschien goed om dat maar eerst eens goed te onderzoeken.

DE VOORZITTER: Dus voor u?

DE HEER NUSS (PvdA): Of het waar is wat u zegt, dat in dit geval die stoffen luiers beter zijn dan de andere.

DE VOORZITTER: Goed. Mevrouw Heijnen?

Onverstaanbare reactie van mevrouw Heijnen buiten de microfoon om.

DE VOORZITTER: De heer Sabel.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Mag ik ook kort even reageren? Als er drie vragenstellers zijn, wil ik die graag kort heel even beantwoorden. Als ik niet ervan overtuigd was dat het een meerwaarde zou hebben, had ik deze motie niet ingediend. Dat is heel duidelijk. Ik ben ook ervan overtuigd dat deze motie, dat dit experiment zeker evengoed ertoe kan bijdragen dat men duurzamer kan omgaan met in dit geval luiers, net zoals met energie in de motie van de SP. Die wij natuurlijk ook om die reden van harte hebben ondersteund.

DE VOORZITTER: Oké, helder. De heer Sabel.

DE HEER SABEL (Seniorenpartij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. U bent ongetwijfeld op de hoogte van de vier steden of de vier gemeenten elders in Nederland die een dergelijke regeling

hebben. U weet ook dat de gemeente Wageningen per 1 januari de subsidie heeft stopgezet. Ik heb dit uit een site die u bekend in de ogen mag zijn.

DE VOORZITTER: Is dat www.milieucentraal.nl?

DE HEER SABEL (Seniorenpartij Maastricht): Ja heel goed, www.milieucentraal.nl (*lacht*). Daar heb ik gelezen dat het argument van de gemeente Wageningen om de subsidie stop te zetten was dat het financieel gezien ... Ik lees het helemaal voor: "Financieel gezien is het al voordeliger wasbare luiers te gebruiken in plaats van wegwerpluiers. De subsidie is dan ook niet effectief." Dus uw motie is eigenlijk overbodig omdat al zoveel op dit gebied wordt gedaan. Los daarvan is het zo dat ik denk dat dergelijke moties eigenlijk via uw landelijke partij, via GroenLinks in de Kamer veel effectiever zijn.

DE VOORZITTER: Goed. Het woord is aan mevrouw Heijnen. U wilt hierop nog reageren?

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja. Goed. GroenLinks zit in de Kamer niet in de coalitie, zoals u weet. Daar zit trouwens ook geen Seniorenpartij. Het wordt dus een beetje lastig om dan samen te werken. Om uw vraag te beantwoorden. Ik heb dit inderdaad gezien. Ik weet ook dat Wageningen onder andere gestopt is omdat er te weinig gebruik van werd gemaakt. Maar ja, Wageningen is Maastricht niet, zeg ik dan. Dit is een experiment. We gaan dus proberen of er interesse is. We proberen op die manier ook om hiervoor aandacht te krijgen. De motie constateert zelf al dat de aanslag ...

DE VOORZITTER: Laten we het kort houden.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Jazeker. Dit is ook het laatste deel van mijn beantwoording. De motie constateert zelf al dat als men het naast elkaar zet, de dure aanschaf in een keer op de lange baan goedkoper is. Maar de barrière is het grote bedrag in een keer.

DE VOORZITTER: Mevrouw Heijnen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Ja, voorzitter. Ik wil toch even een paar dingen met de heer Krabbendam bespreken. Op de eerste plaats, u bent nogal van de kaders. We bespreken hier de begroting van de stad Maastricht. We hebben serieuze uitdagingen waarvoor we staan. Vindt u nu echt dat dit kader – dat eigenlijk heel smal is – als men het in groten Ganzen bekijkt een geschikt onderwerp is om vandaag te behandelen?

DE VOORZITTER: Dat is nu te laat. Ja (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Als ik dat had gevonden, had ik de motie niet ingediend voorzitter. Ja.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Mijn vraag is eigenlijk...

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ter aanvulling, dit sluit aan bij het afvalbeleid dat we hier al jaren voeren. Dus in die zin komt het ook helemaal niet zomaar uit de lucht vallen. Dit sluit gewoon prima aan. Het is een extra puzzelstukje van de puzzel die we al hebben.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Ja, voorzitter. Ik had graag gezien dat we het in een veel breder kader zouden plaatsen. Als men kijkt naar incontinentiemateriaal, als men kijkt naar gewoon toiletpapier, als men kijkt naar zakdoekjes, als men kijkt naar ... Wat hebben we nog allemaal? Noem het maar allemaal op. Dat zijn zaken, als men die allemaal bij elkaar gaat optellen, kan men misschien wel een veel efficiëntere bijdrage leveren aan het terugdringen van het afval. Hoewel ik mij wel afvraag in hoeverre ik wil dat GroenLinks of de gemeenteraad zich bemoeit met wat voor toiletpapier de heer Van Grootheest zou mogen gebruiken, bijvoorbeeld?

Gelach vanuit de zaal.

Maar goed.

DE VOORZITTER: Het ging over luiers hè?

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Ik heb letterlijk van links een goede tip van mijn collega mevrouw Barning. Zij zei: als we het over duurzaamheid hebben, is tweedehands kleding bijvoorbeeld een onderwerp waarbij men iets op het gebied van duurzaamheid kan bereiken. Als we dan kijken naar uw ambitie om Maastricht modestad te maken, zou ik zeggen tel 1 en 1 bij elkaar op. Laten we deze motie even aanhouden zodat we het in een breder kader kunnen gaan bespreken. Dan denk ik dat we allemaal ons voordeel daarmee kunnen behalen.

DE VOORZITTER: Oké, helder. Dan nog de heer Sabel en dan een ander onderwerp, denk ik.

DE HEER SABEL (Seniorenpartij Maastricht): Ja, voorzitter. Eigenlijk via de heer Krabbendam aan het college. Er zijn in het verleden initiatieven geweest om die andere soort luiers via een soort ophaaldienst te recyclen. Ik vraag dat nu aan u zodat het college daarop antwoord geeft. Hoe staat het daarmee?

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja, voorzitter. Dat heb ik ook in mijn bijdrage meegenomen. Hoe het daarmee stond. Maar ik vind het prima als het college dat nog een keer extra toelicht. Misschien ook een korte reactie op de spreker ervoor, mevrouw Heijnen. Ik word helemaal warm van al die onderwerpen waarover we het allemaal kunnen hebben. Hoe we Maastricht op het gebied van afval en kleding enzovoorts nog duurzamer kunnen maken. Die uitdaging gaan we graag met u aan. In die zin wordt u ook op uw wenken bediend. Want in 2015 gaan we een nieuw afvalbeleid vaststellen, waarin afval – als het goed is – niet meer als afval wordt beschouwd maar als grondstof. Dat is natuurlijk erg goed. Daarvan word ik als GroenLinkser heel blij. Dit is eigenlijk een voorloper daarvan. Wij zeggen eigenlijk: probeer dit nu uit als kleinschalig experiment. Dan kunnen we vervolgens zien of we dit in het definitieve afvalbeleidskader opnemen. Dat is wat we vragen. Ik zie graag de reactie van het college tegemoet. Ten aanzien van uw voorstel om het eventueel aan te houden wacht ik even op het college. Dat zien we dan straks in de tweede termijn wel. Voorzitter, dan ten slotte natuurlijk de motie zelf. Daarvan had ik het dictum nog niet voorgelezen.

Motie GroenLinks experimentele subsidie op wasbare luiers

De gemeenteraad van Maastricht, in vergadering bijeen op 28 oktober 2014,

Overwegende dat:

- *in de begroting 2015 de doelstelling wordt uitgesproken om op het gebied van bronscheiding te eindigen in de top drie van de landelijke afvalbenchmark van gemeenten met vergelijkbare stedelijkheidsklasse;*
- *in 2015 een nieuw Afvalbeleidsplan 2016 e.v. zal worden uitgewerkt, waarin een transitie zal worden opgenomen van afvalbeleid naar grondstoffenbeleid;*
- *elk jaar in Maastricht een kleine 1000 kinderen worden geboren;*
- *per kind bij het gebruik van wegwerpluiers tot het moment van zindelijkheid zo'n 1000 kg aan afval wordt geproduceerd;*
- *eerder Maastrichts beleid tot inzameling en hergebruik van wegwerpluiers wegens onvoldoende bevredigende resultaten bij de in Nederland beschikbare verwerkingsbedrijven is stopgezet, en niet op korte termijn zal worden voortgezet;*
- *tegenwoordig vele ecologisch geproduceerde en gebruiksvriendelijke alternatieven voor wegwerpluiers beschikbaar zijn, in de vorm van wasbare luiers;*
- *de initiële aanschafkosten van wasbare luiers voor menig jong gezin niet tot hun financiële mogelijkheden behoren, zelfs al zijn zij op de lange termijn goedkoper uit dan met wegwerpluiers,*

Spreekt uit:

- *de wens om jonge gezinnen te stimuleren over te gaan op wasbare luiers om daarmee hun steentje bij te dragen aan het in sterke mate verminderen van de jaarlijkse Maastrichtse afvalberg,*

Verzoekt het college:

- vooruitlopend op het nieuwe Afvalbeleidsplan 2016 en verder, een experimentele subsidie in te stellen die jonge gezinnen ertoe moet bewegen over te gaan tot aanschaf van ecologisch geproduceerde wasbare luiers in plaats van wegwerpluiers;
- hiertoe de financiering te zoeken binnen de financiële kaders van Programma 14 natuur, milieu en afval en daarvoor een uitwerking voor te leggen aan de gemeenteraad in het kader van de Kaderbrief 2015,

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekend door GroenLinks, Gert-Jan Krabbendam en de SP, Marcel Bonder

Voorzitter, dan maak ik nog even mijn laatste zin af, zoals ik die had willen uitspreken. Dat ga ik dus nu ook doen. In aanloop naar het nieuwe afvalbeleid dat ...

DE VOORZITTER: Wacht even. Ik zie een interruptie van de heer Hoen. Voordat u een mooie afsluiting heeft. Daar moeten we even op wachten. Ga uw gang, mijnheer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, ik zie mijn naam staan. Ik zal het wel hebben gezegd. Maar na deze discussie trek ik mijn handtekening terug.

Gelach vanuit de zaal.

DE VOORZITTER: Zo (*lacht*)! Dat wordt dan in de notulen opgenomen.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Dat is een klap op de vuurpijl (*lacht*). Ja, goed. Het klopt inderdaad. U hebt uw instemming wel gegeven, maar ik respecteer het feit dat u dat intrekt. Dat is prima. Dat vind ik helemaal niet erg. Overigens is de motie mede ondersteund door de SP. Dan zijn we dus nog met zijn tweeën over. Dat is ook prima. Ik zie de reactie van het college graag tegemoet.

DE VOORZITTER: De SP handhaaft haar handtekening onder de motie?

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ik mag toch hopen van wel, want anders sta ik wel heel erg in mijn ...

Reactie van de SP buiten de microfoon om.

DE VOORZITTER: Ja. Ja.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ooooh. Ja precies, nu goed.

DE VOORZITTER: Ja. Nou.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Dus in aanloop naar het nieuwe afvalbeleid dat ingaat per 2016 vragen wij in onze motie in het kader van de kaderbrief, een experiment uit te werken met het geven van subsidie voor wasbare luiers. Bij het aangaan van het experiment is het natuurlijk belangrijk dat het consultatiebureau, de kraamzorg en de kinderopvang – overigens daar refereerde de SP aan – ook mee zijn. Dus we verzoeken het college tevens deze instellingen ertoe te bewegen dat zij gebruik gaan maken van duurzame alternatieven en dat zij dit ook naar ouders toe uitdragen, want een goed voorbeeld doet goed volgen. De ervaringen van het experiment zijn dan een mooie opmaat naar het nieuwe Maastrichtse afvalbeleid waarin afval als grondstof wordt beschouwd en waarbij tevens wordt aangegeven de hoeveelheid afval verder te verminderen en daarmee mogelijk ook de hoogte van de afvalstoffenheffing. En daarvan, voorzitter, profiteren niet alleen jonge gezinnen maar alle burgers van Maastricht. Voorzitter, tot zover.

DE VOORZITTER: Dat was een leerzame discussie. Dank u. De volgende keer in plaats van vlaai beschuit met muisjes (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

Het woord is aan mevrouw Thieme.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Voorzitter, dank u wel. Het lijkt hier soms wel op Comedy Central. Subsidie op wasbare luiers. Het moet niet gekker worden hier in Maastricht. Maar zonder gekheid, voorzitter. De begroting. Het ontwikkelen van nieuwe stukken natuur in onze stad zoals de Tapijnkazerne, het Frontenpark en de landgoederenzone zijn voor dit college belangrijke pijlers. Wat PVM betreft, bevreemdt het ons dat het beheer van het huidige groen ver onder de maat is. Op veel plaatsen staat het onkruid zelfs zo hoog dat sommige zich afvragen of dit college niet stiekem al begonnen is met een pilot reguleren van de wietteelt.

Voorzitter, de wethouder wil burgers gaan betrekken bij de IBOR-planvorming en spreekt over zelfbeheer in de buurten. Dat is weliswaar een mooi plan op papier, maar of dit ook in de praktijk zo gaat werken? Daarnaast krijgen we pas na deze begroting meer informatie en inzichten in de financiële kaders. Het is daarnaast een bittere noodzaak om de erbarmelijke staat van het Maastrichtse wegennet te verbeteren. Het voornemen van het college om te voldoen aan de door de raad gestelde onderhoudsnormverhardingen waar PVM al jaren om vraagt, kent onze steun. We moeten er echter ook ervoor waken dat niet net als bij de verhardingen bij andere IBOR-gebieden forse onderhoudsachterstanden ontstaan.

Voorzitter, een herijking IBOR om zo de benodigde financiën bij elkaar te krijgen, is dan ook geen goed plan. Want welke onderhoudsachterstanden krijgen we het volgend jaar voorgeschoteld als de raad hiermee akkoord gaat? Het beheer van de openbare ruimte is in onze ogen een basistaak van de gemeente. Een taak die zeker niet zomaar afgedaan mag worden door versobering in de daarvoor aangewezen budgetten.

Voorzitter, de realisatie tramverbinding Vlaanderen-Maastricht is en was voor PVM nog altijd een doorn in het oog. Niet alleen vanwege de torenhoge investeringen die dit plan met zich meebrengen en dat voor slechts een paar haltes in Maastricht, maar ook vanwege de onderhoudskosten die dit met zich meebrengt na de totstandkoming. Hiervoor hebben we geen dekking. Daarnaast krijgen we pas na deze begroting antwoord op onze vraag of er al sprake is van een projectbudget dat onder druk zou staan, terwijl nog geen schop in de grond is gegaan. Voorzitter, dit is al het tweede punt waarbij we pas na deze begroting inzicht krijgen in de financiële kaders en mogelijke overschrijdingen van de projectbudgetten. Ik wijs u erop dat de begroting 2015 toch echt inzicht moet geven in de financiële kaders. Er is 1,5 miljoen euro nodig voor de ondergrondse fietsenstalling aan het station en de fietsroute Kennedybrug. Deze dekking is niet voorhanden en wordt pas eind 2014 voorgelegd ter besluitvorming. Ook fietsveiligheid heeft onze volledige aandacht. Wij vragen ons echter af waarom bewaakte fietsenstallingen toch gratis moeten blijven. Ook voor de fietssnelwegen wordt verwezen naar het budget Maastricht Bereikbaar. Wat bij ons dan weer de vraag oproept of er niet meer ingezet moet worden om het beheer en de erbarmelijke staat van de verhardingen van hoofdwegen op orde te brengen.

Voorzitter, in het regeerakkoord staat dat er voor 2015 een plan met betrekking tot woninguitzettingen moet komen. Dit nieuwe plan is al gedoemd te mislukken. Immers, er staat duidelijk dat indien er een goed schuldhelpverleningsbemiddelingsplan is, de blokkades op woningen pas kunnen worden opgeheven als de schuldhelpverlening opgestart wordt indien men een vast woonverblijf heeft. We zullen dus toch meer moeten inzetten op vroegtijdige signalering en bijpassende hulp. Het aantal gezinnen met kinderen dat uit hun woningen wordt gezet, is schrikbarend hoog. De kosten van dit beleid zullen uiteindelijk veel hoger zijn.

Voorzitter, de toeristenbelasting. Hierbij is te zien dat Maastricht stijgt naar een zevende plek in de prijslijst, terwijl het grootste deel van de steden met meer inwoners een lagere belasting rekenen. Onzes inziens is deze verhoging dan ook niet te rechtvaardigen. Zeker als men Maastricht aantrekkelijker wil maken, is dat niet het geval. Tenzij het college beslist om het gehele bedrag aan te wenden voor aan toerisme gerelateerde doelen en niet de helft, zijnde 300 k aan te wenden om andere gaten te dichten. Daarnaast maken wij ons zorgen, omdat het college inzet om Maastricht in de top 3 te krijgen als winkelstad terwijl de veiligheid helaas dagelijks negatief aan de orde is en in de publiciteit komt. Wat gaat het college hiermee doen?

Voorzitter, van het winkelen naar het sporten. Waarom zijn er betaalde sportorganisaties volledig buiten deze begroting gehouden? Is dit een bewuste keuze geweest? Waarom komt sport voor de ouderen niet ter sprake en is het hele programma opgesteld voor sport door en voor jongeren, al dan niet op school?

Voorzitter, ik raak helaas bijna de tel kwijt. Maar ook voor de programma's 5 en 6 zijnde het sociale domein, zijn nu al op voorhand onvoldoende gegevens bekend. Hoeveel kunnen we verwachten van het Rijk aangaande de decentralisaties? De allerlaatste krantenberichten geven aan dat door de toegepaste verdeelsleutel van het Rijk, Maastricht wel eens heel veel geld kan mislopen.

Voorzitter, last but not least cultuur. Eerder dit jaar werden de kaders door de raad goedgekeurd middels de kaderbrief. De kaderbrief; koers houden, oogsten en investeren is een eerste stap om te komen tot de programmabegroting. De reden dat PVM toentertijd heeft voorgestemd, was gelegen in

het feit dat het cultuurbeleid zou worden geïnnoveerd door bezuinigingen en vernieuwing. Wat doet dit college vervolgens? Cultuurbezuinigingen worden gedeeltelijk teruggedraaid en dit college geeft gehoor aan de verzoeken tot uitstel of bijstelling van bepaalde cultuurinstellingen. Van vernieuwing is pas sprake na 2016.

Voorzitter, iedere bezuiniging doet pijn. Maar juist bezuinigingen dragen bij aan innovatie, dragen bij aan anders denken van organisaties. Niemand wil bezuinigen, maar dat neemt niet weg dat dan zonder meer voorgenomen bezuinigingen moeten worden teruggedraaid. Om een voor ons onbegrijpelijke reden is en blijft dit college zeer gevoelig voor druk van sommige culturele instellingen. Voorzitter, als we de cultuursubsidies erop naslaan, zijn ook daar heel veel onduidelijkheden en worden bedragen toegewezen die exorbitant hoog zijn. Voorzitter, PVM meent nog steeds oprecht dat de vele miljoenen die wij investeren in cultuur beter kunnen worden ingezet voor andere doeleinden. Dit was voor ons toentertijd de reden om de kaderbrief goed te keuren. Tot dusver, met dank.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan de fractie van de VVD.

DE HEER SEVERIJNS (VVD): Ja, ik moet er ook aan geloven. De bril is gekomen (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

Op de eerste plaats de complimenten van de VVD-fractie aan het college, en vooral aan de wethouder van financiën John Aarts voor de begroting 2015. Ondanks een forse uitgavenstijging door de decentralisaties en behoorlijke rijksbezuinigingen is het college er weer in geslaagd om Maastricht financieel gezond te houden. We gaan ervan uit dat dit in de toekomst ongeacht een groot aantal onzekerheden zeker zo zal blijven. Wel vraagt de VVD aandacht voor het op peil houden van onze investeringen. Het wordt steeds moeilijker om voor nieuwe investeringen geld te vinden aangezien allerlei fondsen opgedroogd raken. Een stad die geen geld meer heeft voor investeringen is een stilstaande stad, omdat deze niet meer kan inspringen op snel wisselende omstandigheden die het kenmerk zijn van onze globale samenleving. Wil Maastricht dynamisch blijven en aantrekkingskracht uitoefenen, dan zullen investeringen noodzakelijk zijn en blijven. Niet alleen in bestaande projecten, maar ook in nieuwe, die zich zeker zullen aandienen. Eventuele financiële tegenvallers in de toekomst mogen volgens de VVD niet de noodzakelijke investeringen in de weg staan.

De begroting behandelt een groot aantal domeinen die reeds uitgebreid in de diverse commissies zijn besproken en waarop ik nu zeker niet uitvoerig zal terugkomen. Belangrijk voor mijn fractie is dat deze begroting ook visie uitstraalt. Het is de financiële onderbouwing van het coalitieprogramma Wij Maastricht. Een akkoord dat Maastricht in de komende jaren door onzekere tijden zal loodsen. Op allerlei gebieden zullen we in toekomst minder rigide moeten denken en handelen. We zullen dingen moeten loslaten. Faciliteren wordt belangrijker dan beheersen. En dit heeft betrekking op bijna al onze beleidsprogramma's.

Economie met zijn begroting van 8 miljoen euro blijft voor de VVD een onderschoven kindje. Hier wordt immers het geld verdiend, dat elders wordt uitgegeven. Graag zouden wij in de toekomst zien dat er meer geld voor de economie wordt gevoteerd. Ook zien wij graag dat in de toekomst de regels voor ondernemers aanzienlijk worden beperkt. Wij zien meer in een overlegmodel waarbij ondernemers, overheid en burgers bepaalde kaders stellen en zo ontwikkelingen mogelijk maken die nu door allerlei regels en verordeningen worden beperkt of verboden. Laten we nieuwe ontwikkelingen faciliteren, anders gaan ze aan onze stad voorbij en profiteren anderen daarvan.

Verkeer en mobiliteit; begroting 7 miljoen euro. Ook hier in de toekomst geen alwetende overheid meer, maar wederom een die faciliteert. Ontwikkelingen in mobiliteit gaan razendsnel. We moeten ervoor waken om beslissingen te nemen die voor lange tijd onomkeerbaar zijn. Verkeersstromen wijzigen in een rap tempo door het benutten van andere vervoermiddelen. Mensen gaan steeds meer auto's delen en de e-bike is niet meer weg te denken uit onze stad. Een goed, op een snel wisselend reizigersgedrag ingesteld openbaar vervoer is noodzakelijk. Laten wij ervoor waken welk vervoermiddel dan ook in de ban te doen. Op termijn zullen er steeds meer elektrisch aangedreven voertuigen komen. Slim parkeren met behulp van onder andere de iPhone is werkelijkheid, maar moet wel voortvarend worden aangepakt.

Stadsontwikkeling en wonen; begroting 59 miljoen euro. De stadsontwikkeling gaat ook nieuwe tijden tegemoet. Ook hier komt een einde aan de overheersende overheid. Gemeenten, overheid en burgers zullen hun verantwoording moeten nemen en nieuwe wegen inslaan. Jongeren en actieve ondernemers verwachten geen overheid die hen beperkt in hun ontwikkeling, meer een die faciliteert zodat creatieve ideeën qua wonen en werken zich kunnen ontplooiën. Want wonen verandert in een rap tempo. Een baan voor het leven is een illusie en oudere mensen zoeken kleinere wooneenheden om langer zelfstandig te kunnen wonen. Er zal creatief met de bestaande woonruimte moeten worden omgegaan.

Bewoners, ondernemers en overheid zullen op maat gesneden concepten voor buurten gaan ontwerpen waarbij geen overkillige en belemmerende regels meer passen.

De sociale zekerheid; begroting 50 miljoen euro. Een belangrijke begrotingspost. Een onzekere toekomst in onzekere tijden. De sociale zekerheid is noodzakelijkerwijs aan vernieuwing toe, anders zou de zorgcomponent in de toekomst een te groot deel van ons nationale inkomen opslukken zodat voor andere noodzakelijke onderdelen weinig of geen geld meer zal zijn en ons land tot stilstand zou komen. Veranderingen in economische wat moeilijke tijden zijn altijd pijnlijk. Het siert onze gemeenteraad dat hij eendrachtig het besluit heeft genomen om onze burgers niet in de kou te laten staan. Door de decentralisaties komt de uitvoering van de sociale zekerheid bij de gemeente te liggen en dat is ook goed zo. Een gemeente zit er dichter bovenop en kan beter schatten waar de juiste zorg terecht moet komen. Keukentafelgesprekken vormen het uitgangspunt voor de nieuwe zorg in samenspraak tussen overheid en burgers die zeker tot meer maatwerk zal leiden.

Kunst en cultuur; begroting 23 miljoen euro. Evenals de landelijke overheid kiest het gemeentebestuur voor duurzame structurele voorzieningen. Ook hier is in de toekomst geen plaats meer voor een alleen maar gelddonerende overheid. Cultureel ondernemerschap is geen toverwoord, maar zal in de toekomst door een terugtrekkende overheid steeds belangrijker worden. Diversiteit en innovatie zijn noodzakelijk. En wie kan dit beter tot stand brengen dan de culturele sector? Een sector die altijd aan de wieg heeft gestaan van nieuwe ontwikkelingen.

Integrale veiligheid; begroting 13 miljoen euro. Integrale veiligheid is niet iets van de overheid alleen, maar een samenspel tussen overheid en burgers. Een veilig woon- en werkklimaat is noodzakelijk en staat hoog op het verlanglijstje van onze burgers en onze ondernemers. Bewoners, zowel burgers als ondernemers weten het beste hoe het met de veiligheid in hun wijk of industrieterrein is gesteld. Wij moeten wel ervoor waken om Maastricht steeds weer een onveilige stad te noemen. Als dit werkelijk zo zou zijn, zouden onze inwoners niet steeds opnieuw aangeven dat zij graag hier wonen en zouden ook niet zoveel toeristen naar onze stad komen. Onveilige steden mijdt men immers. Dat wil niet zeggen dat er niets aan de hand is. Inbrekersbendes, hoofdzakelijk uit Oost-Europa maken het onze burgers, vooral in de buitenwijken knap lastig. Een goed toezicht van overheid en burgers is heel belangrijk. Weet wie je buuren zijn en informeer elkaar. Ook moet de wijkagent de spil van een veilige buurt zijn. Ten slotte, algemene inkomsten en uitgaven. De algemene inkomsten en uitgaven moeten voor een solide financiële huishouding zorgen.

Als wij Maastricht vergelijken met een aantal 100.000-plusgemeenten, krijgt Maastricht in 2015 voor de flexibiliteit van zijn begroting, zijn weerstandvermogen, zijn schuldenpositie, zijn lokale lasten en zijn grondexploitaties en het meerjarige onderhoud kapitaalgoederen gemiddeld een 7. De VVD-fractie is hierover tevreden. Ook is dit op een aantal punten een verbetering ten opzichte van 2014. Een solide financiële huishouding is immers de basis voor goed en verantwoord sociaal beleid. En daarvoor staan wij allemaal.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Severijns. Dan is het woord aan de heer Steijns van Stadsbelangen Maastricht.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, de begroting 2015. Laten we allereerst vaststellen dat de begroting sluitend is. Echter met de kanttekening dat er nog nooit een dergelijk hoog bedrag moest worden onttrokken vanuit de reserves. Enerzijds is dat natuurlijk om alle lopende zaken en plannen daadwerkelijk te realiseren. Maar dan nog. De kanttekening mag best daarbij worden geplaatst dat van een aantal reservebudgetten de bodem in zicht is. Maastricht verandert zeer snel en binnen dit veranderingsproces speelt onzekerheid een centrale rol. U geeft als college aan dat Maastricht verjongt. Maastricht groeit tegen de trend in. Kijkende naar de demografische ontwikkeling van de laatste 7 jaar klopt het inderdaad dat het aantal inwoners van Maastricht is gestegen. Maar verjongt Maastricht? De leeftijdsgroep tot 14 jaar geeft duidelijk een ander beeld. De laatste 7 jaar is het aantal inwoners onder de 14 jaar met bijna 10% afgenomen. Daartegenover staat dat het aantal inwoners van 65 jaar en ouder in dezelfde periode met liefst 14% is toegenomen. Dat heeft zijn consequenties, vooral op het gebied van de sociale zekerheid. Op het gebied van de sociale zekerheid waarbij u als college de doelstelling stelt meer arbeidsparticipatie, minder werkloosheid, minder armoede en minder uitkeringen na te streven. Dat is niets nieuws onder de zon. Het feit is wel dat het al jaren maar niet wil lukken om de arbeidsparticipatie in Maastricht boven 60% van de beroepsbevolking te krijgen. Een feit is dat het aantal arbeidsplaatsen sinds 2006 nog nooit zo laag is geweest. Een feit is dat het aantal uitkeringen in het kader van de Wet werk en bijstand blijft stijgen. Waren het eerst ondernemers die vertrokken vanuit de binnenstad, nu kiezen steeds meer jongeren voor de Randstad. Dat is een logisch gevolg omdat ook stapsgewijs de werkgelegenheid verhuist naar de Randstad, zoals u zelf ook in de begroting aangeeft. De laatste 4 jaar zijn zo bijna 2000 arbeidsplaatsen verdwenen.

De demografische ontwikkeling heeft ook gevolgen voor wonen, heeft ook gevolgen voor werken, heeft ook gevolgen voor het welzijn binnen onze stad. Op alle beleidsterreinen zal ook de demografische ontwikkeling een centrale rol in de toekomst gaan spelen. Het zal gevolgen binnen het onderwijs met zich meebrengen, gevolgen voor de sport- en buurtaccommodaties, gevolgen voor de woningmarkt. Wethouder Van Grootheest heeft vanmiddag al bij een ander agendapunt daarop een voorschot genomen. Onderzoeken en verkenningen op korte termijn zijn noodzakelijk, zijn prima. Maar op basis van de uitkomsten vanuit die onderzoeken en verkenningen zal ook met daadkracht moeten worden gehandeld. Laten we vooral niet voorbijgaan aan het verhaal, om het verhaal mooier te maken dan de werkelijkheid. Wij zullen met zijn allen de inspanning moeten getroosten om te werken aan zekerheid. Niet alleen op het gebied van veiligheid. Nee, ook op het gebied van zorg, ook op het gebied van werkgelegenheid en welzijn en daarbij zeker aandacht geven dat gezien de verandering van Maastricht om met name de geboren en getogen Maastrichtenaar een gevoel te blijven geven en te stimuleren dat hij trots blijft op zijn eigen stad.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan de Maastrichtse Volkspartij, de heer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, ik heb het gevoel dat ik alleen in de oppositie zit als ik de collega's over het beleid van dit college hoor. Ik ga het u zeggen. Mijn fractievoorzitter heeft deze keer veel moeite gehad met uitschreeuwen: waar zijn we met dit college toch mee bezig? Zijn ze kleurenblind geworden?

Ja, het is een beetje ongebruikelijk, voorzitter. Een overijverige secretaresse heeft mijn aandachtspunten die ik heb opgenoemd, uitgetypt. Dat ben ik dus niet gewend. Ik doe het normaal altijd uit mijn hoofd. Ik zal mijn best doen.

De bezuinigingen, verandering van werkwijze met een kort geheugen, culturele bezuinigingen door te voeren. Het culturele brandpunt Maastricht in de gevarenzone. Zo kregen wij dat te horen. De pijnbank van het culturele akkoord 2014-2018 gaat een feit worden. De Judaskus aan de culturele instellingen van 2015 die geheel worden gekort. We hebben een kort geheugen of er is sprake van verstandsverbijstering nadat we geen culturele hoofdstad zijn geworden; Europese cultuurhoofdstad. Een groot deel van de cultuur in Maastricht is weg. De afspraken die we met Aken, Hasselt, Luik, Heerlen, Sittard-Geleen hebben gemaakt over de cultuur en hun bijdragen aan onze ambitie zijn allemaal weg. Alleen Mieke Damsma is nog niet weg. We zullen tegen dit warrige beleid stemmen en betreuren het dat dit college nee zegt tegen bijvoorbeeld de BV Limburg omdat zij gevraagd hebben iets op het Vrijthof te mogen doen en vijf, zes andere instellingen die voor 100% worden gekort. Ook de anderen worden met 41% gekort. De gevoerde gesprekken hebben opgeleverd dat een groot gedeelte voor een jaar is opgeschoven. Maar bevredigend waren de gesprekken niet, horen wij vanuit het veld. Hoe kan het, voorzitter, dat we op deze wijze zo reageren nadat we net iets hebben verloren? Het kan toch niet zo zijn dat men dan in een keer drie passen achteruit zet? We kunnen onze meerjarige afspraken niet waarmaken. Wij kregen een belangrijk schrijven van Huub Smeets en Leo Swinkels: cultureel brandpunt Maastricht in de gevarenzone. Deze notitie spreekt boekdelen.

Wij zijn op de drie decentralisaties goed en deskundig voorbereid. Deze discussie hebben wij in de commissies op een prima wijze gevoerd. Daarbij heeft men het gevoel dat de stappen die we daarin gaan zetten met de raad doordacht zijn. Dat staat haaks op datgene wat ik net heb gezegd over de culturele bezuinigingen. Wij gaan ook daar met die hele decentralisatie een nieuw beleid tegemoet. Dan durven we met de instellingen in debat te gaan. Dan durven we met de raad in debat te gaan en de politieke meningen te horen. Dan durven we deskundige ambtenaren in te zetten om ons in positie te brengen om deze zware taak op ons te nemen. Met cultuur hebben we dat niet gedaan. Daar gaat bot het mes en de bijl doorheen. Iedereen die 100% van de gemeente krijgt en alle vertrouwen in de loop der jaren heeft opgebouwd, wordt zonder enig argument weggevaagd.

Voorzitter, ook wij van de Maastrichtse Volkspartij hebben wel ambities. Wij vinden inderdaad de modestad best een leuke ambitie. Maar toch zouden wij eigenlijk meer kiezen – als er een wedstrijd zou zijn – voor de zogenaamde zorgzame stad, als die wedstrijd zou worden uitgeschreven: de zorgzame stad. Dan zouden wij graag meedoen, voorzitter, want dat zegt iets over ons sociale zorgzame beleid. We zouden dat misschien kunnen waarmaken nu wethouder Gerats toch de schijn mee heeft en het sociale beleid – samen met de heer Willems – goed op papier staat. Waarom zouden we niet trots op dat etiket zijn?

Voorzitter, wat betreft de veiligheid in de stad kan er nog een schepje bij. Wij zullen ervoor moeten zorgen dat onze stad schoon en netjes blijft. Ik ben het eens met de PVM en de LPM die met een motie over het groen in onze stad komen. Hoe mooier de stad erbij ligt, hoe minder vandalisme er is. Dat is alom in het hele land bewezen. Als men juist op de kwetsbare punten van het aanzicht van de stad en de straten gaat bezuinigen, weet men dat het verval je tegemoetkomt. We hebben al hele discussies gehad. Jaren geleden heb ik uiteindelijk gewonnen van de Welstandscommissie; dat er bloempotten

aan de verlichtingspalen mochten hangen. Als men nu ziet wat voor een zegen dat in de stad is waar in vele straten toch die prachtige bloempotten hangen. Dat betekent gewoon dat het debat toch nog zin heeft. Als men dat maar durft aan te gaan. Zorg ervoor dat die stad schoon blijft.

Wat de andere ambities betreft die we hebben en wat ook hard nodig is, bijvoorbeeld de fietsenstalling bij het station. Het is daar een puinhoop. Het ziet niet uit. Vele steden, zeker studentensteden hebben dat probleem ook. Maar dat u een fietsenstalling wilt maken onder de grond, die kapitalen aan geld gaat kosten. In vele steden – ook internationaal – hebben we gezien dat het ook boven de grond op een zeer nette manier kan; gestapeld, hekken eromheen. Misschien wel een werkgelegenheidsproject? Niet dat daar veel geld gevraagd moet worden, maar dat het goed geordend is. Aangezien wij allemaal ernaar streven om veel meer met de fiets – om fietsers mobiel te maken – moeten we ook ervoor zorgen dat die infrastructuur er is. Die liefde hadden we vroeger voor de auto met de garage. Ga nu aandacht besteden aan de fiets. Maar als het bovengronds kan, doe het dan niet ondergronds. Voorzitter, ook moeten we ervoor zorgen dat in de binnenstad meer betaalbare woningen komen. Verschillende collega's hebben daarom ook in de commissievergadering gevraagd. En de bouwverenigingen zullen van de makelaarsrol weer terugmoeten naar hun core business; het sociale beleid met de sociale woningen.

Voorzitter, zelfs mensen die eigenlijk een tweede kans zouden moeten krijgen nadat zij misschien iets fout hebben gedaan, moeten weer geaccepteerd worden en die kans krijgen. Ik kom hen deze maanden te veel tegen. Want als wij maar blijven aftellen en afstrepen en mensen maar op straat laten lopen en schuld op schuld laten opstapelen, krijgen wij die problemen zoals velen die nu ook hebben. Ik doe een beroep om hen geen makelaar te laten zijn, maar een bouwvereniging en het sociale gezicht heel nadrukkelijk te laten zien.

Voorzitter, u begrijpt dat in mijn fractie nog een keer het pleidooi werd gehouden om nog een keer te laten kijken naar de toegankelijkheid in de stad voor rolstoelen. Er zijn toch nog nogal wat knelpunten die opgelost zouden moeten worden. Wel moest ik u bedanken dat wij in ieder geval al hebben bereikt – in overleg met u – dat voor de rolstoel geen extra bedragen geteld zullen worden. Wij hebben dat in dankbaarheid aangenomen.

Voorzitter, wij hebben inderdaad ervoor gekozen omdat we met die culturele subsidies niet verder komen, om niet voor de begroting te stemmen. Want het kan niet zo zijn dat we in intensief overleg met de instellingen zijn geweest en dat we zeggen dat wij zullen proberen om het toch in discussie te brengen. Als we dan nee zouden krijgen van het college en we gaan toch door, dat we dat zomaar zouden accepteren. Ik vind het nogmaals een schande dat we in het jaar nadat we geen culturele hoofdstad zijn geworden een dergelijk visitekaartje neerleggen. Voorzitter, wij streven ernaar om dit jaar weer op alle punten te letten die ons ideaal 'omzien naar elkaar' versterken. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan mevrouw Nuyts van de Liberale Partij Maastricht.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Ja, dank u wel. De heer Hoen heeft inderdaad ervoor gezorgd dat de stad wordt opgefleurd door bloembakken om de lantaarnpalen. Daarvoor hebben wij gezorgd. We moesten daarvoor wel door een betonnen muur. Maar goed, de begroting. De kwestie van de landelijke decentralisaties is tot nu toe heel goed opgepakt. Het college heeft de raad goed bij het proces betrokken, maar eigenlijk is het andersom. De raad heeft ervoor gezorgd dat hij goed betrokken werd bij de start van het proces en de ambtenaren hebben ons met al hun deskundigheid bijgestaan om inzicht in het proces te krijgen. Waarvoor dank aan alle ambtenaren en de betrokken wethouders. Niet alleen een hele klus voor de ambtenaren en het college, maar aan de andere kant ook veel onzekerheid voor de burgers over wat op hun af kan komen. Rijkstaken overnemen met minder budget dan het Rijk voorheen voor zichzelf had bedacht. Een flinke risicobuffer is daarom nodig, want we weten niet wat nog op ons af gaat komen.

We spreken nogmaals onze bezorgdheid uit over de veronderstelde hoeveelheid aan vrijwilligers en mantelzorgers en de mate waarin het inspringen wordt verondersteld en of de gemeente zoveel financiële achtervang heeft om het gebrek hieraan op te vangen. Immers, niemand mag door het ijs zakken. Iedereen moet de voorzieningen krijgen die noodzakelijk zijn. Niemand mag vereenzamen. Dus moet personeel en menskracht wel voorhanden zijn. We vragen ons ook af hoe de gemeente omgaat met het aspect van de arbeidsverdringing. Immers ontslagen in de zorg moeten worden opgevangen door vrijwilligers. De ontslagenen zorgen weer voor een groter beroep op de uitkeringen. Het klinkt allemaal zo dubbel.

Studenten. Het is goed dat de gemeente eindelijk de studentenhuisvesting oppakt door op diverse plaatsen campussen te realiseren, zoals de Eiffel Carré. Dat was broodnodig. Wij zijn blij dat het kwartje is gevallen. Verder willen we het college en met name wethouder Van Grootheest attenderen op het studentenproject stay social – maar hij weet daar natuurlijk al van – dat als doel heeft studenten

vanuit de huurpositie onder de arm te nemen en wegwijs in de stad te maken en vooral een bijdrage te leveren aan de leefbare buurt.

Cultuur. Goed rentmeesterschap heeft ons zojuist gedwongen om tegen de Timmerfabriek te stemmen. Investeren van 50 miljoen euro. Overal wordt bezuinigd, dus ook op cultuur. Wij hebben er dan ook geen moeite mee dat bezuinigd wordt op instellingen die heel veel subsidie krijgen. De bron van inkomsten is vaak niet alleen de gemeente, maar ook provincie, Rijk en sponsors. De raad heeft kennisgenomen van enkele bezwaren. Een vraag is hoe het eigenlijk mogelijk is dat een instelling die bijna 1 miljoen euro aan subsidies ontvangt, stelt in de problemen te geraken als er 50.000 euro wordt bezuinigd. Dan vragen wij ons af hoe het zit met de financiële huishouding. Of instellingen die aangeven dat er meerjarige verplichtingen zijn aangegaan en dat de eerste jaren de bezuiniging niet doorgevoerd kan worden. Wij hopen echter wel dat het college duidelijk maakt dat zij niet over haar graf heen kan regeren en dat subsidies nooit langer dan vier jaar lopen en de bestuursperiode nooit overschrijden. Dus, wethouder, hoe heeft u dat geregeld?

De relatie cultuur en werkgelegenheid is jaren geleden aangevoerd als argument om fors in cultuur te investeren. Echter, wij zien die relatie niet zozeer. Dat 100.000 euro in cultuur investeren 1,44 fte oplevert, zien wij dan ook niet als overtuigend bewijs dat dit het middel is om onze werkloosheid aan te pakken. Wij constateren dat het meer om een ideologie gaat dan om harde cijfers en feiten. Voor ons is cultuur slagroom op de taart. Iets dat het leven aangenaam maakt en vooral geld kost. Maar geef dat gewoon toe en vermeng het niet met werkgelegenheidsvraagstukken.

FashionCLASH en Fashion House zijn twee projecten. Er waren tien projecten. Wij vragen aan wethouder Damsma: wat gebeurt met die andere acht? Ja. Worden die nog ingezet om meer werkgelegenheid te genereren? Mode, ik haat mode. Ik vind het verschrikkelijk (*lacht*). Nee, we zijn gewoon heel blij dat mode wordt opgepakt. Misschien zou wethouder Aarts als wethouder van mode een opdracht aan FashionCLASH kunnen geven om levensloopbestendige luiers te ontwikkelen, van baby tot volwassenen (*lacht*)?

Gelach vanuit de zaal.

Maar daarover hebben we maar geen motie gemaakt (*lacht*).

Werkgelegenheid. Nadat we de afgelopen vier jaar vierduizend banen zijn verloren en er jaarlijks een afname is van meer dan vijftig banen, kunnen we niet anders dan herhalen dat het college nog meer moet inzetten om bedrijven hiernaartoe te halen die werkgelegenheid verschaffen die vooral geënt zijn op de categorieën werkzoekenden.

In maart 2013 hadden wij 2610 mensen in de WW en in maart 2014 zijn dit 2870 mensen. Dat is dus een stijging van 220 werklozen. Ongeveer 3550 mensen zitten in de bijstand. Er zitten dus meer dan 6000 mensen zonder werk. Ontslagen in de industrie, de detailhandel, de zorg, de MTB. Hierop moet dus een beter antwoord komen. Podium24, daarmee zijn we aan de slag. Maar hoeveel mensen hebben hieraan nu een baan overgehouden? Dat is een vraag.

We hebben dus problemen ermee dat steeds meer mensen zonder baan komen te zitten en dat bovenmatig wordt geïnvesteerd in cultuur, zijnde de oplossing voor ons werkloosheidprobleem. Er moet dus meer diversiteit in de aanpak van de werkloosheid komen. Wij pronken dat Maastricht op de tweede plaats staat qua aantal zzp'ers. Maar van de zzp'ers hoor ik dat het een bittere noodzaak is en bittere armoede. Ik denk dat we dat dus als pluspunt moeten schrappen.

Bezuinigingen op de IBOR. Wij willen niet dat op een basisvoorziening wordt bezuinigd. Een absoluut pluspunt van Maastricht is de hoge kwaliteit van de omgeving. Dat hoor ik van iedereen die onze stad bezoekt. Het kan niet zo zijn dat wij onze pleinen en onze perken gaan omwoelen en daarvoor in de plaats groene struiken zetten. Dat kunnen wij absoluut niet toestaan. We hebben LED. We hebben regiobranding. Dat promoot de stad. Als men dan hier aankomt, zou men echter de omgeving zien versoberen. Dat rijmt zich absoluut niet. Men zou denken dat wij aan het verarmen zijn. Waaraan ziet men dat het eerste? Bij de mens ziet men dat aan de kleren en bij de stad ziet men dat aan de omgeving; hoe de openbare ruimte is ingericht en onderhouden. Werden we de afgelopen jaren niet al geconfronteerd met wijken waar het onkruid welig tierde? We zijn al teruggegaan in het kwaliteitsniveau. Nu komen de perken en pleinen aan de orde. Bloemen worden groen en de pleinen versoberen, terwijl zij de entree van de stad zijn. Als de stad er niet goed uit ziet, straalt dat op ons af, ondanks de vele miljoenen investeringen om onze stad te promoten. Wellicht kan ook nog wat geld worden weggehaald bij de stadspromotiebudgetten? We nemen aan dat als we een nieuwe directeur van de VVV krijgen door de regiobranding een streep kan worden gezet. Dan hebben we ook een besparing. We hebben dus een motie gemaakt en ik lees het dictum voor. Het gaat dus om de perken en de pleinen. Dat wij die bezuinigingen niet doorzetten. We moesten ook nog een dekking vinden (*en leest vervolgens het dictum voor*).

Overwegende dat:

- dat in de begroting 2015 wordt aangegeven dat in 2015 voor de groenvoorzieningen in de openbare ruimte het beeldkwaliteitsniveau CROW-norm C (laag) wordt nagestreefd;
- dat de bloemen in de perken in de wijken door struiken of gras vervangen zullen worden en de pleinen bij de stadsentrees nog meer versoberd zullen worden;
- dat de gemeente veel in de presentatie van de stad investeert om een goede indruk te maken op de bezoekers en investeerders;
- dat de bloemenperken en pleinen het visitekaartje zijn en bijdragen aan de leefbaarheid;
- dat de bezuiniging voor een andere uitstraling zorgt dan die we nastreven en daardoor een verkeerd signaal afgeeft;
- dat er een beroep wordt gedaan op de burgers om perken te gaan beplanten en onderhouden en dat dit niet overal en blijvend zal worden opgepakt waardoor er verschillen in kwaliteitsniveau in de openbare ruimte zullen optreden, terwijl we voor alle buurten een gelijk niveau nastreven;
- dat die bezuiniging ook werkgelegenheid kost hetgeen niet wenselijk is en het bezuinigde bedrag voor de begroting door beroep op een uitkering daardoor toch lager uitvalt,

Draagt het college op:

- de opbrengsten uit de gemeentebrede uitrol van het project snippergroen te oormerken voor het (zoveel mogelijk) in standhouden van het kwaliteitsniveau van de bloemen- en plantvoorziening op pleinen in wijken en stadsentrees, aangevuld met de zoekopdracht naar financiële meevallers binnen alle begrotingsposten,

En gaat over tot de orde van de dag

Ondertekend door LPM, Kitty Nuyts, Maastrichtse Volkspartij, Jan Hoen, CDA, Peter Geelen en Partij Veilig Maastricht, Tiny Meese

Even kijken. Het is goed dat er eindelijk een oplossing komt voor het fietsenstallen bij het station. Alleen zijn wij niet blij met de ingang van de tunnel in de Stationsstraat. Wij vinden dat dit een historische fout is, door deze oude sfeervolle straat in tweeën te gaan splitsen vanwege een fietstunnel. Het zou beter zijn om met de oplossing van Q-Park aan de slag te gaan en de ingang op het Stationsplein te situeren. Sportaccommodaties: de Liberale Partij Maastricht vindt sport erg belangrijk. Helaas zien wij in de begroting terug dat sport een ondergeschoven kindje is en dat er verhoudingsgewijs veel meer geld in cultuur wordt geïnvesteerd. Sport is belangrijk voor het sociale en gezonde aspect van de stad, maar er zullen meer middelen ter beschikking gesteld moeten worden. Dus sporttarieven verhogen is zeker geen goed middel. Sportverenigingen zijn dan genoodzaakt om de contributie te verhogen, waardoor leden weer gaan afhaken. Vervolgens verkeren verenigingen in financiële nood. Dit levert ook weer leegstand van sportaccommodaties op en zo blijven we gewoon in een kringetje ronddraaien. Even kijken. Ja, plotseling ben ik bij het einde gekomen (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal

Dank u wel allemaal voor uw aandacht.

DE VOORZITTER: (*Lacht*) Goed. Dank u wel, mevrouw Nuyts. Zo kan het lopen. Daarmee is de eerste termijn van de raad afgerond. Ik stel voor om een korte pauze van maximaal tien minuten in te lassen. Meer heeft het college niet nodig om zich voor te bereiden op de eerste termijn, heb ik begrepen. Ik schat in dat we uiterlijk om 19.00 uur met onze dinerpauze kunnen aanvangen. Dus we kunnen van 19.00 tot 20.00 uur eten. Daarom heb ik ook expres die vlaai laten komen. Ik denk dan trekken we het nog eventjes door en dan zit er volgens mij iets meer structuur in de avond. Ik schors voor tien minuten en daarna gaan we door.

Schorsing 17.41-17.53 uur

DE VOORZITTER: Dames en heren, zullen wij zo langzamerhand weer eens doorgaan met de vergadering? Als er mensen zijn van uw fracties die nog op de gang staan, in de antichambre? Staan daar nog veel mensen?

Onverstaanbare reactie buiten de microfoon om.

Ja, dank u wel. Dames en heren, kunt u uw fractiegenoten oproepen om ook te gaan zitten? Ik zie iemand van D66 daar nog staan en van de SP. De PvdA gaat zitten. De Seniorenpartij gaat zitten. De fractievoorzitter van het CDA moet nog binnenkomen, zie ik. De Seniorenpartij is bijna compleet. Dan is het woord aan wethouder Aarts. Even wachten op mevrouw Heijnen, want anders ... Het is lastig als de fractievoorzitter er niet bij is.

Onverstaanbare reactie buiten de microfoon om.

De griffie kan dat wel even doen. Als jullie de mensen binnenroepen die daar nog staan?

Onverstaanbare reactie van de griffier.

Ja, naar het toilet. Ja, ja. Dat moet men in de eigen tijd doen. Ja. De GroenLinks-fractievoorzitter is ook binnen? Ook nog niet.

Reactie vanuit de zaal.

De heer Krabbendam is er ook?

Reactie vanuit de zaal.

Ja, we beginnen wel, Albert (*de heer Nuss*), want je bent er nu. Ja. Goed. Dan is het woord aan wethouder Aarts. Hij zal als eerste namens het college beginnen.

WETHOUDER AARTS: Dank u wel, voorzitter. Ik droomde vannacht van deze begroting, moet ik u zeggen. Ja. Tot mijn verwondering zag ik drie schikgodinnen. U kent ze wel uit de mythologie. Zij stonden bij een grote ketel naar de toekomst te kijken. Ik hoorde de eerste schikgodin zeggen en zij leek verdacht veel op André Willems (*gelach vanuit de zaal*): "De decentralisaties komen eraan, veer goan troan (neet daroan)." Toen hoorde ik de tweede schikgodin zeggen en zij leek verdacht veel op Jack: "Tegen elke pries, gene geet doar het ies." Toen keek ik naar de derde en zij leek verdacht veel op Mieke. Haar hoorde ik zeggen: "Hiere, iech zeen het participatieleeg als geene in Mestreech." Dames en heren, voorzitter, ik denk dat betekent iets.

Onverstaanbare reactie vanuit de zaal.

Ja, een heel onrustige nacht (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

Ik ben ook meteen wakker geworden en ik heb het meteen opgeschreven. Maar ik wil toch deze drie wethouders even eruit lichten. Sommigen van u hebben dat ook al gezegd. Zij hebben toch de afgelopen tijd een bijzondere opgave gehad en ook de komende tijd. Dat hebben zij met grote inzet, met grote passie en betrokkenheid gedaan. Ik heb dat zien gebeuren. U hebt dat zien gebeuren. Ik denk dat ik namens u allen spreek als ik op deze wijze daarvoor mijn dank nog eens uitspreek. Maar zij konden dat natuurlijk niet doen zonder allerlei knechten. Wij noemen dat in dit jargon 'ambtenaren'. Dus ook deze cao-betaalde knechten, de ambtenaren wil ik graag danken voor de bijzondere inspanning die zij hebben gepleegd. Ook gezien alle vragen die u weer heeft gesteld, is het weer een wonder dat dit allemaal is gelukt. En dat alles onder de meesterknecht Piet – witte Piet in dit geval – onder leiding van de top natuurlijk, de heer Onno Hoes uit Spaans Brabant. Dames en heren, ik denk dat het terecht is dat we toch misschien op deze ludieke wijze enigszins waardering hebben voor de enorme inspanning die is geleverd.

Dan naar de inhoud. Ja, ik zei het u al. Een van de voornaamste punten is voortvarend opgepakt; de decentralisaties. Anderen hebben het ook al gezegd. Er ligt hier een financieel gedegen begroting voor die op een sluitende wijze een vertaling geeft van het coalitieakkoord en van de voorjaarsnota, zonder een verhoging van de belastingen, zonder al te veel pijnlijke bezuinigingen. Er zijn er wel een paar, maar getalsmatig is dat toch vrij beperkt. Als u eens naar andere steden kijkt in het Limburgse, wat zij aan pijnlijke bezuinigingen of belastingverhogingen moeten doen, dan scoren wij gemiddeld toch wat beter, denk ik. En dat alles onder het behoud van wat we hadden; geen bezuinigingen op armoede, geen bezuinigingen op economie en geen bezuinigingen op veiligheid.

De bestaande ambities worden voortgezet en we hebben nieuwe ingezet. Ik noem u – en u hebt het alweer besloten – het poppodium, dat toch vele miljoenen extra krijgt. De Belvédère wordt voortvarend onder Gerdo van Grootheest uitgevoerd. De Noorderbrug is in de aanbesteding. De A2 loopt als een trein. De trein zelf nog niet. De extra impuls voor economie die we hebben; 300.000 euro die we toch weer extra kunnen inzetten. Dit ook naar diegenen die hebben gevraagd om meer geld voor economie. Het MECC dat pas is overgenomen en toch weer als Maastrichts bedrijf aan de gang is. De creatieve economie als nieuwe factor. De load van de Maastrichtse werkgelegenheid wordt opgepakt. Ook daarbij hebt u vandaag de mogelijkheid om over morgen en dergelijke, besluiten te nemen. De dienstverlening naar onze burgers – en dan kijk ik naar de heer Jongen – is sterk verbeterd. Ook dat is natuurlijk van immens belang. En dan kijk ik naar de heer Krabbendam; 800.000 euro extra voor duurzaamheid. Dan gaan we nog eens ... En dan kan ik blijven kijken, begrijp ik. Ik kijk ook naar anderen hoor, want meerdere fracties hebben de fiets geprezen in het verleden en ook nu. We gaan ook enorm veel fietsprojecten oppakken. De openingstijden van de stallingen gaan we vergroten. We gaan een enorme stalling bij het station maken. Ook bij sport, een vierde hockeyveld, een bouldodrome. En we gaan de Hoge en Lage Fronten verbinden. En vanwege de tijd zal ik het daarbij laten, voorzitter, en mij verder beperken tot een reactie op de inbreng van de fracties.

Daarbij zal ik vooral proberen om vragen te beantwoorden. Ik zal zo min mogelijk op opmerkingen en politieke statements ingaan. Want een statement geeft het onderscheid aan. Ten aanzien van parkeren is om nieuwe technieken gevraagd. U weet, daarmee zijn we hard bezig. We komen daarop in de commissie terug. U zei: de binnenstadvisie en Belvédère verbinden. We moeten die binnenstadvisie – die we zo noemen en in feite al door de burgers is aangeboden – nog vertalen naar een werkdocument voor de raad. In hoeverre daarin verbindingen met Belvédère zijn, want er zijn heel specifieke dingen in die binnenstadvisie ingebracht. Daar waar verbindingen zijn, zullen we die zeker leggen. Maar het is een wat specifiekere vraag in die visie wat de burgers hebben ingebracht. Maar er zijn zeker ook raakpunten.

'Durf en moed' werd door de Seniorenpartij gezegd. Dat sprak mij enorm aan. Niet alleen een boekhouder zijn, maar potjandorie iets durven en moed hebben. Ook als het allemaal nog niet is geregeld en soms de laatste cent er nog niet is, durf en moed en ervoor gaan. Dat is ook wat de eerste schikgodin zei: we gaan ervoor.

Het CDA vraagt naar de begroting; is die wel concreet genoeg? U zei ook relativerend dat we dat zelf hebben bepaald. Want u hebt het abstractieniveau van de begroting in het algemeen bepaald. Ook in de commissie Financiën kunnen we altijd erover spreken om dat specifieker of meer algemeen te maken. Wij hebben voor- en nadelen. Ik denk dat in de begroting beleidsmatig toch heel veel dingen staan. In beleidsmatige zin is de begroting zeer zeker uitgebreid. In financiële zin is het abstractieniveau inderdaad erg hoog. Dat ben ik met u eens. Maar ik ben zelf een voorstander om daarop meer op het commissieniveau in te zoomen, in plaats van het weer in de begroting op te nemen. Dan wordt de begroting immers nog dikker. Maar dat is een suggestie. Ik hoop dat wij in de kleine rekeningcommissie daarover meer signalen krijgen.

Even kijken, de moties zal ik als laatste even doen. D66 verwijst naar het welkomstpakket voor nieuwe bewoners. Daarmee zijn we bezig. U zegt: geef oude bewoners of mensen die vertrekken ook nog iets mee. Geen trap, neem ik aan (*lacht*), maar iets. We zullen daarover nadenken. Ik word een beetje daardoor overvallen, maar het lijkt mij een leuke suggestie. Maar ik kan daarover nu niet iets concreet zeggen.

U hebt bij het station gevraagd; als we nu met die fietsenstalling aan de slag gaan, kunnen we dan niet die hele straat, die hele Percée vanaf de Servaasbrug tot aan het station, eens goed op de schop nemen, zou ik niet willen zeggen, want dat zou betekenen direct iets doen. Maar laten we eens bestuderen wat daar de perspectieven zijn. Of dat terrassen op de stoepen zijn, een andere manier van parkeren. We hebben dat in feite al uitgezet. We hebben ook met Wyck overleg gehad. We willen dat graag gaan doen, om dat onderzoeksmatig in beeld te brengen. Dat is dus een volledige toezegging op dat punt. Waarmee niet is gezegd dat wat daar als wens of als eindproduct uitkomt, we daarvoor dezelfde dag geld hebben. Maar dat is die lef en die moed. We gaan ervoor. We zien gaandeweg hoe we het regelen.

Op de SP kom ik bij de moties terug. De PvdA, het vruchtboomfonds zit ook bij de motie. Daarop kom ik terug. Ja, de fiets en de planvorming meenemen. Dit is nog door GroenLinks gezegd. Ik hoop dat we dat doen, want ik zou het een beetje beschamend vinden als we het niet doen. Maar ik krijg wel vaak, ook van de Fietzersbond de opmerking: is het goed gedaan? Dat is een andere discussie. Maar ik ben het helemaal eens met het uitgangspunt; neem het zo snel mogelijk mee. Ik kijk ook naar collega Van Grootheest die vanuit de ruimtelijke ordening vaak bij de planvorming zit. Ik neem aan dat ik dit ook namens hem kan uitspreken. Hij kan de ambtenaren ook nog wat beter aansturen.

Even kijken. Ja, er is gezegd: inzicht in de financiële kaders. Ik denk dat dit in het algemeen heel goed is. U ziet ook dat wij een begroting vaststellen en de afgelopen jaren een rekening hebben die bijna op

nul sluit. Dus in grote lijnen doen wij het begrotingstechnisch ontzettend goed. Maar ik begrijp de opmerking dat u nu een bepaald aantal projecten ziet – en ik voeg daaraan bijna nog een toe, die straat in Wyck – het station, de tram, de Kennedybrug waar dit nog niet geregeld is. Dat hebben we altijd. Dat hebben we met de Noorderbrug gehad. Dat hebben we met de A2 gehad. Anders zijn we niet meer dynamisch maar statisch. Dan lopen we niet meer. Dan dekken we niets meer. Soms moet men het ook niet willen om alles financieel dicht te regelen, want stelt u zich eens voor dat wij de fietsenstalling station helemaal financieel, eigenmachtig geregeld zouden hebben, zodat dit sluit. Dan hoeven we niet meer naar het Rijk te gaan. Dan hoeven we niet meer naar de provincie te gaan. U hebt het geld. Het is dus op zich niet leuk als men het geld nog niet heeft, maar het is wel een normaal proces. Ik ben een zeer optimistische persoon. Ik zeg altijd: kump goot. Samen met u.

Waarom fietsenstallingen gratis moeten zijn? De PVM vroeg dat. Ja goed, dat is een keuze die we als raad en ook in de coalitie hebben gemaakt. Toeristenbelasting verhogen? Eigenlijk geen 300.000 euro maar 600.000 euro, vindt de Partij Veilig Maastricht. Dat is ook een keuze die wij niet zo hebben gemaakt.

De VVD; meer geld voor de economie. Ja. Via de toeristenbelasting hebben we dat in feite een klein beetje geregeld. Wilt u meer, dan moet u met voorstellen komen. Er zijn nog over arbeidsparticipatie en de werkgelegenheid door meerdere partijen opmerkingen gemaakt. Ja, wij zijn de afgelopen jaren teruggelopen in de werkgelegenheid, deels doordat werkgelegenheid is vertrokken naar Beek/Elsloo. Dat verhaal is vaker hier ter sprake gekomen. Dat is geen ramp. Deels doordat met name in bepaalde branches zoals de bouw, natuurlijk door de crisis is getroffen. Ik denk dat als we het in een meerjarenperspectief bekijken, ook gezien de vergrijzing en de aflopende arbeidsmarkt, we de goede kant zullen uitgaan. Maar ik ben het ook met u eens als u zegt: kies waar men ook maar kan, binnen de beperkte gemeentelijke mogelijkheden om alles te doen wat mogelijk is om werkgelegenheid in stand te houden.

DE VOORZITTER: Interruptie door de heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Ja. U hoeft daarop nu geen antwoord te geven, maar het zou fijn zijn als u in de commissie Economische Zaken daarop wel antwoord geeft. Als we het over werkgelegenheid hebben, dan hebben we het ook over LED. Daarover is vanavond niet gesproken. Ik ben zeer benieuwd naar de stand van zaken, naar de plannen die op de werkgelegenheid zien. Want dat is nu net iets wat men niet als stad alleen moet doen, maar samen met de Heuvellandgemeenten en de andere centrumgemeenten. Dus ik zou aan u willen vragen om daarbij in de commissie ESZ echt stil te staan. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Wethouder Aarts.

WETHOUDER AARTS: Met groot plezier wil ik u dat toezeggen. Ja, mevrouw Nuyts vroeg naar de projecten onder de titel mode, creatieve industrie. Er zijn nu twee à drie in deze begroting gepresenteerd; LaunchBase, FashionCLASH en Fashion House. Komen er nog andere? Ja, er zijn nog andere in de pijplijn, maar we zullen die gedoseerd aan u doen toekomen. Want wij willen u natuurlijk ook niet helemaal in een keer een stortvloed van alles tegelijk geven. Die komen eraan. Die zitten in de pijplijn.

Ik denk dat ik de meeste opmerkingen heb gehad. Dan ga ik heel snel naar de moties, voorzitter. De motie van open spending of het dataportaal van D66. Ik heb dat in de commissie in feite al toegezegd en overgenomen. Dus bij dezen, ik neem de motie over. U mag het in stemming brengen.

DE HEER JONGEN (D66): Dan trek ik het bij dezen terug.

WETHOUDER AARTS: Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan maakt dit geen deel meer uit van de beraadslagingen, mijnheer Aarts.

WETHOUDER AARTS: De elektrische oplaadpunten bij lantaarnpalen en parkeermeters. Trouwens parkeermeters kosten 17.000 euro. Dat is het niet alleen, dat is ook de aansluiting, de plaatsing etc. Dus er is iets meer aan verbonden. De elektrische oplaadpunten neem ik ook over want wij willen graag onderzoeken of dat meer perspectief biedt dan nu al. Er zijn nogal wat lopende projecten waar men dat kan onderzoeken. Dus ook die neem ik over. Ik laat het aan u of u de motie intrekt of niet. Hetzelfde geldt voor de motie over de samenwerking in de keten van mode. Dat past

volledig in het beleid, zowel in de algemene creatieve industrie als in deze specifieke tak. Ook die nemen we heel graag over.

De motie van het CDA en de PvdA over het vruchtboomfonds spreekt mij enorm aan. Want ook ik draag een warm hart toe aan dat vruchtboomfonds, als ooit mede-creator van dat ding. Dus wat dat betreft zeker. Er moet gerapporteerd worden over de financiële toestand van de decentralisaties. Ik denk dat dit ook geen enkel probleem is. U hebt daarvan ook al afspraken in het algemeen en natuurlijk waar dat nodig is, worden de financiën meegenomen. Volgens mij is het nu al noodzakelijk dat wij uw toestemming vragen zodra wij iets aan de reserves zoals het vruchtboomfonds onttrekken. Volgens mij is de motie overbodig, maar dat klinkt zo onvriendelijk. Dus ik wil niet zeggen: het is overbodig. Ik steun de motie volledig wat dat betreft. Het is wel zo dat de achtervang – dit is even een nuancering van de tekst die er staat – pas aan de orde is nadat de reserve voor de sociale sector is benut. Dus dat is de eerste achtervang. Ik kan u en ik mag u – dat hebben we vanmorgen besproken bij het presenteren van de managementsrapportage die eraan komt. Het ziet ernaar uit dat we in het rekeningresultaat enkele miljoenen over zullen houden. Ik denk dat het wel goed zou zijn als we die in dat fonds gaan storten. Ik neem dat voorschotje op de managementrapportage c.q. rekening. Ik kan dat niet garanderen. Er zijn nog een paar maanden te gaan. Maar het ziet er wel naar uit. Dus ik zeg: wat hier staat is prima. Ik neem de motie met mijn kanttekening over. Dan is het aan u.

DE VOORZITTER: Helder. Mevrouw Heijnen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Ja, dat vind ik fijn om te horen, voorzitter. Want net zo goed als dat wethouder Aarts aangeeft dat hij het vanzelfsprekend vindt om ons als raad te informeren indien het vruchtboomfonds zou worden benut, vinden wij dat ook. We zijn erg dankbaar dat de motie wordt overgenomen. We hebben het wel geformuleerd omdat wij vonden dat de tekst zoals die in de begroting stond geformuleerd nog ruimte voor interpretatie liet. Het is dus fijn om te horen dat wij ...

WETHOUDER AARTS: Dan heb ik mijn handen nog meer gebonden dan dat ze wellicht al waren. Maar dat is niet erg, want ik weet dat zij op een goede plaats terechtkomen, als ik naar de raad toekom. Ik heb volgens mij alle moties gehad die op mijn portefeuille betrekking hebben, voorzitter. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Het woord is aan wethouder Willems.

WETHOUDER WILLEMS: Dank u wel, voorzitter. Er zijn een aantal vragen aan mij gesteld. Ik zal ze per partij behandelen. De Seniorenpartij Maastricht, sportbeleid, meer ruimte geven om dit in lijn te brengen met het landelijke gemiddelde; de sport- en bewegingsdeelname. Daarop is ons hele beleid geënt. Meerdere partijen hebben gevraagd om meer geld voor sport. Bij de vaststelling van de sportnota in mei 2013 hebt u zelf aangegeven dat we naar die tarieven gaan kijken en naar mogelijkheden om het aantal binnensportaccommodaties terug te brengen. Daar zit de ruimte of daar zou de ruimte moeten zitten. Binnensportaccommodaties; zeer zeker. En de tarieven denk ik ook, en dat hoop ik ook.

Dan even. Hoe zetten we de personele transformatie in gang op het gebied van zelfbeheer? Kijk, we zijn op veel vlakken als gemeente bezig om burgers meer in hun eigen kracht te zetten. Niet alleen op het gebied van zelfbeheer in de openbare ruimte, maar ook op het gebied van de drie decentralisaties. We zullen kijken of we daarop een deskundigheidbevorderingsprogramma kunnen zetten. Zo staat het ook in de begroting.

Dan de Wsw. De intentie van dit college is dat deze stad over vier jaar nog evenveel arbeidsplaatsen telt voor mensen met beperkingen als nu het geval is. Op dit moment zijn dat er circa 1000. En de bedoeling is dat het er over 4 jaar minimaal 1000 zijn en liefst meer. Alleen heet het dan niet meer Wsw. Dit krijgt een andere naam. Dat zijn dan de garantiebannen. Wat betreft die garantiebannen, dat zijn er tot en met 2016 ongeveer 450 voor heel Zuid-Limburg en voor het gewest Maastricht en Heuvelland 250. Teruggerekend naar Maastricht zal het om circa 140 banen gaan. Dat betekent dat we in de periode 2016 meer garantiebannen ter beschikking hebben dan het te verwachten verloop bij de Wsw. We moeten wel over die garantiebannen, maar dat speelt in het hele land, nog afspraken met de werkgevers zien te maken. Daarmee zijn we in Tripoolverband druk bezig.

U vroeg – mijnheer Sabel – naar het extra budget van 35 miljoen euro. Was het maar waar dat Maastricht daarvan 1 miljoen euro ontvangt. Het is een extra budget voor de arbeidsmarktregio's en wij vormen één arbeidsmarktregio met Sittard-Geleen en Heerlen. Het is weliswaar 1 miljoen euro bedoeld voor het opzetten van het Werkbedrijf en niet voor de Wsw. Ja, we zullen dat zo goed mogelijk proberen aan te wenden.

Even kijken. Mevrouw Heijnen begon over de tegenprestatie. In de begroting staat dat we nog naar de tegenprestatie kijken. Of we dat wel gaan doen. Daarover moet uw raad straks een beslissing nemen. Dat kan volgens mij in een raadscommissie. U bepaalt daarin zelf de marskoers. Dan kunt u ook het verdringingsaspect dat u aanhaalde zelf toetsen.

Een volgende vraag van het CDA, mevrouw Heijnen, had ook betrekking op meer middelen voor het programma sport in relatie tot het terugverdienmodel zorg en welzijn. Daarnaar zullen we in de loop van 2016 kijken. Dat valt voor ons onder het hoofdstuk transformatie. We gaan eerst alles zo goed mogelijk proberen over te zetten per 1 januari 2015. Het ontwikkelingstraject zetten we in 2016 in.

De SP vroeg naar de huisuitzettingen. We hebben recent een bijeenkomst gehad met alle partners. We hebben eigenlijk afgesproken tot een vervolgbijeenkomst te komen met als doel een duurzame aanpak te bereiken. Op dit moment hebben wij ook afspraken met partners, maar die werken alleen in acute noodsituaties. Die zijn onvoldoende als men spreekt over preventie, vroegsignalering en alles wat daarmee samenhangt. We gaan hiermee nu heel pragmatisch van start. Want kijk, huisuitzettingen wachten niet totdat wij ons beleid gereed hebben. Het is de bedoeling dat dit echt structureel ingebed wordt ergens in de loop van 2015.

Podium24 en social return. Ik wil daarvoor naar een volgende raadscommissie verwijzen. Dit was al voor een van de afgelopen raadscommissies gepland, maar door tijdsgebrek is het daar niet aan bod gekomen. We komen daarop uitvoerig terug. We zijn wel van plan om Podium24 en social return een cruciale rol in de arbeidsmarktpolitiek te blijven geven.

Ja, mijnheer Gunther. Bij Wsw-geïndiceerden met oplossingen komen zodat zij kunnen blijven werken in een beschutte omgeving. Dat is wel de bedoeling. Alleen is de vraag waar die omgeving is; of dat bij de MTB is of in combinatie met een andere organisatie. Wij zijn op dit moment met name combinaties met arbeidsmatige dagbesteding aan het onderzoeken. Maar in de raadscommissie Breed Welzijn van november komt een stuk over de Participatiewet aan de orde. Daar wordt deze problematiek ook al heel even aangestipt. Ik stel voor dat u gewoon een verslag krijgt van het minimaoverleg. Als u het nodig vindt – dat geldt voor alle raadscommissieleden van ESZ – om daarop te reageren, dan staat u dat vrij.

Het is inderdaad zo dat de armoede in deze stad toeneemt. Die is gestegen van ongeveer 8200 huishoudens in 2007 naar 8600 in 2013. Elk huishouden onder die armoedegrens is er een te veel. Maar daar wil ik tegenover zetten dat op het gebied van de werkloosheid het omslagpunt lijkt te zijn bereikt. Maar bij de cijfers van de sociale dienst van juli en augustus en ook in september al, zien we een heel lichte daling. Onze verwachting en vooral ook hoop is dat we erin slagen om die opgaande lijn – die in feite een neergaande lijn is – in de richting van de toekomst vast te houden.

Dan de motie straatverlichting. Daarop kom ik zo dadelijk even terug. De PvdA, mijnheer Nuss, u begon met een zin die mij zeer aansprak. Namelijk dat een begroting een afspiegeling is van door de jaren heen vastgesteld beleid. Zo is het maar net. Zeker op IBOR-gebied is dat het geval. Want de raad heeft in 2009 al besloten dat de kwaliteitsniveaus die we in 2015 hopen te bereiken, dat is kwaliteitsniveau B voor de binnenstad en de hoofdwegen en C voor de wegen in de buitenwijken. Met betrekking tot het hele IBOR-verhaal – daarop hebben meer sprekers gedoeld – is het volgende aan de hand. Kijk, wij verschuiven. Ik moet het anders zeggen. In 2003 en 2009 zijn ook incidentele budgetten ter beschikking gesteld om achterstallig onderhoud van verharderingen te repareren. Dat doen we nu weer. Het is niet zo dat in de IBOR-budgetten wordt gesneden, maar dat er een verschuiving plaatsvindt binnen IBOR. Waarom doen we die verschuiving? Omdat we goede hoop hebben dat dit niet ten koste van de beeldkwaliteit gaat. Dat zullen we heel strak monitoren. Ik kan aan mevrouw Nuyts toezeggen dat we prominente plekken in het stadscentrum, in het stadspark, de muurtuinen, plantenborders zullen ontzien. Dat zal ook in de raadscommissie terugkomen. We hebben goede hoop dat door adoptiemogelijkheden, door het aanbieden van rotondes aan bedrijven, de toekomstige kwaliteit van die rotondes ook wel gaat meevallen.

Mevrouw Nuyts, maar ook andere sprekers gaven terecht aan dat die bloempotten aan de lantaarnpalen er fantastisch uitzien. Ik moet ook bekennen dat dit zo is. Tegelijkertijd is dit een goed voorbeeld van hoe het ook kan zonder overheidsinterventie, want het zijn eigenlijk initiatieven die voornamelijk vanuit de ondernemers zijn opgezet. Wij hebben ook al een groot aantal projecten op het gebied van zelfbeheer lopen. De opgedane ervaringen brengen wij bij de operationalisering van het zelfbeheer in. Nog dit jaar wordt de nota Zelfbeheer in de raadscommissie besproken. Vanwege een overvolle agenda was het niet mogelijk om dat eerder te doen.

DE VOORZITTER: Een interruptie door mevrouw Nuyts.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Ja, dat met die bloembakken. Het klopt inderdaad. Maar ik hoor ook van de ondernemers: het is heel erg mooi, maar het is ook een hele kostbare geschiedenis. Straten moeten het geld bijeen collecteren. Dan moeten ze maar kijken of

ze het bedrag bij elkaar krijgen. Ik zie dat eigenlijk niet gebeuren als men bewoners de opdracht geeft om de bloemenperken te gaan invullen.
Dan nog een andere opmerking. We hebben die exercitie een keer met speeltuintjes gedaan. Speeltuintjes konden door de buurt worden geadopteerd. Daarvan is helemaal niets terechtgekomen. Ik zou u toch willen verzoeken om zoveel mogelijk ... Ik heb begrepen dat bijvoorbeeld in Amby al de rozen uit de grond zijn gehaald en dat deze door gras worden vervangen. Dat lijkt mij wel heel zuur.

DE VOORZITTER: Oké. De wethouder.

WETHOUDER WILLEMS: Kijk, wij hebben andere ervaringen met zelfbeheer. Dat betekent niet dat het 100% goed gaat. Dat gaat het nu ook niet. De gemeente maakt ook wel eens een fout. Wij hebben echt stellig de indruk dat door dat zelfbeheer goed aan te pakken, we erin slagen om een versobering van het groenbeheer door te voeren. Een versobering vooral op het gebied van de uitgaven zonder dat het de beeldkwaliteit aantast. In de raadscommissie SMM is aan de orde geweest: kunnen we niet naar andere steden gaan kijken? Ik heb mij laten vertellen dat men in Luik en Aken veel goedkopere beplantingen heeft dan wij. We hebben toegezegd dat er ruimte is voor experimenten met goedkopere beplantingen en andere beplantingen zonder dat het de beeldkwaliteit aantast.

DE VOORZITTER: Mevrouw Nuyts.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Het pluspunt van ons is nu net dat u nu juist niet naar Aken of Luik moet gaan kijken. Wij hadden heel mooie borders. De mensen kwamen gewoon kijken hoe mooi dit werd ingevuld. Als u dat gaat versoberen. Dat gebeurt nu al. Het loopt gewoon heel erg terug. We doen heel veel. We steken heel veel geld in de promotie van de stad. Dan kan men het toch niet maken om hier zo'n versobering op los te laten, want dan denkt men ook: het gaat niet zo goed met Maastricht, hoor.

DE VOORZITTER: Wethouder Willems.

WETHOUDER WILLEMS: Ik kan daarin kort zijn. Kijk, u hebt als raad zelf die onderhoudsniveaus vastgesteld.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Ja.

WETHOUDER WILLEMS: Daar groeien we nu naartoe. We bereiken de door de raad in 2009 vastgestelde onderhoudsniveaus naar verwachting in 2015. Dat betekent dat we planten die aan het einde van hun levenscyclus zijn, gaan weghalen. Daarvoor zetten we nieuwe beplantingen in de plaats. Planten die een zeer intensief onderhoud vergen worden meer en meer vervangen. Maar we zullen prominente plekken in de stad ontzien. Daar waar burgers bereid zijn om door zelfbeheer een bijdrage te leveren aan de instandhouding van een aantrekkelijke openbare ruimte, zal meer mogelijk zijn dan in straten of buurten waar dat niet het geval is.

DE VOORZITTER: Helder.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Mag ik?

DE VOORZITTER: Ja, de laatste keer.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Op een gegeven moment krijgt men gewoon kwaliteitsverschillen in wijken. Ik dacht dat we dat niet nastreefden. Ik dacht dat iedere wijk op hetzelfde niveau zou moeten zitten. Want dat kweekt men dan.

DE VOORZITTER: Wethouder.

WETHOUDER WILLEMS: De gemeente garandeert de basiskwaliteit. Alles wat mensen meer willen; dat kan. Maar dan moeten zij daarvoor zelf zorgen en dit onderhouden.

DE VOORZITTER: Wij garanderen het gelijke basispakket voor alle wijken. Dat is de vraag van mevrouw Nuyts en daarop wordt met ja geantwoord. Dank u wel. Wethouder, de heer Nuss (*lacht*). Sorry.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Voorzitter, even een vraag aan de wethouder. Het zou best kunnen zijn dat hij daar zo dadelijk op terugkomt. Maar ik stel die vraag nu omdat u het hebt over verschuivingen en over IBOR, het vastgestelde beleid. We komen er in 2016 wel. In 2009 is dat ook afgesproken. In onze motie maken wij melding over het onderdeel veiligheid. We leggen daar de combinatie tussen groenonderhoud en veiligheid. Dat doen we in 2014 op grond van de veiligheidsdiscussies die we in deze raad hebben gevoerd en nog blijven voeren. Waarbij voor iedereen in elk geval duidelijk is dat als men het heeft over veiligheid, groenonderhoud daarin een heel belangrijke rol speelt. Dat is toch echt iets anders dan verschuiven. Ik ben dus heel benieuwd, voorzitter, hoe de wethouder hierin staat en of hij dan bereid is om daarin te schuiven. Net is ook gezegd dat het overal hetzelfde moet zijn. Dus dat men een uitzondering maakt op het moment dat veiligheidsaspecten aan de orde zijn en extra aan de slag gaat. Zeker als dat niet gebeurt.

DE VOORZITTER: Helder. Wethouder Willems.

WETHOUDER WILLEMS: De (...) die in het geding zijn. Dat gebeurt ook nu al, bijvoorbeeld bij milieuparken. 17 van de 54 milieuparken zien er gewoon niet uit. Die maken we op dit moment 3 keer per dag schoon. Of als een hele straat vuilniszakken heeft buitengezet met gevaar voor de volksgezondheid. Dan worden die onmiddellijk opgehaald ofschoon er ook stemmen zijn die zeggen: dat moet men eigenlijk niet doen, want dan heeft men de volgende week weer de vuilniszakken op straat staan. Ik wil u eigenlijk zeggen: de veiligheid is en komt niet in het geding.

DE HEER NUSS (PvdA): *(Spreekt onverstaanbaar buiten de microfoon om).*

WETHOUDER WILLEMS: Als u de motie staande wilt houden ondanks mijn toezegging nu, dat is uw ...

DE HEER NUSS (PvdA): *(Spreekt onverstaanbaar buiten de microfoon om).*

WETHOUDER WILLEMS: Ja, maar ik kom zo dadelijk nog even apart terug op de motie.

DE HEER NUSS (PvdA): *(Spreekt onverstaanbaar buiten de microfoon om).*

WETHOUDER WILLEMS: Want er waren vier bullets. Oké. Dan GroenLinks. Ja. De luiermotie. Ik heb gisteren vernomen dat er ook iets op het landelijke niveau speelt. De branchevereniging van afvaldiensten is met het 'afvalministerie' – zeg maar – in gesprek over of op korte termijn mogelijkheden gecreëerd kunnen worden om ook luiers volledig te recyclen. Dan gaat het om niet-wasbare luiers. Dat verhaal ziet er heel goed uit. Ik verwacht in de loop van 2015, in elk geval voor de kadernota hierover meer te kunnen zeggen, of het inderdaad een reëel verhaal is. En zo ja, wanneer we dat gaan operationaliseren. Blijkt dat dit niet op korte termijn of op een redelijke termijn operationaliseerbaar is dan zou ik gehoord hebbende de discussie van zojuist uw raad willen voorstellen om eens te bekijken – dan sluit ik ook aan op de opmerking van mevrouw Heijnen – of we luiers en aanverwante artikelen niet op de een of andere manier kunnen faciliteren, zodat dit soort spul niet meer bij het restafval verdwijnt. Want ik kan u wel verzekeren: ons afvalbeleid is een succesverhaal. Dat willen we zo houden. Elke ton die daaraan bijdraagt – of het nu luiers zijn of toiletpapier of incontinentiemateriaal – is welkom. Dus we willen op die ingeslagen weg voortgaan. Ik hoop u daarover voor de kadernota 2015 – dat zal wel voor april zijn – meer duidelijkheid te verschaffen.

DE VOORZITTER: Interpellatie door de heer Krabbendam.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks) per interruptie: Ja, dank u wel, voorzitter. Begrijp ik dus goed uit de woorden van de wethouder dat hij in ieder geval het belang van het initiatief vanuit GroenLinks inziet? Dat hij bereid is om daarnaar heel serieus te kijken? Het is dus geweldig goed nieuws dat er nieuwe ontwikkelingen zijn. Die waren mij eigenlijk ook pas sinds gisteren bekend. Dat is heel erg goed. Maar we zien niet direct de oplossing voor 'snel'. Dus op het moment dat het niet direct een oplossing lijkt – de wegwerpluiers recyclen – dan bent u bereid om naar de motie te kijken? Begrijp ik dat goed?

WETHOUDER WILLEMS: *(Spreekt onverstaanbaar buiten de microfoon om).*

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Het is natuurlijk geweldig dat u het in een nog breder perspectief plaatst. Dat wil ik ook graag ondersteunen. In dat geval, voorzitter, lijkt het mij verstandig –

uitgaande van uw reactie waarbij ik eigenlijk al meer krijg dan ik had verwacht naar aanleiding van de discussie in deze raad – dat het goed is om deze motie vandaag dan niet in stemming te brengen. Prima, dan houden we de motie aan.

DE VOORZITTER: Wilt u nog weten wat die aanverwante artikelen zijn (*lacht*)?

Gelach vanuit de zaal.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Nou, voorzitter, daarbij kan ik mij heel goed een beeld vormen (*lacht*).

DE VOORZITTER: Ik liever niet (*lacht*). Wethouder Willems.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Erg genoeg.

WETHOUDER WILLEMS: Goed, dan even. Kijk, PVM heeft ook het een en ander opgemerkt over de onderhoudsslag die we gaan maken op het gebied van de verharderingen. We doen niets anders dan hetgeen we al jaren hebben gedaan. Dat werkt redelijk goed. Alleen de toestand van de verharderingen is op dit moment zodanig dat we heel nauwgezet zullen monitoren op het ontstaan van nieuwe achterstand op het gebied van onderhoud.

Dan mevrouw Thieme. Waarom zijn de betaalde sportorganisaties buiten de begroting gebleven? Heel simpel. Omdat daar op dit moment niets speelt wat begrotingstechnisch van belang is. Ik zal u het activiteitenprogramma van Maastricht Sport toesturen zodat u zelf kunt beoordelen of we inderdaad niets voor ouderen doen. Want wij doen een hoop op het gebied van activiteiten voor ouderen.

Dan ga ik even naar de vraag van de heer Hoën; de toegankelijkheid van de stad in relatie tot rolstoelen. We zullen bekijken of daar een nadere aanvullende actie nodig is. Maar ik wijs u erop dat stadsbeheer daarop zeer alert is. Als zij ergens een stoep kunnen verlagen, zullen zij dat niet nalaten. Daarvoor is ook een stevig budget beschikbaar.

Ja, de LPM heeft nog gerefereerd aan arbeidsverdringing in relatie met wat zich nu in de zorg afspeelt. Laat ik het zo stellen. Elke arbeidsplaats die in de zorg verdwijnt, is er een te veel. Maar dat is niet helemaal onze verantwoordelijkheid. Kijk, als het kabinet budgetten met meer dan 30% kort – en zo hangt de vlag er op dit moment bij – en zorginstellingen willen overleven, dan hebben zij vaak geen andere keuze. Die boodschap is niet leuk. Want ik heb natuurlijk ook werkgelegenheid voor een deel in mijn portefeuille. Maar ik kan daaraan op dit moment niets veranderen. Ik zie ook heel goede initiatieven, bijvoorbeeld bij het leerwerkbedrijf. Die zorginstelling maakt van de nood een deugd. We moeten even afwachten totdat de situatie binnen het zorgdomein zich budgettair heeft bestendigd. Dan zullen de werkgelegenheidseffecten zichtbaar worden, als die er uiteindelijk al zullen zijn. Want de zorgbehoefte neemt ook toe. Ik zie ook heel veel zzp'ers in die sector opduiken.

Met betrekking tot zzp'ers; dat is ook deels aangeroerd door een aantal fracties. Wij zijn bezig met het opzetten van een goed netwerk. We zetten in op vroegsignalering. Dat is in het verleden meermaals in uw raad ter sprake gekomen. Ook gerichte ondersteuning van zzp'ers. We zijn op dit moment bezig om dat verder uit te bouwen.

Ja, dan heb ik het gehad.

DE VOORZITTER: Dat komt goed uit.

WETHOUDER WILLEMS: Ja, precies. Dan pak ik eerst even de motie straatverlichting. Die neem ik over. We gaan een gedegen haalbaarheidstudie doen, inclusief een businesscase. Wij zullen u die op een nader te bepalen moment presenteren. De vraag is ook of de kosten tegen de baten opwegen. Daarop moet die haalbaarheidstudie uiteindelijk antwoord geven, en of Enexis bereid is om daaraan prioritair medewerking te verlenen. (*Die motie heeft collega Aarts gedaan*).

Dan zit ik bij de motie van de Partij van de Arbeid. Mijnheer Nuss, de eerste bullet; daarop komen we in een eerstvolgende raadscommissie terug. Ik heb al eraan gerefereerd dat het de bedoeling was om de nota Zelfbeheer voor de collegebehandeling te presenteren. In verband met een overvolle agenda is dat niet gelukt. Ik stel u voor om die eerste bullet in te brengen bij de bespreking van die collegenota. De bezuiniging op groenonderhoud in te vullen naar aanleiding van dit onderzoek, waarbij extra aandacht is voor modernisering en verduurzaming van de beplanting. Dat is de tweede bullet. Er zijn experimenten mogelijk op het gebied van verduurzaming en modernisering van de beplanting zonder dat het de beeldkwaliteit aantast. Dat kan zowel door burgers in de vorm van zelfbeheer. Daarvoor hebben we ook speciaal een budget. U zult zien dat we in die collegenota Zelfbeheer twee keer

50.000 euro gaan uittrekken om burgers te ondersteunen bij het zelfbeheer. Daarnaast kan ook de dienst stadsbeheer experimenten op dat gebied in gang zetten.

Ja, dan de derde bullet; geen enkele concessies te doen op het onderhoudsniveau van de buitenwijken in verband met de veiligheid. Ja, dat zijn we ook niet van plan. Wij respecteren het door de raad vastgestelde onderhoudsniveau B respectievelijk C en daaraan worden geen concessies gedaan. Wij zullen dat zeer nauwgezet monitoren.

DE VOORZITTER: Een vraag over de vorige bullet?

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Ja, over de vorige bullet, want daar schrijven wij in het laatste stukje. Daarop heb ik nog niet horen reageren: “een niet haalbare oplossing blijkt te worden ontzien”.

WETHOUDER WILLEMS: Ja, nou. De vraag is of het inderdaad zo is dat de beeldkwaliteit slechter wordt. Dat bestrijd ik dus ten stelligste. Ik zou bijna zeggen of u bijna willen smeken (*lacht*): geef ons daarbij het voordeel van de twijfel. Ik beloof u nu dat wij dat heel nauwgezet gaan monitoren. Op het moment dat de beeldkwaliteit inderdaad achteruit zou gaan in vergelijking met de huidige situatie, kunt u als raad de afweging maken of u dat anders wilt hebben of niet.

DE HEER NUSS(PvdA): Dat is misschien een definitiekwestie of wij begrijpen elkaar niet goed. De beeldkwaliteit is voor mij iets anders dan de veiligheid. Nu hebt u over veiligheid al gezegd: daar doen wij geen concessie.

WETHOUDER WILLEMS: Nee.

DE HEER NUSS(PvdA): Dus wij nemen gewoon over wat u vraagt?

WETHOUDER WILLEMS: Ja.

DE HEER NUSS(PvdA): Wanneer wij spreken over waar ‘zelfbeheer geen haalbare oplossing blijkt’, vooral op dat punt van die veiligheid. Dus stel, het zelfbeheer lukt om de een of andere reden niet. Fijn dat u daarvoor nog extra geld gaat uittrekken, om dit uit te proberen. Hoe gaat u daarmee dan om? Men ziet dat het niet lukt. U hebt er echt alles aan gedaan. Ik volg u met alle plezier als u zegt: we gaan er ook echt alles aan doen. Maar wat doet u op het moment dat u constateert: hier komt echt die veiligheid om het hoekje kijken? Daar gaat het mij om.

WETHOUDER WILLEMS: Kijk, mijnheer Nuss. Deerschikking binnen IBOR is dus geen bezuiniging. Dat bestrijd ik dus ten eerste, want we trekken eenmalig 3 miljoen euro meer uit. Vanaf 2017 komt er bijna 300.000 euro bij in verband met areaaluitbreiding. Tussentijds komt er ook meer geld beschikbaar voor areaaluitbreiding, omdat we binnen bestaande budgetten herschikken. Er wordt nu niet, straks niet en in de toekomst niet aan de veiligheid getornd. U hebt dat als raad – u spreekt dat nu weer uit – vanaf 2003 bijna doorlopend uitgesproken. Op het moment dat de veiligheid in het geding is, hebben ze bij stadsbeheer een rapid response team. Die rukken dan uit en dan fatsoeneren zij het, daar waar de veiligheid in het geding is.

DE VOORZITTER: Is dit voldoende?

DE HEER NUSS (PvdA): Ja, nog een keer. We zitten nu in 2014. Daar waar wij het hebben over: veiligheid is breder dan alleen het groenonderhoud. Dat was de essentie. Maar ik hoor u heel duidelijk zeggen dat dit uw volledige zorg zal blijven hebben. Dat is fijn om te horen. Dan kunnen we als wij het over de veiligheid hebben, daar gewoon overheen stappen. Dat gaan we dan oppakken. Dan, als het niet wordt opgepakt door anderen.

DE VOORZITTER: Dank u. Het woord is aan mevrouw Nuyts.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Dank u wel, voorzitter. U zei net dat u 50.000 euro heeft voor de burgers. Is dat eenmalig of is dat structureel?

WETHOUDER WILLEMS: Nu zitten we toch al de collegenota Zelfbeheer te bespreken.

DE VOORZITTER: Ja, misschien moeten we dat toch even uitstellen tot de volgende vergadering, tot de volgende commissie. Want anders wordt het erg gedetailleerd naar aanleiding van de begroting.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Ja. Als dit nu structureel is, had ik al antwoord op mijn motie.

WETHOUDER WILLEMS: Nee, heel simpel. U kent dat stuk niet. We gaan een experiment voor de duur van twee jaar op het gebied van zelfbeheer doen. We brengen daarbij de ervaringen in die we hebben met lopende projecten. Dat zijn er ongeveer zeventig op het gebied van zelfbeheer. We willen dat een stevige push geven. En de ervaringen met lopende projecten leren ons dat soms kleine budgetten nodig zijn om zaken vlot te trekken. Bijvoorbeeld in Daalhof, de Boerderij Daalhoeve onderhoudt een voorheen verloren hoek voor het woonzorgcentrum. Zij hadden werkkleding nodig. Ja, dat moet wel worden betaald. In De Heeg onderhield iemand de rommel rondom een milieuperron. We hebben ook aan hem faciliteiten verstrekt. Men kan niet van burgers vragen om zelfbeheer te doen zonder dat men hen in staat stelt binnen redelijke marges – zeg ik daarbij – om dat zelfbeheer ook goed te operationaliseren.

DE VOORZITTER: Mag dat voldoende zijn voor nu?

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Wat ik eigenlijk wilde zeggen. De bezuiniging komt neer op 71.000 euro. Ik heb dat laten uitrekenen door de ambtenaren. Als men zegt: ik heb toch een budget van 50.000 euro. Dan hadden we al bijna de bezuiniging te pakken hè?

DE VOORZITTER: Wethouder Willems wil aangeven dat er een collegestuk naar de commissie komt. Misschien is dat het moment om daarover even door te praten? Begrijpt u elkaar nu of wilt u alsnog een keer met een motie komen? Dan zien we dat tegen die tijd wel weer.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Ja. De vraag was: is dat structureel geld of is dat eenmalig?

WETHOUDER WILLEMS: Dat is deels geld ...

DE VOORZITTER: De microfoon?

WETHOUDER WILLEMS: Dat hoort bij een andere collegenota die op de rol staat in december van de raadscommissie, geloof ik. Dat zijn deels de opbrengsten van snippergroen en deels is dat additioneel geld.

DE VOORZITTER: Oké. Het komt dus nog een keer terug. De heer Jongen.

DE HEER JONGEN (D66) per interruptie: Dank u wel, voorzitter. Ik hoor de wethouder zeggen dat de veiligheid niet in het geding is qua IBOR. Dat begrijp ik. In de commissie gingen we iets verder. Daar werd de angst uitgesproken dat mogelijke bezuinigingen op IBOR tot verloedering van de stad zouden leiden. Toen hebben we afgesproken dat we niveau 4, het huidige niveau handhaven. Ik hoor u nu zeggen: als dat zo is, kom ik terug naar de raad. Maar ik zou een stapje verder willen gaan. Namelijk dat de raad uitsprekt dat dit niet het geval kan zijn. Dat u dan maatregelen neemt zodat het huidige niveau gehandhaafd blijft. En dat er dan mogelijk geld bij moet. Dat zien we dan wel bij de begroting. Maar ik ben bang dat de stad verloedert. Dat zouden we met z'n allen niet willen, moeten willen.

DE VOORZITTER: Dat is gewoon een statement van u, volgens mij. Dat is geen vraag. Dat is eigenlijk een statement. Ja, als ik het zo mag zeggen?

DE HEER JONGEN (D66): Dat is eigenlijk een statement. Maar als hij dit niet tegenspreekt, is het dus uitvoering.

DE VOORZITTER: Ja, de raad is de baas hè? Oké, ga uw gang. Wethouder Willems.

WETHOUDER WILLEMS: Ik probeer ... Verloedering is onacceptabel. Op het moment dat we dat vaststellen – en nogmaals, ik kan het vaak genoeg zeggen, we zullen dat zeer nauwlettend

monitoren. Frequenter dan we dat in het verleden hebben gedaan. Op het moment dat we dat vaststellen, komen we naar u terug en leggen we aan u de vraag voor: wat nu?

DE VOORZITTER: Helder. Wethouder Nuss. De heer Nuss, sorry.

DE HEER NUSS (PvdA): Ja.

DE VOORZITTER: Het zit er zo in (*lacht*).

DE HEER NUSS (PvdA): Ja (*lacht*). Deels ook inhakend op uw voorstel om daarover in de commissie nog een keer goed te spreken. Het gaat mij om de duidelijkheid. Het begon op een gegeven moment ook weer te gonzen omdat in het voorgenomen besluit staat: in te stemmen met de specifieke bezuinigingen binnen de producten integraal beheer en openbare ruimte. Dan zou het best wel eens kunnen zijn dat we elkaar daarin onvoldoende verstaan. Dat moeten we niet willen. Het is prima om dat nog een keer in de commissie samen goed te bespreken, want ik hoor u een heleboel dingen zeggen. We bezuinigen niet. We bezuinigen niet. En hier staat: wel te bezuinigen. Dan is het goed – denk ik – om dat nog een keer goed ...

WETHOUDER WILLEMS: Wij geven wel degelijk minder geld uit aan groenbeheer omdat we denken dat dit kan. Waarom denken we dat dit kan? Omdat we mogelijkheden zien om door andere beplanting ... De beeldkwaliteit – dat is toch de doorslaggevende factor. Daarop wordt ook gemonitord. En op die beeldkwaliteit is het onderhoudsniveau bepaald. Aan de hand van de beeldkwaliteit is het B of C.

DE VOORZITTER: Dat is helder. En het leidt niet tot verloedering en criminaliteit.

WETHOUDER WILLEMS: Ja, precies.

DE VOORZITTER: Dat is de boodschap.

DE HEER NUSS (PvdA): Ja, en dan vooral specifiek op die veiligheid, criminaliteit enzovoort bestrijden.

DE VOORZITTER: Ja.

DE HEER NUSS (PvdA): In die volkswijken waar dat vaker zou kunnen spelen.

DE VOORZITTER: Dat is toegezegd door de wethouder namens het college. Goed. U was denk ik met de moties al klaar? Of had u er nog een of twee?

WETHOUDER WILLEMS: Nog even de motie afmaken.

DE VOORZITTER: Als u de microfoon even indrukt?

WETHOUDER WILLEMS: De vierde bullet heb ik nog niet gehad; ervoor te waken dat herijking IBOR niet leidt tot ontslagen bij de MTB. Het kan nooit de bedoeling zijn dat als we iets goedkoper kunnen doen, om dan nodeloos de werkgelegenheid in stand te houden. Tegelijkertijd is het net voor die mensen met beperkingen ontzettend belangrijk dat er werk voor hen blijft bestaan en dat zij niet werkeloos worden als gevolg van gemeentelijke bezuinigingen. Nog nooit heeft de MTB mensen moeten ontslaan omdat de gemeente bezuinigt. Hoe komt dat? Zij zijn zo breed bezig binnen deze gemeente; ze zitten in de catering, in de postbezorging, in de schoonmaak, in de openbare ruimte. Er zijn altijd wel compenserende opdrachten. Men spreekt ook over grote volumes. Ik ben niet bevreesd. Sterker nog. D66 heeft vragen gesteld over wat met die tijdelijke contracten gebeurt. Ik denk dat die allemaal verlengd kunnen worden.

DE VOORZITTER: Helder. Dank u wel, wethouder Willems. Dan is het woord aan mevrouw Damsma.

WETHOUDER WILLEMS: Nee, ik heb nog ...

DE VOORZITTER: Sorry, neem mij niet kwalijk. Nog een motie?

WETHOUDER WILLEMS: Ja, de motie van mevrouw Nuyts neem ik over.

DE VOORZITTER: De microfoon.

WETHOUDER WILLEMS: Dat is feitelijk het terugdraaien van de herschikking binnen de IBOR-budgetten. Nogmaals, ik kan u wel toezeggen dat wij op beeldbepalende plekken heel voorzichtig te werk zullen gaan. Nogmaals, voor de vierde of vijfde keer. We zullen dat heel nauwgezet monitoren.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Damsma. Nog een interruptie van mevrouw Heijnen. Ga uw gang.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Ja, voorzitter. Toch nog even. Als ik in de tekst van de begroting lees, zie ik dat er nog een zoekopdracht resteert voor 300.000 euro om aan de benodigde 775.000 euro te komen. Hoor ik nu toezeggen dat dit zeker gaat lukken om die 300.000 euro te vinden?

WETHOUDER WILLEMS: We gaan gewoon daarvan uit. Als we die 300.000 euro gevonden hebben en de verwachting is dat dit voor december zal zijn, we komen terug in de raadscommissie om de raadscommissie te informeren.

DE VOORZITTER: Helder. Anders kunt u daarop in de tweede termijn nog een keer terugkomen. Mevrouw Damsma. Ga uw gang.

WETHOUDER DAMSMA: Ja dank u wel, voorzitter. Voordat ik met mijn bijdrage wat betreft cultuur zal beginnen, waren er nog twee vragen over een onderdeel van mijn portefeuille. Namelijk de vraag van de Seniorenpartij over de jeugdzorg. Hoe het met de inkoop staat. Alle zorgorganisaties waarmee op dit moment een relatie bestaat en die in Maastricht maar ook in de hele Zuid-Limburgse regio, cliënten hebben, daarvan zijn op tijd de eerste conceptaanbiedingen binnengekomen. Wij zijn nu met elkaar in onderhandeling om te komen tot het afsluiten van contracten. Ik heb alle vertrouwen erin dat dit zal lukken. De jeugdzorg wat Maastricht-Heuvelland betreft, trekt samen op met de Wmo. Daarop zal ook mijn collega Gerats verder doorgaan. Dit ligt in ieder geval goed op de rails. We komen daar verder uit.

De heer Nuss had nog een vraag over onderwijs. Dat we ons vooral bezighouden met stenen en te weinig met inhoud. Daarin herken ik ons niet. Het is natuurlijk wel zo dat wij als college en als gemeente niet gaan over de onderwijsinhoud. Maar dat wil niet zeggen dat wij niet met de onderwijsinstellingen aan tafel zitten, zowel het primair als het voortgezet onderwijs. Wij hebben een verplichting, ook vanwege passend onderwijs. Dat betekent dat we samen met het onderwijs en zo dadelijk ook richting jeugdzorg over de zorg van de leerlingen in ieder geval met elkaar aan tafel zitten. Dus er wordt wel degelijk over inhoud en toekomst gesproken. We beperken ons niet tot de stenen.

DE VOORZITTER: De heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA): Het is meer dan passend onderwijs. Indien u naar mij hebt geluisterd dan heb ik aangegeven dat je als stad, omdat je een visie hebt op je stad en omdat je zorgen hebt over werkgelegenheid en omdat je vindt dat een stad gastvrij moet zijn. Dat zijn onderwerpen waarbij men als stad best de scholen mag uitnodigen om daarover te praten. Dat heb ik gezegd. Dus wat ik mis ... Het is misschien wel meer in het primaire dan in het voortgezet onderwijs. Dat de scholen nog te ver af staan van de stad. Dan vind ik dat u als wethouder onderwijs het onderwijs moet uitnodigen om mee te praten; waar is onze stad nu mee bezig? Kunnen wij iets voor elkaar betekenen? Dat is waarover ik het heb. Dat is echt iets anders dan passend onderwijs want daarin hebt u ook echt een opdracht via zorg en welzijn.

WETHOUDER DAMSMA: Passend onderwijs is niet alleen wat zorg en welzijn betreft. Maar we staan aan de vooravond van integrale kindcentra. Daar gaat het over de inhoud van het onderwijs als lijdend voorwerp om te komen tot spreiding. Wij faciliteren ook het onderwijs om met elkaar aan tafel te zitten. Dat nemen we ook op. Dat nemen we ook in Maastricht-Heuvelland op. Dat doen we ook gezamenlijk met de drie steden, om meer te doen dan alleen maar te praten over de gebouwen. De onderwijsinhoud is leidend, ook in de toekomst en dat is de basis voor deze stad. Dat doen we zeer regelmatig. Ik wil u daar best een keer op een andere manier over bijpraten. Maar we gaan ook volop aan de slag met de visie in de richting van de toekomst. Dus wat dat betreft zie ik hen regelmatig.

DE HEER NUSS (PvdA): Dat hoeft niet met mij, maar de commissie is daarvoor de juiste plek. Want daar krijgt men nu juist de signalen dat de antwoorden op deze vragen nog onvoldoende helder zijn. Die specifieke vragen die ik nog een keer extra heb neergelegd. Dan stel ik het heel positief.

DE VOORZITTER: Het komt nog een keer terug in de commissie.

WETHOUDER DAMSMA: Ja, we gaan daarop uitvoerig in. Ik begrijp dat u zich met uw onderwijshart daarvoor heel sterk maakt om dat uiteindelijk ook te doen. Dat geldt in ieder geval voor mij. We komen daarop terug.

DE HEER NUSS (PvdA): Ik had ook gedacht dat D66 een onderwijshart had.

WETHOUDER DAMSMA: Ja, dat hebben we ook. Ja (*lacht*).

Goed dan ga ik over tot de beantwoording van de vragen rondom cultuur. Ik ga ook even het rijtje van de partijen af, te beginnen bij de Seniorenpartij. Die had nog een vraag over het poppodium, dat meer kansen moet bieden voor jong Maastrichts talent. Naast dat we bezig zijn met een zaal voor 1100 en een kleine zaal, is het straks ook in de Muziekgieterij mogelijk om een oefenruimte daarvoor te hebben. Daarin gaan we ook mee. Die mogelijkheid is er wel degelijk. We willen ook ervoor zorgen dat dit talent goed komt bovendrijven. Dat is ook in samenhang met de huidige muziekorganisaties die daarmee bezig zijn.

U had nog een vraag over het lestarief van Kumulus, de muziekschool. Of dat wat meer in de pas kan lopen met België? Dan doelt u vooral op: kan het wat goedkoper? Dat is wel heel erg lastig. De onderwijssystemen in Nederland en België zijn absoluut heel anders, nog wel. Ook België is bezig met een transformatie in het hele sociale domein. Zeker met deze regering geloof ik dat er wel iets gaat veranderen, ook naar de Nederlandse gezinnen die daarvan gebruikmaken. In ieder geval wordt het in België nog steeds volledig door het Rijk gesubsidieerd. Dat is wel een andere situatie. Dus die verschillen blijven tot nu toe bestaan. Ik denk wel dat dit echt anders gaat worden. We hebben ook goedkopere alternatieven zoals groepslessen. Ook hebben veel mensen buiten Kumulus lessen van docenten. Daar zit veel beweging in. Helaas kunnen we niets aan de tarifiering doen. Daarvoor hebben we op dit moment gewoon geen budget.

De vragen van het CDA zijn wat mij betreft vergelijkbaar met die van de Partij van de Arbeid. Ik wil die dus zo dadelijk gezamenlijk behandelen.

D66. De vraag over de spirit die er is of moet zijn, rondom de culturele samenwerking in de Euregio en natuurlijk ook de erfenis van het traject van de culturele hoofdstad. We gaan daarmee verder aan de slag. Het is niet over. Het is niet voorbij. Maar we zullen echt een slag moeten slaan om iedereen weer daarbij te betrekken. Ook in het gesprek met de provincie; zij willen heel graag dat Maastricht die kar weer gaat trekken naar de Euregio, maar ook in de rest van de provincie. Die opdracht moeten we dus ook aannemen, willen we ook toekomstbestendig zijn. Mijn collega Aarts had het ook over mode. Film, theater en maakindustrie zijn wel de thema's waarop we ook met de Euregio verder ingaan. We zullen die slag moeten slaan. Maar daarop komen we ook terug bij de motie van de Partij van de Arbeid en het CDA. Ook u bent daarbij aan zet om te bekijken hoe wij die toekomst, die nieuwe cultuurplanperiode ingaan.

Dan kom ik meteen ook bij de vraag van de Partij van de Arbeid en het CDA over de procedure, de afhandeling van de cultuurbezuinigingen. Daaraan is ook volop aandacht besteed. Dat is geen wassen neus. Daarnaar is serieus gekeken. Uiteindelijk blijft het toch een thema. Wat ook u aanhaalt. We zitten nu wel na de kandidatuur van de culturele hoofdstad. Dat blijft toch een thema dat iedere keer weer naar boven komt. Dat begrijp ik ook wel. Dat is ook gewoon heel moeilijk en dat heeft tijd nodig. Maar we willen ook graag met u die kansen pakken. Het is nu niet alleen de tijd van bezuinigen, maar we zijn ook heel erg aan het investeren. Niet alleen in het poppodium, maar ook gewoon in de innovatie in zowel economie als cultuur. Ik wil u daarvoor uitnodigen om dat ook te doen voor 2017-2020. Daarom vind ik ook en waardeer ik namens het college ook heel erg dat u zo betrokken bent bij de blijvende positionering van Maastricht als cultuurstad, als G9-stad, ook vanwege de basisinfrastructuur. Ook in het bijzonder de zorg voor Maastricht als cultureel brandpunt. Dus daarin kunnen we elkaar ook vinden. Daarom hebben we al eerder in de kaderbrief op 8 juli tijdens een presentatie in de raadscommissie ESZ in september aangekondigd, dat we een gesprek met alle spelers in deze stad zullen hebben rondom deze nieuwe periode. Ik verwijs u graag naar die presentatie die toen ook in de commissie ESZ is gegeven.

Vanmiddag is ook een verdere uitwerking van die innovatieopdracht rondom cultuur aan u gestuurd waarmee we ook laten zien dat we met het cultuurveld, met u, met de hele stad, gezamenlijk weer de culturele toekomst van deze stad goed willen neerzetten. We doen dat niet achter een bureau, maar dat

doen we zo dadelijk aan tafel. Daarvoor ligt nu een opzet. Die wij ook vanmiddag aan u hebben toegestuurd. We gaan daarmee in de komende weken al een eerste begin maken. We gaan ook de uitkomst van die gesprekken gebruiken om de formulering van die nieuwe cultuurstad en die visie verder vorm te geven. Wat dat betreft kunnen wij elkaar absoluut in dat een onderdeel van die motie van u beiden vinden. Dat betekent dus ook dat in de kaderbrief in 2015 de eerste contouren van die cultuurplanperiode in ieder geval geschetst gaan worden. Daar zal ook de basis liggen die samen met het veld wordt geformuleerd. Maar we kunnen niet ondertussen de bezuiniging voor het jaar 2016 on hold zetten. Daarover ben ik heel helder en heel duidelijk. Dat brengt ons, noch het culturele veld, noch onze relatie met andere overheden geen stap verder. Dat creëert louter en alleen extra onzekerheid voor de gehele sector. Dat is ook de reden waarom ik u deze motie toch moet ontraden. Omdat we uiteindelijk als we verschil maken – en de heer Hoen gaf dat ondertussen ook aan – doet u iets anders naar de mensen van 2015 dan naar 2016. Dat kan ik niet verantwoorden. We hebben de visie focus en reductie onder het hele bezuinigingsvoorstel gelegd in opmaat naar de nieuwe cultuurplanperiode, om daar te innoveren en te veranderen. U kunt daarin nu geen knip aanbrengen. Ik vind het heel erg belangrijk om dat aan te geven. U zou dan ook op twee manieren, met twee brillen naar deze hele bezuiniging kijken. Dat vind ik niet helemaal correct naar degenen die voor 2015 nu aan de lat staan. Het blijft zuur, de cultuurbezuinigingen. Dat vind ik zelf ook, maar die opdracht ligt er nog steeds. Ik begrijp uw goede bedoelingen. Maar het wordt heel ingewikkeld om dat uit te leggen. Ik vind het niet verantwoord naar diegenen die voor 2015 nu aan de lat staan.

DE VOORZITTER: Ik zou in het kader van de orde willen voorstellen dat we nu verduidelijkende vragen doen. Ja, u mag vragen stellen. Maar het zou best kunnen zijn dat rondom het thema cultuur een hele discussie losbarst. Dat zou echt iets voor de tweede termijn zijn. De tweede termijn is daarvoor ook eigenlijk bedoeld, voor nieuwe statements. Dus verduidelijkende vragen, ga vooral uw gang.

DE HEER NUSS (PvdA): Ik heb geen verduidelijkende vragen.

DE VOORZITTER: Oké. De eerste termijn is toch voor verduidelijkende vragen?

DE HEER NUSS (PvdA): De wethouder zegt: ik neem de motie niet over en zij legt uit waarom. Ik heb geen verduidelijkende vragen tot nu toe. Als u zegt: het debat is voor na de pauze. Prima.

DE VOORZITTER: Oké. Dat lijkt mij logischer. De heer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Ja, ik heb wel verduidelijkende vragen.

DE VOORZITTER: (*Lacht*) U kent het politieke spel.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Het (*onverstaanbaar gedeelte*) beleid is duidelijker dan het cultuurbeleid in deze raad. Mijn vraag is namelijk gewoon: als de wethouder zegt dat 2015 passé is. Dat is weg. Daarover moeten we niet meer praten, want dan kom ik in moeilijkheden. Daaraan kan ik niets meer doen. U hebt het de hele tijd, zowel bij onderwijs als ook bij het cultuurveld over: wij gaan praten. Wij gaan met de instellingen praten. Ik heb bijna aan alle instellingen die de 100% korting hebben gekregen, gevraagd hoe serieus de gesprekken van tevoren zijn geweest. Zero! Iedereen heeft dit medegedeeld gekregen en dat was het. Dan spreekt men over 100%. Hoe serieus moet ik de plannen die u aankondigt nu nemen?

DE VOORZITTER: Dat is de vraag. Ja.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Ja, dat is de vraag.

WETHOUDER DAMSMA: Wij hebben uiteindelijk bij de zienswijzen alle gesprekken met de betreffende organisaties gehad. Zij zijn zeer serieus genomen. Daarvan neem ik afstand. Wij hebben uiteindelijk daar ook laten zien dat we temporiseren. We hebben heel duidelijk gezegd: worden er grote risico's genomen op het moment dat in 2015 de bezuinigingen worden doorgevoerd? Dat heeft uiteindelijk het nieuwe voorstel opgeleverd; voor een deel verplaatsing naar 2016 en voor een deel soms vermindering waardoor we dit uiteindelijk hebben bijgepast in het totaal van het bedrag. Die serieusheid hebben we zeker ter harte genomen. Ook hebben wij nog met het KOM gesproken om ook te voldoen om elkaar daarin mee te nemen.

DE VOORZITTER: De heer Hoen. Ik zie ...

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, ik moet u helaas voorspellen dat volgens mijn informatie deze vraag juridisch wordt uitgespeeld omdat men bij de wethouder geen gehoor krijgt. In de stukken ziet men heel nadrukkelijk dat er geen overleg is geweest. Men ziet heel nadrukkelijk dat die vraag 'vallen de huizen in elkaar?' twee dagen van tevoren is gesteld. Dat had niets te maken met de beantwoording.

DE VOORZITTER: Helder, oké. Mevrouw Heijnen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Ja, voorzitter. Ik wil toch heel even ter verduidelijking aan de wethouder vragen of zij heeft begrepen dat wij niet aangeven dat we in 2016 die bezuiniging willen terugdraaien.

WETHOUDER DAMSMA: Nee, maar u gaat wel een discussie voeren over het voorstel dat voor 2016 ligt. Wat verwacht u dan wat er gaat gebeuren?

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Ja, dat is inderdaad precies ...

WETHOUDER DAMSMA: Dat geeft dus heel veel onzekerheid, ook in de cultuursector. Op het moment dat men zegt: ja, het bedrag blijft staan, maar de voorstellen schuiven we even van tafel. We komen daarop nog terug. Wat verwacht u wat dan vanuit het cultuurveld gaat komen? Dat een ander dan zal zeggen: ik doe het wel?

DE VOORZITTER: Mevrouw Heijnen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Ja, wat dan komt? Dat lijkt mij een dialoog. Het is nu juist heel erg belangrijk om te bekijken hoe we samen die bezuiniging gaan invullen. Dan hebt u aangegeven, wat u als college ook aangeeft, graag te willen, die dialoog met het culturele veld, met de politiek. Als we doorgaan zoals we nu doorgaan, staan de bezuinigingen al vast. Als ik het culturele veld was, zou ik zeggen: "Ammehoela, ik ga niet meer met jullie praten. Jullie hebben toch al een besluit genomen." Laten we het nu openbreken en laten we iedereen een gelijke kans geven om mee te praten en duidelijk te maken waarom er al dan niet bezuinigd moet worden op bepaalde culturele instellingen.

WETHOUDER DAMSMA: Maar dan wil ik het spel wel goed spelen. Alles of niets. Dan gaat ook 2015 opengebroken worden. Maar dan zult u nu ter plekke 500.000 euro moeten gaan bezuinigen op iets anders. Dan moeten we dat hier ter plekke doen. Men kan niet nu een knip aanbrengen tussen 2015 en 2016. Dat hoort bij elkaar. U maakt nu verschil tussen de organisaties die nu aan de lat staan. Nogmaals, dat vind ik niet correct. Dat vind ik niet terecht. U zegt dan: ja, we gaan voor 2016 over de rest spreken. Of het een of het ander, maar niet daarin een verschil maken. Dat is mijn boodschap.

DE VOORZITTER: Dat kan wellicht juridisch niet eens, zou ik denken als voorzitter van uw raad. De heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA): Voorzitter, ik heb een vraag. Ik brei even voort op wat de heer Hoen zei, want ik heb ze allemaal gesproken. Ik had ze wel allemaal aan één tafel. Ik had ze echt aan één tafel. Dat is ook wat ik heb gezegd: doe dat. Ik heb bespeurd, maar ik geloof u op uw woord. U zegt; we hebben goed naar hen geluisterd en we hebben alles volledig goed uitgelegd. Maar zoals dat in de communicatie wel eens kan gaan, kreeg ik andere signalen. Als u mijn bijdrage daarop nog een keer wilt nalezen, gaat het vooral over de juridische gevolgen van een bezuiniging die men oplegt en waar men als college naar de werkgeversrol heeft gekeken. Waarvan men dan inderdaad zegt dat is heus niet erg. Daarom stellen we uit. Ik kreeg de indruk dat het daarover vooral ging. Ik wil het echter juist hebben over die inhoudelijke discussie. Ik heb daar nog bijgehaald wat na de kaderbrief en na de begroting nog allemaal is binnengebracht. Ik doe een beroep om die inhoudelijke discussie met elkaar te voeren.

DE VOORZITTER: Helder.

DE HEER NUSS (PvdA): En dan niet met de kalkoen aan het kerstdiner.

DE VOORZITTER: Wethouder Damsma.

WETHOUDER DAMSMA: Die inhoudelijke discussie willen we zeker ook voeren voor 2017-2020. Daar zijn we samen mee aan de slag. We hebben een procedure gevolgd. Daarvan kan men vinden: moet dat? Er ligt echter nog steeds in meerderheid een opdracht van de raad. Die hebben wij als college zorgvuldig uitgevoerd. Dat stond onder tijdsdruk. Maar we hebben het zorgvuldig gedaan. Ik vind nog steeds dat het heel erg belangrijk is om dat te zeggen. Dat krijgen we ook terug. Ja, dat het uiteindelijk toch misschien voor mensen moeilijk en zuur is, begrijp ik ook. Maar het is niet anders.

DE VOORZITTER: Goed. Kunnen wij?

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Ja, voorzitter. Ik wil toch nog een laatste opmerking maken.

DE VOORZITTER: Ja, hoor.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: U geeft aan dat die bezuinigingen ook in 2015 zorgvuldig zijn gebeurd. Het is als een donderslag bij heldere hemel voor de getroffen organisaties gekomen. Zelfs de organisaties die in 2016 getroffen worden, geven aan; het gaat ons eigenlijk wel heel erg snel. We hebben dat innovatiefonds binnen cultuur. Zo ziet het er tenminste nu uit. Is het mogelijk om eventueel het geld uit dat innovatiefonds te gebruiken om die bezuiniging in 2015 op te vangen waardoor we die discussie, de dialoog met het culturele veld over de bezuinigingen in 2016 gezamenlijk kunnen aangaan of zijn die gelden van dat innovatiefonds al verdeeld?

DE VOORZITTER: Mevrouw Damsma.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Is dat een optie?

WETHOUDER DAMSMA: Volgens mij hebt u dat bij de kaderbrief ook al naar voren gebracht, heeft u dat voorstel al gedaan. Dat is maar eenmalig geld. Uiteindelijk heeft de raad ook in meerderheid besloten, ook bij de kaderbrief, dat het gewoon blijft staan. Ik hoor in meerderheid ook nog steeds dat men voor deze bezuinigingen uiteindelijk is. Dus ik hoor toch weer een mogelijk oplossing. Maar daar gaat het nu niet over. Het proces is zorgvuldig verlopen. Het is misschien snel, maar ook de meerderheid van de raad wil vanaf 2015 in ieder geval 500.000 euro structureel bezuinigen binnen cultuur. Die opdracht hebben wij als college op deze manier uitgevoerd.

DE VOORZITTER: De heer Nuss nog een keer en dan ...

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Ja, ik probeer nog een keer die vraag te stellen.

DE VOORZITTER: Ja.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: U zegt dat het zorgvuldig is verlopen en we horen dat terug. Ik hoor iets anders terug. Maar ik moet u vertrouwen op wat u zegt en dat doe ik ook. Maar ik geef u erbij – ik heb ook met allen aan tafel gezeten – dat dit mijn ervaring niet is geweest. Dat is het beroep wat ik op u doe; om daarin nog een keer een stap te zetten.

DE VOORZITTER: Mevrouw Damsma, u mag uw betoog vervolgen.

WETHOUDER DAMSMA: Uw oproep is helder. Dan verdergaande met de vraag van GroenLinks. U had het over; geen kaasschaafmethode. Dat dit verder niet ter discussie staat en dat de snelheid en de aard van het proces toch een snelkookpanverhaal is. U vraagt ook nog: hoe kijkt het college aan tegen de waarschuwing en tegen de risico's die op velerlei manieren tot ons zijn gekomen? En de positie van Maastricht.

Wij zijn ons als college natuurlijk ook bewust van de kwetsbaarheid van de culturele infrastructuur en natuurlijk ook bij de nieuwe planperiode. In tijden van bezuinigingen die straks ook weer bij het Rijk volop aan de orde zijn, is die kwetsbaarheid altijd wel aanwezig. Maar daarop kunnen wij niet altijd invloed uitoefenen. Maar we hebben wel met het Rijk, wel met de minister, wel met de Raad voor Cultuur, wel met de provincie aan tafel gezeten om dit te bespreken. Iedere stad is op dit moment rondom cultuur aan het bezuinigen. Daaraan ontkomen we niet. Dat is nu eenmaal de realiteit. We zullen daarbij wel samen zo veel als mogelijk de risico's moeten mijden. Daarin hebben we ook

zorgvuldig geopereerd. Dus wat dat betreft proberen we vooral in gesprek te blijven met de betreffende, andere subsidieverleners om dit zo goed als mogelijk ...

DE VOORZITTER: Een vraag van de heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Heeft de wethouder gelezen wat de Raad voor Cultuur heeft gezegd? Eerst praten, dan bezuinigingen.

DE VOORZITTER: Mevrouw Damsma.

WETHOUDER DAMSMA: Ja, dat klopt. Dat is gemakkelijk. Ik heb de heer Daalmeijer ook aan de telefoon gehad. Ik heb gezegd: u zou eens een keer ... En hij komt in december hiernaartoe. Maar het is gemakkelijk. Als uiteindelijk binnen het Gemeentefonds fors door het Rijk wordt bezuinigd, heeft men een aantal beleidsterreinen waarmee men wat kan doen. Maar ook de raad heeft de opdracht gegeven. Ik ben niet de enige die daarover een besluit neemt. Uw raad is aan zet om dat uiteindelijk te doen. Dat voeren wij als college uiteindelijk ook uit.

DE VOORZITTER: Nog een keer de heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Ja, en daarom deze motie. Het is de raad die beslist.

DE VOORZITTER: Dat is helder. Ja. Mevrouw Damsma, ga uw gang.

WETHOUDER DAMSMA: De vraag van de Partij Veilig Maastricht, dat u niet begrijpt waarom het college zo gevoelig blijft voor de druk. Ik probeer ook hier toch duidelijkheid te geven. We zijn goed in gesprek gegaan met de verschillende culturele instellingen en we hebben hierdoor zo veel als mogelijk de risico's vermeden. Dat heeft niets met druk te maken, maar met de zorgvuldigheid van het proces om ervoor te zorgen dat we de ruimte in 2015 en 2016 hebben om te temporiseren. We moeten zorgvuldig daarnaar kijken. Ik ben niet gezwicht voor de druk, ook niet vanwege de brieven schrijvers die jammer genoeg weinig spreken en alleen maar brieven schrijven. Dat is iets ... Dat dacht ik al.

DE VOORZITTER: De heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Ja, ik reageer even op 'weinig spreken en alleen brieven schrijven'. Laat ik zeggen: empathisch is dat niet.

DE VOORZITTER: Mevrouw Damsma.

WETHOUDER DAMSMA: Dan ben ik benieuwd op wie u doelt. Dan de vraag van de Maastrichtse Volkspartij over ook weer de culturele hoofdstad. U zei dat het jammer is dat oude schoenen weer worden weggegooid. En de brieven van onder andere de heer Swinkels en de heer Smeets over de kwetsbaarheid van het culturele brandpunt. Wij zijn ons wel degelijk ervan bewust wat men doet op het moment van bezuinigingen. We hebben daarnaar heel zorgvuldig gekeken. Ook wat betreft de BIS-instellingen die ook door het Rijk en de provincie worden gesubsidieerd. We hebben daarnaar zo goed als mogelijk gekeken, maar helemaal vermijden konden we het niet. Maar we hebben ook duidelijk gekeken naar de verkenning van de Raad voor Cultuur of we meegaan in de toekomst van cultuur. Daar is ook die focus en reductie uitgekomen. We gaan daarin verder de innovatieopdracht doen.

DE VOORZITTER: Interruptie door de heer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Voorzitter, er komen vele bezwaarschriften binnen en vele brieven van diegenen die problemen hebben met het gemeentelijke beleid. Maar zo goed geformuleerd als die brief die u toevallig net noemt van de heer Smeets en de heer Swinkels, zijn ze maar zelden. Maar als ik zie op welke wijze die door het college wordt beantwoord – helemaal niet wordt beantwoord – wordt tegemoet getreden ...

WETHOUDER DAMSMA: We hebben aan tafel gezeten, mijnheer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Ja, aan tafel. Ja, dat verhaal kennen we.

WETHOUDER DAMSMA: Dat was een brief ...

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Ja, 'aan tafel' kennen we. Daarover zijn we allemaal enthousiast. Het gaat namelijk erover dat er een brief ligt. Ja? Wij, als raad willen weten hoe het college op al die zinvolle opmerkingen heeft gereageerd. Als u aan tafel gaat zitten, heb ik geen vertrouwen erin dat het allemaal prima is verlopen. Ik had dat ook graag op schrift gehad; op welke wijze u die mensen beantwoordt. Dat zijn allemaal mensen die in die culturele wereld verdienen hebben en die dat pro deo doen. Zij willen behoorlijk worden beantwoord.

DE VOORZITTER: Mevrouw Damsma.

WETHOUDER DAMSMA: Pro deo? Volgens mij is het hun werk uiteindelijk. Maar, laten we daarover heel helder zijn.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Relativeer het allemaal maar weer.

WETHOUDER DAMSMA: Het is een brief aan de gemeenteraad, die geschreven is. Een aantal brieven is daar uiteindelijk niet gekomen. Maar aan tafel zitten en in gesprek gaan, is wel heel belangrijk. Nogmaals, de infrastructuur staat zeker onder druk. Maar dat is niet alleen veroorzaakt door de gemeente. Uiteindelijk gaan de provincie en ook het Rijk eigenstandig hun beleid verder doorvoeren. Dan nog een vraag van de Liberale Partij Maastricht. Hoe kan het dat een organisatie die 1 miljoen euro subsidie niet meer zou kunnen functioneren met 50.000 euro korting? Ja. Soms hebben kortingen direct een structureel effect op het verlies van subsidie/sponsoring van anderen. Dus niet alleen die 50.000 euro, maar dat kan ook een na-ijlend effect hebben. Dat kan voor de ene organisatie fors meer effecten hebben dan voor de andere. Maar goed, we hebben samen met die organisaties ook goed gekeken om daar tot goede oplossingen te komen op het moment dat het echt zeer kritiek gaat worden. U had nog een vraag. Regeert het college niet over het graf heen door nu voor een volgende periode aan zet te zijn? Nee, dat doen we dus nu in deze bestuursperiode. En natuurlijk maken we – ook bij andere beleidsterreinen – altijd visies voor de komende jaren. Dat zal dan verder in een volgend college, in de volgende raadsperiode weer op de kaart worden gezet. Dus dit is geheel in de lijn zoals dat altijd gaat.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Voorzitter?

DE VOORZITTER: Mevrouw Nuyts.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Ik bedoelde eigenlijk de klacht van sommige instanties dat zij verplichtingen zijn aangegaan. En we zijn eigenlijk nu net aan zet. We hebben pas net de verkiezingen achter onze rug. Dan moeten die subsidies dus eigenlijk over die verkiezingen heen zijn getild? Mijn advies zou eigenlijk zijn: doe die subsidietoezeggingen niet langer dan de periode. Dan voorkomt men problemen.

WETHOUDER DAMSMA: Ik begrijp uw punt. Maar goed, subsidietrajecten lopen anders dan raadsperiodetrajecten. We hebben dus altijd wel te dealen met een historie die gewoon over die verkiezingen heen wordt getild. Ja, en het college is eigenlijk eeuwig. We gaan dus gewoon door met waarmee we verder zijn. Maar, ik begrijp uw punt. Daaraan kunnen we helaas weinig doen.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht) per interruptie: Wat betreft dat eeuwig zijn van het college; we krijgen steeds een nieuw college met andere inzichten. Dan kan men geen kant meer op omdat men vasthangt aan de toezeggingen van het vorige college dat subsidies verstrekt. Ik weet niet. Hoelang is dat dan? Is dat drie jaar, vier jaar, vijf jaar, zes jaar? Dan zou men ...

WETHOUDER DAMSMA: We hebben dit natuurlijk ook juridisch goed bekeken, ook met deze bezuinigingen. Wat we toch tijdens toezeggingen wel en niet kunnen. We hebben geprobeerd om u daarover een voorstel te doen. Wij hebben wel daar ingegrepen, maar we kunnen inderdaad niet alles doen.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Ja.

DE VOORZITTER: Helder.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Dan zou men als nieuw college en als raad snel wendbaar willen zijn, dus niet zo'n slagschip.

DE VOORZITTER: Er liggen juridische kaders vast.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Dan zou men zich niet zolang moeten vastbinden. Dan kan men sneller andere bewegingen maken.

DE VOORZITTER: De boodschap is helder. Dank u wel, mevrouw Damsma. Dan is het woord aan wethouder Gerats.

WETHOUDER GERATS: De heer Sabel van de Seniorenpartij heeft vandaag de aftrap gedaan. Hij heeft ook aangegeven dat we ons niet door onzekerheden moeten laten verlammen en dat we de weg van hoop en moed moeten inslaan. Daar sta ik volledig achter. Dat betekent ook voor velen dat we over de eigen schaduw heen moeten stappen, om dat proces goed te laten slagen. Dat geldt ook voor het pleidooi dat u houdt voor de samenwerking van de zorgaanbieders. Ook op dat punt denk ik dat een heleboel te investeren valt.

U vroeg naar de stand van zaken ten aanzien van de inkoop van het sociale domein voor de Wmo en de jeugd. Het is zo dat wij alle aanbiedingen van alle aanbieders op dit moment binnen hebben. Er vinden nog gesprekken met enkele instellingen plaats. We zijn bezig met de analyse van die aanbiedingen. We verwachten op 11 november 2014 een totaalbeeld in het college te kunnen behandelen. We zullen u daarna zo spoedig mogelijk over de inkoopresultaten informeren. We proberen het proces echt transparant aan te pakken. U kunt op de website <http://www.sociaaldomein-maastricht-heuvelland.nl/> alle processen van de inkoop volgen. U kunt daarmee ook uw voordeel doen. Mevrouw Nuyts wees erop dat we toch niet te hoge verwachtingen van mantelzorgers en vrijwilligers moeten hebben. Men moet daarin realistisch zijn, men moet er ook positief in staan om inderdaad ook het mantelzorgcompliment toch ook te handhaven. Het is een van onze inzetten om ook voor mantelzorgers en vrijwilligers een goede ondersteuning te blijven bieden. Ik vind dat dit ook echt een zoektocht is. Wat kan professioneel? Wat kan met vrijwilligers? Wat kan een mantelzorger? We moeten daarnaar samen in de komende periode heel kritisch kijken, dus zowel de mogelijkheden benutten als ook niet de mensen overvragen. Dat is in ieder geval een duidelijke lijn. Verder, we staan ook niet alleen. De VNG heeft suggesties, bijvoorbeeld in het land. Dat zoeken we op. Dus ook dat stuk nemen wij gewoon mee in het werk in de komende periode.

Dan mevrouw Heijnen van het CDA. De vragen over het vruchtboomfonds zijn beantwoord. Het is in ieder geval zo dat wij wat betreft de laagdrempelige sociale wijkteams, waarvoor u speciaal aandacht vraagt, dat wij daarmee voortgang willen maken. In Caberg-Malpertuis zijn we gestart. We willen dat verder uitrollen. We hebben vier wijkservicepunten. Maar we willen het ook met vallen en opstaan doen en om dat ook goed vorm te geven in ieder geval de leerweg inslaan. Verder is het ook zo dat alle medewerkers die betrokken zijn bij de keukentafelgesprekken/intake allemaal al in de wijken, ook vanuit Sosa aan de slag zijn.

De heer Jongen van D66 wees nog op kort dag en de bezuinigingen en de spanningen van de onzekerheden. Dat zijn de realiteiten van vandaag. Hij complimenteert iedereen voor het vele werk dat is ingezet en is verzet om straks een goede overgang te plegen.

De heer Gunther gaat concreter hierop in. Om ondanks de bezuinigingen van het kabinet toch een stukje continuïteit te bieden, als een politieke keuze ook financieel voor de hulp bij het huishouden in 2015. Dat we gaan voor een sociaal investeringsprogramma. Dat we de overschotten in de rekening in dat sociale fonds investeren. Dat we de mogelijke tekorten op openeinderegelingen Wmo en jeugdzorg in ieder geval opvangen binnen de bestaande begroting voor 2015. Dat hij ook – geeft de heer Gunther aan – belang eraan hecht dat er geen eigen bijdragen voor rolstoelen zijn. Dat we ook een fatsoenlijke aanpak hebben voor mensen die door chronische ziekte of beperkingen in de financiële problemen komen. Dat we daarop een aanpak zetten, om dat te verzachten. Verder hebben we toegezegd dat we in een raadsessie straks terugkomen op de nadere regels.

De heer Nuss van de Partij van de Arbeid is niet zo ingegaan op het sociale domein, maar dat is al voortreffelijk gedaan door de heren Es Sadki en Bastiaens in de vorige raadsvergadering. U eindigt met vallen en opstaan. Ik geef ook gelijk aan: ook dit dossier zal vallen en opstaan zijn. Dat is niet te vermijden. Maar we gaan er simpelweg voor.

De heer Krabbendam wees nog op het gevoel voor urgentie wat wij delen op het punt van de monitoring en een goede input om ook de begroting te kunnen volgen, te kunnen sturen. Het is in ieder geval zo dat wij toezeggen dat wij in december komen met een presentatie, zowel over die monitoring

als met aanvullende cijfers om wat meer grip te krijgen op de inkomsten en uitgaven door de drie D's. Dat is in ieder geval toegezegd.

Wat betreft de Partij Veilig Maastricht. Mevrouw Thieme maakt zich grote zorgen over het verdeelmodel zoals dat wordt gehanteerd. Het is inmiddels zo dat de Tweede Kamer ervoor heeft gezorgd dat het verdeelmodel van tafel is. Ik heb ook overleg gehad met de staatssecretaris samen met mijn Limburgse collega's. We hebben de actie met de wethouders van Heerlen en Sittard om in het overleg met de staatssecretaris te pleiten voor een beter verdeelmodel dan datgene wat nu inmiddels door de Kamer is afgeschoten. Maar we blijven alert. Al is dat afgeschoten, wil dat nog niet zeggen dat we daar dadelijk toch geen problemen door kunnen krijgen. We houden u daarvan in ieder geval op de hoogte.

De VVD benadrukt ook nog eens de mogelijkheden om dicht bij de burger ook de kansen te benutten in de drie D's, om ook meer maatwerk te hebben en om ook een verantwoord sociaal beleid te kunnen voeren.

De heer Steijns wijst nog eens op het belang van de demografische ontwikkelingen. Hij heeft het over 'trots op de eigen stad'. Ik hoop ook dat het zo zal zijn dat we straks trots kunnen zijn op het stukje zorg en welzijn, die deze stad realiseert.

Ik begreep dat de heer Hoen zelfs sprak over een soort van wedstrijd als zorgzame stad, als ik dat goed heb begrepen. Ik heb net gegoogeld, maar ik heb nog geen competitie gevonden waaraan we kunnen meedoen (*lacht*). Maar we zullen daarvan in ieder geval werk maken.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Dat was ... Sorry voorzitter, dat was een droom.

WETHOUDER GERATS: Oké, uw droom.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): We hebben vandaag meer gedroomd.

WETHOUDER GERATS: Oké.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Dat we een zorgzame stad zouden worden.

WETHOUDER GERATS: Oké. Ik dank u voor uw droom. Ik droom met u mee. En we maken er ook nog werk van.

Dan is het verder zo dat mevrouw Nuyts toch een belangrijke uitspraak heeft gedaan over iets waarvoor ik ook mijn erkentelijkheid wil uitspreken, namelijk dat de gemeenteraad ook zelf het voortouw heeft genomen om tot een stukje kaderstelling en monitoring te komen. Wat dat betreft, ook mijn complimenten aan u voor die inzet en het initiatief en het initiatief dat u hebt genomen. Ik hecht eraan dat ik hoop dat dit in de komende tijd ook wordt doorgezet en dat wij dat samen goed oppakken. Hiervoor dank.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Gerats. Dan is het woord aan wethouder Van Grootheest.

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Voorzitter, dank u wel. Ik heb begrepen dat mevrouw Heijnen erg is geïnteresseerd in welk toiletpapier ik gebruik. Met alle plezier deel ik alle merken met haar, als zij daarin interesse heeft. Voorzitter, ik zou graag drie onderwerpen willen delen met de raad, waarover vragen zijn gesteld. Allereerst duurzaamheid, ten tweede ruimte en wonen en als laatste dierenwelzijn. Te beginnen met duurzaamheid. Ik ben ontzettend blij dat allerlei moties rondom dit onderwerp zijn ingediend; raadsbreed van links tot rechts en weer terug. Het onderwerp staat heel erg hoog op de agenda. Daarmee ben ik zeer blij. Dus veel dank daarvoor. Wij hebben ook flinke ambities en er is nog heel veel werk aan de winkel. Wij zijn daarom ook sinds afgelopen periode, sinds mei toen ik verantwoordelijk voor dit onderwerp mocht worden, ook flink aan de slag gegaan om daarvan werk te maken met twee concrete zaken. Aan de ene kant wordt op dit moment een plan van aanpak gemaakt voor het lokale energieakkoord. In een van de volgende commissies SMM staat dit onderwerp op de agenda en gaan we daarover samen van gedachten wisselen. Ten tweede zijn we bezig met nieuwe meerjarenafspraken met de woningbouwcorporaties. Een van de thema's waarmee we aan de slag zijn met de corporaties is de combinatie betaalbaarheid/duurzaamheid. Want die twee onderwerpen hebben heel veel met elkaar te maken.

Het Platform COOL – en dan geef ik ook gelijk antwoord op de vraag van de heer Gunther – wordt daarbij nauw betrokken. Tot nu toe hebben we drie bijeenkomsten met het platform gehad. Zij worden nauw betrokken bij met name het plan van aanpak voor het lokale energieakkoord. Ik heb hen – een

aantal leden – ook gevraagd om bij de commissievergadering aanwezig te zijn. Zij worden dus nauw betrokken bij dit hele verhaal. In die zin ook het verhaal met de meerjarenafspraken met de corporaties. Ook goed om te weten is dat de planning in het eerste kwartaal van 2015 klaar moet zijn. Dus ook dat komt terug. Ik kom daarop zo dadelijk nog even terug.

Voorzitter, concreet naar de moties. Allereerst, de motie van de PvdA waarin eigenlijk wordt voorgesteld; ga nu een deel van het budget wat is gereserveerd, oormerken. Ik zou u dat in deze fase willen ontraden. Ik vind het heel sympathiek voor de doelgroep die u hier aankaart. Die gaat ons allen, denk ik, nauw aan het hart. Juist de mensen met een kleinere portemonnee. En ik kan u ook zeggen dat juist deze doelgroep in de beide twee trajecten die ik net heb opgenoemd – het lokale energieakkoord en de meerjarenafspraken met de corporaties – de bijzondere aandacht hebben. Maar in deze fase is het niet verstandig om dan apart al middelen daarvoor te gaan alloceren. Maar u kunt ervan op aan dat deze groep bijzondere aandacht heeft. Ik ben ervan overtuigd dat we daar ook samen helmaal uitkomen. Maar deze motie is in deze fase te vroeg, voorzitter.

DE VOORZITTER: De heer Nuss, een vraag.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Ja, ik moet u eerlijkheidshalve bekennen dat ook wij hebben nagedacht over: moet men nu al wel bedragen noemen wetende dat het hele proces al loopt? Ik begrijp dat u de motie overneemt, niet op deze 200.000 euro.

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Ik heb zojuist gezegd dat ik de motie ontraad omdat die te vroeg is.

DE HEER NUSS (PvdA): Oké.

DE VOORZITTER: En daarom kwam u naar de microfoon, dachten wij (*lacht*). Maar ...

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Voorzitter, dan de motie van GroenLinks.

DE HEER NUSS (PvdA): Dat is een heel duidelijk antwoord.

DE VOORZITTER: Ja, ja.

DE HEER NUSS (PvdA): De reactie zal ook heel duidelijk zijn.

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Dan de motie van GroenLinks. Die vat het college op als: ga nu met duurzaamheid niet alleen in het programma duurzaamheid aan de slag. Om het even zo uit te drukken, maar doe dat begrotingsbreed. En grijp ook de kansen die er bij andere onderwerpen zijn. Het is mij uit het hart gegrepen om daarvan werk te maken. Ik zou wel daarbij willen voorstellen: laten we hierover geen vormdiscussies laten plaatsvinden en gaan turven hoe vaak het onderwerp in de verschillende programma's terugkomt, maar vooral daar waar de grootste kansen liggen, de kansen ook grijpen. Dus in die zin neemt het college die motie op deze manier over.

Voorzitter, dan het tweede onderwerp; ruimte en wonen. Ik hoor de heer Nuss van de PvdA net zeggen: de woonstad dreigt mis te gaan. Er is veel aandacht voor nieuw, maar niet voor oud, bestaand. Ik kan u echt verzekeren dat dit niet het geval is. Ik nodig u ook van harte uit om in deze weken waarin het thema wonen uitgebreid op de agenda van het commissie stadsontwikkeling staat, om daarbij aanwezig te zijn. Dan kunt u zien hoe we met dit thema aan de slag zijn, waarbij we en nieuwe dingen aan de stad toevoegen en heel veel respect hebben voor het bestaande. Want zo werkt dat in deze stad. En daarom zijn wij Maastricht en daar zijn we trots op, maar het moet wel op een andere manier. Want de corporaties zijn in een heel andere situatie terechtgekomen, met de verhuurdersheffing, met de nieuwe Huisvestingswet die eraan komt, met de novelle van de minister die in de lucht hangt. Wij zijn aan de slag met de stedelijke programmering want de bomen groeien niet meer tot in de hemel, ook het aantal inwoners overigens niet. Dus het moet op een andere manier. Maar daarmee zijn we samen bezig en daarbij wordt uw raad ook volop in stelling gebracht. Dus nogmaals, ik nodig u van harte uit om bij de volgende commissie op dat vlak aanwezig te zijn. Ik zie de heer Nuss in de richting van de microfoon lopen.

DE VOORZITTER: Dus hij gaat waarschijnlijk een duidelijke vraag stellen.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Hij gaat een vraag stellen. Ja. Ik heb ook nog aandacht gevraagd ... Als u dat bedoelt met uw uitgebreide antwoord waarmee ik natuurlijk op zichzelf blij ben,

want dan gaan we het daarover hebben. Ik heb nieuws. Ik zit daar zelf bij, u hoeft mij dus niet uit te nodigen in deze commissie. Ik heb nog aandacht gevraagd voor de ijzeren voorraad en voor de langere wachtlijsten. Ik heb ook gezegd dat ik weet dat u ook daar verslag van gaat doen en dat geïntegreerd met oud en nieuw, zou heel boeiend zijn.

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Voorzitter, de discussie van de ijzeren voorraad komt in de volle breedte terug met het traject waar we met de corporaties in zitten. Daarover wordt ook nog wel eens verschillend gedacht. We weten ook hoe dat zit. Dus het komt helemaal terug. Alle antwoorden zullen we echter niet hebben in die commissie die over een paar weken is, maar we gaan inderdaad wel samen de discussie aan: hoe we dat in goede banen kunnen leiden en die antwoorden wel kunnen vinden. Dat onderwerp staat dus op de agenda.

Voorzitter, de heer Hoen roept op: ga echt met die corporaties en laat echt je sociale hart spreken. Ik zeg het maar even in mijn woorden. Die opvatting deel ik helemaal. Dat laten we ook echt terugkomen in het traject dat we met die corporaties aan zijn aan het gaan. Maar dat doen we dus wel op een andere manier dan dat we tot nu toe hebben gedaan. Ik deel uw mening helemaal.

Stay social; hetgeen mevrouw Nuyts naar voren bracht. Inderdaad, dat ken ik. Gisteren heb ik een gesprek met hen gehad, samen met mevrouw Nuyts. Dat zit wel goed.

En ten slotte, voorzitter. Bij dit onderwerp de uithuiszettingen waarnaar de SP ook vraagt. Wat we op dit moment heel concreet hebben gedaan, is per direct weer opnieuw het overleg met het veiligheidshuis opgestart. Die ketenaanpak waarnaar u vraagt, brengen we nu gelijk opnieuw in praktijk. Daar zitten alle instanties bij elkaar om over acute situaties te praten. Dat hebben we dus per direct weer ingevoerd. Daarnaast zijn we met alle betrokken instanties bezig om tot een structurele aanpak te komen. We verwachten dat we in januari daarover concrete voorstellen hebben.

Voorzitter, dan het laatste onderwerp; het dierenwelzijn. Dit is ook door de SP aangekaart en dan specifiek het dierenpark. Ik hecht op deze plek er wel waarde aan dat we deze discussie goed moeten voeren en dat we feiten en gevoelens even heel goed uit elkaar moeten gaan halen. Ik vraag daarvoor echt aandacht. Er zijn artikelvragen gesteld. Die worden beantwoord. Volgende week dinsdag liggen die in het college. Ik heb net via mijn mail doorgestuurd dat ik akkoord ben met de beantwoording van die vragen. Die liggen de volgende week in het college. Ik heb respect voor alle vrijwilligers die daar aan de slag zijn en ook dagelijks bezig zijn met de dieren, en ook met de mensen die in het bestuur zitten. Maar ik vraag daarbij wel aandacht dat we de feiten en de gevoelens goed uit elkaar moeten houden en daarvoor ook oog moeten hebben. Want dat verdient eenieder, zowel de mensen als de dieren. U vraagt ook nog naar de rol van Gaia. Is die serieus? Die is zeer serieus. Maar welke rol zij exact gaan oppakken, gaan we in de komende periode ontdekken. Zij zijn door het bestuur van het dierenpark ingeschakeld om mee te denken over de toekomst van het dierenpark. Heel erg goed. Daarmee ben ik het helemaal eens. En welke rol zij dan in de toekomst gaan spelen? Dat gaan we samen ontdekken. Dat was het, voorzitter. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel.

DE BURGEMEESTER: Dan zal ik het rijtje afsluiten met een paar opmerkingen over veiligheid. In feite is er een grote eenstemmigheid volgens mij, als het gaat om het veiligheidsbeleid. We gaan in de komende commissievergadering uitgebreid spreken over het integrale veiligheidsplan voor de komende jaren. Dit is ook een mooi moment, volgens mij, om daarvoor vanuit de raad echt prioriteiten, piketpalen te stellen, zodat we samen weten waarom we bepaalde dingen doen en waar ook de beperkingen liggen. Ik ben blij met de opmerking vanuit onder andere de D66-fractie die zegt; luister, laten we het, mocht het nodig zijn en we andere prioriteiten willen stellen en niet alleen kunnen verschuiven, maar iets extras nodig hebben. Dan is dat een boodschap die we dan bij de voorjaarsnota mee moeten nemen. Die heb ik natuurlijk als portefeuillehouder ... Laat ik dat even zo beperkt zeggen omdat het college daarover misschien anders zal denken. Maar de portefeuillehouder hoort dat soort opmerkingen natuurlijk graag. Ik ben dan natuurlijk ook benieuwd waar de middelen weer vandaan gaan komen, maar dat is een discussie die later gaat komen.

Ook uw opmerkingen ten aanzien van het aantal regels in relatie tot het aantal handhavers. Dat is een belangrijk thema. Dat is eigenlijk een zorg die we bijna dagelijks hebben. In het college is vanochtend ook besproken: zou men niet bepaalde regels moeten verminderen, als men niet kan handhaven? Maar dat betekent nogal wat, want sommige dingen zijn heel principieel. Sommige dingen hebben ook met de kwaliteit van de buitenruimte te maken, zeker als we het over de binnenstad hebben.

U krijgt een dezer dagen weer het Wabo-handhavingsplan voor de komende jaren toegestuurd met de prioriteiten die we daarin kiezen. Tenminste, ik neem aan dat u het toegestuurd krijgt. Dan is het toch ook kiezen uit een aantal kwaden. Het is niet anders. Maar laten we die discussie in de commissie de komende tijd doen en daarover met elkaar van gedachten wisselen.

Er zijn opmerkingen vanuit de SP-fractie gemaakt over het nieuwe drugsbeleid in België. Ik heb u inmiddels laten toesturen – ja, dat hebt u gekregen – wat de minster daarover naar de Kamer heeft gestuurd. Daar wordt u niet zo gek veel wijzer van, maar het belangrijkste wat daarin in ieder geval staat (*lacht*) ... Nee, dat mag ik niet zeggen, want alles wordt opgenomen (*lacht*). Onze minister – zo zullen we dat maar gekscherend noemen – staat daarover in nauw contact met zijn collega's van België en Frankrijk en Luxemburg, maar natuurlijk ook met die van Duitsland om ervoor te zorgen dat er een eenstemmig beleid is. Daar koopt u op dit moment niet zo veel voor.

Er is wel binnenkort een overleg dat ik heb gepland met de Belgische collega's om met elkaar van gedachten te wisselen: jongens, dit is het ene beleid en dit is het andere beleid. Hoe kunnen we nu ervoor zorgen dat het goed op elkaar aansluit? Want zij waren destijds blij met het strengere beleid in Nederland. Maar goed, of ze dit allemaal aankunnen? Ze deden hierover altijd heel stoer. Ze vangen ook veel af aan de grens, moet ik zeggen, als het gaat om de Belgische toeristen. Om het maar zo te zeggen. Maar we kunnen het ons inderdaad niet permitteren, zoals u terecht aangeeft, dat het strengere beleid daar tot het waterbedeffect leidt en dat wij hier weer meer overlast gaan krijgen. Dus zolang hun kant van de grens ... Als zij niet willen gedogen, wat wij in feite wel doen voor onze inwoners. Eigenlijk zouden zij een vergelijkbaar beleid als wij moeten hebben. Als zij daar gewoon coffeeshops zouden hebben voor de Belgische inwoners en in Duitsland voor de Duitse inwoners, hadden wij een groot probleem minder. Maar ze gemakkelijk gaat het nog niet. Maar de zorg deel ik met u.

Vanuit de Partij van de Arbeid zijn nog opmerkingen gemaakt als het gaat om het eigenaarschap van het veiligheidsbeleid. Zo concludeer ik het een beetje vanuit de aantekeningen die ik heb gemaakt. Het is natuurlijk wel zo dat wij als gemeente een behoorlijk centrale rol vervullen. Maar veiligheid is natuurlijk een thema van ons allemaal. Ik vind eigenlijk mooi in het nieuwe veiligheidsplan dat voorligt dat we daar ook veel breder, veel meer integraal kijken ook naar aanleiding van de discussie over groen die eerder werd gevoerd. Veiligheid mag niet het afvoerputje zijn. Het is in het verleden eigenlijk te sectoraal bekeken. We gaan het nu veel meer integraal aanpakken. Dat maakt het niet gemakkelijker, maar dat zou ervoor moeten zorgen dat we in de toekomst voorkomen dat we heel veel extra aanvoer gaan krijgen op het gebied van veiligheid. Dat we die cijfers dus kunnen gaan beïnvloeden door het onderwijs, door in groen, door allerlei andere aspecten, door daarin meer te investeren. Maar dat is een langetermijntraject waar we ook de volgende maand nog bij elkaar op terugkomen.

Natuurlijk liggen er twee moties voor die beide unaniem zijn ingediend. Dus ja, wat moet ik daarover nog zeggen, mijnheer Sabel? Toch maak ik er nog even een paar opmerkingen over. Dat lijkt mij wel zo verstandig. Maar dat gaat meer over het verwachtingspatroon.

De eerste motie gaat over het veiligheidshuis. Als het over het veiligheidshuis gaat, dan deel ik uw opvatting dat het Openbaar Ministerie daarin zeker geen terugtrekkende beweging mag hebben. Volgens mij is dat toch hetgeen waarop u in feite in deze motie aanslaat, om het maar zo te zeggen. Dus ik vind dat signaal heel helder. Dat kunnen we ook op deze manier vanuit de voltallige gemeenteraad overbrengen aan het Openbaar Ministerie. Daar waar u het hebt over de mederegisseursrol van het Openbaar Ministerie, daarover wordt wisselend gedacht binnen het veiligheidshuis en ook binnen ons huis, omdat we eigenlijk juist de afgelopen jaren een doorontwikkeling hebben meegemaakt waarbij justitie een misschien wat mindere rol heeft en de zorgpartners een veel grotere rol. Dat levert in feite die verbreding op waarover we het hebben bij die probleemsituaties. Maar laten we afspreken dat we daarop gewoon in de commissie een keer bij u terugkomen. We gaan toch de veiligheidshuizen in heel Limburg – laat ik zeggen – weer eens onder de loep nemen. Hoe is het allemaal georganiseerd? Ik ben het helemaal met u eens dat het Openbaar Ministerie sterker moet worden aangesproken op hun rol in het veiligheidshuis. Dat is uw kernboodschap, volgens mij, in die motie. Die kan het college wat dat betreft ook helemaal delen. Nogmaals de finetuning, daarop kom ik graag terug als we het nog een keer in de commissie over dit thema hebben.

Een beetje vergelijkbaar is de motie over de wijkagenten. Zoals het in de motie staat, is de kern volgens mij van uw verhaal – dat was ook in de commissie al en eigenlijk in heel Limburg en in heel Nederland het verhaal – dat er veel te weinig aandacht is voor de cruciale rol die de wijkagent in het hele veiligheidsbeleid heeft. Die rol is niet te beperkt bij de gemeenten, maar het belang daarvan wordt landelijk te weinig onderkend. De boodschap van één agent per vijfduizend inwoners levert rekensommen op die we niet kunnen nakomen omdat er heel veel wijkagenten zijn die specifieke taken erbij hebben gekregen. Het is dus een illusie om te denken dat één agent per vijfduizend inwoners ook 100% van die persoon betekent voor die vijfduizend inwoners. Dat is dus sowieso al veel minder. A omdat hij administratieve taken heeft en B omdat een aantal wijkagenten nog eens een specifieke taak heeft waardoor die 100% al minder wordt en zelfs die 80% al minder kan gaan worden. Er zijn een aantal gemeenten in Limburg, maar nog veel meer gemeenten in Nederland waar men niet eens tot

deze rekensommen kan komen. Er is dus een groot probleem in heel Nederland om het aantal wijkagenten op peil te houden.

Neem daarbij de discussie dat het totale aantal agenten in Nederland dat beschikbaar is, al meer is dan er eigenlijk zouden mogen zijn. Dat betekent dat het aantal politieagenten dat nu op straat rondloopt in bredere zin nog naar beneden moet, terwijl we eigenlijk met elkaar een opwaartse beweging zouden willen hebben. Dus we zitten in een heel rare discussie. De enige die daarin een uitkomst kan bieden, is de Tweede Kamer, want de minister kan ook niets. Want er is gewoon geen budget voor. Dus we hebben dit al een paar keer tegen de minister gezegd, maar ook tegen de politieke partijen in Den Haag. Als we die oproep nog eens op een later moment zouden kunnen doen, moeten we dat zeker doen. Bij de volgende verkiezingen moet er echt meer budget komen voor meer agenten. Dan moeten de wijkagenten bovenaan staan, want zij hebben niet alleen sec de veiligheidsrol, maar zij hebben een veel grotere sociale rol, ook in die wijken. Dat was ook uw terechte boodschap in de commissie. Het gaat ook om de zichtbaarheid van agenten. Gisteren was ik nog bij minister Opstelten samen met de andere regioburgemeesters. We hebben ook samen geconcludeerd dat de fysieke aanwezigheid van agenten heel belangrijk is. Het weten dat de agent daar gewoon zit en dat men daar gewoon naartoe kan gaan en binnen kan lopen, is cruciaal. Dan hoeft hij niet eens iets te doen, bij wijze van spreken. Maar dat geeft al het vertrouwen dat er meer veiligheid is. Het is heel veel psychologie die hieraan te pas komt. We proberen dus de druk enorm op te voeren, maar daarom is deze motie absoluut ondersteunend in dat beleid.

U vraagt nog in deze motie heel specifiek: Hoeveel agenten? Wat doen ze op weekbasis? Hoe vaak kunnen we daarover informatie krijgen? Ik stel u voor dat bij de volgende presentatie die wij van de nieuwe chef basiseenheid de heer Laumen krijgen – dat heb ik ook met hem afgesproken – hij daarin meer inzicht in gaat geven. En dat we ook samen met hem afspreken; hoe kunnen we daarover een goede rapportage krijgen? Dus daarmee neem ik eigenlijk de strekking in totaal van u over. Hoe we dat precies gaan invullen, gaan we met hem bespreken vanuit de boodschap die hierin ligt.

Een laatste opmerking. Dan zijn de twee moties in feite daarmee overgenomen door het college. Ik zou alleen nog maar zeggen, als we het over de groendiscussie van daarstraks hadden. Hoe meer groen we in de wijk krijgen, hoe minder blauw we misschien op straat nodig hebben. Als dat de strekking mag zijn van hoe we breed met het veiligheidsbeleid en criminaliteit omgaan, dan gaan we heel integraal met elkaar door een deur. En wie weet wordt het dan uiteindelijk weer een stukje veiliger.

DE VOORZITTER: Dames en heren, daarmee is de eerste termijn beëindigd van de kant van het college. Ik stel voor dat we nu een uur pauze nemen voor het diner en dat we over een uur elkaar hier weer treffen voor de tweede termijn. Dan horen we ook welke moties nog wel en niet besproken moeten worden. Dank u wel.

DE HEER NUSS (PvdA): Voorzitter? Een punt van orde.

DE VOORZITTER: Dames en heren, een punt van orde van de heer Nuss. Ga uw gang. Even stilte in de zaal.

DE HEER NUSS (PvdA): We hebben een uur, zegt u?

DE VOORZITTER: Ja.

DE HEER NUSS (PvdA): Wij hebben iets meer tijd nodig.

DE VOORZITTER: Dan beginnen we om 21.00 uur. Een uur en een kwartier. Is dat goed?

DE HEER NUSS (PvdA): Ja.

Schorsing ten behoeve van de dinerpauze van 19.46 - 21.01 uur

DE VOORZITTER: Dames en heren, gaan wij onze partijgenoten vragen om weer naar binnen te komen? Dan gaat de vergadering zo weer beginnen. Dan ga ik het woord geven aan de heer Sabel van de Seniorenpartij, met tablet voor de tweede termijn. Als iedereen die nu binnen is ook wil gaan zitten? Want de meeste mensen willen ook weer op een redelijke tijd naar huis. Wat is redelijk? Dan is het woord aan de heer Sabel.

Tweede termijn

DE HEER SABEL (Seniorenpartij): Dank u wel, voorzitter. Even kijken naar de drie D's. Daarover heeft mijn geachte collega een opmerking gemaakt. Ik wil graag zijn woorden gebruiken. Hij zegt wat ik ook al zei, dat 2015 een overgangsjaar is waar aanpassingen nog verwezenlijkt kunnen worden, waar nodig. Maar hij geeft nog een belangrijker feit weer en dat is dat de onvolprezen werkgroep keihard werkt aan een tijdspad waar de controle, zoals is toegezegd in een motie in de vorige vergadering, gegarandeerd kan worden.

En dan heeft hij het ook nog over het vruchtboomfonds. We hebben al even over de motie. Wat ons betreft, is het eigenlijk heel normaal dat als men een beroep doet op het vruchtboomfonds en het blijkt dat meer dan in een programma genoemd geldbedrag nodig is, dat wij daarop als raad worden aangesproken. Dus, ja. Dat wilde ik nog even zeggen. Ik weet niet of die motie nu is meegenomen of? Dat horen we straks wel.

Dan over de Wsw. De wethouder maakte daar een heel belangrijke opmerking, vond ik. Dat ging over de gesprekken met werkgevers. Het lijkt mij cruciaal dat die werkgevers meewerken. Ik weet dat de landelijke overheid min of meer de karwats hanteert als ze niet meedoen. Maar ik zou wel eens van de wethouder willen weten, hoe hij de gevolgen inschat als er problemen ontstaan en werkgevers werken niet mee.

Dan bij cultuur. Ik heb de vraag gesteld aan de wethouder over het lestarief; over in de pas lopen met muziekscholen in België. Of daaraan nog iets te doen was? Zij heeft daarop antwoord gegeven dat België een ander soort ... Goede avond Mieke (*wethouder Damsma komt binnen*). Ik spreek net over ...

Onverstaanbare reactie van wethouder Damsma.

Ja, ga maar even rustig zitten. Ik begin even opnieuw. Het gaat over dat lestarief en die muziekscholen in België die door rijksmaatregelen daar veel goedkoper kunnen werken dan wij hier in Nederland en wij hier in deze gemeente. Maar ik krijg net een briefje onder mijn neus gedrukt dat het kabinet 50 miljoen euro extra ter beschikking stelt voor muziekonderwijs. Ik zou graag van de wethouder willen weten, voorzitter, hoe onze wethouder, hoe dit college daarmee wil omgaan. Misschien is er nog een hoop in bange dagen?

Dan even kijken. Ja, veiligheid en IBOR. De wethouder zegt; verloedering is onacceptabel. Daarmee zijn we het helemaal eens. We onderstrepen dat raadsbreed. Daar gaat het met name over gemeentelijk eigendom. Maar hoe gaat het als er sprake is van particulier eigendom waardoor de verloedering ontstaat? Op een hoek van een rechtse verkeerskruising staat bijvoorbeeld een hoge heg. Kan de gemeente daartegen optreden? Hebben wij daarvoor mogelijkheden? En dan ga ik even naar de moties. Ja, is er sprake van een andere soort veiligheid als de gemeente iets doet en als een particulier iets doet? Ik wil graag weten; hoe kunnen we daarmee omgaan?

Volgens mij is er een motie overgebleven waarover nog discussie was. Het zal u niet verbazen dat dit de motie zal zijn over de cultuurstad. Nou de Seniorenpartij heeft die motie uitbundig bestudeerd. We komen tot de conclusie dat we best te vinden zijn voor twee bullets. Dat is een open discussie met de gemeenteraad, de burgers en de culturele instellingen en allerlei zaken. En dat we dat ook van plan waren. Volgens mij staat dat ook ergens in het begrotingsboek. Sowieso moeten we dat doen, omdat er sprake is van een nieuwe te ontwikkelen visie. Dat is dan de derde bullet: "de uitkomst van deze discussie te gebruiken als voorbereiding van een nieuwe visie". Daar staan we achter. Dat willen we wel. Maar wat we niet willen is dat we die hele financiële handel weer opnieuw gaan bestuderen. Wij vinden dat dit besluit is genomen. Daarop willen wij eigenlijk liever niet terugkomen. Maar een open dialoog met alle partijen lijkt ons inderdaad heel zinvol en nodig. Tot zover, voorzitter.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Sabel. Dan is het woord aan de fractie van het CDA.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Ja, voorzitter. Dank u wel. Even vanaf deze plaats, want het is maar kort. Wij hebben antwoord gekregen op al onze vragen. Wij zijn blij dat de motie die wij hadden voorbereid over het vruchtboomfonds op sympathie van het college kan rekenen.

Daarnaast over cultuur. Ja, waar denk ik de pijn zit, is dat wij graag een inhoudelijke discussie zouden willen voeren met het culturele veld. Het gaat nu heel erg om de procedurele discussie. Ik zou toch nog graag van de wethouder even wat meer duidelijkheid willen krijgen in hoeverre zij voornemens is om die inhoudelijke discussie te voeren; waarom wordt bezuinigd? Dan kijk ik ook nog even naar de collega's in de gemeenteraad. Wij gaan uiteindelijk ook over de manier waarop die bezuinigingen worden ingevuld. Laten wij dus, zoals ook al eerder is opgeroepen in de eerste termijn, zo snel mogelijk een discussie voeren over de culturele toekomst van Maastricht en dus ook over die bezuinigingen.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Heijnen. Dan is het woord aan de fractie van D66, de heer Jongen.

DE HEER JONGEN (D66): Voorzitter, ik constateer dat de raad, het college en de ambtenaren het over een ding eens zijn en dat is de verantwoordelijkheid die wij hebben ten aanzien van de drie decentralisaties die op 1 januari 2015 ingaan. En daarin zijn wij unaniem, ondanks alle verschillen van politieke aard die we hebben. Dat geeft de burger moed. We zullen best in de uitvoering nog wel de degens kruisen, maar ik ben ervan overtuigd dat Maastricht en Zuid-Limburg door de samenwerking – voor zover men dat kan zijn – klaar is om dat in goede banen te leiden. Dat stemt ons tot optimisme. Wat we in de eerste termijn hebben gemist, is een antwoord op onze oproep om de internationalisering meer te laten zijn dan een holle slogan Maastricht meet Europe. Ik dacht eerst dat er een taalfout stond, dat er had moeten staan Maastricht meets Europe. Maar dat geeft meteen aan wat in ieder geval de ambitie van D66 en – laat ik dat ook maar zeggen – het CDA is om daaraan invulling te geven. Mevrouw Heijnen heeft in de commissie gezegd dat wij voornemens zijn om een werkgroepje op te richten. Dit bestaat momenteel uit twee personen; dat zijn mevrouw Heijnen en ik. Maar hoe meer zielen, hoe meer vreugde. Maar voor D66 is de Euregio van wezenlijk belang om die internationalisering en daarmee de motor op cultureel gebied, op infrastructureel gebied en economisch gebied aan de gang te houden. Wij zien daarin een zware taak en wij verwachten dat er concrete projecten worden uitgevoerd. Graag uw reactie daarop.

En dan kunst en cultuur. Wij investeren volgend jaar 30,6 miljoen euro in kunst en cultuur en we hebben het over een bezuiniging van 500.000 euro. Dat moet mogelijk zijn. En ja, men kan bakkeleien over de procedures en dat het allemaal snel moest, etc. Maar we hebben daarvoor bewust gekozen. We begrijpen ook dat de wethouder zegt; ja, als u 2016 aan de orde stelt, moet u ook zo eerlijk zijn om 2015 aan de orde te stellen. Want anders is het niet eerlijk voor de kunst- en cultuurinstellingen die nu moeten bezuinigen. Wij staan dus achter het beleid dat is voorgesteld door het college om de bezuinigingen van het volgend jaar en het jaar daarop door te voeren. Dat laat onverlet – en daarover is in onze fractie behoorlijk gediscussieerd – dat we de oproep van het CDA zojuist ondersteunen, en met name van de Partij van de Arbeid, om met elkaar serieus in dialoog te gaan om te bekijken hoe men cultuur op de kaart kan blijven houden en hoe men met innovatie die stap kan zetten. Dat vereist wel dat men gegeven de omstandigheden die er zijn, die dialoog met een open vizier tegemoet gaat en niet met in beton gegoten meningen met aan de ene kant: ik moet namens de raad zeggen dat het zo gaat. En de culturele instellingen roepen aan de andere kant: ja maar, u bent bezig met een kaalslag. Dat is weinig effectief.

Ook wij hebben de afgelopen tijd met de cultuurinstellingen gesproken en niemand is natuurlijk blij met de bezuinigingen. Dat begrijpen we ook. Maar er is wel een zakelijke basis om met elkaar te discussiëren en ik roep – en dat doe ik even over onze hoofden heen – de culturele sector ook op om niet alleen in bezwaar te gaan, maar met ons mee te denken over welke alternatieven er zijn en die alternatieven heb ik tot dusver in de discussies en in de brieven helaas niet gezien. Behalve van: u mag niet op cultuur bezuinigen. We doen dus een oproep aan de wethouder om die dialoog volgend jaar met een open mind in te gaan, uitgaande van de besluiten die we vanavond nemen.

Ten slotte, voorzitter, zal ik de wethouder van financiën geen slapeloze nachten gunnen. Hij heeft een sluitende begroting. Wij dreigen daarmee in te stemmen. Laat dat duidelijk zijn. Dat geeft aan dat we op de goede weg zitten. Tot zover.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Het woord is aan de heer Gunther van de SP-fractie.

DE HEER GUNTHER (SP): Dank u wel, voorzitter. Om te beginnen met de twee moties van de SP; wij zijn ontzettend blij dat deze door het college zijn overgenomen. Wij zullen deze dan ook logischerwijze niet in stemming brengen.

Voorzitter, wat betreft het dierenpark. Ja inderdaad, als het over dieren gaat spelen daarbij ook emotie en inderdaad ook feiten. Wij wachten de beantwoording die wij de komende week zullen krijgen dan ook af. Voorzitter, u hebt mij ook weer blij gemaakt. Of tenminste niet u, maar de wethouder als het gaat over de aanzegging die hij over de huisuitzettingen heeft gedaan. We weten dat dit een groot probleem is en we weten ook dat dit heel veel mensen, schrijnende gevallen zijn waarvoor wij – althans in de toekomst – iets kunnen gaan betekenen. Ja, voorzitter en die brief van onze minister. Dat komt een beetje raar uit mijn mond. Opstelten heet hij (*lacht*). Wij worden daarvan natuurlijk ...

DE VOORZITTER: Sterker nog, de klemtoon ligt zelfs op de 'e'. Het is Opstelten. Kunt u nagaan.

DE HEER GUNTHER (SP): Moet u eens zien hoeveel moeite u daarmee hebt (*lacht*).

Gelach.

Goed, misschien komt hij nog wel een keertje naar Maastricht? Dan kunnen wij hem ook eens een keertje overtuigen van de problemen die wij hebben. Ik nodig hem ook graag uit om mee de buurten in te gaan om met de mensen daar te spreken. Ja, die brief is voor mij nietszeggend. Dat had u al begrepen. Ik ben echter wel blij dat u toch met de buurtgemeenten – wij hadden daarop ook aangedrongen – dat u met uw Belgische collega's over dat waterbedeffer gaat praten. Ja voorzitter, last but not least, de cultuur. Daar heeft de heer Bert Jongen mij eigenlijk het gras voor de voeten weggemaaid. Ik sluit mij graag bij zijn woorden aan. Dank u.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Gunther. Dan is het woord aan de fractie van de Partij van de Arbeid, de heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA): Dank u wel, voorzitter. Geachte raadsleden, mensen op de tribune. Ik loop de moties nog heel even na, waarover ik nog graag iets zou willen zeggen om te bekijken of we bij een bepaalde motie nog tot elkaar kunnen komen.

Ja, de IBOR-motie. Wij zijn blij, wethouder Willems, met de wijze waarop u met deze motie bent omgegaan. We willen voorstellen om die motie even aan te houden. Want u hebt zelf aangegeven dat in de commissie nog over het een en ander wordt gesproken, met de nadruk op de positieve wijze waarop u met onze motie bent omgegaan. Wat ons in elk geval pleziert en ook voldoende perspectief biedt om de discussie straks samen met elkaar goed te kunnen voeren. Waarbij de uitsmijter in dit geval van de burgemeester kwam; hoe meer groen, hoe minder blauw. Dit past natuurlijk precies bij hetgeen waarover we het samen hebben gehad.

De motie duurzaamheid: de wethouder ontraadt dit. Dan weet men dat het niets wordt, als een wethouder dat zegt. Tegelijkertijd heeft hij ook aangegeven ... Als ik dat goed heb gehoord. Dat wil ik nu graag toetsen. Hij heeft ook aangegeven dat de motie die wij hebben ingediend, die ziet op de sociale woningbouw, die ziet op mensen die het lastig hebben met woonlasten, die ziet op dat we met duurzaamheid kunnen proberen om met elkaar, dus ook met de corporaties en met het energiefonds van het Energieakkoord Nederland wordt samengenomen in de discussies die we samen nog gaan voeren. Als ik dat goed heb gehoord, dan zijn wij bereid om die 200.000 euro los te laten. Zelfs het woord 'substantieel'. Want dat was nog iets te veel. Maar als u aangeeft: wij willen daarnaar heel serieus kijken. Wij hebben dat heel goed gehoord. Ik meende ook dat u hebt gezegd dat u daar zelf ook achter staat. Dan zouden wij, wat deze motie betreft, ook tevreden kunnen zijn. Dan kunnen we de motie zelfs terugtrekken. Dat hoor ik dus graag in de volgende termijn, hoe u daar tegenover staat. Dan cultuur. Wat wij horen in deze raad – en ik moet mij nu vooral richten tot de raadsleden – en waarover wij het eens zijn, is dat de bezuiniging, ook op cultuur gewoon door moet gaan. We hebben ook gezegd dat de genoemde bedragen wat ons betreft prima zijn om verder in de begroting toe te passen. We hebben alleen hele essentiële vragen gesteld; vooral waarom-vragen. Waarom FashionCLASH, in dit geval 650.000 euro? Dat wil niet zeggen dat we ertegen zijn. Maar waarom? Waarom? Misschien dat de wethouder dat nog wil corrigeren? Dat weet ik niet. Maar waarom zeg je tegen je partners – waar je tegelijkertijd van zegt, iets later; daar willen wij mee gaan praten – dat het maar brievenbeschrijvers zijn? Dat doet zo ontzettend zeer en dat staat zo in tegenstelling tot wat het coalitieakkoord zegt; dat we het vooral samen moeten doen. Waarvan wij ook hebben gezegd dat we dat moeten doen. Waarom? Met de wetenschap dat de bedragen die u in de begroting 2015 en 2016 heeft neergezet, dat we daar niet aan willen komen. Voor mijn part wordt het nog meer, als men het daarover eens kan zijn. Waarom haalt u nu in dit geval niet dat oormerk weg? Dat is wat wij vragen in de motie bij die derde bullet. Ik heb het dus niet over het bedrag. Waarom haalt u niet het oormerk weg dat in uw begroting staat? Met als enige bedoeling om de discussie open met elkaar te kunnen voeren. Ik zeg het nog maar eens een keer. Dat zal dat kalkoen- en dat kerstdineridee wegnemen. Daarmee maak je ook een gebaar. Dan neem je in dit geval je partners die zich zo hebben ingezet in deze stad en die ook al jaren meedoen en hebben gedaan in Maastricht cultuurstad serieus.

DE VOORZITTER: De heer Jongen wil u interromperen.

De HEER JONGEN (D66) per interruptie: Voorzitter, ik neem de heer Nuss heel serieus. Zijn oproep komt eigenlijk ook uit mijn hart. Maar er zijn ook juridische regels waaraan wij moeten voldoen. Als we nu zeggen; wij stellen de begroting vast voor 2015, maar we laten nog open hoe we 2016 invullen, dan doet men aan verwachtingsmanagement waarin men mensen moet teleurstellen. De begroting met alle goede intenties die er zijn, haalt men dan niet. Dus moet men nu het besluit nemen. Het is niet anders in 2015 en 2016. Organisaties kunnen daartegen in bezwaar gaan en beroep aantekenen, etc. Dat kan allemaal. Maar tegelijkertijd en daarover zijn we het eens, moet men samen

over die inhoud praten. Ik loop niet op de discussie vooruit. Maar als het goed is, hebt u mij in mijn tweede termijn horen zeggen dat ik A een oproep aan het college doe om met openvizier die dialoog in te gaan. Maar dat geldt ook voor de culturele instellingen.

En wat de brieven betreft; het spijt mij te zeggen dat de brieven op het laatste moment komen en dat er van de culturele instellingen ook niet de bereidheid was om de dialoog met sommige partijen of met het college op te zoeken.

DE VOORZITTER: De heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA): Goed, aan dat laatste zijn voldoende woorden besteed. Ik heb net het tegenovergestelde mogen beleven. Ik zeg dat zo. En het punt dat men in ... Hoe vaak zeggen wij niet in een begroting dat we wel de kaders aangeven, de bedragen aangeven? Dan zeggen we tegen elkaar; we weten nog niet precies hoe we het gaan invullen. Dat is niets meer en niets minder, dan ik nu aan u vraag. De bedoeling is echt; op het moment dat men met de partners serieus in gesprek gaat en men ook heel duidelijk de kaders aangeeft. Hier, dit is het.

Mag ik het nog anders zeggen? Beste culturele partners, we willen dit bedrag gaan bezuinigen. En we gaan over alles met u praten, maar dat is wel het bedrag dat wij moeten bezuinigen. Maar we willen wel graag met u praten over hoe we dat gaan bezuinigen. Waarbij we het hele proces dat zich heeft afgespeeld, vanaf het verschijnen van de kaderbrief tot en met nu, en zelfs diegenen die zich om 5 voor 12 melden, serieus nemen. Ik vind dat niet erg. Maar goed, kennelijk anderen wel. Men legt daarin een waardeoordeel als men zegt; als men zich om 5 voor 12 meldt, is het niet meer serieus, of zo. Vergeet ook niet dat de cultuurwereld, zeker in onze stad, dat ook zij – laat ik zeggen – een tijd nodig hebben gehad om hun mind in te stellen op de culturele bezuinigingen die we ook in deze stad moeten doen. Als u goed kijkt naar wat in Nederland gebeurt en als men goed kijkt naar de Raad van Cultuur, ziet men daar precies hetzelfde. Dus het enige wat wij in deze motie vragen is; neem nu de maximale ruimte om die mensen, die instellingen aan tafel te krijgen. Dat is het. Hieraan kan ik toch niet meer toevoegen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan kijk ik naar de fractie van GroenLinks, de heer Krabbendam.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Voorzitter, dank u wel. Laat ik beginnen met mijn dank uit te spreken aan het college voor de beantwoording en ook voor de warmhartige wijze waarop zij zijn omgegaan met de input en de inbreng van GroenLinks, waaronder ook de drie moties. Daarvoor dank ik vanzelfsprekend de verantwoordelijke wethouders, maar ook de heer Gerats voor zijn toezegging ten aanzien van het aanleveren van informatie in december voor de monitoringmotie en de aanvulling van de financiële cijfers in het decentralisatie domein. Dank daarvoor.

Voorzitter, dan ga gelijk ik over tot de bespreking van de moties, die eigenlijk nog openstaan. De duurzaamheidsimpuls, daarvan begrijp ik dat die mogelijk wordt ingetrokken, afhankelijk van de beantwoording van de wethouder. Dat laat ik dan maar voor wat het is. Even zien.

Dan is voornamelijk nog de motie Maastricht cultuurstad over. Dat constateer ik. Ja, voorzitter. Ik heb dat al vaker gezegd. Een bezuiniging is altijd pijnlijk. Zeker ook een bezuiniging op cultuur. Zeker ook voor GroenLinks omdat wij cultuur een warm hart toedragen. Laat dat vooral duidelijk zijn. Het moge ook duidelijk zijn dat we ons realiseren dat iedere bezuiniging bij iedere instelling echt niet alleen gaat om de vraag; zijn mensen werknemer of niet? Zeker als het om cultuur gaat, gaat het ook om mensen die betrokken zijn en hart hebben voor datgene wat zij doen en waarmee ze bezig zijn. Die mensen zijn vol ervan overtuigd dat zij iets bijdragen aan deze stad. Dat maakt iedere bezuiniging op cultuur natuurlijk pijnlijk.

Ik maak maar een mooi punt aan mijn zin, anders kan de heer Nuss ...

DE VOORZITTER: (*Lacht*) Ja. De heer Nuss, u hebt een vraag. Nu al of nog even wachten?

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Nee.

DE VOORZITTER: Dat maakt niet uit. U wilt dat de heer Krabbendam doorgaat?

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Niet als dat te pijnlijk is. Het lijkt wel alsof u zegt: ja, het is pijnlijk en dat is het dan. Probeer dan over die grens van dat pijnlijke – wat u dan zegt – heen te stappen en probeer dan het beleid wat men graag wil voeren in elk geval met de mensen zelf te bespreken. Waarvan u zegt en ik geloof u: u vindt het ook pijnlijk.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Neem dat dan toch weg?

DE VOORZITTER: De heer Krabbendam was nog niet klaar, zei u. *(Onverstaanbaar)* Ga uw gang.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Dat was namelijk het inleidende verhaal. Ik probeer alleen maar duidelijk te schetsen wat het met ons als partij doet. Wat wij hiervan vinden en wat wij ook zien wat het met de culturele sector doet. Al is het – ook terecht door de heer Jongen gesteld – in the grand scheme of things een betrekkelijke bezuiniging. Het is natuurlijk nooit betrekkelijk voor diegene die het aangaat. Dat realiseren wij ons ook. Dat maakt het natuurlijk lastig, zeker in deze discussie omdat – zoals ik al zeg – er ook een stukje emotie bij komt kijken, omdat die instellingen niet alleen maar ... Mensen zijn niet alleen maar werknemer in wat zij doen, maar het is ook een onderdeel van hun leven. Dat maakt het zo lastig en dat die discussie zo moeilijk is, omdat het natuurlijk ook om emoties gaat.

Dit gezegd hebbende, is het natuurlijk wel zo dat deze coalitie ervoor heeft gekozen om die bezuiniging in te gaan vullen, om dat te doen. Dat komt ook door een bepaalde teneur in de maatschappij. Er zijn verschillende partijen die in de verkiezingsperiode keihard hebben geroepen: het mag wel wat minder op cultuur. Daarop mag best worden bezuinigd. Dit is daarvan het voortvloeisel. Het is nu eenmaal normaal op het moment dat men deelneemt aan de coalitie, dat dit tot dat soort akkoorden kan leiden. Daar staan we dan met z'n allen, binnen die coalitie ook voor. Dat is belangrijk. Wat vervolgens belangrijk is – ik vind heel goed dat u dat zegt – oké, die bezuiniging 2015 staat gewoon. En die bezuiniging 2016 staat ook. Ook dat heeft gewoon met behoorlijk bestuur te maken. Want als wij niet nu al zouden zeggen: die bezuiniging komt eraan en die gaat er zo-en-zo uitzien, dan zouden we de culturele sector in onzekerheid laten. Die onzekerheid is misschien nog veel erger qua behoorlijk bestuur, al dan niet, dan dat we nu gewoon helderheid bieden: dit is het uitgangspunt. En daarvan gaan we ook uit. Nogmaals, daar staan we ook voor. Maar het moge ook duidelijk zijn – dat heb ik ook in mijn eerste bijdrage gezegd – dat wij het wel belangrijk vinden dat we het komende jaar benutten om de discussie aan te gaan. Welke kant moeten we op met de culturele sector in deze stad voor de toekomst? Wat betekent dat voor de cultuur? Wat betekent dat voor de mensen? Hoe gaan we dat invullen? Hoe ziet die toekomst eruit? En die discussie gaan we aan. Daartoe hebben wij ook in de eerste termijn opgeroepen. Dat doet u ook in uw motie. Dat kunnen wij ook alleen maar omarmen, want daarover zijn we het volledig eens.

DE VOORZITTER: De heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Ik geef het niet op.

DE VOORZITTER: We moeten uitkijken dat we de discussie van de eerste termijn niet te veel gaan herhalen. Dat zeg ik maar even.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Nee, precies.

DE VOORZITTER: Ga uw gang.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Toch, ik geef het niet op. Maar u hebt de keuzes gemaakt doordat u oormerkt. Het enige wat ik zeg; laat dat oormerk los, zodat u die vrije discussie die u zo graag wilt in alle vrijheid, maar wel met die afgebakende kaders, die bezuinigingsbedragen. Dat is het enige wat ik vraag. Maar u hebt uw keuzes gemaakt op het moment dat u zegt; daar moet zoveel af en bij jullie moet er zoveel vanaf en bij jullie moet er zoveel vanaf. Wij horen en ik neem aan u ook, dat die culturele instellingen zelf daarover met elkaar willen praten, en met u en met ons.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Goed, dat is prima. Het is heel erg goed als dat gebeurt. Maar kijk, dit is een discussie die teruggaat naar de discussie van de kaderbrief. Dat is wat de voorzitter zegt. In de kaderbrief hebben wij het erover gehad. Er zijn bepaalde kaders. Ik heb zelfs letterlijk in mijn bijdrage gezegd: "Als de culturele sector het inzicht heeft om met een alternatief te komen, wie zijn wij om dat dan niet te omarmen?" Dat heb ik letterlijk gezegd. Nogmaals, ik wil wederom die oproep doen aan de culturele sector welke net ook door D66 is gedaan: werk samen een plan uit. Wie zijn wij dan, zou men bijna kunnen zeggen? Als het binnen het beleid past – dat we wel met elkaar willen afspreken – om dat dan gewoon te volgen.

DE VOORZITTER: Ik wil toch even een punt van orde inbrengen. Ik wil dadelijk aan de wethouder verzoeken om dadelijk ook het juridische kader even mee te geven. Want de discussie gaat hier over iets wat politiek/maatschappelijk/moreel gezien misschien wenselijk is. Wat we allemaal maar willen. Maar volgens mij – dat zeg ik nu echt even als voorzitter van deze discussie – is er een juridisch kader, waar mogelijkheden en onmogelijkheden zijn. Daarover moeten we het dadelijk wel even hebben, anders hebben we het over wensbeelden die, al wensen we het allemaal, gewoon niet uitvoerbaar zijn. Dat is een lastig pakket. Want dan zeggen we ‘we willen’ en dan kan het dadelijk niet. Dus ik verzoek de wethouder om daarop in de tweede termijn in te gaan.
De heer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Ja, dat is interessant, het juridische kader. Daarop komen we straks terug. Voorzitter, ik zou de heer Krabbendam – hij is toch al bestuurder in de provincie geweest, enzovoorts. Hij weet wat het samenwerken met andere gemeenten betekent, laat staan met grensoverschrijdende gemeenten; Aken, Hasselt, Luik, noem maar op. Wat is uw antwoord naar hen toe, als zij zich nu eigenlijk belazerd voelen nu Maastricht geen culturele hoofdstad is geworden, in een keer de stekker eruit trekt bij een hele hoop instellingen waarmee zij ook zaken deden? En waarvoor zij het deden. Dat is toch onbetrouwbaar? Men kan toch nooit meer op cultuur niveau, op regionaal niveau, je nek naar anderen toe uitsteken? Want als men het onverhoopt niet wordt, trekt men alles in. Zij hebben voor Maastricht zwaar betaald. Wat is daarop uw antwoord?

DE VOORZITTER: Helder. De heer Krabbendam.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja, voorzitter. Ik herken mij niet in het beeld dat de heer Hoen schetst.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Dat is weglopen. *(De rest is onverstaanbaar).*

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Nee, ik moet. Ik kan. Ik moet u eerlijk bekennen. Ik weet niet meer precies wat uw standpunt was in de verkiezingscampagne over de cultuurbudgetten. Nee. Maar ik heb toch verschillende partijen horen roepen dat het wel wat minder kan bij cultuur. Wij niet. Wij hebben dat niet gezegd. Uiteindelijk leidt dit tot een ...

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Geef nu antwoord op de vraag die ik stel naar de partners, naar de andere gemeenten toe.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): *(Eerste gedeelte van de reactie is onverstaanbaar).* Uiteindelijk leidt dit tot een coalitieakkoord waarin de keuze wordt gemaakt om dat te bezuinigen. En iedere bezuiniging doet pijn. Dat is heel vervelend. Uiteindelijk, ja natuurlijk leidt dat tot een bepaalde beïnvloeding van de samenwerkende partners. Natuurlijk is dat zo. Maar dat is een direct voortvloeisel van het feit dat we een akkoord met elkaar sluiten, waarin we keuzes maken. En deze keuze is er ook een, hoeveel pijn die ons ook doet. Zo simpel is het. Als het over de juridische kaders gaat; ik heb zojuist ook gezegd dat het volgens mij binnen de beginselen van algemeen behoorlijk bestuur past, dat men duidelijkheid schept. Als wij die duidelijkheid niet scheppen, schenden we dat beginsel. Dan krijgen we ook een juridisch probleem. Dat is het punt waarmee we zitten. Wat ik vervolgens wilde zeggen, want daarmee omarm ik eigenlijk ook het verhaal van de oppositie. Natuurlijk moeten wij het komende jaar een discussie voeren over welke kant het met de cultuur op moet. Het zou idioot zijn als wij een discussie voeren zonder ook die discussie tot conclusies te laten leiden. Wat die conclusies ook mogen zijn. Het is idioot om te discussiëren om sonst. Laat dat duidelijk zijn. We gaan niet voor niets discussiëren. We gaan het hebben over de inhoud. Dat is ook heel belangrijk. Welke kant moet deze stad op gaan met cultuur? Dat is waar het uiteindelijk om gaat. Dat is de interessante discussie. Als dan blijkt dat daarin voortschrijdende inzichten bestaan, zullen we dat het komende jaar wel zien. Maar het uitgangspunt is datgene wat we vandaag vaststellen.

DE VOORZITTER: Een interruptie door mevrouw Heijnen en dan ...

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Ja, voorzitter. Ik zal proberen het kort te houden. Maar ik denk dat we het eigenlijk heel erg met elkaar eens zijn, in de zin van; er moet worden bezuinigd. Cultuur komt ook aan de beurt. Dat was waarschijnlijk in een andere samenstelling ook een onvermijdelijk iets geweest. De enige discussie die we nu hebben is over de jaren 2015 en 2016. U

geeft aan; vanaf 2017 zijn wij bereid om een inhoudelijke discussie te voeren over de manier waarop wij gaan bezuinigen. U hebt ook ervoor gekozen om voor 2015 en 2016 geen inhoudelijke discussie te voeren met de partners waarop u bezuinigt, want die zijn inmiddels al aangekondigd. Ik denk ... De pijn zit voor ons erin dat wij het niet sjiek vinden dat in 2015 en 2016 nu al is aangekondigd hoe bezuinigd gaat worden en op wie, zeker gezien het feit dat er aan de andere kant wel geld in ontwikkeling wordt gestoken. Er is dus geld om die bezuiniging op te vangen door dat innovatiebudget te gebruiken. Maar daarvoor kiest u niet. Ik denk dat wij gewoon andere keuzes zouden hebben gemaakt. Dat is niet erg. Maar dat kunnen we dan bij dezen constateren.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja, voorzitter. Ik wil daarbij een ding rechtzetten. Ik heb niet gezegd dat we volgend jaar gaan discussiëren over bezuinigingen. Ik heb gezegd; ik wil discussiëren, GroenLinks wil discussiëren over wat de inhoud moet zijn van het cultuurbeleid voor de toekomst. Waar gaan we heen met cultuur in deze stad? Wat maakt dat voor de burgers van onze stad? Welke invloed heeft dat? Laten we het over de inhoud hebben. Als dat dan gevolgen heeft voor de bezuinigingen, soit. Dan gaan we dat zien. Maar we gaan niet discussiëren – wat ons betreft – in de eerste plaats over de bezuinigingen. We gaan het hebben over de inhoud. Volgens mij willen we dat ook. Volgens mij vragen jullie dat ook. Volgens mij zijn we het daarover eens. Het is net alleen een ander uitgangspunt. Jullie zeggen: een streep door die bezuiniging. Voor 2016 gaan we discussiëren en gaan we zien hoe het wordt. Wij zeggen: nee, het staat. Het staat. We gaan discussiëren over de inhoud. Als dit tot conclusies leidt ...

Rumoer vanuit de zaal.

DE VOORZITTER: Oké. Nog een keer een interruptie en het verzoek aan de heer Krabbendam om kort te reageren. Er wordt echt te veel herhaald,

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Het spijt mij. Ik moet dit echt zeggen. Wij zeggen niet; schrap die bezuiniging. Wij zeggen; houdt die bezuiniging aan.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Letterlijk: “In dit kader nu geen uitspraken te doen over de bezuinigingen op specifieke instellingen ten behoeve van de begroting 2016.”

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Precies.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Dat wil zeggen ...

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Precies. Geen uitspraken te doen over op welke instellingen men bezuinigt. Dat er bezuinigingen staat, dat begrijpen we. Dat hebt u besloten. Het enige wat wij vragen ... Dan is het wel belangrijk dat wij deze discussie nog even voeren, want dan is dat niet helder geweest. Het enige wat wij vragen is om nu niet aan te geven op wie bezuinigd gaat worden.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Dat is heel helder.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Dat die discussie wordt opengegooid en dat we samen gaan kijken op wie uiteindelijk wel bezuinigd gaat worden. Dat is waar het om gaat.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Dat is volkomen helder. Daarmee zeg ik tot slot, voorzitter, dat we daarmee in mijn ogen de algemene beginselen van behoorlijk bestuur schenden. Dat kan niet aan de orde zijn.

DE VOORZITTER: Oké. We gaan het zo dadelijk van de wethouder horen.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Tot zover.

DE VOORZITTER: Dank voor uw bijdrage. Ik kijk naar de fractie van Partij Veilig Maastricht, mevrouw Thieme.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Voorzitter, als u mij toestaat om het kort vanaf deze plaats te doen?

DE VOORZITTER: Ga uw gang.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Zowel in het coalitieakkoord als in de kaderbrief was er een akkoord over de cultuurbezuiniging. Na een noodkreet van sommige culturele instellingen heeft de wethouder aangegeven dat de bezuinigingen getemporeerd zullen worden en vanaf 2016 zullen worden doorgevoerd. Dat is voor Partij Veilig Maastricht niet voldoende. We hebben het immers over de begroting 2015.

Voorzitter, voor PVM is dit aspect een heel zwaar punt, omdat wij te allen tijde hebben volgehouden aan de bezuinigingen op cultuur. Een reden te meer om tegen deze begroting te stemmen. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Ik kijk naar de VVD-fractie, de heer Severijns.

DE HEER SEVERIJNS (VVD): Ook even vanaf deze plaats, voorzitter. De VVD heeft niet veel anders op te merken dan de vragen en opmerkingen uit onze eerste bijdrage. Wij sluiten ons in ieder geval graag aan bij de oproep van D66 voor een breder debat over cultuur. Voor de rest hebben wij geen op- of aanmerkingen.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Stadsbelangen Maastricht, de heer Steijns.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Ja, ook even. Het punt dat nog speelt is de motie rondom cultuur. In het kader van de zorgvuldigheid zou een open discussie daarover in volle omvang moeten kunnen plaatsvinden. De taakstelling staat. Ik ben benieuwd hoe het juridische kader door de wethouder wordt toegelicht. Dat zal bepalend zijn voor de eventuele stemming over deze motie.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan de heer Hoen van de Maastrichtse Volkspartij. Hij komt nu naar voren gelopen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Ja, voorzitter, ik wil het niet op mijn geweten hebben dat dit debat niet tot in de haarfinesses gevoerd wordt. Voorzitter, de coalitiepartijen zeggen; er is van tevoren gezegd dat bezuinigd zou moeten worden. Dat is een open deur. Dat weten we. We hebben dat in de commissievergadering ook uitvoerig beaamd. Niemand in deze raadzaal die bestuurlijke verantwoordelijkheid draagt twijfelt eraan dat er bezuinigd zal moeten worden. Ik heb alleen de discussie in de commissie gebracht dat het niet zo grof moet zijn. Dat zes partijen 100% moeten bezuinigen en een hele hoop partijen 50%. En dan weer een paar 10% (*rest onverstaanbaar*). Maar dat we daar gelijke monniken, gelijke kappen zouden moeten toepassen, enzovoorts. Dat is aan de orde geweest. Niemand heeft bestreden dat er bezuinigd moet worden. Maar als men dan inderdaad met een voorstel komt waarin een zestal partijen 100% van hun geld moeten inleveren en als men dan ziet hoe het proces is gegaan; dat zij een brief hebben gekregen waarop ze een reactie kunnen geven. Of ze dan nog levensvatbaar zouden zijn als zij die 100% moeten inleveren. En de reacties zoals die zijn geweest, zowel van de ambtenaren als de portefeuillehouders – de verschillende brieven van bezwaar die wij hebben, voorzitter – tekenen uit op welke wijze dit proces is gegaan. Daartegen maken wij bezwaar. In de raadscommissie hebben we namelijk gesteld dat het ook niet kan dat men nu al afspraken tot 2017 gaat maken, want men weet niet wat er in 2016 gebeurt. En men gaat nu al voor 2016 de hoogte van het bedrag vastleggen. De gevolgen kunnen straks fataal zijn, maar ze kunnen ook heel erg meevallen. Dat kan men nu nog niet beoordelen. Toch rekent u de subsidiënt daarop af. Voorzitter, er zijn collega's zoals de heer Jongen. Hij rekent ons erop af omdat wij bezwaar maken tegen dit soort bestuurlijke activiteiten. Ik zeg u, mijnheer Jongen, u doet af en toe aan de beeldvorming. Eerst slaat u de muis dood. En als de muis dood is dan begint u het te aaien. Daar schiet je helemaal niets mee op (*lacht*).

Rumoer vanuit de zaal.

DE VOORZITTER: Ja, dit was toch weer uitlokking, mijnheer Hoen (*lacht*).

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Ja, dat klopt. Ik lok hem graag uit. (*De rest is onverstaanbaar*).

Gelach vanuit de zaal.

DE VOORZITTER: Ja, u bent aan elkaar gewaagd. De heer Jongen.

DE HEER JONGEN (D66) per interruptie: Dank u wel, voorzitter. Nee, mijn punt is dat men duidelijkheid schept. Dan staan alle bezwaar- en beroepprocedures open om daarover te discussiëren. Dat is heel anders dan dat men in het luchtledige gaat praten en op het laatste moment zegt; u moet nu bezuinigen. Dan zeggen de instellingen; ja maar, we hebben cao-verplichtingen etc., het kan nu niet meer. Dat is het juridische kader waar we tegenaan lopen. Dat kunt u en dat kan ik niet leuk vinden, maar daarvoor hebben we met z'n allen in Nederland gekozen. U, als ex-bestuurder moet dat toch aanspreken, dat we als overheid een betrouwbare partner zijn?

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Ja, nu u dat zegt, voorzitter. Ik herinner me heel goed hoe wij in die zestien jaren met dit soort zaken omgingen. Dan was het niet; of we gingen in gesprek. Als we dan in gesprek gingen met zo'n instelling, zeiden we van tevoren wat we zouden bedoelen; om eventueel te korten. De mensen konden dan openlijk met elkaar praten over dat feit. Nu is het medegedeeld en daarna kan men bezwaar indienen over het bedrag. Dat is het verschil. Dus geen open vizier, geen open mind en zeggen; luister, wij zijn voornemens, we hebben een gezamenlijk probleem. En we moeten zoveel geld – 500.000 euro in dit geval – ophoesten. En we hebben gedacht; BV Limburg, u mag wel 100% kwijtraken, 300 zoveel ton en je krijgt zero van ons. Nee, dat niet zeggen van tevoren. Die moed heeft u niet om van tevoren te zeggen: het kost uw kop, maar we doen het toch. Dan bent u bestuurlijk bezig. Dan hebt u een keuze gemaakt. U gaat het omdraaien; eerst de muis kapotslaan en dan pas aaien en praten. Dat werkt de ergernis in de hand. Daartegen maak ik iedere keer bezwaar.

Waarom moeten zes instellingen 100% inleveren? Dan moet men toch komen met een argument, waarom men het werk niet meer pruimt? Of dat men het werk zinloos vindt? Dat het niet meer past in het beleid van de gemeente om dit werk te doen? Dat zegt men dan toch van tevoren? Men gaat toch niet zeggen; ik kort nu en achteraf moeten zij dan zelf te horen krijgen dat u vindt dat dit niet meer binnen het beleid past. Ja, ik moet u zeggen; ik begrijp dit bestuurlijke verhaal niet. Als men de moed heeft – en die moet men als bestuurder hebben – om te bezuinigen, wees dan echt open. Weet waar het om gaat. Zeg dan tegen BV Limburg: u hebt mij dwarsgezet en of u bent lastig of we kunnen u niet hebben, bij wijze van spreken. Dan weet men waarover men het heeft.

DE VOORZITTER: Oké.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Maar niet zo, 100% wegpoetsen. Er zijn meer instellingen, hoor. 100%. Ik heb het gevraagd. Hebt u nu gehoord waarom dat u helemaal niets meer krijgt van de gemeente? Nee, achteraf hebben we namelijk een briefje moeten invullen om te zeggen dat we inderdaad nu ten dode zijn opgeschreven. Dat was achteraf, toen het een feit was. Daarvan zou u zeggen: nee, jongen, en de raad heeft besloten om dit te doen. Dus we doen dat. Daar hebben de instellingen niets aan. Begrijpt u nu een beetje mijn probleem over de bestuurlijke aanpak? Ik voorspel u en ik voorspel het college dat deze aanpak juridische consequenties heeft. We gaan er straks over spreken. Ik waarschuw u alleen maar van tevoren. Niet zeggen; iech hōb t neet geweten. Voorzitter, dit verhaal ten aanzien van de bezuinigingen krijgt geen schoonheidsprijs. Dat is duidelijk. Het is zo pijnlijk dat we ons toch afvragen en opnieuw de vraag stellen, al is het alleen voor de geschiedschrijving, want u zal daarop wel niet antwoorden, zoals veel niet is beantwoord; waarom hebt u deze bedragen – dat is te overzien – bij deze clubs op die manier bezuinigd? Dat zou ik graag willen weten. Waarom? Wat is de reden? Wat is het vervolg?

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Hoën. Dan is het woord aan mevrouw Nuyts van de Liberale Partij Maastricht, vanaf haar plaats.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): De bloemenperken!

DE VOORZITTER: (*Lacht*).

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): De bloemenperken, om het over iets anders te hebben (*lacht*).

DE VOORZITTER: Dat is ook cultuur.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Ik durf niet meer over cultuur te spreken.

Gelach vanuit de zaal.

In ieder geval, anders wordt het 1.00 uur vannacht. We hebben begrepen dat wethouder Willems enorm zijn best gaat doen om het beeldkwaliteitsniveau te blijven evenaren en dat hij de pleinen van de entrees zal ontzien. Dus we zijn heel erg blij met deze toezegging. Ik heb gesproken met de collega's die de motie hebben ondertekend. We trekken de motie terug. We denken dat we dan veel verder komen dan om het nog in stemming te brengen. Fijn dat er meer geld gaat naar economie. We verwachten toch van het college dat hij meer inzet op meer werkgelegenheid, want het is een ernstige zaak.

Ja, de discussie over bezuinigingen op culturele instellingen. Ik heb eigenlijk nog nooit meegemaakt dat de raad zo in opstand komt – of de raad, een gedeelte van de raad – en precies wil weten waarom dit bedrag op die instelling wordt bezuinigd. Normaal moet men gewoon zeggen; nou, we willen het niet. En we hebben de dekking. Hier is een dekking van 500.000 euro en dan draaien we het gewoon terug. Maar daarmee komen jullie ook niet. Men krijgt zo'n eindeloze discussie. Iedereen heeft de mogelijkheid gehad om beroep en bezwaar in te dienen. Dat is allemaal binnengekomen en ik neem toch aan dat het college hiermee zorgvuldig is omgegaan. Daarop kan wethouder Damsma zo dadelijk even antwoorden. Voor zover onze bijdrage.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Nuyts. Dan is daarmee het einde van de tweede termijn van de raad. De tweede termijn van het college doen we even in de omgekeerde volgorde, zodat de wethouder financiën kan eindigen. Want hij moet natuurlijk de conclusies samenvatten. We beginnen dus met mij, want ik ben daarstraks geëindigd.

DE BURGEMEESTER: Dat is alleen nog antwoorden op de vraag van D66. Dat was ik helemaal vergeten, excuus daarvoor. Ik had het wel genoteerd. De vraag over de internationale samenwerking. Ik denk dat we van het werkgroepje nu even werk moeten maken. Ik zal het daarover straks met de griffier even hebben, hoe we even kunnen polsen wie in dat werkgroepje zouden willen zitten.

Ten aanzien van het thema mensenrechten; daarover hebben we het eerder samen gehad. Dat wordt nu steeds concreter. Ik denk dat ik in de volgende commissievergadering even mondeling kan toelichten hoe we daarmee nu bezig zijn. Ik vind het een thema. Dat is naar aanleiding van de vragen van het CDA of een motie van het CDA geweest destijds – denk ik – bij de opening van het Russische consulaat. Daar is gevraagd; dat u het opent, oké, dat past ook in ons beleid. Maar het thema mensenrechten is wel heel erg belangrijk. We zijn dat heel concreet aan het vormgeven. Ik denk dat we daarmee iets heel moois kunnen gaan doen. Ik hoop dat wij daar ons vanuit Maastricht, als stad ook kunnen gaan positioneren. Dat is ook eigenlijk een typisch thema dat bij de stad Maastricht past. Ik kom daar dus in de komende commissievergadering even op terug.

Mijnheer Jongen, dan is er binnenkort een afspraak met mijn collega's van Aken en Luik, omdat ik mij ook wel zorgen maak over de hele beperkte agenda die we gezamenlijk hebben. Het is wel leuk dat wij het Mal-overleg hebben, waaronder ambtelijke werkgroepen zitten, maar we zijn toch een beetje afhankelijk van het enthousiasme van de mensen die daarin zitten. Pakken ze het wel of niet van de stapel af? En de urgentie vanuit het eigen stadhuis is vaak wat groter voor andere thema's. Laat ik dat maar even zo heel eerlijk zeggen. Dus dat blijft iedere keer weer trekken en duwen. Ik heb gezegd; laten we nu economie en veiligheid als twee thema's nemen waarvan we in ieder geval een enorme urgentie hebben om het te doen. Want cultuur heeft zijn eigen traject – daar ga ik eventjes van uit – ook onder leiding van de provincie. Maar laten we op het gebied van economie en veiligheid proberen – waar we ook heel concrete stappen kunnen maken – om daar gewoon een paar punten op papier te zetten die we gewoon gaan doen. Want dan is de lokale agenda hetzelfde als de Euregionale agenda. Dan hoeven we daarover ook helmaal niet te discussiëren. Want bij veiligheid, of het nu over het cannabisbeleid gaat of over motorbendes of over ... Alles is daar grensoverschrijdend. Daar krijgt men vanzelf de urgentie al. Dan komt het in ieder geval op gang, want het blijft eigenlijk veel te lang hangen in wel willen, maar uiteindelijk te weinig doen.

Een laatste opmerking over internationalisering. Ik ga toevallig morgen weer naar Chengdu voor een paar dagen.

Reactie vanuit de zaal.

Ja, morgen. Ja, ik dacht; ik hoor wat en ik boek meteen. Dus (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

Ik maak hier een goede indruk. Nee, morgen weer naar Chengdu. Ik mag daar ook de provinciale delegatie leiden. Dat zijn vooral bedrijven in relatie tot de Health Campus. Ik ga daar een bedrijf openen en een seminar openen. En de fototentoonstelling die hier op de Tapijn heeft gestaan, is daar nu en

gaat daar geopend worden. En wederom een gesprek met de burgemeester. Dat laatste blijft toch heel bijzonder, moet ik eerlijk zeggen, want een burgemeester van Chengdu heeft toch een andere positie dan de burgemeester van Maastricht. Daar moet ik even eerlijk in zijn. Dat die man toch ieder jaar weer tijd heeft om een uur met ons van gedachten te wisselen over wat we concreet kunnen doen, is nog steeds een heel goed teken. Dus het loopt nog steeds heel goed. Daar ben ik heel trots op. Die stedenband krijgt dus echt een goede invulling. Ik ben de week ervoor in Novi Sad geweest. Daar was een soort van evenknie van FashionCLASH. In Servië is dat. Zij hebben grote interesse om meer met ons te doen. Wij hebben in onze nota Internationalisering ook het principe van vriendschapsbanden staan. We hebben expres die tweedeling gemaakt van de stedenband, die we heel intensief onderhouden en net een categorie lager, waarbij men wel een relatie aanknoopt, maar daarop niet meteen een heleboel ambtelijke capaciteit hoeft te zetten. Het gaat daarbij meer erom dat allerlei relaties vanuit de stad hun invulling vinden. Daaraan wil ik eigenlijk het komende jaar meer invulling geven. Er zijn een paar steden waarbij we dat goed kunnen doen en waarbij we allerlei ofwel bedrijven ofwel maatschappelijke organisaties kunnen ondersteunen. Nogmaals, we moeten wel heel erg uitkijken want we hebben gewoon ook te weinig ambtelijke capaciteit om daarop heel intensief in te zetten. Maar daarmee ga ik aan de slag. Daarmee krijgt de internationalisering toch net even iets meer dan dat we dat tot nu toe in de nota hadden staan.

DE VOORZITTER: Dan draag ik het woord over aan wethouder Van Grootheest. Ga uw gang.

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Voorzitter, met uw goedkeuring vanaf deze plaats. De PvdA bij monde van de heer Nuss komt uiteraard nog even terug op de motie over duurzaamheid. Zoals in de eerste termijn al aangegeven, zijn we met twee trajecten aan de slag; aan de ene kant het lokale energieakkoord – om dat te gaan maken – en anderzijds de nieuwe meerjarenafspraken met onze drie corporaties. Daar komt het thema betaalbaarheid in combinatie met duurzaamheid nadrukkelijk terug. Als we het dan hebben over betaalbaarheid, hebben we het natuurlijk vooral over de groepen waarover u in uw motie spreekt. Dit onderwerp staat dus op de agenda en blijft op de agenda staan. Daar komen we – wat mij betreft – met name in het eerste kwartaal van 2015, als we de nieuwe meerjarenafspraken ook ter goedkeuring richting de gemeenteraad gaan sturen, op terug. Ik denk dat we wat dat betreft er precies hetzelfde over denken en dat dit onderwerp hoog op de politieke agenda staat.

DE VOORZITTER: Dan ...

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Dat is een fijn antwoord, goed. De 800.000 euro die weggezet is voor duurzaamheid, waar we ook blij mee zijn. Een deel daarvan wordt voor het doel als geformuleerd in de motie ingezet met alle energie en kracht die de wethouder hier heeft geformuleerd.

DE VOORZITTER: De motie wordt ingetrokken? Begrijp ik dat hieruit?

DE HEER NUSS (PvdA): Ja.

DE VOORZITTER: Ja, dank u wel.

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Voorzitter, ik wil wel over dat laatste nog even iets zeggen, want we gaan de integrale afweging – hoe we de middelen gaan besteden – straks doen. Wellicht gaan de corporaties daar ook zelf middelen in steken. Dat mag ik toch hopen. Vanuit het Rijk liggen nog middelen op de plank. Dat is nu precies de reden waarom het college in deze fase adviseert om de motie nu niet op die manier over te nemen. De integrale afweging doen we straks als het plan integraal voorligt. Maar dat we met deze doelgroep aan de slag gaan, is evident.

DE VOORZITTER: Helder. Daarmee is het voldoende geagendeerd, volgens mij. Daar ging het om in de motie. Dan ga ik naar wethouder Gerats.

Reactie van wethouder Gerats buiten de microfoon om.

Geen behoefte aan een tweede termijn. Wethouder Damsma, ook niet? Ja, wel. Ik probeer het (*lacht*).

WETHOUDER DAMSMA: Dank u wel, voorzitter. De vragen van de Seniorenpartij rondom het extra geld voor het muziekonderwijs, waarvan het Rijk heeft aangekondigd dat te gaan investeren. Daarvan kunnen we op dit moment zeggen dat er een aankondiging is. Het moet nog door het

ministerie van OCW verder worden uitgewerkt. We zullen dit nauwlettend, ook samen met Kumulus en de scholen waar het om gaat, in de gaten houden om te bekijken wat dit uiteindelijk voor Maastricht en het muziekonderwijs zal betekenen. Zodra we meer weten, komen we in ieder geval ook bij u terug. Dan, dames en heren, wat betreft de motie en de cultuurbezuinigingen. Op het moment dat de gemeenteraad in mei aankondigt dat men vanaf 1 januari 2015 een totaalbedrag van 750.000 euro wil bezuinigen en dat men vanaf 1 januari in ieder geval 500.000 euro inboekt en in 2016 de rest van het bedrag, is het zoals de heer Krabbendam al zei, behoorlijk bestuur. Het staat ook in de wet, in de Algemene wet bestuursrecht dat men op tijd heel concreet moet aankondigen wie het gaat betreffen. Dat 'heel concrete, wie het gaat betreffen' moet men voor 1 juli 2014 doen. Dat is dus het kader waarin men die opdracht heeft te vervullen. Dat betekent dat die tijdigheid heel cruciaal is, want als men dat niet doet, heeft men juridisch als gemeente geen poot om op te staan, om dat te doen. Daarom moet men het zo concreet oormerken om de precieze bedragen per organisatie en instelling aan te geven. En waarom deze bedragen? De heer Hoen sprak over; we begrijpen niet waarom de een 100% en de ander een jaar later. Dat staat nu juist in die notitie Focus en reductie, die als onderlegger ligt onder deze voorstellen die we hebben gedaan. Daarin staat precies beschreven per organisatie, per bedrag en ook met het nieuwe voorstel, waarom we dat doen.

Dan ook nog het volgende. U hebt het over het niet hebben van bestuurlijke moed. Ik doe het even voor mij persoonlijk en niet namens het college. Misschien mag dat soms niet, maar nu wel. Ik heb juist die bestuurlijke moed getoond door niet de kaasschaafmethode te hanteren, want dat kon ik aan niemand uitleggen; als men bij iedereen op dezelfde manier 10% had ingeboekt. Nu hebben we aangetoond dat we bestuurlijke moed tonen door keuzes te maken die gefundeerd zijn. Ik kan mezelf nog steeds iedere avond in de spiegel aankijken, waarom ik die bedragen, daar ga bezuinigen en wanneer we dat doen en in 2015 voor die organisaties die uiteindelijk niet hebben kunnen aantonen dat het contractueel en wat het personeel betreft grote gevolgen zou hebben. Dat gold voor de andere die we vanaf 2016 doen uiteindelijk wel.

Als ik inga op de motie. Natuurlijk gaan wij met elkaar in dialoog. Natuurlijk gaan we over de toekomst van cultuur in Maastricht in dialoog, want dat moet. We zitten met een nieuwe cultuurplanperiode. We doen dat in gezamenlijkheid met u, met de stad, met het hele cultuurveld om de volgende stap daarin te maken, waarin focus en reductie ook is wat in de lijn ligt, ook van de verkenning van de Raad voor Cultuur. We hebben niet zomaar iets verzonnen. Dit hadden we al voorbereid, ook met deze bezuinigingen. Die passen daarin. De basisinfrastructuur hebben we hier zo veel als mogelijk proberen te behouden. Dat is heel erg belangrijk. We zullen uiteindelijk de volgende stap met elkaar moeten zetten, maar ook om 2015 en 2016 als een geheel te nemen.

Dan kom ik – en dat klinkt misschien vreemd in uw oren, mijnheer Hoen – ook op voor BV Limburg. Want het kan niet zo zijn dat men 2015 gewoon laat doorgaan – en het orgelfestival en BV Limburg en The Maastricht International Poetry Nights gewoon daarmee laat stoppen – terwijl de anderen allemaal nog in het vage is, maar dat wel het bedrag bekend is. Ik vind dat niet eerlijk. Ik vind dat onterecht. Men moet uiteindelijk dit als een geheel zien. En dus 2015 en 2016 gezamenlijk nemen. Of alles of niets, maar niet een knip nemen, omdat hier een totaal verhaal zit wat voor beide jaren geldt. En dat is een structurele bezuiniging die men niet in een keer voor een klein bedrag eventjes kan opvangen. Dit is waar we in de komende jaren voor aan de lat staan. Dat is uw opdracht. Wij voeren die uiteindelijk uit. Het is bestuurlijke moed om gewoon met elkaar ook aan tafel te zitten. Dat hadden we ook niet hoeven doen; de zienswijzen zijn schriftelijk ingestuurd en dan maar gewoon uiteindelijk de conclusies trekken. Ik heb het aangedurfd om iedereen recht in de ogen te kijken. Dat is een heel moeilijke opgave, die hier al meteen op mijn bordje lag, in deze periode als nieuwe wethouder cultuur. Die niet eenvoudig is. Maar ik ben het wel aangegaan en ik heb met iedereen een serieus gesprek gevoerd. En ik heb geluisterd.

DE VOORZITTER: Een interruptie door de heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA): Even wat geschiedschrijving. Ik heb dit ook bij de besprekingen van de kaderbrief gezegd. U hebt direct nadat de coalitie is gevormd een brief gestuurd. Daar stond dat in. Ja. Wij hebben het voortdurend over; hoe gaat men nu met het culturele veld om? Hoe gaat men ...?

WETHOUDER DAMSMA: Mijnheer Nuss, dat is weer de discussie. Ik zeg dat er een juridische reden was om het zo te doen. Anders hadden wij in 2015 niet kunnen bezuinigen. Daarover kunnen we met elkaar blijven discussiëren, maar het is gewoon een feit. Daarbij zult u zich neer moeten leggen. Dit is de meerderheid van de raad die hierover besloten heeft.

DE HEER NUSS (PvdA): Dat is ook de meerderheid van de raad die dat heeft gedaan. Alleen wij hebben daaraan niet meegedaan, in die zin. Ik heb nog een vraag. In de motie vragen wij – en ik hoef

over 2015, 2016, 2017 ... Ik heb het allemaal verteld. In dit kader nu, hoef ik geen uitspraken te doen over de bezuinigingen op specifieke instellingen. En om daarop terug te komen; nadat ...

WETHOUDER DAMSMA: Dat kan niet. We zitten met een juridisch kader. Men moet tot concrete voorstellen komen. Dat is nu eenmaal zo bepaald. U weet net zo goed als ik, u bent vier jaar lang bestuurder geweest dat u ze mag oormerken en dat u duidelijkheid moet geven over wie het gaat en over welk bedrag.

DE HEER NUSS (PvdA): Het moge duidelijk zijn dat de wijze waarop het is aangevlogen niet de wijze zou zijn waar in dit geval de Partij van de Arbeid, het CDA voor gekozen heeft. Daarmee begint het wel.

DE VOORZITTER: Ik denk dat die discussie wel helder is.

DE HEER NUSS (PvdA): Ja. Die is duidelijk.

DE VOORZITTER: Het blijft bij een uitwisseling van dezelfde standpunten en u komt niet dichterbij elkaar, denk ik.

DE HEER NUSS (PvdA): Ja. Dus nog een keer. Wat wij vragen is in dit kader, enzovoorts. En daarop terug te komen in de kadernota 2016. Ik ga niet meer herhalen waarom en zo. Dat is een halfjaar vanaf nu.

DE VOORZITTER: Wethouder Damsma, u mag uw betoog vervolgen of beëindigen.

WETHOUDER DAMSMA: Ja, goed. Ik heb hier alles gezegd en nog duidelijk gemaakt hoe het zit met de kaders en dat we op dezelfde manier naar alle organisaties die het betreft vanuit behoorlijk bestuur op dit moment zo moeten reageren. Inderdaad, we gaan met elkaar de toekomst in. En natuurlijk ook wat de nieuwe realiteit is rondom bezuinigingen. Dat zullen we daarin verder ook meenemen. Ik nodig u graag daartoe uit. Dank u wel, voorzitter.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan wethouder Willems, vanaf uw plaats.

WETHOUDER WILLEMS: Even, heel kort. De heer Sabel heeft een vraag gesteld over de garantiebannen. Wij hebben de Participatiewet op staan voor 17 of 18 november. Ik denk dat het te ver voert om daarop nu uitgebreid in te gaan. Ik zou het wel kunnen. Maar ik vraag u genoeg te nemen met de toezegging dat we daarop op 17 november, een van de twee behandeldata van de Participatiewet even ingaan.

Dan even. Wat als particulieren de verkeersveiligheid in gevaar brengen? Ja, dan moet daar tegen opgetreden worden. Hoe gaat u dan optreden? Dat hoor ik u al denken. Dat is afhankelijk van de specifieke situatie. Het kan verbaliserend zijn. Dan klopt ik bij de burgemeester aan met het verzoek om een handhaver daarop af te sturen. Het kan ook anderszins zijn. Dat iemand van ons gaat aanbellen en gaat zeggen; als het niet is opgeruimd binnen zoveel tijd, dan ruimen wij het op en dan brengen we de kosten bij u in rekening. Zoals we dat nu bij de milieuperrons doen. En als een heg te ver uitsteekt, moeten wij die keuze maken; of een hele beweging in gang zetten of toch even snel zelf knippen. Ik denk dat ik aan dit laatste de voorkeur zou geven als echt de verkeersveiligheid in gevaar is. Trouwens ik kan u de BuitenBeter App aanbevelen, want ook raadsleden maken daarvan maar relatief weinig gebruik. Ik wil dat toch even hebben gezegd.

DE VOORZITTER: *(lacht)*. Big brother is watching you. Big André.

Gelach vanuit de zaal.

DE HEER SABEL (Seniorenpartij): Ja, voorzitter. Voorzitter? Ik zou nog even aan de wethouder een aanvullende vraag willen stellen. Als de bewuste persoon weigert, dus een particulier weigert, moet men dan een heel juridisch traject gaan afleggen?

WETHOUDER WILLEMS: In principe wel. Maar op het moment dat sprake is van acute veiligheid, herstellen we eerst die veiligheidssituatie en dan gaan we vervolgens erachteraan of er kostenverhaal kan plaatsvinden. Net zoals nu bij de milieuperrons het geval is.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is vervolgens het woord aan wethouder Aarts. Daarna gaan we kijken welke moties nog over zijn om eventueel in stemming te brengen. Het woord is aan wethouder Aarts.

WETHOUDER AARTS: Ja, voorzitter. Ik heb eigenlijk geen punten meer, want ik dacht dat alles was behandeld. Maar u hebt mij gevraagd om de conclusies te trekken. U zei ook nog dat de burgemeester van Chengdu iets anders was dan die van Maastricht. Dat klopt. Hij is heel erg jaloers op u. Dat kan ik u verzekeren.

Maar als ik een conclusie moet trekken, dames en heren, is het dat er goed en stevig gedebatteerd is op bepaalde punten waarover de raad het niet eens was. Dat is ook lovenswaardig, want daar zitten we voor. Ik denk toch dat mijn conclusie over deze avond is, dat er een hele goede sfeer was, dat er iets is veranderd, dat zelfs alle moties van de SP zijn overgenomen (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

Daar hebben we vroeger toch wel eens anders meegemaakt (*lacht*). Dat bijna alle moties van de oppositie en de coalitie gezamenlijk toch een goede landing bij het college hebben gemaakt. Ik ben zeer positief over deze avond. Ik denk dat ons eigenlijk verenigt ondanks de verschillen, de liefde voor Maastricht. Ik denk dat we daarmee best mogen afsluiten. Ik ben met een droom begonnen en ik wil met een droom eindigen. Ik heb gehoord dat toen (*mosasaurus*) Bèr nog in de oerzee ronddoolde, de tonen al van Louis Armstrong's, What a wonderful world gingen, want dat was het begin van Maastricht. Toen (*Hendrik van*) Veldeke rond 1200 de eerste gedichten maakte in de Nederduitse taal. Hij bezong toen de schoonheid van het Jekerdal en het Maasdal. Nu doet Joe Cocker dat in You are so beautiful to me, Mestreech.

Gelach vanuit de zaal.

De hele geschiedenis gaat dan door. Ik heb het nog eens nagekeken. In 2005 stond Benny Neyman op het Vrijthof. Gelukkig gebeurt er wat op het Vrijthof. Hij stond daar samen met André Rieu. Hij zong. U kunt dat beter van hem horen dan van mij. De heer Krabbendam, let heel goed op; dat u de goede strofe hebt. Dan komt uw motie daaraan ook nog te pas.

Reactie vanuit de zaal.

Dan zal hij het niet doen.

Reactie vanuit de zaal.

Wethouder Aarts laat een opname horen van Kom mee naar Maastricht van Benny Neyman en André Rieu.

Ik kan hieraan niets meer toevoegen, voorzitter. U hebt het gehoord. De stad waar ik mijn eerste luier heb gekregen. Dat was een grote luier (*lacht*).

Gelach en geklop vanuit de zaal.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Aarts, voor deze culturele bijdrage. Het is wel een grote verrassing dat die nota bene van u komt. Nu moet u proberen om het uit te zetten (*de iPad*).

Gelach vanuit de zaal.

Ik vond het al knap dat u het apparaat aan kreeg (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

Ja, hij heeft het knopje gevonden. Dank u wel. Dames en heren, wij zijn bij de afronding gekomen van dit agendapunt. We lopen de moties even langs om te kijken waarover nog stemming nodig is. Als ik het goed heb zijn motie 1 en motie 2 overgenomen. Daarover hoeft dus niet gestemd te worden. Dat geldt ook voor motie 3 van het CDA en anderen. Dat geldt ook voor motie 4. Dat geldt ook voor motie 5 intelligente straatverlichting. Dat geldt ook voor motie 6 oplaadpunt elektrische voertuigen. Motie 7 duurzaamheidsimpuls is volgens mij ingetrokken naar aanleiding van de toezeggingen. Dan blijft motie 8, volgens mij, van de PvdA over herijking IBOR over. Die heb ik hier nog staan. Die is aangehouden. Die

hoeft dus nu niet in stemming te komen. Dan hebben we motie 9 over Maastricht cultuurstad. Wat gaan we daarmee doen?

Reactie van de heer Nuss buiten de microfoon om.

Die gaan we in stemming brengen. Die is niet overgenomen. Dat hebt u begrepen hè? Ja. We gaan over motie 9 stemmen. Motie 10 over de modestad is overgenomen. Motie 11, GroenLinks over duurzaamheid ook. Motie 12 even kijken. Dat zijn de luiers (*lacht*). Dat zijn we bijna vergeten. Die is min of meer aangehouden. Motie 13 bezuiniging op IBOR is ingetrokken door de toezeggingen vanuit het college. Ja? Dan gaan we over motie 9 stemmen en dan over de totale begroting. Dan loop ik de verschillende fracties even langs om te kijken hoe de stemming over deze motie is. Dan kijk ik eerst naar de fractie van de Seniorenpartij Maastricht.

DE HEER SABEL (Seniorenpartij Maastricht): Voorzitter? Eerst wil even zeggen dat ik de oppositie en met name de heer Nuss wil bedanken voor zijn constructieve houding, maar ook voor zijn gepassioneerde in zijn verhaal. Wij zijn wel tegen de motie.

DE VOORZITTER: Dank u wel. D66? Sorry, het CDA (*en noemt vervolgens alle namen van de fracties op*).

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Voor.

DE HEER JONGEN (D66): Tegen.

DE HEER GUNTHER (SP): Tegen.

DE HEER NUSS (PvdA): Voor.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Tegen.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Tegen.

DE HEER SEVERIJNS (VVD): Tegen.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voor.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter? Even een stemverklaring. Het is al heel lang geleden dat ik dat heb gezegd. Er staat een onderdeel in waarmee ik het niet eens ben. Omdat 2015 niet wordt meegenomen, moet ik tegen zijn.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De Liberale Partij Maastricht.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Tegen.

DE VOORZITTER: Dan zijn alleen de stemmen van het CDA, de PvdA en Stadsbelangen Maastricht voor en de overige partijen zijn tegen. Daarmee is motie 9 afgewezen. Aldus besloten.

Dan zijn we bij de totale begroting. Daar zijn een zestal besluiten die zijn geformuleerd. Ik zal ze niet allemaal expliciet opnoemen want ze staan in uw stukken. Ik loop even het rijtje langs. Ik zeg u voordat u zo dadelijk heel snel weggaat, er is in de antichambre nog een drankje voor diegene die dat wenst, om nog even na te praten. Ik loop de fracties dan nog eenmaal langs en begin bij de Seniorenpartij Maastricht (*en noemt vervolgens alle namen van de fracties op*).

DE HEER SABEL (Seniorenpartij Maastricht): Wij zijn voor.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Voor.

DE HEER JONGEN (D66): Voor.

DE HEER GUNTHER (SP): Voor.

DE HEER NUSS (PvdA): Tegen. Ik wil een stemverklaring geven. Het onderdeel cultuur – dat had ik ook al bij de kadernota aangegeven – is wat betreft de Partij van de Arbeid zo belangrijk; niet deelgenoot geweest van de gesprekken. De brief is daarvan een eerste voorbeeld. Dat is wat ik ook al eerder zei. Dat is ook zeer sterk bij de culturele instellingen voelbaar geweest. Dat hebben zij ook duidelijk aangegeven.

DE VOORZITTER: Helder, dit is voldoende voor een stemverklaring. U stemt tegen de hele begroting?

DE HEER NUSS (PvdA): Ja.

DE VOORZITTER: Oké, de PvdA tegen. GroenLinks *(en noemt vervolgens alle namen van de fracties op)*.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Voor.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Tegen.

DE HEER SEVERIJNS (VVD): Voor.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voor.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Tegen.

DE VOORZITTER: De hele begroting? Ja. De Liberale Partij Maastricht.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Tegen.

DE VOORZITTER: Dan is de begroting met de tegenstemmen van de PvdA, de PVM, de Maastrichtse Volkspartij en de Liberale Partij Maastricht aangenomen. Aldus besloten.

Daarmee, dames en heren, kunnen wij een nieuw jaar in met een sluitende begroting. Ik dank u allemaal voor uw sportieve bijdrage. We hebben vanavond een goede discussie gehad. Dat belooft wat voor de nieuwe werkwijze van de raad. De vergadering is gesloten.

De voorzitter sluit onder dankzegging de vergadering om 22.14 uur.

Besluitenlijst van de Gemeenteraad van 28 oktober 2014

Datum: 28 oktober 2014
Aanvang: 14:30
Vergaderlocatie: raadzaal Mosae Forum
Voorzitter: Burgemeester O. Hoes
Aanwezig: dhr. H. Barendse (D66), mw. P. Barning (PvdA), dhr. F. Bastiaens (PvdA), dhr. M. Bonder (SP), dhr. J. Erckens (SPM), dhr. H. Es Sadki (PvdA), mw. F. Eurlings-Tonnaer (D66), dhr. P. Frijns (SPM), dhr. A. Frijns (SPM), dhr. P. Geelen (CDA), dhr. J. Gorren (CDA), dhr. A. van der Gugten (GL), dhr. J. Gunther (SP), mw. M. van Haasen (SP), mw. A. Ham (PvdA), mw. V. Heijnen (CDA), dhr. J. Hoen (MV), dhr. J. Janssen (CDA), dhr. B. Jongen (D66), dhr. S. Kamal (SP), mw. M. Korsten (GL), dhr. G. Krabbendam (GL), mw. G. Leers-Poelmans (CDA), mw. M. van der Leest (SP), dhr. P. Limpens (VVD), mw. G. van Loo-Habets (SPM), mw. H. Meese (PVM), dhr. G. Mertens (D66), dhr. W. Nelissen (SPM), dhr. A. Nuss (PvdA), mw. K. Nuyts (LPM), dhr. H. Passenier (GL), dhr. E. Sabel (SPM), dhr. R. Schoffeleers (D66), dhr. M. Severijns (VVD), dhr. J. Smeets (PVM), dhr. J. Steijns (SB), mw. E. Thieme (PVM), mw. B. van der Wouw-Simons (VVD), Wethouder Aarts, Wethouder Van Grootheest, Wethouder Damsma, Wethouder Gerats, Burgemeester Hoes, Wethouder Willems

- 1 Opening, vaststellen van agenda, mededelingen
- 2 Initiatieven van de Raad
- 3 Notulen/ingekomen stukken
- 3.1 Lijst van ingekomen stukken
- 4 Hamerstukken

- 4.1 Verzoek aan Kroon tot voordracht onteigening 3e tranche t.b.v. project Noorderbrug-tracé.

Raadsstuk 2014 – Volgno. 108 – Korr.no. 2014-35720

Verzoek aan Kroon tot voordracht onteigening 3e tranche t.b.v. project Noorderbrug-tracé.: Aangenomen

Stemming: 39

Voor: 39 CDA(Alle:5), PvdA(Alle:5), SPM(Alle:6),
GL(Alle:4), D66(Alle:5), VVD(Alle:3),
PVM(Alle:3), SB(Alle:1), SP(Alle:5),
LPM(Alle:1), MV(Alle:1)

Openbaar verslag

5 Voorstellen

5.1 Uitwerking grote popvoorziening Timmerfabriek

Raadsstuk 2014 – Volgno. 97 – Korr.no. 2014-34820

- Motie middenzaal is aangehouden

- Motie verruiming nachtvergunning is aangehouden na uitleg burgemeester. Burgemeester stuurt nog een memo met daarin nogmaals een uitleg van de huidige wet en regelgeving mbt de reeds afgegeven nachtvergunning

Uitwerking grote popvoorziening Timmerfabriek: Aangenomen

Stemming: 36

Voor: 36 CDA(Alle:5), PvdA(Alle:5), SPM(5),
GL(Alle:4), D66(4), VVD(Alle:3), PVM(2),
SB(Alle:1), SP(Alle:5), LPM(Alle:1),
MV(Alle:1)

5.2 Raadsvoorstel Regiovisie veilig thuis.

Raadsstuk 2014 – Volgno. 110 – Korr.no. 2014-36054

Raadsvoorstel Regiovisie veilig thuis.: Aangenomen

Stemming: 39

Voor: 39 CDA(Alle:5), PvdA(Alle:5), SPM(Alle:6),
GL(Alle:4), D66(Alle:5), VVD(Alle:3),
PVM(Alle:3), SB(Alle:1), SP(Alle:5),
LPM(Alle:1), MV(Alle:1)

5.3 Begroting 2015

Raadsstuk 2014 – Volgno. 109 – Korr.no. 2014-35806

M1 De motie "Positie Openbaar ministerie in het veiligheidshuis" is aangenomen.

M2 De motie "Beschikbaarheid wijkagent" is aangenomen.

M3 De motie "Onttrekking vruchtboomfonds" maakt niet langer deel uit van de raadslagen (overgenomen door het college)

M4 De motie "Informereren burger over begroting" is door het college overgenomen en vervolgens ingetrokken door de indieners

M5 De motie "intelligente straatverlichting" maakt niet langer deel uit van de raadslagen (overgenomen door het college)

M6 De motie "Oplaadpunt elektrische voertuigen" maakt niet langer deel uit van de

Openbaar verslag

beraadslagingen (overgenomen door het college)

M7 De motie "Duurzaamheidsimpuls" is ingetrokken na de toezegging van wethouder van Grootheest dat de positie van de kleine inkomens bewaakt zal worden in de komende overleggen zoals het plan van aanpak "lokale energie akkoord" en meerjaren afspraak met de woningbureau's. In de komende SMM vergaderingen zal hierop worden teruggekomen.

M8 De motie "Herijking IBOR" is aangehouden

M9 De motie "Maastricht Cultuurstad" is verworpen

M10 De motie Versterking culturele keteninfrastructuur mode" maakt niet langer deel uit van de beraadslagingen (overgenomen door het college)

M11 De motie "Duurzaamheid in de begroting" maakt niet langer deel uit van de beraadslagingen (overgenomen door het college)

M12 De motie "Experimentele subsidie op wasbare luiers" is aangehouden nadat wethouder Willems heeft aangegeven deze problematiek in een breder perspectief bekijken.

M13 De motie "Bezuiniging op de IBOR" is ingetrokken na de toezegging van wethouder Willems om met een collgestuk over dit onderwerp naar de commissie te komen.

Begroting 2015: Aangenomen

Stemming: 39

Voor: 29 CDA(Alle:5), SPM(Alle:6), GL(Alle:4),
D66(Alle:5), VVD(Alle:3), SB(Alle:1),
SP(Alle:5)

Tegen: 10 PvdA(Alle:5), PVM(Alle:3), LPM(Alle:1),
MV(Alle:1)

Maastricht cultuurstad: Verworpen

Stemming: 39

Voor: 11 CDA(Alle:5), PvdA(Alle:5), SB(Alle:1)

Tegen: 28 SPM(Alle:6), GL(Alle:4), D66(Alle:5),
VVD(Alle:3), PVM(Alle:3), SP(Alle:5),
LPM(Alle:1), MV(Alle:1)